

Sociale Voorzieningen deel 2

Een herzien institutioneel onderzoek op het beleidsterrein sociale zekerheid ten aanzien van de sociale voorzieningen, (1940-) 1996 - 2004

juli 2005

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Rinske Baan

Sociale Voorzieningen deel 2

Een herzien institutioneel onderzoek op het beleidsterrein sociale zekerheid ten aanzien van de sociale voorzieningen, (1940-) 1996 - 2004

juli 2005

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Rinske Baan

Inhoudsopgave

1. VERANTWOORDING	1
2. INLEIDING SOCIALE ZEKERHEID	3
2.1 KORTE OMSCHRIJVING VAN HET BELEIDSTERREIN	3
2.2 ONTWIKKELING SOCIALE ZEKERHEID	4
2.3 AFBAKENING VAN HET ONDERZOEKSTERREIN	5
2.4 VERDELING IN DEELBELEIDSTERREINEN	6
2.4.1 <i>Sociale verzekeringen</i>	7
2.4.2 <i>Sociale voorzieningen</i>	8
3. ACTOREN	10
3.1 BELEIDSVORMENDE ORGANEN	10
3.2 ADVIESORGANEN.....	16
3.3 TOEZICHTHOUDENDE ORGANEN	17
3.4 COMMISSIES EN STICHTINGEN.....	17
4. HANDELINGEN	21
4.1 LEESWIJZER	21
4.2 ALGEMENE HANDELINGEN	22
4.2.1 <i>Beleidsontwikkeling</i>	22
4.2.2 <i>Totstandkoming van wet- en regelgeving</i>	23
4.2.3 <i>Beleidsevaluatie</i>	25
4.2.4 <i>Onderzoek</i>	26
4.2.5 <i>Overleg</i>	26
4.2.6 <i>Internationaal</i>	28
4.2.7 <i>Advies</i>	29
4.2.8 <i>Informatievoorziening</i>	29
4.2.9 <i>Mandatering</i>	31
4.2.10 <i>Vrijstelling en ontheffing</i>	31
4.2.11 <i>Klachten, bezwaar en beroep</i>	32
4.2.12 <i>Commissies</i>	33
4.2.13 <i>(Privaatrechterlijke) instellingen</i>	35
4.2.14 <i>Aanwijzen van ambtenaren</i>	36
4.2.15 <i>Bewerker van gegevens</i>	36
4.2.16 <i>Toezicht</i>	37
4.2.17 <i>Subsidie</i>	39
4.2.18 <i>Financiering</i>	41
4.2.19 <i>Voorwaarden voor terugvorderen</i>	43
4.3 ARMENZORG EN INSTELLINGEN VAN WELDADIGHEID	44
4.3.1 <i>De Armenwet 1912</i>	44
4.3.2 <i>Rompwet Instellingen van Weldadigheid</i>	45
4.3.3 <i>Totstandkoming van het beleid</i>	45
4.4 BIJSTAND EN GROEPSREGELINGEN.....	48
4.4.1 <i>De Algemene Bijstandswet</i>	48
4.4.1.1 <i>Individualisering</i>	48
4.4.1.2 <i>Rijksgroepsregelingen</i>	49
4.4.2 <i>Werk boven inkomen: Wet werk en bijstand</i>	49
4.4.2.1 <i>Beleidsbepaling en -evaluatie</i>	50
4.4.2.2 <i>Vaststelling van normbedragen</i>	53
4.4.2.3 <i>Herinrichting van de bijstand</i>	55
4.4.3 <i>Groepsregelingen</i>	57
4.4.3.1 <i>Inleiding</i>	57
4.4.3.2 <i>Zelfstandigen</i>	58
4.4.3.3 <i>Militairen</i>	71
4.4.4 <i>Uitvoering</i>	73
4.4.4.1 <i>Uitvoeringsregels</i>	74
4.4.4.2 <i>Verlening van uitkeringen</i>	75

4.4.4.3	Terugvordering en verhaal	77
4.4.4.4	Administratie van de uitvoering	78
4.4.4.5	Fraudeteams	80
4.4.4.6	Experimenten	80
4.4.5	<i>Financiering</i>	82
4.4.5.1	Rijksvergoeding	82
4.4.6	<i>Rechtsbescherming</i>	90
4.5	WET WERKLOOSHEIDSVORZIENING	93
4.5.1	<i>Inleiding</i>	93
4.5.2	<i>Totstandkoming van het beleid</i>	95
4.6	IOAW EN IOAZ	101
4.6.1	<i>Inleiding</i>	101
4.6.2	<i>Totstandkoming van het beleid</i>	102
4.6.3	<i>Uitvoering</i>	103
4.6.4	<i>Financiering</i>	104
4.6.5	<i>Rechtsbescherming</i>	105
4.7	EENMALIGE UITKERINGEN	106
4.8	SOCIALE WERKVOORZIENING	110
4.8.1	<i>Inleiding</i>	110
4.8.1.1	Wetgeving hoofdarbeiders	110
4.8.2	<i>Wetgeving handarbeiders</i>	111
4.8.2.1	Gemeentelijke sociale werkvoorzieningsregeling voor handarbeiders (Stert. 1952, 130)	111
4.8.2.2	Gemeentelijke sociale werkvoorzieningsregeling voor handarbeiders (Stert. 1963, 249)	112
4.8.2.3	Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687)	112
4.8.2.4	Naar de Wet inschakeling werkzoekenden	115
4.8.3	<i>Totstandkoming van het beleid</i>	115
4.8.4	<i>Rechtspositie van het personeel</i>	115
4.8.5	<i>Uitvoering</i>	120
4.8.6	<i>Toezicht</i>	120
4.8.7	<i>Financiering</i>	120
4.8.8	<i>Rechtsbescherming</i>	121
4.9	VOORZIENINGEN VOOR KUNSTENAARS	123
4.9.1	<i>Inleiding</i>	123
4.9.2	<i>Wet Inkomensvoorziening Kunstenaars</i>	124
4.9.2.1	Wet werk en inkomen kunstenaars	125
4.9.3	<i>Totstandkoming van het beleid</i>	125
4.9.4	<i>Uitvoering</i>	126
4.10	ADDITIONELE ARBEID	127
4.10.1	<i>Inleiding</i>	127
4.10.1.1	Jeugdwerkgarantiewet	127
4.10.1.2	Rijksbijdrageregeling banenpools	128
4.10.1.3	Regeling extra werkgelegenheid langdurig werklozen (40.000 banenplan, Melkertbanen)	128
4.10.1.4	Experimenten activering uitkeringsgelden	129
4.10.1.5	Wet inschakeling werkzoekenden	129
4.10.1.6	Besluit in- en doorstroombanen	130
4.10.2	<i>Totstandkoming van het beleid</i>	130
4.10.3	<i>Uitvoering</i>	131
4.10.4	<i>Financiering en toezicht</i>	133
4.11	SOCIAAL-CULTURELE ZORG VOOR VARENDEN	135
4.11.1	<i>Inleiding</i>	138
4.11.2	<i>Handelingen</i>	139
4.12	VOORZIENINGEN VOOR GEHANDICAPTEN	141
4.12.1	<i>Inleiding</i>	141
4.12.2	<i>Handelingen</i>	141
5.	ALGEMENE MAATREGELEN VAN BESTUUR EN MINISTERIËLE REGELINGEN	143
6.	OVERZICHT VAN HET DEPARTEMENT VAN SOCIALE ZAKEN, 1941-2004	152
7.	OVERZICHT VAN HET DEPARTEMENT VAN (CULTUUR, RECREATIE EN) MAATSCHAPPELIJK WERK, 1952-1982	162
8.	WET- EN REGELGEVING	167

9. OVERZICHTSSCHEMA WERK EN BIJSTAND	173
10. AFKORTINGEN.....	174
11. BRONNEN	177
12. SLEUTEL TOT HET VORIGE RIO/BSD	180

1. Verantwoording

Beleidssterrein sociale zekerheid

Het voorliggende rapport institutioneel onderzoek heeft betrekking op het beleidssterrein sociale zekerheid. Tijdens het eerste onderzoek in 1996 is op praktische overwegingen besloten het onderzoek op te delen in twee deelonderzoeken, te weten sociale verzekeringen en sociale voorzieningen. Het voorliggende rapport omvat het laatste onderwerp. Tot de sociale voorzieningen worden onder andere de bijstand, de sociale werkvoorziening, de additionele werkgelegenheidsvoorzieningen (o.a. kunstenaars en WSW) en de voorzieningen voor gehandicapten gerekend.

Naast de minister van Sociale Zaken speelde in de periode 1952-1982 de minister van (Cultuur, Recreatie en) Maatschappelijk Werk een belangrijke rol, als verantwoordelijke minister voor de Armenwet (tot 1965) en de Algemene Bijstandswet (vanaf 1965).

De sociale verzekeringen zijn in het rapport “Verstrekkende Zekerheid” behandeld.

Actualisatie

Het rapport institutioneel onderzoek “Sociale voorzieningen” beslaat de onderzoeksperiode tot 1996. Vanaf 1996 hebben vele ontwikkelingen plaatsgevonden op het deelbeleidssterrein. Met name de sinds 1 januari 2004 inwerking getreden Wet werk en bijstand (WWB) heeft voor veranderingen gezorgd. Bovendien zijn meer dan vijf jaren verstreken na de hierboven genoemde onderzoeksperiode. In april 2004 is daarom gestart met het onderzoek naar de ontwikkelingen die zich vanaf 1997 hebben voorgedaan.

In de actualisatie is de bestaande structuur van het voorgaande RIO zoveel mogelijk gehandhaafd. Toch zijn er enkele verschillen ten opzichte van het eerste RIO. Dit betreft:

- Alle handelingen die op elkaar lijken, zijn in elkaar gevoegd. Zo is er bijvoorbeeld één handeling voor het instellen van een commissie, het stellen van regels bij AMvB of het verstrekken van een subsidie in plaats van voor elke commissie, AMvB of subsidie een aparte handeling. Dit heeft tot gevolg dat vooral de sectie ‘Algemene handelingen’ is uitgebreid. De handelingen die uit deze samenvoeging zijn ontstaan hebben een nieuw nummer gekregen, volgend op het laatste nummer uit het oude RIO (519 en verder). Tevens is bij de handeling door middel van het teken « aangegeven uit welke oude handelingnummers de nieuwe handeling is opgebouwd, bijvoorbeeld: “(521.) «206A+206B+309”. De niet gewijzigde handelingen hebben hun oude nummer behouden. Ook aan deze handelingen is de verwijzing dmv « toegevoegd, bijvoorbeeld: “(1.) «1”. Achter de « staat dus het nummer uit het vorige RIO. In hoofdstuk 12 staat een sleutel welke aangeeft hoe de nummers zijn gewijzigd.
- Door de uitbreiding van de sectie ‘Algemene handelingen’ zijn ook een aantal algemene handelingen van plaats veranderd. Hierdoor is de nummering niet meer opvolgend. Echter, doordat er kopjes zijn tussengevoegd, zijn de handelingen eenvoudig terug te vinden.
- Tevens is er een kleine wijziging opgetreden in het vermelden van de wet- en regelgeving in het handelingenblok. In plaats van wijzigingen per artikel weer te geven, is ervoor gekozen om tussen [...] het laatste Staatsblad weer te geven, waarin de betrokken artikels zijn gewijzigd, bijvoorbeeld: “Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2004, 363], art. 38 en art. 39”. Dit geldt niet voor de reeds afgesloten handelingen in het BSD.
- **Alle reeds afgesloten handelingen zijn uit het RIO verwijderd. Dit betreft ook de begeleidende context. Deze informatie is terug te vinden in deel 1.**

Het onderzoek is afgesloten per 1 september 2004.

Indeling

Dit rapport is als volgt ingedeeld:

Hoofdstuk 2 bevat een beschrijving en afbakening van het deelbeleidsterrein sociale voorzieningen. Tevens bevat dit hoofdstuk een overzicht van de ontwikkelingen op het deelbeleidsterrein sinds 1945. Hoofdstuk 3 beschrijft de actoren die op het deelbeleidsterrein actief zijn (geweest). Hoofdstuk 4 geeft een overzicht van de handelingen van de overheidsorganen op het deelbeleidsterrein sinds 1945. Hoofdstuk 5 geeft een overzicht van alle mogelijke algemene maatregelen van bestuur en ministeriële regelingen. In de hoofdstukken 6 en 7 wordt een overzicht gegeven van hoe de sociale voorzieningen bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk is geregeld (geweest). Hoofdstuk 8 geeft een overzicht van de wet- en regelgeving. In hoofdstuk 9 is in een schema weergegeven uit welke wetten de Wet werk en bijstand is opgebouwd. Hoofdstuk 10 geeft de afkortingen en hoofdstuk 11 de gebruikte bronnen en literatuur. Tot slot wordt er in hoofdstuk 12 een sleutel vermeld. Dit is een overzicht van waar de handelingen uit het oude RIO in het nieuwe RIO staan.

2. Inleiding Sociale Zekerheid

2.1 Korte omschrijving van het beleidsterrein

Een belangrijke rechtsplicht van de rijksoverheid is: “het bieden van financiële bestaanszekerheid aan een ieder”. In 1983 is deze overheidstaak geformaliseerd in de Grondwet. Uit artikel 20 van de Grondwet kan worden opgemaakt dat deze zorg moet blijken uit het algemeen economisch beleid zoals dat door de overheid wordt gevoerd en uit het bestaan van sociale wetgeving. Lid 2 geeft aan dat de wet regels stelt omtrent de aanspraken op sociale zekerheid. Lid 3 stelt dat Nederlanders hier ten lande, die niet in het bestaan kunnen voorzien, recht hebben op een bij wet te regelen bijstand van overheidswege.

Het idee van een rechtsplicht van de overheid om zorg te dragen voor een systeem van inkomensbescherming voor de gehele bevolking werd al verwoord in een rapport van de staatscommissie - van Rhijn uit 1945. Deze commissie, die haar werk deed in Londen, bracht in dat jaar advies uit over de vormgeving en inhoud van het stelsel van sociale zekerheid na de Tweede Wereldoorlog. Als rechtsgrond van de sociale zekerheid formuleerde de commissie: “De gemeenschap, georganiseerd in de staat, is aansprakelijk voor de sociale zekerheid en vrijwaring tegen gebrek van al haar leden, op voorwaarde, dat deze leden zelf het redelijke doen om zich die sociale zekerheid en vrijwaring tegen gebrek te verschaffen.¹”

Het sociale zekerheidsrecht houdt zich bezig met de overheidstaken in het kader van het recht op het gebied van de publieke sociale zekerheid. Men kan het omschrijven als het ‘geheel van rechtsnormen dat betrekking heeft op het verschijnsel sociale zekerheid’². Krachtens de sociale zekerheid wordt inkomen verstrekt – in de vorm van prestaties in geld (uitkeringen) en/of prestaties in natura (goederen, diensten) – wanneer men als gevolg van bepaalde omstandigheden, zoals arbeidsongeschiktheid, werkloosheid of ouderdom niet (meer) aan het arbeidsproces deelneemt.

Hoewel inkomensbescherming de kern vormt van het verschijnsel sociale zekerheid, is het stelsel daarmee nog niet volledig getypeerd. Sociale zekerheid is er ook op gericht te voorkomen dat mensen hun plaats in het arbeidsproces – en dus de mogelijkheid om zelfstandig in het bestaan te voorzien – door bijvoorbeeld arbeidsongeschiktheid of werkloosheid verliezen. Tevens beoogt de sociale zekerheid arbeidsongeschikten en werklozen in het arbeidsproces te reïntegreren. Preventie, bijvoorbeeld via het aanpassen van de arbeidsplaats bij dreigende arbeidsongeschiktheid en reïntegratie op de arbeidsmarkt van bijvoorbeeld langdurig uitkeringsgerechtigden zijn ook onderdelen van het beleidsterrein sociale zekerheid. Deze instrumenten dragen er bovendien toe bij dat het beroep op de sociale zekerheid, als systeem van inkomensbescherming, vermindert.³

Binnen de sociale zekerheid wordt onderscheid gemaakt tussen sociale verzekeringen en sociale voorzieningen. Over de kenmerken van het onderscheid wordt in de literatuur verschillend gedacht. De voornaamste verschillen liggen op het terrein van de financiering en de uitvoeringsorganisatie. De verzekeringen worden voornamelijk bekostigd uit premiebijdragen die werknemers, werkgevers en ingezetenen verschuldigd zijn en geheven worden de het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of de Belastingdienst. De

¹ Commissie van Rhijn, *Sociale Zekerheid deel II* ('s Gravenhage 1945), p. 10

² F.M. Noordam, *Inleiding sociale zekerheidsrecht* (Deventer 1994), p. 21

³ *ibidem*, p. 22

voorzieningen worden bekostigd door het Rijk uit de algemene middelen.

De uitvoering van de sociale verzekeringen is in handen van zelfstandige bestuursorganen (ZBO's), te weten het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV), de Centrale organisatie Werk en Inkomen (CWI) en de Sociale Verzekeringsbank (SVB). Op deze organisaties houdt de Inspectie Werk en Inkomen (IWI) toezicht. De uitvoering van de sociale voorzieningen gebeurt door het Rijk en de gemeenten in medebewind. Het toezicht op de uitvoering door de gemeenten is een verantwoordelijkheid van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

2.2 Ontwikkeling sociale zekerheid

De bemoeienis van de overheid met de sociale zekerheid dateert, afgezien van enkele vroegere aanzetten, uit het midden van de vorige eeuw. De overheid kreeg op grond van de Armenwet uit 1854 subsidiair een taak op het terrein van de armenzorg. In tegenstelling tot de huidige situatie lag vroeger de primaire verantwoordelijkheid voor de armenzorg bij particuliere organisaties zoals de kerken. De armenwetgeving behoort tot wat wij nu de sociale voorzieningen noemen. In de Algemene Bijstandswet, de vervanger van de armenwetgeving is het recht op bijstand vastgelegd en de plicht voor de overheid hier zorg voor te dragen.

Van veel latere datum is de bemoeienis van de overheid met de sociale verzekeringswetgeving. De eerste wet die hieronder kan worden geschaard is de Ongevallenwet die in 1901 tot stand kwam. Deze wet was overigens alleen van toepassing op een beperkt aantal werknemers dat werkzaam was bij gevaarlijke ondernemingen. In 1921 is de werking van deze wet uitgebreid naar andere ondernemingen, terwijl in 1922 voor de bedrijven in de land- en tuinbouw de Land- en Tuinbouwongevallenwet tot stand kwam en vanaf 1919 voor de zeevaart en zeevisserij de Zeeongevallenwet gold. Andere verzekeringen die nog in de periode voor de Tweede Wereldoorlog tot stand kwamen zijn: de Ziektewet (ZW, 1913, in werking 1930), de Invaliditeitswet (1913, in werking 1919), de Ouderdomswet (1919) en een wettelijke regeling van de kinderbijslagverzekering (1940). De vooroorlogse sociale verzekering heeft zich, globaal gesproken, vooral tot de loonafhankelijken beperkt. In de periode 1940-1942 werd door de Staatscommissie Van Bruggen gepleit voor een uitbreiding van de werking van de sociale verzekeringen tot 'kleine' zelfstandigen omdat zij net als de loonarbeiders tot de groep 'economisch zwakkeren' zou behoren. Dit betekende een aanzienlijke uitbreiding van de werkingssfeer van de sociale verzekering. Aan de hand van het 'voorwerk' dat al tijdens de Tweede Wereldoorlog was verricht door een andere commissie, de Staatscommissie Van Rhijn, werd na deze periode het stelsel van sociale zekerheid in een rap tempo verder uitgebreid.

Mijlpalen in de ontwikkeling van de sociale zekerheid na Tweede Wereldoorlog zijn de invoering van: de Noodwet Ouderdomsvoorziening (1947), de Werkloosheidswet (WW, 1952), de Algemene Ouderdomswet (AOW, 1957), de Algemene Weduwen- en Wezenwet (AWW, 1959), de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO, 1967) en de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW, 1976). De groei van de sociale verzekeringen is vanzelfsprekend gepaard gegaan met een vermindering van het belang van de sociale voorzieningen. Als belangrijkste sociale voorzieningen die tot stand gekomen zijn, kunnen genoemd worden de Algemene Bijstandswet (ABW, 1965), de Wet Inkomensvoorziening Oudere en gedeeltelijk Arbeidsongeschikte werkloze Werknemers en de Wet Inkomensvoorziening Oudere en gedeeltelijk Arbeidsongeschikte gewezen Zelfstandigen (IOAW en IOAZ, 1987) en tenslotte de Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg, 1993).

Behalve met de armenzorg heeft de overheid zich ook ingelaten met de financiële hulp aan enkele bijzondere categorieën belanghebbenden (werklozen, arbeidsongeschikten, ouderen en zelfstandigen). Zij achtte het niet wenselijk dat deze groepen een beroep moesten doen op de armenzorg, terwijl voor hen sociale verzekeringsregelingen vooralsnog ontbraken of op de wel bestaande sociale verzekeringen geen aanspraak (meer) kon worden gemaakt. Met dat oogmerk zijn (gelet op de financieringswijze) verschillende sociale voorzieningen tot stand gekomen. Enkele voorbeelden zijn: de Steunregeling aan werklozen (1932), de Gehandicaptenregeling (1958), de Wet Werkeloosheidsvoorziening (1963), de Wet Sociale Werkvoorziening (1967) en de Wet inschakeling werkzoekenden (1997).

Het grote aantal regelingen op het terrein van de sociale zekerheid leidde in de jaren zeventig tot het streven om, onder meer door een betere coördinatie, tot een vereenvoudiging van het stelsel te komen. Niet lang daarna bleken de collectieve uitgaven zo hoog te zijn dat bezuinigingen op het stelsel onontkoombaar waren. Hiermee werd de grondslag gelegd voor een grootscheepse stelselherziening in de tachtiger jaren. Deze herziening heeft met name consequenties voor de werkloosheids- en arbeidsongeschiktheidsverzekering gehad. De versoering van de sociale zekerheidsregelingen van de tachtiger jaren is in de negentiger jaren voortgezet. Een aantal wetten is of wordt gewijzigd zoals de ZW, die uiteindelijk in 1996 voor een belangrijk deel buiten werking is gesteld, door de verplichting van loon-doorbetaling tijdens ziekte gedurende het eerste jaar bij de werkgever te leggen,⁴ en de WAO⁵. Andere wetten zijn of worden vervangen, zoals de ABW door de Wet werk en bijstand (WWB, 2004) en de AWW door de Algemene Nabestaandenwet (Anw, 1996). Op het terrein van de additionele arbeidsvoorziening is de overheid vanaf de jaren '80 een actievere rol gaan spelen en zijn verschillende regelingen getroffen, zoals de Jeugdwerkgarantiewet (JWG, 1991), de Rijksbijdrageregeling banenpools (Rbb, 1990) en het 40.000 banenplan (Melkertbanen, 1995). Deze regelingen zijn in 1998 opgenomen in de Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 760), welke in 2004 in de Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) is opgegaan.

2.3 Afbakening van het onderzoeksterrein

Het begrip sociale zekerheid bestrijkt een omvangrijk terrein. In beginsel vallen daaronder alle tot de verantwoordelijkheid van de overheid behorende maatregelen die op inkomensbescherming gericht zijn. Behalve prestaties in geld of verstrekkingen in natura kan ook worden gedacht aan fiscale maatregelen die worden getroffen met het oog op lastenverlichting in bepaalde situaties. Maar ook zaken als huursubsidie en studiefinanciering zijn een meer indirecte vorm van inkomensbescherming.

In dit onderzoek zal echter de uitleg van het begrip sociale zekerheid worden beperkt tot de regelingen die behoren tot het beleidsterrein van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid of taakvoorgangers.

De Ziekenfondswet en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten worden niet betrokken bij de uitvoering van dit onderzoek, al maakt deze wetgeving volgens de literatuur deel uit van het sociale zekerheidsrecht. Verzekeringen die niet slechts een inkomensbescherming in de

⁴ Wet uitbreiding loonbetaling bij ziekte (Stb. 1996, 134 – WULBZ); reeds bij de Wet Terugdringing Ziekteverzuim (Stb. 1993, 750 – TZ) was voor de eerste zes weken van ziekte de plicht tot doorbetaling bij de werkgever gelegd.

⁵ Wet premiedifferentiatie en marktwerking bij arbeidsongeschiktheidsverzekeringen (Stb. 1997, 175 – PEMBA)

vorm van een uitkering of een verstrekking bieden, maar daadwerkelijke behandeling en verzorging bij ziekte en invaliditeit zijn behandeld in het PIVOT-rapport “Verzekerd van zorg”⁶.

Voor wat betreft de sociale verzekeringen moet hier nog een nadere begrenzing worden gesteld. Regelingen die in dit kader worden onderzocht zijn uitsluitend gericht op de marktsector. Tot op heden geldt voor het overheidspersoneel voor wat betreft de werknemersverzekeringen een eigen, van de marktsector afwijkend, systeem van sociale zekerheid. Hiervoor wordt verwezen naar de PIVOT-rapporten “Overheidspersoneel: arbeidsvoorwaarden” en “Overheidspersoneel: buitensectorale arbeidsvoorwaarden”⁷. Ook voor militairen gelden aparte sociale zekerheidsregelingen, zoals de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (Wamil). Hiervoor wordt verwezen naar het PIVOT-rapport “Geef acht”⁸.

De sociale zekerheid van personen in dienst van de Nederlandse Spoorwegen was geregeld in de Spoorwegpensioenwet. Hiervoor wordt verwezen naar het PIVOT-rapport “Iedereen onderweg”⁹.

Regelingen en voorzieningen gericht op oorlogsslachtoffers, komen in het kader van dit onderzoek niet aan de orde. Er heeft reeds een institutioneel onderzoek plaatsgevonden naar instituties en wet- en regelgeving inzake de oorlogsgetroffenen¹⁰.

2.4 Verdeling in deelbeleidsterreinen

De sociale zekerheidsregelingen kunnen voor zover zij geen vergoeding inhouden van specifieke kosten (bijvoorbeeld: de Algemene Kinderbijslagwet en de Wet voorzieningen gehandicapten) worden onderscheiden in enerzijds inkomensdervingsregelingen en anderzijds minimumbehoefteregelingen. Inkomensdervingsregelingen verzekeren de financiële gevolgen wanneer men als gevolg van ziekte, ouderdom of arbeidsongeschiktheid niet (meer) aan het arbeidsproces deelneemt. Soms is de hoogte van de uitkering die men ontvangt gebaseerd op het laatst verdiende salaris (ZW, WAO-loondervingsuitkering en WW-loondervingsuitkering). Op deze wijze is gewaarborgd dan men de ‘oude’ levensstandaard zoveel mogelijk kan handhaven. Sommige uitkeringen (AAW, AWW, WAO-vervolguitkering, WW-vervolguitkering en AOW) zijn echter niet gerelateerd aan het eigen inkomen, maar gekoppeld aan het wettelijk minimumloon. Bijzondere kenmerken zijn: er is geen sprake van onderwerping aan een inkomens- en vermogenstoets en iedere verzekerde

⁶ F. van Dijk, *Verzekerd van zorg. Een onderzoek naar instituties en wet- en regelgeving op het terrein van de bekostiging en verzekering als onderdeel van het stelsel structuur en financiering van de gezondheidszorg, 1940-1990* (Den Haag 1993), PIVOT-rapport nr. 7

⁷ G. Huizinga, H. van der Meer, A. van der Ploeg en H. Scholtens, *Overheidspersoneel: arbeidsvoorwaarden. Een rapport institutioneel onderzoek naar het deelbeleidsterrein arbeidsvoorwaarden voor ambtenaren en arbeidscontractanten in de sector Rijk, 1945-1996* (Den Haag 2000), PIVOT-rapport nr. 73

M. Schaap, *Overheidspersoneel: buitensectorale arbeidsvoorwaarden. Een rapport institutioneel onderzoek naar het deelbeleidsterrein buitensectorale arbeidsvoorwaarden bij de overheid in de periode 1945-1998* (Den Haag 2003), PIVOT-rapport nr. 74

⁸ F. van der Doe en M.L. Loef, *Geef acht. Een institutioneel onderzoek naar bedrijfsprocessen en handelingen op het beleidsterrein militair personeel: beroeps en reservepersoneel in dienst van het ministerie van Defensie en voorgangers, 1945-1993* (Den Haag 1994), PIVOT-rapport nr. 25

⁹ L. Hovy, m.m.v. N. van Egmond, M. de Koning en A. Spijksma, *Iedereen onderweg. Een institutioneel onderzoek naar het beleidsterrein personenvervoer, 1945-1996* (Den Haag 2002), PIVOT-rapport nr. 86

¹⁰ A. Fris, *Oorlog duurt een leven lang. Een onderzoek naar instituties en wet- en regelgeving inzake de oorlogsgetroffenen, 1945-1990*, 's-Gravenhage 1993, PIVOT-rapport nr. 3

heeft, ongeacht de inkomenspositie van bijvoorbeeld een partner of een thuiswonend kind een zelfstandig (geïndividualiseerd) recht op prestatie. Voor de AOW en AWW is geen feitelijke inkomensderving vereist, er wordt verondersteld dat er sprake is van inkomensverlies. Om in aanmerking te komen voor een uitkering krachtens de ZW, WAO, WW en de AAW is feitelijke inkomensderving op een enkele uitzondering na, wel een voorwaarde.

Minimumbehoefteregelingen hebben een andere functie: zij zijn bedoeld om het inkomensniveau aan te vullen tot aan het sociaal minimum wanneer in een bepaalde situatie de middelen van bestaan onvoldoende blijken te zijn. De hoogte van het sociaal minimum is mede afhankelijk van de gezinssituatie en er is dus geen sprake van een geïndividualiseerd recht. Bovendien vindt er dan wel een inkomens- en vermogenstoets plaats voordat het recht op een prestatie geldig kan worden gemaakt. Minimumbehoefteregelingen zijn bijvoorbeeld de AOW (toeslag), ABW, Toeslagenwet (TW), IOAW en IOAZ.¹¹

Uit deze verdeling blijkt dat men behoudens een aantal uitzonderingen kan stellen dat een groot aantal sociale voorzieningen zoals de ABW en IOAW kan worden gedefinieerd als een minimumbehoefteregeling. Daarentegen vallen de meeste uitkeringen gebaseerd op een van de sociale verzekeringswetten in de categorie van de inkomensdervingsregelingen.

Verzekeringen en voorzieningen kunnen behalve op deze wijze ook worden onderscheiden op grond van twee andere belangrijke onderdelen van de uitvoeringsorganisatie: de financiering van de verzekering of voorziening en de verantwoordelijkheidsverdeling tussen overheid en andere instellingen (het georganiseerde bedrijfsleven) met betrekking tot de uitvoering van de verschillende regelingen.

2.4.1 Sociale verzekeringen

Kenmerkend voor de sociale verzekeringen is het sociale- en het verzekeringsaspect. Het sociale aspect had in de aanvang de betekenis van hulp aan economische zwakkeren. De eerste sociale verzekeringen betroffen werknemers en vooral de economisch zwaksten onder hen. Later vond uitbreiding plaats tot alle werknemers en zelfs tot de gehele bevolking. De sociale verzekeringen raken niet alleen de persoonlijke belangen van de verzekerden maar ook het algemeen belang. Kenmerkende verschillen met de particuliere verzekeringen zijn het wettelijke en het verplichte karakter. Voor wat betreft het verzekeringsaspect is het volgende van belang. De verzekerde verzekert zich uit voorzorg tegen de gevolgen van bepaalde risico's en moet voldoen aan zijn plicht om premie te betalen, de verzekeraar vergoedt schade of verstrekt een uitkering wanneer de verzekerde calamiteit plaatsvindt. Risico's worden op deze manier gespreid over de vele premieplichtigen. De sociale verzekering biedt een planmatige voorzorg tegen bepaalde risico's terwijl de opbrenging der middelen door premieplichtigen steunt op een vooraf – in de regel bij of krachtens wet – vastgestelde rekenkundige grondslag. Daarnaast wordt een aantal regelingen gefinancierd met algemene middelen. Uitkeringen worden bekostigd via premie geheven door de Rijksbelastingdienst.¹²

De overheid is met name betrokken bij het voorbereiden en vastleggen van wet- en regelgeving, waarin onderdelen als het recht op uitkering en de uitvoering zijn neergelegd. De uitvoering is in handen van lichamen die een zekere zelfstandigheid innemen ten opzichte van de rijksoverheid, ook al voeren zij een overheidstaak uit, het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV), de Centrale organisatie Werk en Inkomen (CWI) en de

¹¹ Noordam, *Inleiding sociale zekerheidsrecht*, p. 32-33

¹² C.A. de Kam e.a., *Kluwerschets van de leer van de sociale zekerheid* (Deventer 1989), p. 38, 46, 50-51

Sociale Verzekeringsbank (SVB). De toezichthoudende instantie sinds 1 januari 2002 is de Inspectie Werk en Inkomen (IWI).

Er wordt inkomensbescherming geboden, gericht op risico's zoals arbeidsongeschiktheid, werkloosheid, ouderdom, overlijden, tegemoetkoming in de kosten van het verzorgen en onderhouden van kinderen, ziekte en gebrek en behoeftigheid.

Sociale verzekeringen worden onderscheiden in volksverzekeringen en werknemersverzekeringen. Die verschillen zijn toegespitst op de personele werkingsfeer, het uitkeringsniveau, de financiering en de uitvoering van de verzekeringen. Iedereen die in Nederland woont of op een of andere manier betrokken is bij het Nederlandse arbeidsproces, wordt tot de doelgroep van de volksverzekeringen gerekend. Dit is ondermeer opgenomen in het Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen 1989 (Stb. 1989, 164). Werknemersverzekeringen daarentegen zijn bestemd voor een specifieke categorie van personen, namelijk degenen die in Nederland een privaatrechtelijke of publiekrechtelijke dienstbetrekking vervullen. Het begrip werknemer in dit kader heeft een nadere invulling gekregen in het Besluit uitbreiding en beperking kring van verzekerden werknemersverzekeringen 1990 (Stb. 1989, 402). Het uitkeringsniveau is per verzekering verschillend. De uitvoering van de verzekering is in handen van een aantal uitvoeringsorganen. De SVB is belast met de uitvoering van de AOW, AWW/Anw en de AKW. Het UWV is het uitvoeringsorgaan van de werknemersverzekeringen ZW, WW, WAO en (volksverzekering) AAW.

Tot 1989 werd de kinderbijslag gefinancierd uit premiebijdragen geheven via de belastingen en was dus een volksverzekering. Sinds dat jaar financiert het Rijk de kinderbijslag geheel uit de algemene middelen en is het een sociale voorziening geworden. Gezien het feit dat de AKW door de SVB wordt uitgevoerd en gedurende lange tijd als volksverzekering heeft gefunctioneerd, wordt de wet in dit onderzoek bij de sociale verzekeringen behandeld. Hetzelfde geldt voor de Toeslagenwet, die als voorziening uit de algemene middelen bekostigd wordt, maar uitgevoerd wordt door de bedrijfsverenigingen.

Ook de overheidsbemoeienis met de aanvullende pensioenen wordt tot de sociale zekerheid gerekend. De voornaamste taken in deze zijn de regelgeving en het toezicht. Op dit deel terrein zijn als belangrijkste wetten tot stand gekomen de Pensioen- en spaarfondsenwet (PSW, 1952), de Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds (Wet Bpf, 1949) en de Wet betreffende verplichte deelneming aan een beroepspensioenregeling (Wet Bpr, 1972). Het toezichthoudende orgaan is de Pensioen- & Verzekeringskamer, gevestigd in Apeldoorn.

2.4.2 Sociale voorzieningen

Sociale voorzieningen worden betaald uit de algemene middelen en worden ontwikkeld en uitgevoerd door overheidsorganen. Het voorbereiden van het beleid, het vaststellen van wet- en regelgeving en de uitvoering hiervan zijn overheidstaken. De rijksoverheid is belast met het scheppen van een regelgevend kader, de gemeente neemt de uitvoering voor haar rekening. Er is sprake van een medebewindrelatie tussen Rijk en gemeenten. De gemeenten werken mee aan het realiseren van het beleid en de doelstellingen die reeds zijn uitgezet door de rijksoverheid. Binnen de door de rijksoverheid bepaalde grenzen zijn de gemeentelijke overheden bevoegd zelf beslissingen te nemen, de discretionaire bevoegdheden.

Een belangrijk onderdeel van de sociale voorzieningen is de Algemene Bijstandswet, deze regeling functioneert als 'sluitstuk' van het sociale verzekeringsstelsel. Wanneer men geen

aanspraak kan maken op een zogenaamde voorliggende voorziening – bijvoorbeeld een uitkering op grond van een sociale verzekeringswet – dan kan een beroep worden gedaan op bijstandverlening. Op 1 januari 2004 is de ABW overgegaan in de WWB, die deze zelfde functie heeft.

Voorloper van de ABW was de Armenwet (1912). In deze wet was de zorg voor behoeftigen in de eerste plaats bij familie en kerkelijke of particuliere instellingen gelegd, en pas daarna bij de overheid. In de in 1965 in werking getreden ABW nam de overheid deze zorgtaak op zich.

In het kader van de inkomensbescherming voor gehandicapten, werklozen en zelfstandigen waren/zijn regelingen met een verschillende grondslag van toepassing: wettelijke voorzieningen (IOAW en IOAZ), inkomensvoorziening voor kunstenaars (WIK) en de Wet voorzieningen voor gehandicapten (WVG).

Tenslotte zijn er specifieke voorzieningen in het leven geroepen met het doel, mensen die om verschillende redenen moeilijk toegang tot de arbeidsmarkt krijgen in staat te stellen additionele arbeid te verrichten. De doelgroep van deze voorzieningen is divers: gehandicapten, jongere werklozen alsmede langdurig werklozen kunnen voor een van deze voorzieningen in aanmerking komen. In het kader van de Wet Sociale Werkvoorziening kan een arbeidsplaats worden aangeboden die zoveel mogelijk aansluit bij de fysieke en geestelijke mogelijkheden van de deelnemer. Verder zijn er voorzieningen getroffen die langdurig werklozen een kans bieden om werkervaring op te doen zodat men bij sollicitaties een betere kans van slagen heeft. Deze kunnen worden beschouwd als het sluitstuk van de arbeidsvoorziening. Omdat deelnemers aan deze voorzieningen een uitkering ontvangen of een salaris dat wordt betaald uit de algemene middelen en de gemeente verantwoordelijk is voor de uitvoering van dit soort regelingen maakt deze taak toch deel uit van het beleidsterrein sociale zekerheid.

Tot de sociale voorzieningen wordt ook de bemoeienis van de minister van SZW met het sociaal-cultureel werk onder arbeiders in woonorden en varenden, zoals zeelieden en binnenschippers, gerekend. Het sociaal-cultureel werk onder varenden behoort sinds 1996 tot de taken van de minister van Verkeer en Waterstaat.

Op de uitvoering van de (meeste) hiervoor genoemde sociale voorzieningen wordt toezicht gehouden. Toezicht kan worden omschreven als een samenhangend stelsel van activiteiten gericht op een blijvende bevordering en handhaving van een juiste naleving van wetten en regelingen. Beleid formuleert de doelen van de uitvoering en de voorwaarden waaronder deze plaatsvindt (toezichtskader). Toezicht beoordeelt of binnen dit kader adequaat toezicht mogelijk is en beoordeelt vervolgens de uitvoering en stuurt zondig bij. Beleid en toezicht zijn beide onderdelen van het primaire proces van SZW. Er kunnen twee soorten toezicht worden onderscheiden: eerstelijns en tweedelijns toezicht. Grofweg kan eerstelijns toezicht worden aangemerkt als het toezicht door het ministerie of een ander bestuursorgaan op de rechten en plichten van burgers en instellingen (niet zijnde bestuursorganen) en tweedelijns toezicht het toezicht op bestuursorganen. Het proces van toezicht bestaat uit informatie verzamelen (monitoren), toetsen, afwegen van maatregelen, nemen van maatregelen en opnieuw informatie verzamelen. Doelstelling is om normconformiteit te bereiken. Dit proces vindt plaats binnen de kaders van het toezichtbeleid dat door de toezichthouder wordt ontwikkeld. Het toezicht op de sociale voorzieningen wordt, namens de minister van SZW, uitgeoefend door de Inspectie Werk en Inkomen.

3. Actoren

Een actor is een overheidsorgaan, een particuliere instelling of een persoon die een rol speelt op een beleidsterrein.¹³ In het kader van het institutioneel onderzoek zijn met name die actoren van belang, die overheidsorgaan zijn en handelingen verrichten op het beleidsterrein sociale voorzieningen. De actoren op gemeentelijk niveau worden wel beschreven maar van hen zijn geen handelingen opgenomen. Ook landelijke en provinciale actoren die zijdelings een rol spelen worden alleen kort beschreven. Actoren van wie geen handelingen apart zijn opgenomen zijn met een * gemerkt.

Bij de actoren is allereerst de naam weergegeven die in dit rapport voor die actor is gebruikt. Daarna zijn eventuele andere namen vermeld met de periodisering. Van actoren die niet de hele onderzoeksperiode (1940-2004) hebben bestaan wordt ook de periodisering aangegeven.

3.1 Beleidsvormende organen

De Kroon, de Raad van State, de ministerraad, de Staten-Generaal en de Algemene Rekenkamer worden hier niet nader toegelicht; de bemoeienis met het beleidsterrein valt binnen het algemene takenpakket van elk van hen en is niet specifiek gericht op de sociale voorzieningen. Van deze actoren worden of zijn afzonderlijke RIO's gemaakt.

Ook ministers die zijdelings betrokken zijn bij het beleidsterrein, bijvoorbeeld vanwege afstemming van wet- en regelgeving of voordrachten voor benoemingen in commissies, worden niet nader toegelicht. Te denken valt aan de minister van Financiën (begroting) of Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (studiefinanciering).

De namen van de ministers zijn in de loop der jaren veranderd. In dit rapport wordt uitgegaan van de in 2004 gehanteerde naam, bijvoorbeeld de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en niet de minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

1940 - 1951 de minister van Sociale Zaken
 1951 - 1971 de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid
 1971 - 1981 de minister van Sociale Zaken
 1981 - heden de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Bij de instelling van het departement in 1933 (Stb. 311) kreeg het onder andere zaken opgedragen betreffende de werkloosheidsverzekering, de werkverschaffing en steunverlening aan werkloze arbeiders, alsmede aan kleine boeren en tuinders. Na de Tweede Wereldoorlog werden de taken van de minister uitgebreid met sociale voorzieningen voor bijvoorbeeld kunstenaars en varenden.

Zie hoofdstuk 6 voor een overzicht van de organisatie van de Sociale Zekerheid en een korte taakomschrijving van de betrokken onderdelen bij het departement van Sociale Zaken in de periode 1941-2004

Bij de instelling van het Ministerie van Maatschappelijk Werk werden de meeste taken van de afdeling Sociale Bijstand, zoals de rijksbijstand aan particuliere en kerkelijke sociale bijstand door financiële hulp of hulp in natura, bevordering van plaatselijke,

¹³ A. Hoogerwerf, 'Beleid, processen en effecten', in: A. Hoogerwerf [red.], *Overheidsbeleid* (Alphen aan den Rijn 1989), p. 23-24

gewestelijke en landelijke samenwerking en coördinatie op het gebied van de sociale zorg in het algemeen en andere werkzaamheden van sociaal opbouwende aard, overgedragen aan die minister. De voorzieningen ten behoeve van werkloze arbeiders, de sociaal-economische hulpverlening aan zelfstandigen en het voorzieningsfonds voor kunstenaars bleven echter bij Sociale Zaken, onder de directie Complementaire Sociale Voorzieningen. Voor de wet- en regelgeving op het gebied van de bijstand waren de ministers van Maatschappelijk Werk/CRM en Sociale Zaken beide verantwoordelijk; de aspecten van de groepsregelingen voor werkloze werknemers en zelfstandigen waren met name het terrein van de minister van Sociale Zaken. De bijstandszaken kwamen in 1982 weer terug bij Sociale Zaken toen het Ministerie van CRM (de opvolger van het Ministerie van Maatschappelijk Werk) werd gewijzigd in WVC.

Bij Sociale Zaken kwam de overgehevelde Directie Bijstandszaken onder het Directoraat-generaal Sociale Zekerheid, naast de nog bestaande Directie Complementaire Sociale Voorzieningen. Deze directie hield zich, naast de bijstandszaken waarvoor Sociale Zaken al verantwoordelijk was, bezig met de bijzondere arbeidszorg zoals de sociale werkvoorziening, de beeldende kunstenaarsregeling en de sociaal-culturele zorg voor arbeiders en varenden. De twee directies werden in 1989 samengevoegd tot de Hoofd-directie Bijstand en Voorzieningen. Sinds de reorganisatie van 1995 ressorteert de Directie Bijstandszaken direct onder de Bestuursraad. De toezichtstaken vallen onder de nieuwe Directie Toezicht, terwijl de additionele werkgelegenheid een afdeling is van de Directie Arbeidsmarkt.

De voornaamste taken van de minister zijn het voorbereiden van wetgeving en algemene maatregelen van bestuur, het vaststellen van ministeriële regelingen, het evalueren van beleid, het financieren van sociale voorzieningen en het houden van toezicht op de gemeenten en andere uitvoerende organen. Aanvankelijk werden de sociale voorzieningen die onder de verantwoordelijkheid van de minister van Sociale Zaken vielen, geregeld op ministerieel niveau. Vanaf de zestiger jaren werden de wettelijke regelingen tot stand gebracht, die deels de oude regelingen vervingen (WSW, WWV). Er waren/zijn weinig direct uitvoerende taken voor de minister; te denken valt aan de bijstandsverlening aan aanvragers die in het buitenland wonen en in de periode 1973-1988 de organisatie van sociaal-culturele activiteiten in werknemerswonoorden door ambtenaren van het ministerie. Indirect is de minister bij uitvoerende handelingen betrokken (geweest) door deelname (van ambtenaren) aan commissies of instellingen met een uitvoerende taak, zoals de Stichting Zeemanswelzijn, de Stichting Voorzieningsfonds voor kunstenaars en de Centrale Commissie voor Cultureel Werk in Arbeiderskampen.

In een aantal regelingen was voor de minister een taak als beroepsinstantie weggelegd, bijvoorbeeld bij een negatieve beslissing door de gemeente op een aanvraag voor een uitkering op grond van de BKR of de WSW. Deze taak is thans verdwenen.

Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

1952 - 1965	de minister van Maatschappelijk Werk
1965 - 1982	de minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk (CRM)
1982 - 1994	de minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC)
1994 - heden	de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS)

Bij Koninklijk besluit van 1 september 1952, Stb. 460 werd het departement van Maatschappelijk Werk ingesteld. Dit departement kreeg van het Ministerie van Binnenlandse Zaken onder andere de afdeling Maatschappelijk Zorg I, waaronder de Armenwet en -zorg viel. Van Sociale Zaken en Volksgezondheid werd de afdeling Sociale Bijstand en

Maatschappelijk Opbouwwerk overgedragen, behalve de voorzieningen voor werkloze arbeiders, zelfstandigen en kunstenaars. Van het Departement voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen tenslotte kwamen de aangelegenheden betreffende de hulpverlening ten behoeve van personen die uit Indonesië naar Nederland waren gekomen en personen die in Indonesië verbleven. Zie bijlage 2 voor een overzicht van de organisatie van de Sociale Zekerheid bij het departement van (Cultuur, Recreatie en) Maatschappelijk Werk in de periode 1952-1982.

In 1965 (KB van 14 april 1965, Stb. 146) werd het nieuwe departement van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk (CRM) ingesteld, dat belast werd met de taken van het departement van Maatschappelijk Werk (dat tegelijkertijd werd opgeheven) en een aantal taken die overkwamen van het departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen. Bij de wijziging van het departement in Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) in 1982 (KB van 4 november 1982, Stb. 613) werden de aangelegenheden rond Bijstandszaken zover die aan CRM waren opgedragen, overgedragen aan Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

De aangelegenheden rond bijstandsverlening waren in eerste instantie de verantwoordelijkheid van de minister van Maatschappelijk Werk, maar voor veel zaken is de minister van Sociale Zaken medeverantwoordelijk geweest. Bij een groot deel van de gedelegeerde regelgeving (zoals de rijksgroepsregelingen of het besluit landelijke normering) waren beide ministers betrokken. Voor de administratieve en financiële afhandeling was de minister van Maatschappelijk Werk verantwoordelijk.

Als eerstverantwoordelijke minister voor het algemene gehandicaptenbeleid was de minister van Welzijn medeverantwoordelijk voor de Wet voorzieningen gehandicapten. Enkele regelingen die op die wet gebaseerd zijn, worden door deze minister mede voorbereid.

Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties

1940 - 1998 Minister van Binnenlandse Zaken

1998 - heden Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties

De minister van Binnenlandse Zaken was tot 1952 verantwoordelijk voor de Armenzorg. De afdeling Armenzorg/Maatschappelijke Zorg bij het Ministerie hield zich bezig met eventuele wijzigingen van de Armenwet, het jaarlijks opstellen van de begroting en het Armenverslag en het adviseren van de minister. Daarnaast werd direct bijstand verleend aan Nederlanders in het buitenland door de aparte Rijksdienst voor de ondersteuning van behoeftige Nederlanders in het buitenland. In 1952 werden de taken overgedragen aan de (nieuwe) minister van Maatschappelijke Werk.

Omdat de sociale voorzieningen in medebewind door de gemeente uitgevoerd worden is de minister betrokken bij de regelgeving ten aanzien van de administratie van gemeenten. De minister is een van de verantwoordelijke ministers voor het project Sociale Vernieuwing, waar bijvoorbeeld de Regeling extra werkgelegenheid voor langdurig werklozen 1995 een onderdeel van is. De regeling wordt door de minister uitgevoerd, de eindverantwoordelijkheid wordt gedragen door de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Minister van Economische Zaken

1940 - 1946 de minister van Handel, Nijverheid en Scheepvaart

1946 - heden de minister van Economische Zaken

De minister van Economische Zaken is betrokken bij het beleid ten aanzien van sociale voorzieningen voor zover het bijstand aan zelfstandigen betreft. De groepsregelingen voor zelfstandigen werden in de periode vóór de ABW mede door deze minister vastgesteld. Verzoeken om revisie van beslissingen van gemeentebesturen door zelfstandigen werden in diezelfde periode mede door Economische Zaken behandeld. In de tachtiger jaren stelde de minister de Regelingen voor eenmalige uitkeringen aan zelfstandigen vast.

Minister van Verkeer en Waterstaat

1955 -

De minister was betrokken bij de zorg voor sociale voorzieningen voor varenden en nam uit dien hoofde deel aan de Stichting Zeemanswelzijn Nederland. Vanaf 1996 wordt het taakgebied in zijn geheel van de minister van Sociale Zaken overgenomen.

Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

1940 - 1965 de minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen (OKW)

1965 - 1982 de minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk (CRM)

1982 - 1994 de minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC)

1994 - heden de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW)

Als verantwoordelijke minister voor het kunstbeleid was de minister van OKW betrokken bij de totstandkoming van de BKR. Onder het betreffende ministerie ressorteerde ook de Dienst voor 's-Rijks verspreide kunstvoorwerpen en opvolgers (zie hieronder). In 1965 ging het beleidsterrein cultuur over naar het nieuw gevormde ministerie van CRM, in 1982 omgevormd tot WVC. In 1994 is het beleidsterrein cultuur weer teruggegaan naar Onderwijs en Wetenschappen, waarbij de naam van het ministerie veranderde in dat van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen.

Met ingang van 1987 was de minister van WVC geheel verantwoordelijk voor het beleid ten aanzien van beeldende kunsten, ook de buiten werking gestelde BKR. In 1992 trok deze minister de BKR in. Thans worden door de staatssecretarissen van Cultuur en Sociale Zaken plannen ontwikkeld voor een nieuwe inkomensvoorziening voor kunstenaars. De minister van Cultuur had tevens een rol ten opzichte van de Stichting 'Voorzieningsfonds voor Kunstenaars', namelijk bij het vervullen van een bestuurslidmaatschap en bij het verlenen van toestemming voor de toelating van een kunstenaarsvereniging tot de Stichting.

De minister was zijdelings betrokken bij het sociaal-cultureel werk in arbeiderskampen en onder varenden.

De minister van OCW is medeverantwoordelijk voor het toepassing van de IOAW op personen die al invaliditeitspensioen ontvangen op grond van een arbeidsverhouding uit het verleden.

Minister van Defensie

1945 - 1959 de minister van Oorlog

de minister van Marine

1959 - heden de minister van Defensie

De minister van Defensie is samen met de minister van Sociale Zaken verantwoordelijk voor de sociale voorzieningen voor (ex-)militairen. Tot 1972 werden een aantal regelingen in de vorm van een sociale voorziening vastgesteld (Militaire Overbruggingsregeling, Militaire Ziekengeldregeling) daarna kregen de regelingen de vorm van een sociale verzekering (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen).

Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu

1945 - 1947 de minister van Openbare Werken en Wederopbouw
1947 - 1956 de minister van Wederopbouw en Volkshuisvesting
1956 - 1965 de minister van Volkshuisvesting en Bouwnijverheid
1965 - 1982 de minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening
1982 - heden de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu

De minister van Wederopbouw was van 1945 tot 1952 verantwoordelijk voor de Rijksdienst voor de Uitvoering van Werken (D.U.W.). Bij een aantal van de werkobjecten van deze dienst waren arbeiders in kampen of woonoorden gehuisvest of in aannemersverblijven. Ten aanzien van deze arbeiders werden sociaal-culturele activiteiten verzorgd door sociaal-cultureel werkers. De cultureel werkers waren in dienst van het ministerie. De minister stelde een landelijke commissie in, de Centrale Commissie voor Cultureel Werk in Arbeiderskampen, die de activiteiten aanstuurde en coördineerde. Na de terugkeer van de D.U.W. bij Sociale Zaken kwam ook de verantwoordelijkheid voor het sociaal-cultureel werk in arbeiderskampen terug bij dit ministerie.¹⁴

De minister van VROM is medeverantwoordelijk voor de Wet voorzieningen gehandicapten en dan met name vanwege de woonvoorzieningen voor gehandicapten.

Vakminister

1945 -

Ook andere ministers dan de hierboven genoemde ministers kunnen zich bezig houden met sociale voorzieningen. Een vakminister is dan op zich verantwoordelijk voor de handeling(en) voor zover die betrekking hebben op de taken die onderdeel uitmaken van zijn of haar departementaal beleid op het gebied van sociale voorzieningen.

Rijksconsulenten sociale zekerheid / Bijstandsconsulenten

1940 - 1946 Rijkscontroleurs voor de steunverlening
1946 - 1964 Rijksconsulenten voor Sociale Bijstand en Complementaire Arbeidsvoorzieningen
1964 - 1984 Rijksconsulenten Complementaire Sociale Voorzieningen
1972 - 1984 Bijstandsconsulenten
1984 - 1995 Rijksconsulenten Sociale Zekerheid

De Rijkscontroleurs van de buitendienst van de afdeling Steunverlening van het

¹⁴ De D.U.W. wordt behandeld in het RIO 'Arbeidsvoorzieningsbeleid' (PIVOT-rapport nr. 134).

Ministerie van Sociale Zaken hadden tot taak de uitgaven voor de sociale voorzieningen door de gemeenten te controleren. Tevens woonden zij vergaderingen van gemeentelijke commissie voor bijstand aan werklozen en zelfstandigen bij. In 1946 werd de Rijkscontroledienst gereorganiseerd vanwege de uitbreiding van het takenpakket van de afdeling. De nieuwe Rijksconsulenten (voor Sociale Bijstand en Complementaire Arbeidsvoorzieningen/ Complementaire Sociale Voorzieningen) hadden naast de controlerende taak voor wat betreft de uitvoering, de taak om advies en voorlichting te geven over de sociale voorzieningen, zoals de regelingen voor werklozen, zelfstandigen, kunstenaars en de sociale werkvoorziening. Door de WWV en WSW kregen zij een wettelijke status. Zij verrichtten onderzoek naar de doelmatigheid van de voorzieningen. De Rijksconsulenten of hun medewerkers namen deel aan plaatselijke en gewestelijke vormen van overleg, studie en samenwerking en onderhielden de informatieve contacten tussen het Ministerie en de publiek- of privaatrechtelijk uitvoeringsorganen.¹⁵

In artikel 81b van de ABW werd het toezicht op de naleving van de bijstandswetgeving bij de gemeenten opgedragen aan de minister van Maatschappelijk Werk. Analoog aan de Rijksconsulenten werden in 1972 bij het Ministerie van CRM de bijstandsconsulenten ingesteld.¹⁶ De consulenten werden ondergebracht bij de provinciale bureaus van de afdeling Landelijk Contact van het Ministerie. De taak van de bijstandsconsulenten kan als volgt gedefinieerd worden: Het toetsen van de gemeentelijke beleidsuitvoering van wet- en regelgeving op het terrein van de bijstand op rechtmatigheid en doeltreffendheid, het zo nodig voorstellen doen tot het treffen van corrigerende maatregelen, het signaleren van een afwijkende beleidsuitvoering, het overdragen van beleid en het geven van voorlichting over de uitvoering sociale voorzieningen.

Na de overgang van de directie Bijstandszaken van CRM naar Sociale Zaken werden de taken van de bijstandsconsulenten bij de Rijksconsulentenschappen gevoegd en werd de naam veranderd in Rijksconsulenten Sociale Zekerheid. De consulenten bleven in eerste instantie georganiseerd per provincie, maar werden later samengevoegd per regio.

Met ingang van 1996 is de reorganisatie van de Rijksconsulentenschappen in werking gezet, met als doel een scheiding tussen beleid en toezicht aan te brengen. De Rijksconsulentenschappen zijn alleen nog belast met het toezicht op de uitvoering van de sociale voorzieningen en ondergebracht bij de gelijknamige directie Toezicht (Afd. Centraal Kantoor Rijksconsulenten). De taken op het gebied van advisering en voorlichting zijn overgedragen aan de directie Bijstandszaken of zelfs buiten het departement bij Divosa of de VNG.

Het aantal zelfstandige bevoegdheden van de Rijksconsulenten is in de loop van de tijd teruggelopen (na intrekking van bijvoorbeeld de BKR en de WWV). In de nAbw die met ingang van 1996 in werking is getreden worden de Rijksconsulenten niet meer als zelfstandige actor genoemd.

Sociale Verzekeringsbank (SVB)

1940 -

¹⁵ Staatsalmanak 1957, p. 900

¹⁶ Artikel 81b werd ingevoegd bij de wetwijziging van 22 november 1972, Stb. 675. Hierin staat dat de minister van CRM bij het toezicht op de uitvoering van de wet wordt bijgestaan door bijstandsconsulenten. De taken van de bijstandsconsulenten zijn verder uitgewerkt in het Besluit bijstandsconsulenten van 26 juli 1974, Stb. 521.

De bank is de uitvoerder van de volksverzekeringswetten, zoals de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Kinderbijslagwet. In de jaren 1990-1991 kende de SVB eenmalige toelagen toe op grond van de Wet eenmalige toelage 1990.

Centrale Raad van Beroep

1940 -

De Centrale Raad van Beroep, gevestigd te Utrecht, is als administratieve rechter belast met het behandelen van zaken in hoger beroep op het terrein van sociale zekerheidszaken en van ambtenarenzaken. Dit is geregeld in de Beroepswet (Stb. 1994, 3). Deze is geheel vernieuwd in overeenstemming met de Algemene wet bestuursrecht (1992, 315). Sinds deze vernieuwing vallen zaken in hoger beroep op het terrein van de ABW/nAbw, IOAW en IOAZ ook onder de competentie van de Raad.

In eerste aanleg beslist de Centrale Raad in beroepszaken betreffende een besluit op grond van de ABW voor een vreemdeling die geen verblijfstitel heeft.

3.2 Adviesorganen

*** Sociaal-Economische Raad**

1950 -

De raad werd ingesteld bij de Wet op de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie 1950 en is het centrale orgaan van de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie. Daarnaast adviseert de SER de regering over hoofdlijnen van het te voeren sociaal-economisch beleid. De ministers zijn op grond van Wet op de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie verplicht om de Raad advies te vragen over alle belangrijke sociale en economische aangelegenheden. De raad heeft op grond van voornoemde wet de bevoegdheid om adviescommissies in te stellen die zich bezig hielden met de sociale voorzieningen.

Voor de handelingen van de SER wordt verwezen naar het RIO 'Sociaal-Economische Raad' (PIVOT-rapport nr. 58).

*** Stichting van de Arbeid**

1945 -

De Stichting van de Arbeid is een privaatrechtelijk samenwerkingsorgaan van de centrale werkgevers- en werknemersorganisaties. De Stichting is op 17 mei 1945 opgericht met als doel duurzame goede sociale verhoudingen te verzekeren op basis van organisatorische samenwerking. Het centraal overleg over arbeidsvoorwaarden tussen regering en bedrijfsleven vindt plaats met de Stichting van de Arbeid. In de loop van de tijd is in de Stichting ook het overleg gaan plaatsvinden dat wordt gevoerd tussen werkgevers, werknemers en het kabinet, het zogenaamde Voor- en Najaarsoverleg. Tot de taak van de Stichting behoort eveneens (hoewel minder uitvoerig dan in het verleden) het adviseren van de overheid over specifieke onderwerpen op het gebied van de arbeidsverhoudingen.¹⁷

¹⁷ Handelingen van de Stichting van de Arbeid worden behandeld in het RIO 'Het verdiende loon' (PIVOT-rapport nr. 47).

3.3 Toezichthoudende organen

Inspectie Werk en Inkomen

2002 -

De Inspectie Werk en Inkomen is op 1 januari 2002 ontstaan uit de fusie tussen het Ctsv en de directie Toezicht van het ministerie van Sociale Zaken.

IWI houdt toezicht op de uitvoering van alle regelingen op het gebied van werk en inkomen. Het doel is een goed functionerend stelsel waarin het overheidsgeld rechtmatig, doelmatig en doeltreffend wordt besteed. IWI bewaakt en bevordert dit door deskundige oordelen te geven over de manier waarop het beleid rond werk en inkomen wordt uitgevoerd. Het toezicht is één van de belangrijke schakels tussen beleid en uitvoering en vice versa. Enerzijds draagt het ertoe bij dat de uitvoering overeenkomstig de normen van het beleid functioneert, anderzijds draagt het ertoe bij dat signalen uit de uitvoering ook evenwichtig worden teruggegeven aan het beleid.

Het nieuwe stelsel kent een duidelijke scheiding tussen beleid, sturing en uitvoering aan de ene kant en het toezicht aan de andere kant. IWI is een organisatie van SZW. De rol van IWI verschilt van die van de voormalige directie Toezicht SZW en het Ctsv. De wetgever (minister en parlement) bepaalt het beleid, de regels voor de uitvoering (de normen) en het budget en stelt vast welke doelstellingen gehaald moeten worden. De betrokkenheid van IWI daarbij beperkt zich tot de zogenoemde toezichtbaarheidstoets. Dit is een oordeel over de mate waarin goed toezicht op de uitvoering mogelijk is en welke knelpunten en onduidelijkheden zich kunnen voordoen.

In de praktijk betekent dit dat IWI op een grotere afstand staat van de uitvoeringsorganisaties dan de voormalige toezichthouders. Het goedkeuren van besluiten en begrotingen en het vaststellen van de rijksvergoeding gebeurt door de minister en niet zoals vroeger door de toezichthouder. De eisen die de minister stelt aan de uitvoeringsorganisaties zijn voor IWI een gegeven.

Het uitgangspunt is dat de uitvoerders zelf verantwoordelijk zijn voor een goede verantwoording over hun functioneren. Zij moeten rapporteren over hun financiële beheer, de organisatie van de uitvoering, in hoeverre zij hun doelen bereikt hebben en de manier waarop dat gebeurd is. Dit verslag zenden zij rechtstreeks aan de minister. IWI toetst vervolgens de validiteit van de verantwoording en geeft een oordeel over de uitvoering.

Op basis van deze rapportages kunnen de uitvoeringsorganisaties zelf maatregelen ter verbetering nemen. Het is aan de minister om de uitvoering aan te spreken op eventuele tekortkomingen en concrete afspraken te maken over verbetering of om te beslissen over eventuele aanpassing van regels of normen. IWI bepaalt dus niet aan welke eisen de uitvoering moet voldoen en grijpt ook niet zelf in als regels overtreden worden of doelen niet gehaald. Het toezicht van IWI is kortom signalerend van aard, in plaats van corrigerend.

3.4 Commissies en stichtingen

In het vorige RIO werden alle bestaande commissies apart benoemd. In dit vernieuwde RIO is ervoor gekozen om een aantal overkoepelende handelingen te formuleren waaronder alle

commissietaken kunnen vallen. Hiervoor wordt verwezen naar § 4.2.13.

Commissie

1945 -

Een commissie wordt ingesteld door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid om een of meerdere toegewezen taken uit te voeren. Onder commissie kan ook (interdepartementale) werkgroep, projectgroep, stuurgroep, college of een andere tijdelijk verband bedoeld worden. Voorbeelden van commissies uit de afgelopen periode zijn:

- Algemene Armencommissie (1912 - 1964)
- Centrale Coördinatie Commissie Sociale Voorzieningen (1945 - ca. 1953)
- Commissie van Bijstand (1939 - 1947)
- College Algemene Bijstandswet (ex art. 72; 1970 - 1987)
- Centrale Revisie- en Contact Instantie (1948 - 1965)
- Staatscommissie tot Vervanging van de Armenwet (1947 - 1954)
- Onderzoekscommissie toepassing ABW (Commissie Van der Zwan - 1993)
- Regiegroep gegevensuitwisseling fraudebestrijding Algemene Bijstandswet (1994 -)
- Commissie bijstandsverlening woonwageneigenaren (1974 - 1981)
- Commissie van Advies Bijstandsbeleid Woonwageneigenaren (1974 - 1987)
- Centrale Commissie Blindenvoorziening (1956 - 1964)
- Commissie voor Blindenvraagstukken (1948 - 1956)
- Sociale Commissie voor Binnenschippers (1956 - 1989)
- Commissie "Zeemanswelvaren" / Sociale Commissie voor Zeelieden (1946 - 1957)
- Centrale commissie complementaire arbeidsvoorziening beeldende kunstenaars (1953 - 1992)
- Centrale Commissie Zelfstandigen (1943 - 1986)

Stichting Coördinatie Dienstverleningcentra Kleinbedrijf

De stichting, die ressorteerde onder het Ministerie van Economische Zaken was onder andere belast met de uitvoering van maatregelen voor het kleinbedrijf, waaronder de regelingen Eenmalige uitkering aan zelfstandigen in de periode 1982-1985 en de bedrijfsbeïndigingshulp in het kader van de ontwikkeling en sanering van het midden- en kleinbedrijf.

Stichting bedrijfspensioenfonds sociale werkvoorziening

1990 - 1997

De stichting van het fonds heeft de zorg voor het beheer van de pensioengelden en stelt uitvoeringsregels op met betrekking tot de pensioenvoorziening. Het bestuur van de Stichting Bedrijfspensioenfonds WSW bestaat uit 8 leden en wordt gevormd door vertegenwoordigers van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van werknemersorganisaties. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten kan een vertegenwoordiger benoemen die de vergaderingen van het bestuur van de stichting bijwoont en adviseert omtrent zaken die samenhangen met de taken van de bedrijfspensioenfonds. Het bestuur heeft de administratie van het fonds opgedragen aan het GAK in Amsterdam.

Stichting vrijwillig vervroegde uittreding sociale werkvoorziening

1993 - 1997

Deze stichting heeft als doel werknemers in de sociale werkvoorziening de mogelijkheid te bieden vrijwillig vervroegd uit het arbeidsproces te treden, hiertoe kent men uitkeringen toe aan ex-werknemers. Op de samenstelling van het bestuur een soortgelijke constructie van toepassing als bij de Stichting bedrijfspensioenfonds sociale werkvoorziening en ook hier is een vertegenwoordiger van het VNG betrokken bij de werkzaamheden.

Stichting fonds voor de aanvullende oudedagsvoorziening

1993 - 1997

Als voorloper van de pensioenregeling voor de WSW-werknemers heeft de aanvullende oudedagsvoorziening dienst gedaan. Jaarlijks werd er een bedrag gestort op een bijzondere spaarrekening van rechthebbende werknemers. Deze rekeningen worden thans beheerd door de Stichting fonds voor de aanvullende oudedagsvoorziening, omdat een scheiding in juridische zin nodig was tussen de vermogens van de nieuwe Stichting bedrijfspensioenfonds sociale werkvoorziening en de voorloper.

*** Stichting Zeemanswelzijn Nederland**

1957 -

De Stichting Zeemanswelzijn Nederland (SZN) werd in 1957 opgericht door de Stichting "Raad van Bestuur voor de Zeevaart", de centrale van Zeevarenden ter Koopvaardij en Visserij, de Christelijke Bedrijfsgroepen Centrale in Nederland, de Katholieke Bond van Werknemers in het Transportbedrijf "St. Bonifacius" en het Rijk, vertegenwoordigd door de Ministeries van Sociale Zaken en Verkeer en Waterstaat. In het bestuur van de SZN hebben vertegenwoordigers van de genoemde organisaties en het Rijk zitting. Daarnaast is er een raad van advies, waarin de bestuursleden zitting hebben, evenals vertegenwoordigers van de Nederlandse Zeemanscentrale en het Apostolaat ter Zee en door het bestuur uitgenodigde vertegenwoordigers van instellingen van het particuliere en kerkelijke initiatief. Het doel van de stichting is het bevorderen van goede voorzieningen ten behoeve van zeevarenden bij de koopvaardij in de havens, alsmede het bevorderen van hun ontspanning en ontwikkeling aan boord van de Nederlandse koopvaardij schepen, overeenkomstig de daarop betrekking hebbende Aanbevelingen van de Internationale Arbeidsconferenties van 1936 en 1970. Dit doel wordt vertaald in het geven van advies, bemiddeling en materiële steun aan instellingen die dergelijke voorzieningen treffen, in het bevorderen van overleg en samenwerking tussen de instellingen en ten derde in het geven van advies, gevraagd of uit eigen beweging, aan de overheid betreffende haar beleid in deze. In 1996 is de verantwoordelijkheid voor de taak overgedragen aan de minister van Verkeer en Waterstaat.

*** Stichting 'Voorzieningsfonds voor Kunstenaars' (VvK)**

(1935) 1940 - 2003

De stichting werd in 1935 door de minister van Sociale Zaken en verenigingen van kunstenaars in het leven geroepen. Het fonds verkreeg zijn geld van de aangesloten

verenigingen die een bedrag per aangesloten kunstenaar afdroegen, van de gemeenten en het Rijk. Aan hulpbehoevende kunstenaars, die aangesloten waren bij een van de aangesloten verenigingen, kon gedurende enkele weken een bepaald bedrag uitgekeerd worden. De BKR-uitkering vormde hierop een aanvulling.

Het VvK ontving aanvankelijk een subsidie van het ministerie van Sociale Zaken, vanaf 1988 van WVC en sinds 1995 van OCenW.

De stichting Voorzieningsfonds voor Kunstenaars (VvK) is vanaf 1 Januari 2002 samengegaan met de Stichting Scheppende Kunstenaars (SSK) en de stichting PodiumKunstWerk (PKW) in de stichting Kunstenaars & Cultuur en Ondernemerschap (Kunstenaars & CO). Uiteindelijk op 12 December 2002 hebben de leden van Vereniging Voorzieningsfonds voor Kunstenaars het besluit genomen de vereniging per 1 Januari 2003 op te heffen.¹⁸

¹⁸ Het archief van de Stichting is aan het Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis (IISG) overgedragen. Op de website van het IISG is de inventaris terug te vinden. Zie www.iisg.nl/archives.

4. Handelingen

4.1 Leeswijzer

In dit hoofdstuk worden de handelingen op het beleidsterrein Sociale Voorzieningen beschreven in gegevensblokken. Per blok worden in principe vijf items gegeven.

Een **actor** is een orgaan dat een rol speelt op een beleidsterrein en bevoegdheid heeft tot het zelfstandig verrichten van handelingen op grond van attributie of delegatie. De naam die voor een actor gebruikt wordt, komt overeen met de naam uit de actorenbeschrijving uit hoofdstuk 3. Actoren die elkaar opvolgen zijn te herkennen aan de datering die achter de actor staat, bijvoorbeeld: Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1945-1960), Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1960-)

Een **handeling** is een complex van activiteiten gericht op het tot stand brengen van een product, dat een actor verricht ter vervulling van een taak of op grond van een bevoegdheid. Een actor kan handelingen via mandatering door organisatieonderdelen of -leden laten verrichten.

De handelingen zijn in principe positief geformuleerd, terwijl de negatieve formulering er bij inbegrepen is. Bijvoorbeeld: bij de handeling ‘het vaststellen van een regeling’ wordt de handeling ‘het intrekken van een regeling’ impliciet geacht; hetzelfde geldt voor de handelingen ‘het benoemen van ...’ en ‘het ontslaan van ...’.

De **grondslag** geeft de wet of de regeling krachtens een wet waarop de handeling gebaseerd is. Een **bron** wil zeggen dat er geen wettelijke grondslag gevonden is, maar dat uit een andersoortige bron (nota, verslag, Rijksbegroting, literatuur) gebleken is dat het desbetreffende orgaan die handeling uitvoerde/uitvoert.

Wanneer eenzelfde handeling op grond van verschillende regelingen is uitgevoerd, worden de grondslagen na elkaar genoemd. In een aantal gevallen is uit een grote hoeveelheid grondslagen een keuze gemaakt of zijn grondslagen samengevat (bijv. bij de rijksvergoeding op grond van de groepsregelingen). Voor enkele (algemene) handelingen is geen grondslag of bron gevonden.

De **periode** geeft aan wanneer een handeling is uitgevoerd. Voor handelingen die al voor 1940 werden uitgevoerd is 1940 als beginjaar opgenomen.

Het is mogelijk dat na beëindiging van de wettelijke grondslag een handeling nog niet is afgelopen (denk aan bekostiging). Indien geen eindjaar gegeven is, betekent dit dat de handeling na de einddatum van het onderzoek nog uitgevoerd wordt.

Het weergegeven **product** is in principe het bestuurlijk-juridisch eindproduct van de handeling. In een aantal gevallen (bij algemeen verbindende regelingen) kon een limitatieve opsomming gegeven worden. Voor de uniformiteit is besloten om ook bij een limitatieve opsomming deze vooraf te laten gaan door ‘onder andere’.

In een aanvullende **opmerking** kunnen onderdelen van het gegevensblok verduidelijkt worden.

4.2 Algemene Handelingen

4.2.1 Beleidsontwikkeling

- (1.) «1A+1B+1C+112A+112B+242+284+316+339+422A+422B+453+500A+500B+508A+508B+508C
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
de Vakminister
- handeling: Het voorbereiden, (mede-)vaststellen, coördineren en evalueren van het beleid betreffende de sociale voorzieningen.
- grondslag: o.a. Grondwet 1938 (Stb. 1938, 300) art. 201; Grondwet 1948 (Stb. 1948, I 425) art. 202; Grondwet 1953 (Stb. 1953, 295) art. 209; Grondwet 1983 (Stb. 1983, 22) art. 20
- periode: 1940 -
- product: Beleidsnota, beleidsplan, rapport, evaluatieverslag
- opmerking: Dit betreft o.a. beleid inzake:
- de bijstandsverlening aan bepaalde groepen personen;
 - inkomensvoorzieningen voor oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en gewezen zelfstandigen;
 - de verlenging van extra uitkeringen aan echte minima; de sociale werkvoorziening;
 - de verlening van bijstand aan (beeldende) kunstenaars;
 - additionele werkgelegenheid voor jongeren en langdurige werklozen;
 - sociale voorzieningen voor opvarenden van zee- en binnenschepen;
 - woon- en vervoersvoorzieningen voor gehandicapten.
- (2.) «2A+2B; vervallen
- (519.) vervallen
- (520.) vervallen
- (521.) «206A+206B+309
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1973-1983)
- handeling: Het geven van algemene aanwijzing aan organisaties en/of gemeenten werkzaam op het beleidsterrein sociale voorzieningen.
- grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) [Stb.1972, 675; b.w. Stb. 1995, 200], art. 81d eerste lid
Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [Stb. 2001, 625; b.w. Stb. 2003, 376], art. 131
Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) [Stb. 2003, 376], art. 36 tweede lid en art. 53
Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) [Stb. 2003, 376], art. 36 tweede lid en art. 53
- periode: 1940 -
- product: Algemene aanwijzing, besluit, o.a.
- Aanwijzing inzake verlening van bijzondere bijstand (Stcrt. 1993, 58)

opmerking: Dit betreft o.a. aanwijzingen betreffende de uitvoering van de
bijstandswetgeving, de IOAW en IOAZ.

(522.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het vaststellen van richtlijnen met betrekking tot het beleidsterrein sociale
voorzieningen.

grondslag:
periode: 1940 -
product: Richtlijnen

(523.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het vaststellen wanneer bepaalde wet- en regelgeving of artikelen uit wet- en
regelgeving niet van toepassing zijn.

grondslag:
periode: 1940 -
product: Besluit

(524.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het publiceren van wijzigingen in de Staatscourant.
grondslag: Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2004, 363], art. 38 en art. 39
periode: 1940 -
product: Publicatie

(41.)

actor: «41A+41B
de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-1983)
handeling: Het voordragen van gemeentelijke besluiten voor schorsing of vernietiging
door de Kroon.
grondslag: Gemeentewet (Stb. 1931, 89) [b.w. Stb. 1992, 96], art. 185
Gemeentewet (Stb. 1992, 96) [Stb. 2003, 56], art. 268
periode: 1940 -
product: Voordrachten

4.2.2 Totstandkoming van wet- en regelgeving

(7.) «7A+7B+7C+29A+29B+81+82+83+84+86+88+89+95A+95B+100+170+
188A+188B+191+199+209+211+285+287+288+290+291+293+294+295
+297+298+299+302+303+304+305+306+307+311+423A+423B+454+509A
+509B+510A+510B

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
de Vakminister

handeling: Het bij (AMvB) stellen van (nadere) regels omtrent het beleid alsmede het
voorbereiden van de totstandkoming, wijziging en intrekking van wet- en
regelgeving betreffende de sociale voorzieningen.

grondslag: o.a. Grondwet 1938 (Stb. 1938, 300) art. 201;

- Grondwet 1948 (Stb. 1948, I 425) art. 202;
Grondwet 1953 (Stb. 1953, 295) art. 209;
Grondwet 1983 (Stb. 1983, 22) art. 20
-Algemene Bijstandswet (Stb. 1995, 199) [gedeeltelijk b.w. Stb. 2003, 376]
-Wet sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 465) [Stb. 2003, 56]
-Invoeringswet herinrichting Algemene Bijstandswet (Stb. 1999, 200) [b.w. Stb. 2003, 376]
-Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) [Stb. 2003, 546]
-Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) [Stb. 2004, 363]
-Wet voorzieningen gehandicapten (Stb. 1993, 545) [Stb. 2001, 481]
-Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 760) [Stb. 2003, 376]
-Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2004, 363]
-Invoeringswet Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 376) [Stb. 2004, 363]
- periode: 1940 -
product: Wetten
- Algemene maatregel van bestuur, o.a.
- Regeling statistiek WWB, IOAW, IOAZ en WIK (Stcrt. 2003, 203)
 - Sanctiebesluit Abw, IOAW en IOAZ (Stb. 1995, 462)
 - Besluit passende arbeid schoolverlaters en academici (Stb. 1995, 604)
 - Besluit tarieven administratieve boeten Abw, Ioaw en Ioaz (Stb. 1996, 415)
 - Tijdelijk besluit subsidiëring experimenten activering van uitkeringsgelden (Stb. 1997, 79)
 - Besluit aanwijzing registraties gezamenlijke huishouding 1998 (Stb. 1997, 790)
 - Samenwerkingsbesluit SWI (Stb. 1997, 804; b.w. Stb. 2001, 151)
 - Besluit weigering rijksvergoeding WIK (Stb. 2000, 596)
 - Tijdelijk besluit samenwerking CWI (Stb. 2001, 151; b.w. Stb. 2001, 682)
 - Besluit Inlichtingenbureau Gemeenten (Stb. 2001, 686)
 - Besluit uitkeringen gemeenten IOAW en IOAZ voor het jaar 2004 (Stb. 2003, 389)
- (Ministeriële) regeling, o.a.
- Beeldende Kunstenaars regeling 1971 (Stcrt. 1971, 250)
 - Regeling noodzakelijke scholing (Stcrt. 1995, 188)
 - Bijstandsregeling vakantietoelage 1996 (Stcrt. 1995, 248)
 - Regeling administratieve uitvoeringsvoorschriften Wik (Stcrt. 1998, 93)
- Opmerking: Een ontwerp van de AMvB met de bijbehorende nota van toelichting kan voorgelegd worden aan de beide Kamers der Staten-Generaal. Voor een overzicht van onderwerpen voor mogelijke AMvB's wordt verwezen naar hoofdstuk 5 van het RIO.
- Met betrekking tot het stellen van regels, kan het ook betekenen het geven van voorschriften. Voor een overzicht van onderwerpen voor mogelijke ministeriële regelingen wordt verwezen naar hoofdstuk 5 van het RIO.
- (525.)
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
handeling: Het stellen van regels omtrent de uitvoering van wet- en regelgeving.

grondslag: o.a. Tijdelijk besluit samenwerking CWI (Stb. 2001, 151) [b.w. Stb. 2001, 682], art. 4;
 periode: 1940-
 product: Ministeriële regeling

4.2.3 *Beleidsvaluatie*

- (527.) «90+512A+512B
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Vakminister
 handeling: Het evalueren van beleid inzake de sociale voorzieningen.
 grondslag: Wet voorzieningen gehandicapten (Stb. 1993, 545) [Stb. 1999, 598], art. 22
 Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 146
 Wet sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 465) [Stb. 1997, 465], art. 46
 Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 760) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 37;
 Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2003, 375], art. 84
 periode: 1940 -
 product: Rapport, evaluatieverslag, o.a.:
 - *Een verstrekkende wet: evaluatie van de Wet voorzieningen gehandicapten, eerste meting*, IPSO FACTO, SGBO (Den Haag, Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, 1995)
 - *Evaluatie van de WIK Monitor flankerend beleid WIK*
 opmerking: Tot deze handeling wordt ook gerekend het uitbrengen van een verslag aan de Staten-Generaal over de doeltreffendheid, doelmatigheid en effecten van een wet x-aantal jaren na inwerkingtreding van deze wet.
- (8.) «8A+8B
 actor: de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
 handeling: Het opstellen van periodieke verslagen over ontwikkelingen op het beleidsterrein sociale voorzieningen.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: jaarverslagen, kwartaalverslagen, maandverslagen
 opmerking: Dit houdt ook in het periodiek rapporteren aan internationale organisaties over de uitvoering van aangegane verdragsverplichtingen betreffende de sociale voorzieningen.
- (36.) «36
 actor: de Rijksconsulenten sociale zekerheid
 handeling: Het ten behoeve van de minister opstellen van jaarplannen en uitbrengen van verslag omtrent de werkzaamheden.
 grondslag: onder andere: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) [b.w. Stb. 1997, 789], art. 37 tweede lid
 Besluit bijstandsconsulenten (Stb. 1974, 521) [b.w. Stb. 1995, 200], art. 4 onder *e*
 periode: 1945 - 1995
 product: Verslagen, bloemlezingen, toelichtingen

4.2.4 *Onderzoek*

- (3.) «3A+3B
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
 handeling: Het vaststellen van de opdracht en het eindproduct van (wetenschappelijk)
 onderzoek en het vaststellen van onderzoeksrapporten over de sociale
 voorzieningen.
 grondslag: o.a. Besluit in- en doorstroombanen (Stb. 1999, 591) [b.w. Stb. 2003, 376],
 art. 13, art. 17
 periode: 1940 -
 product: Offerte, brieven, rapporten en nota's
 opmerking: Dit kan o.a. onderzoek betreffen dat er op gericht is om inlichtingen te
 verschaffen ten behoeve van beleidsontwikkeling.
- (528.)
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
 handeling: Het verzamelen en bewerken van gegevens ten behoeve van
 (wetenschappelijk) onderzoek op het gebied van de sociale voorzieningen.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: Nota's, notities
- (529.)
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
 handeling: Het financieren van (wetenschappelijk) onderzoek op het gebied van de
 sociale voorzieningen.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: Rekeningen, declaraties
- (530.)
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
 handeling: Het voorbereiden en begeleiden van extern (wetenschappelijk) onderzoek op
 het gebied van de sociale voorzieningen.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: Nota's, notities

4.2.5 *Overleg*

- (4.) «4A+4B
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)

handeling: Het voeren van overleg met vakministers en vertegenwoordigers van uitvoeringsorganen over aangelegenheden betreffende de sociale voorzieningen.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: verslag, notulen, akkoord

(531.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het voeren van overleg met een representatieve vertegenwoordiging van de gemeenten om de hoogte van de subsidie aan gemeenten te bepalen.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: Notulen

(24.)

actor: «24A+24B
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
 handeling: Het deelnemen aan overleggroepen, -organen of -commissies waarvan het voorzitterschap of secretariaat niet bij het eigen Ministerie berust.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: Benoemingsvoordracht, lidmaatschapsarchief

(532.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het deelnemen aan overleggroepen, -organen of -commissies waarvan het voorzitterschap of secretariaat wel bij het eigen Ministerie berust.
 grondslag:
 periode: 1945 -
 product: Benoemingsvoordracht, secretariaatsarchief

(35.)

actor: «35A + 35B
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en Rijksconsulenten sociale Zekerheid
 handeling: Het voeren van overleg over de uitoefening van de taken en bevoegdheden van de rijksconsulenten.
 grondslag:
 periode: 1940 - 1995
 product: notulen
 opmerking: De vergaderingen van de Rijksconsulenten en het Ministerie werden de Binnen- en Buitendienst Contactvergaderingen genoemd, meestal afgekort tot BBC-vergaderingen.

(38.)

actor: «38
 de Rijksconsulenten sociale zekerheid
 handeling: Het deelnemen aan gemeentelijke en intergemeentelijke commissies ter advisering van het beleid voor de sociale voorzieningen.
 grondslag: onder andere: Zelfstandigenregelingen;
 Sociale Voorziening nr. 8347, 30 juni 1952 gewijzigd bij no. 3171, 12 april 1955 art. 15 tweede lid;

Rijksgroepsregelingen voor werkloze werknemers;
Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) [b.w. Stb. 1995, 200], art. 33 tweede lid
Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) [b.w. Stb. 1995, 200], art. 33 tweede lid

periode: 1945 - 1995
product: notulen, vergaderstukken
opmerking: De Rijksconsulenten kan zich door een aangewezen persoon laten vertegenwoordigen.

4.2.6 Internationaal

Voor het periodiek rapporteren aan internationale organisaties wordt verwezen naar handelingnummer 8, § 4.2.3.

(533.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
de Vakminister

handeling: Het voorbereiden en vaststellen van standpunten aangaande de sociale voorzieningen in het kader van deelname aan internationaal overleg.

grondslag:

periode: 1940 -

product: Nota's, memoranda, rapporten

(534.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van internationale organisaties inzake de sociale voorzieningen.

grondslag:

periode: 1940 -

product: Verslagen, notulen, notities, rapporten

(535.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
de Vakminister

handeling: Het voorbereiden van de totstandkoming, wijziging en intrekking van (bilaterale en multilaterale) verdragen en bijbehorende akkoorden met andere mogendheden inzake de sociale voorzieningen.

grondslag:

periode: 1940 -

product: Verdragen, administratieve akkoorden, afrekeningsakkoorden

(536.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: Het leveren van bijdragen aan de totstandkoming van multilaterale verdragen met administratieve akkoorden of verordeningen en regelingen van internationale organisaties inzake de sociale voorzieningen.

grondslag:

periode: 1940 -

product: Verdragen, administratieve akkoorden

(537.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
de Vakminister

handeling: Het (beleidsmatig) beoordelen van mogelijk interventies in zaken die voorkomen bij internationale hoven.

grondslag:

periode: 1940 -

product: Rapport, nota

opmerking: Met internationale hoven worden o.a. bedoeld: het Hof van Justitie te Luxemburg, het Europese Hof voor de Rechten van de Mens te Straatsburg en de Commissie Rechten van de Mens van de VN.

(538.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
de Vakminister

handeling: Het deelnemen aan (technische) commissies die nadere uitvoeringsregels stellen of toezien op de goede uitvoering van een verdrag met betrekking tot de sociale voorzieningen.

grondslag:

periode: 1940 -

product: Verslag, notulen, aanwijzingen, informatieverstrekking

(539.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
de Vakminister

handeling: Het implementeren of rapporten over de implementatie van internationale regels in bestaande of nieuwe wet- en regelgeving op nationaal niveau met betrekking tot de sociale voorzieningen.

grondslag:

periode: 1940 -

product: Rapport

4.2.7 Advies

(540.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: Het adviseren van organisaties over het beleidsterrein sociale voorzieningen.

grondslag:

periode: 1940 -

product: Advies

opmerking: Dit kunnen zowel organisaties van de overheid zijn als van het bedrijfsleven.

4.2.8 Informatievoorziening

(9.)

«9A+9B

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
Het beantwoorden van Kamervragen en het anderszins op verzoek
(incidenteel) informeren van leden of commissies uit de Kamers der Staten-
Generaal inzake de sociale voorzieningen.

grondslag:

periode: 1940 -

product: Kamervragen, brieven, notities, nota's

(12.) «12A+12B+12C

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

handeling: Het beantwoorden van vragen van individuele burgers, bedrijven en
instellingen betreffende de sociale voorzieningen.

grondslag: Grondwet 1887 (Stb. 1887, 212) art. 8;
Grondwet 1983 (Stb. 1983, 22) art. 5

periode: 1940 -

product: Brieven aan burgers

(541.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: Het behandelen van verzoeken tot inzage op basis van de WOB.

grondslag: Wet openbaarheid van bestuur (Stb. 1991, 703), art. 5 t/m 8

periode: 1991 -

product: Rapport

(542.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: Het uitvoeren van voorlichtingsactiviteiten op het beleidsterrein sociale
voorzieningen.

grondslag:

periode: 1940-

product: Voorlichtingsmateriaal

(11.)

actor: «11A+11B
de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
de Vakminister

handeling: Het verstrekken van (algemene) informatie ten behoeve van externe
organisaties op het beleidsterrein sociale voorzieningen.

grondslag: o.a. Regeling informatie Besluit in- en doorstroombanen (Stcrt. 2000, 249)
[b.w. Stcrt. 2002, 247], art. 4
Uitvoeringsregeling in- en doorstroombanen (Stcrt. 2002, 240) [b.w. Stcrt.
2003, 244], art. 6

periode: 1940 -

product: Publicaties, brochures, voorlichtingsplannen

opmerking: Dit kunnen o.a. de SER, ILO of CBS zijn.

(37.) «37A+37B

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: de Rijksconsulenten sociale zekerheid
 Het geven van voorlichting en adviezen aan en voeren van overleg met instanties die bemoeienis hebben met de sociale voorzieningen over de uitvoering van de sociale voorzieningen.

grondslag: onder andere: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) [b.w. Stb. 1997, 789], art. 37 tweede lid
 Besluit bijstandsconsulenten (Stb. 1974, 521) [b.w. Stb. 1995, 200], art. 4

periode: 1940 - 1997

product: voorlichting, adviezen, overlegverslagen

opmerking: Een van de belangrijkste taken van Rijksconsulenten was de beleidsoverdracht aan gemeenten en andere instanties over de uitvoering van de sociale voorzieningen.

(543.)

actor: het Landelijk instituut sociale verzekeringen (1997-2001)
 het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (2002-)

handeling: Het verstrekken van informatie van inlichtingen en gegevens aan het gemeentebestuur die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de wet.

grondslag: Wet sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 465) [Stb. 2001, 625], art. 15

periode: 1997 -

product: Informatie, inlichtingen

4.2.9 Mandatering

(544.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: Het overdragen van bevoegdheden aan organisaties uit het bedrijfsleven of aan een onder de minister ressorterende ambtenaar

grondslag:

periode: 1940 -

product: Mandaatbesluit

4.2.10 Vrijstelling en ontheffing

(545.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: Het verlenen van vrijstelling van gestelde regelen.

grondslag:

periode: 1940 -

product: Vrijstellingsbesluit, ministeriële regeling

(546.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: Het verlenen van ontheffing van gestelde regelen.

grondslag:

periode: 1940 -

product: Ontheffingsbesluit, ministeriële regeling

4.2.11 Vergunning

(526.)
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het verlenen van een vergunning.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: Gunningbesluit, ministeriële regeling

4.2.12 Klachten, bezwaar en beroep

(10.) «10A+10B
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
 handeling: Het informeren van Commissies voor Verzoekschriften en andere tot het onderzoeken van klachten bevoegde commissies uit de Kamers der Staten-Generaal en de Nationale Ombudsman naar aanleiding van klachten over de uitvoering of de gevolgen van beleid betreffende de sociale voorzieningen.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: inlichtingen, verslag

(547.)
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
 handeling: Het beslissen op beroepschriften naar aanleiding van een besluit betreffende de sociale voorzieningen
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: Beschikkingen

(13.) «13A+13B
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
 handeling: Het beslissen op bezwaarschriften naar aanleiding van beschikkingen betreffende de sociale voorzieningen.
 grondslag: onder andere: Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen (Stb. 1975, 284) art. 11
 periode: 1940 -
 product: Beslissing

(548.)
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het voeren van verweer in beroep- of bezwaarschriftprocedures voor administratief rechterlijke organen betreffende de sociale voorzieningen.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: Verweerschriften

(549.)
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het beslissen op een verzoek van een werknemer aan wie de Arbeidsvoorzieningsorganisatie een verklaring weigert af te geven.
 grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) [Stb. 1995, 355; b.w. Stb. 1997, 789], art. 30g eerste lid;
 periode: 1940 - 1997
 product: Beslissing

4.2.13 Commissies

Met commissie kan ook een (interdepartementale) werkgroep, projectgroep, stuurgroep of college bedoeld worden.

Voorbeelden van commissie op het beleidsterrein Sociale Voorzieningen sinds 1945 zijn:

- Algemene Armencommissie (1912-1964)
- Centrale Commissie Blindenvoorziening (1956-1964)
- Centrale commissie complementaire arbeidsvoorziening beeldende kunstenaars (1953-1992)
- Centrale commissie Zelfstandigen (1943-1986)
- Commissie "Zeemanswelvaren" (1946-1951)
- Commissie bijstandsverlening woonwagenbewoners (1974-1981)
- Commissie van Advies Bijstandsbeleid Woonwagenbewoners (1974-1987)
- Commissie van Bijstand (1939-1947)
- Commissie voor Blindenvraagstukken (1948-1956)
- Regiegroep gegevensuitwisseling fraudebestrijding Algemene Bijstandswet (1995-)
- Sociale Commissie voor Binnenschippers (1956-1989)
- Sociale Commissie voor Zeelieden (1951-1957)
- Staatscommissie tot Vervanging van de Armenwet (1947-1954)
- Toetsingscommissie (WWB; 2003-)

(550.) «15A+15B+15C+23A+23B+194
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-1983)
 handeling: Het instellen van (landelijke) commissies op het beleidsterrein sociale voorzieningen.
 grondslag: o.a. Besluit financieel verdeelmodel sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 468) [b.w. Stb. 2001, 424], art.7 vierde lid;
 Kamerstukken II, 1993-1994, 22 545, nr. 14 bijlage 1
 periode: 1940 -
 product: ministeriële regeling, onder andere:
 - Tijdelijke Adviescommissie Voorlichting Algemene Bijstandswet (Stert. 1969, 86)
 - Onderzoekscommissie Toepassing ABW (Commissie Van der Zwan) (Stert. 1993, 61)
 - Commissie toetsing toekomstbestendigheid WSW (Commissie Houben) (Stert. 1993, 240)

- Instellingsbeschikking Regiegroep gegevensuitwisseling fraudebestrijding
Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1994, 230)
- Regeling andere subsidie Wet sociale werkvoorziening (Stcrt. 1999, 28)
opmerking: Dit kunnen zowel langlopende als ad-hoc commissies zijn.

(551.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het benoemen van de leden, plaatsvervangende leden, secretaris, adjunct-secretaris, voorzitter of plaatsvervangende voorzitter van een commissie.
grondslag: o.a. Regeling andere subsidie Wet sociale werkvoorziening (Stcrt. 1999, 28) [Stcrt. 1999, 28], art. 6
Besluit WWB (Stb. 2003, 387) [Stb. 2003, 387], art. 9
periode: 1940 -
product: Koninklijk Besluit, benoemingsbesluit, beschikking

(552.)

vervallen

(195.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het voeren van het financiële beheer van een commissie en het verlenen van een financiële bijdrage voor de activiteiten.
grondslag: o.a. Instellingsbeschikking Regiegroep gegevensuitwisseling fraudebestrijding Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1994, 230) art. 7
periode: 1945 -
product: financiële verslaggeving

(553.)

actor: «111+149+150+180+196+342
Commissie
handeling: Het adviseren van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over (beleids-)onderwerpen op het beleidsterrein sociale voorzieningen.
grondslag: o.a. Regeling andere subsidie Wet sociale werkvoorziening (Stcrt. 1999, 28) [Stcrt. 1999, 28], art. 5
Instellingsbeschikking Regiegroep gegevensuitwisseling fraudebestrijding Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1994, 230) art. 2-3
periode: 1940 -
product: Advies
opmerking: Wat betreft de Regiegroep gegevensuitwisseling fraudebestrijding Algemene Bijstandswet betreft dit ook het maken van inhoudelijke en procedurele afspraken met uitvoerende instanties over het uitwisselen van gegevens met het oog op de vermindering en voorkoming van fraude.

(197.)

actor: «197
de Commissie
handeling: Het afleggen van verantwoording aan de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en/of anderen over de activiteiten van de commissie.
grondslag: o.a. Instellingsbeschikking Regiegroep gegevensuitwisseling fraudebestrijding Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1994, 230) art. 4
periode: 1940 -
product: Notulen, verslag

- (554.)
 actor: Commissie
 handeling: Het verrichten van onderzoek in opdracht van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid op het terrein van sociale voorzieningen.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: Rapport
- (555.)
 actor: Commissie
 handeling: Het ontwikkelen van (beleids-)voorstellen op het gebied van inkomens- en arbeidsvoorwaardenbeleid
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: Voorstellen, rapporten, notities, nota's
- (556.)
 actor: Commissie
 handeling: Het (mede) uitvoeren van beleid betreffende aangelegenheden op het gebied van sociale voorzieningen.
 grondslag: o.a. Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2003, 375], art. 73
 Besluit WWB (Stb. 2003, 387) [Stb. 2003, 387], art. 10
 Regeling WWB (Stcrt. 2003, 204) [Stcrt. 2003, 204], art. 15
 periode: 1940 -
 product: Dit betreft o.a.:
 - het oordeel geven over een verzoek van een gemeente om een aanvullende uitkering.

4.2.14 (Privaatrechterlijke) instellingen

- (557.) «14A+14B+14C+26A+26B
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-1983)
 handeling: Het instellen, wijzigen en opheffen van organisatie-eenheden of (privaatrechterlijke) instellingen op het beleidsterrein sociale voorzieningen.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: (organisatie)besluiten, oprichtingsakte, statuten
- (25.) «25A+25B
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-1983)
 handeling: Het deelnemen aan het bestuur van (privaatrechterlijke) instellingen op het gebied van de sociale voorzieningen.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: Bestuurs- c.q. lidmaatschapsarchief

(558.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het benoemen van de voorzitter of vice-voorzitter van een (privaatrechterlijke) instelling.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: Benoemingsbesluit

4.2.15 Aanwijzen van ambtenaren

(559.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Vakminister
 handeling: Het aanwijzen van ambtenaren belast met de uitvoering van wet- en regelgeving op het terrein van de sociale voorzieningen.
 grondslag:
 periode: 1940 -
 product: Ministeriële regeling

(560.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Justitie
 handeling: Het aanwijzen van ambtenaren die belast zijn met het opsporen van overtredingen op het terrein van de sociale voorzieningen.
 grondslag: Wet op de economische delicten (Stb. 1950, K258) [Stb. 1997, 580], art. 17
 periode: 1945 -
 product: Aanwijzingsbesluit, o.a.:
 - Besluit taakuitoefening Inspectie Werk en Inkomen (Stb. 2001, 683)

4.2.16 Bewerker van gegevens

(562.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het aanwijzen van een bewerker van gegevens die door de gemeenten worden verstrekt.
 grondslag: Regeling informatie Wet inschakeling werkzoekenden (Stcrt. 1998, 48), art. 2
 Regeling statistiek Wet sociale werkvoorziening (Stcrt. 1999, 122), zoals gewijzigd (Stb. 1999, 248), art. 2
 Regeling informatie Besluit in- en doorstroombanen (Stcrt. 2000, 249) [b.w. Stcrt. 2002, 247], art. 2
 Uitvoeringsregeling in- en doorstroombanen (Stcrt. 2002, 240) [b.w. Stcrt. 2003, 244], art. 4
 periode: 1998 -
 product: Aanwijzingsbesluit
 opmerking: De minister doet van deze aanwijzing mededeling in de Staatscourant. Bij de wijziging van Staatscourant 1999, 248 is Research voor Beleid BV aangewezen. In Staatscourant 2000, 249 is ook het Nederlands Economisch Instituut te Rotterdam aangewezen. Dit betreft o.a. statistische en persoonsgegevens

(563.)
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het bepalen op welke wijze de bewerker de gegevens dient te bewerken.
 grondslag: o.a. Uitvoeringsregeling in- en doorstroombanen (Stcrt. 2002, 240) [b.w. Stcrt. 2003, 244], art. 4
 periode: 1998 -
 product: Regeling

4.2.17 Toezicht

(33.) «33A+33B
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-1983)
 handeling: Het (bij AMvB) regelen van taken, bevoegdheden en ambtsgebieden van bijstandscounselanten en rijksconsulenten.
 grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) art. 38 tweede lid; Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1972, 675) art. 81b tweede lid (b.w. Stb. 1995, 200); Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) art. 36 tweede lid (b.w. Stb. 1995, 200); Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) art. 36 tweede lid (b.w. Stb. 1995, 200)
 periode: 1940 - 1995
 product: algemene maatregel van bestuur / ministeriële regeling, onder andere:
 - Besluit 29 december 1964, nr. 76952/Va (Stcrt. 1965/5)
 - Besluit bijstandscounselanten (Stb. 1974, 521)
 opmerking: Met ingang van 1 oktober 1988 zijn de per provincie bestaande Rijksconsulent-schappen sociale zekerheid geïntegreerd in vijf nieuwe Rijksconsulentschappen. Met ingang van 1 januari 1996 hebben de rijksconsulenten geen aparte wettelijke taken meer.

(34.) «34A+34B
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-1983)
 handeling: Het geven van instructies en richtlijnen aan Rijksconsulenten en bijstandscounselanten.
 grondslag: onder andere: Besluit bijstandscounselanten (Stb. 1974, 521) [b.w. Stb. 1995, 200] art. 6
 periode: 1940 - 1995
 product: Ministeriële regeling / instructie / richtlijn, onder andere:
 - *Rapport Financiële controle ABW 1978*
 - *Nota Uitgangspunten en normering toetsings- en maatregelenbeleid* (TK II, 1991-1992, 22 300 XV, nr. 92)

(561.)
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het bepalen van het aantal rijksconsulenten en het vaststellen van hun ambtsgebied.
 grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) [Stb. 1995, 355; b.w. Stb. 1997, 789], art. 38;

periode: 1964 - 1997
 product: Ministeriële regeling
 opmerking: De rijksconsulenten ressorteren onder het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

(564.) «39A+39B+395+477
 actor: de Rijksconsulenten (1945-1995)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1995-)
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-1983)
 Inspectie Werk en Inkomen (2002-)
 handeling: Het houden van toezicht op de rechtmatigheid en de doeltreffendheid van de uitvoering van wet- en regelgeving op het beleidsterrein sociale voorzieningen.
 grondslag: Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687) art. 35 eerste lid (b.w. Stb. 1997, 465);
 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) [Stb. 2003, 376], art. 52
 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) [Stb. 2001, 625], art. 52
 Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) [b.w. Stb. 1997, 760], art. 21 eerste lid
 Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [Stb. 2001, 625; b.w. Stb. 2003, 376], art. 130
 Wet sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 465) [Stb. 2001, 625], art. 13
 Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 760) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 20
 Wet inkomensvoorziening kunstenaars (Stb. 1998, 59) [Stb. 2001, 625], art. 33
 Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2003, 375], art. 76
 Invoeringswet Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 376) [Stb. 2003, 376], art. 22
 Besluit taakuitoefening Inspectie Werk en Inkomen (Stb. 2001, 683), art. 3
 Administratieve regelen bijstand 1977 (Stcrt. 1976, 209) art. 41 (b.w. Stcrt. 1987, 188)
 Regeling inkoop dienstverlening Arbeidsvoorzieningsorganisatie door gemeenten 1996 (Stcrt. 1995, 240) [Stcrt. 1995, 240], art. 8
 Regeling in- en doorstroombanen voor langdurig werklozen (Stcrt. 1998, 246) [b.w. Stcrt. 1999, 591], art. 11
 Regeling uitvoering en financiering Besluit in- en doorstroombanen (Stcrt. 1999, 251) [b.w. Stcrt. 2002, 247], art. 9
 Uitvoeringsregeling in- en doorstroombanen (Stcrt. 2002, 240) [b.w. Stcrt. 2003, 244], art. 3
 Tijdelijke stimuleringsregeling regulier maken 10.000 ID-banen (Stcrt. 2003, 37) [Stcrt. 2003, 120], art. 13

periode: 1945 -
 product: Kwartaaloverzichten, onderzoeksrapporten, processen-verbaal

(565.)
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het geven van een aanwijzing aan een organisatie of een gemeente.
 grondslag: Wet sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 465) [Stb. 2001, 625], art. 13
 Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 760) [b.w. Stb. 2003, 376], art.

20 tweede lid
 Wet inkomensvoorziening kunstenaars (Stb. 1998, 59) [Stb. 1998, 59], art. 34
 Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2003, 375], art. 76 derde lid
 periode: 1940 -
 product: Aanwijzing
 opmerking: Dit betreft o.a. de uitvoering van wet- en regelgeving door de betrokken organisatie of gemeente.

(40.) «40A+40B+40C
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1945-)
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-1983)
 de Rijksconsulenten sociale zekerheid (1945-1995)
 handeling: Het signaleren van problemen bij gemeenten of uitvoerende instanties bij de toepassing van de wetgeving of de uitvoering van de sociale voorzieningen.
 grondslag:
 periode: 1940-
 product: opmerkingen, correspondentie

4.2.18 *Subsidie*

(566.) «27A+27B+28A+28B
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-)
 handeling: Het verstrekken of verlenen van subsidie op het beleidsterrein sociale voorzieningen.
 grondslag: Wet sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 465) [Stb. 2000, 594], art. 8 en 9
 Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 760) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 14, art. 17, art. 18
 Tijdelijk besluit subsidiëring experimenten activering van uitkeringsgelden (Stb. 1997, 79) [vervallen per 1 januari 1999], art. 2, 4, 10
 Besluit uitvoering en financiering Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 761) [b.w. Stb. 2003, 386], art. 16 en 17
 Besluit in- en doorstroombanen (Stb. 1999, 591) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 3, 4, 13, 15
 Besluit vaststelling subsidie Wet sociale werkvoorziening (Stb. 2001, 424), art. 2, 3, 4, 5, 10 en 11
 Regeling in- en doorstroombanen voor langdurig werklozen (Stcrt. 1998, 246) [b.w. Stcrt. 1999, 591], art. 2, 13, 14 en 16
 Regeling compensatie inkomensachteruitgang ex-banenpoolers (Stcrt. 1999, 205) [Stcrt. 1999, 205], art. 2
 Tijdelijke stimuleringsregeling regulier maken 10.000 ID-banen (Stcrt. 2003, 37) [Stcrt. 2004, 30], art. 2, 4, 6, 7
 Tijdelijke aanvullende stimuleringsregeling regulier maken 10.000 ID-banen (Stcrt. 2003, 78) [Stcrt. 2003, 78], art. 2 en art. 5
 periode: 1940 -
 product: Correspondentie, financiële bescheiden
 opmerking: Deze handeling houdt ook in: het wijzigen van de hoogte van de subsidie, het (ambtshalve) vaststellen van de subsidie, het opschorten van de betaling en het verstrekken van voorschotten. Het lager vaststellen van een subsidie wordt

«maatregel» genoemd. De subsidie wordt verleend op basis van de projectvoorstellen die bij de aanvraag voor de subsidie zijn ingediend. Tevens kan de subsidie onder voorwaarden worden verleend.

Dit betreft o.a. de volgende vormen van subsidie:

- aan instelling met een adviserende of uitvoerende taak;
- (experimentele) projecten;
- voor de uitvoering van voorzieningen;
- voor bijzondere omstandigheden;
- afwijkende subsidieverstrekking voor 1998 en 1999;
- voor projecten die tot doel hebben om langdurig werklozen te reïntegreren in het arbeidsproces door hen een arbeidsovereenkomst te laten aangaan.

(567.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het – per kalenderkwartaal – verlenen van basisbedragen aan de gemeenten.
grondslag: Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 760) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 16 eerste lid
Besluit uitvoering en financiering Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 761) [b.w. Stb. 2003, 386], art. 9 tweede lid en 10 tweede lid
periode: 1997 - 2003
product: Financiële bescheiden
opmerking: Het basisbedrag is van belang bij het bepalen van de hoogte van de subsidie. Het basisbedrag wordt verleend voor iedere aangegane dienstbetrekking of voor een werkervaringsplaats.

(568.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het terugvorderen of verrekenen van de verleende subsidie, indien de verleende subsidie lager wordt vastgesteld.
grondslag: Besluit vaststelling subsidie Wet sociale werkvoorziening (Stb. 2001, 424), art. 2
Besluit financieel verdeelmodel sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 468) [b.w. Stb. 2001, 424], art. 8 tweede lid;
Besluit in- en doorstroombanen (Stb. 1999, 591) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 13, art. 16
Regeling in- en doorstroombanen voor langdurig werklozen (Stcrt. 1998, 246) [b.w. Stcrt. 1999, 591], art. 15
periode: 1997 -
product: Financiële bescheiden

(569.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het per gemeente vaststellen van het aantal dienstbetrekkingen voor de bepaling van de subsidie aan de gemeente.
grondslag: Wet sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 465), art. 9 derde lid
periode: 1997 -
product:

(570.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: Het jaarlijks vaststellen van het bedrag per arbeidsovereenkomst voor de bepaling van de subsidie aan de gemeente
 grondslag: Wet sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 465) [Stb. 1997, 465], art. 9 derde lid
 periode: 1997 -
 product:

(571.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Financiën

handeling: Het vaststellen van een subsidieplafond voor het verstrekken van het basisbedrag voor een werkervaringsplaats.
 grondslag: Besluit uitvoering en financiering Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 761) [b.w. Stb. 2003, 386], art. 11
 periode: 1997 - 2003
 product: Subsidieplafond

4.2.19 Financiering

Zie voor indexcijfers uit de Wet werkloosheidsvoorziening het RIO/BSD 'Sociale Zekerheid 2', handelingen 204, 205 en 206.

(572.)

actor: »216A+216B+313+405+472A+472B
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-1983)
 de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

handeling: Het vergoeden van (een deel van) de kosten voor uitkeringen en uitvoering van de sociale voorzieningen.

grondslag: Wet sociale werkvoorziening (Stb. 1967, 687) [b.w. Stb. 1997, 465], art. 44
 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) [b.w. Stb. 2000, 383], art. 57 t/m 59 [nieuw Stb. 2003, 376], art. 57 tweede lid t/m 59a en 59c eerste lid
 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) [b.w. Stb. 2000, 383], art. 38 derde lid, art. 57 vierde lid; [nieuw Stb. 2003, 376], art. 56 t/m 59a en 59c eerste lid
 Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250,) [b.w. Stb. 1997, 760], art. 18 eerste en derde lid, 19 vierde lid en 37 tweede lid
 Wet voorzieningen gehandicapten (Stb. 1993, 545) [Stb. 1999, 598], art. 10a eerste lid
 Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 200) [Stb. 1999, 542; b.w. Stb. 2000, 383], art. 134 eerste en tweede lid, art. 135 eerste en tweede lid, art. 136 en art. 137
 Wet inkomensvoorziening kunstenaars (Stb. 1998, 59) [Stb. 2001, 625], art. 36 t/m 41
 Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ (Stb. 2000, 383) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 3, 5, 7, 8, 10, 12 t/m 14
 Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2003, 375], art. 69, 71, 72, 74
 Besluit inkoop dienstverlening Arbeidsvoorzieningsorganisatie door gemeenten (Stb. 1997, 48) [b.w. Stb. 1999, 532], art. 3 eerste lid, 4, 7 en 9
 Besluit rijksvergoeding Wvg-woonvoorzieningen (Stb. 2000, 122) [Stb. 2001, 415], art. 2 en art. 4 vierde lid

Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Stb. 2003, 390) [Stb. 2003, 390], art. 48 t/m 50, 52, 54 en 56 t/m 58

Regeling inkoop dienstverlening Arbeidsvoorzieningsorganisatie door gemeenten 1996 (Stcrt. 1995, 240) [Stcrt. 1995, 240], art. 3, 4, 5 en 6

periode: 1940 -
 product: Financiële bescheiden
 opmerking: Onder deze handeling valt ook het verlenen van voorschotten en het verlenen van de aanvullende uitkering aan de gemeenten door de minister. Tevens houdt deze handeling ook het vaststellen van de vergoeding en de voorschotten in. De minister kan besluiten (een deel van) de kosten niet te vergoeden als toezichtmaatregel. De uitvoering van de maatregel kan geschieden via invordering of verrekening met de vergoeding van het volgende jaar. Dit geldt voor de WIK voor zowel B&W als voor de adviserende instelling.

(573.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het geheel of gedeeltelijk weigeren, terugvorderen of verrekenen van de rijksvergoeding voor de kosten van de bijstandsverlening.
 grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485), art. 42;
 Besluit rijksvergoeding Wvg-woonvoorzieningen (Stb. 2000, 122) [Stb. 2001, 415], art. 4 derde lid
 Wet inkomensvoorziening kunstenaars (Stb. 1998, 59) [Stb. 1998, 59], art. 38 derde lid en art. 41 derde lid
 Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2003, 375], art. 70
 Besluit WWB (Stb. 2003, 387) [Stb. 2003, 387], art. 3
 Regeling inkoop dienstverlening Arbeidsvoorzieningsorganisatie door gemeenten 1996 (Stcrt. 1995, 240) [Stcrt. 1995, 240], art. 10
 periode: 1964 -
 product: Financiële bescheiden
 opmerking: Dit geldt voor de WIK zowel voor B&W als voor de adviserende instelling. Deze handeling houdt ook de mededeling van terugvordering aan B&W in.

(574.)

actor: het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen
 handeling: Het terugvorderen van te veel uitbetaalde uitkering bij de Gemeentelijk Sociale Dienst.
 grondslag: Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2003, 375], art. 53
 periode: 2003 -
 product: Financiële bescheiden
 opmerking: Dit betreft het voorschot op de algemene bijstand.

(575.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het jaarlijks bij wet aanpassen van het totale bedrag voor de uitkeringen.
 grondslag: Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ (Stb. 2000, 383) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 5
 Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2003, 375], art. 71
 periode: 2000 -
 product: Wet

(576.)

- actor: de Minister van Financiën
de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het toekennen van een sociaal-fiscaalnummer aan uitkeringsgerechtigden die niet reeds bij de belastingdienst staan geregistreerd.
- grondslag: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) [Stb. 2000, 571], art. 50
Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) [Stb. 2000, 571], art. 50
Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 127
Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2003, 375], art. 68
- periode: 1995 -
- product: Toekenning
- opmerking: Deze handeling wordt door de belastingdienst uitgevoerd

4.2.20 Voorwaarden voor terugvorderen

(577.)

- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het stellen van voorwaarden in welke gevallen B&W kan afzien van het terugvorderen van verleende uitkering.
- grondslag: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) [Stb. 1997, 789], art. 25b
Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) [Stb. 1997, 789], art. 25b
Wet inkomensvoorziening kunstenaars (Stb. 1998, 59) [Stb. 2003, 376], art. 23b
- periode: 1997 -
- product: Regeling, o.a.:
- Regeling terugvordering geringe bedragen (Stcrt. 1997, 250)
- opmerking: Dit betreft ook het vaststellen van een maximumbedrag.

4.2.21 Samenwerking

(578.)

- actor: het Landelijk instituut sociale verzekeringen (1997-2001)
het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (2002-)
- handeling: Het samenwerken met de gemeente en de Arbeidsvoorzieningsorganisatie/ Centrale organisatie werk en inkomen om de inschakeling van werknemers in het arbeidsproces te bevorderen.
- grondslag: Wet sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 465) [Stb. 2001, 625], art. 4
- periode: 1997 -
- product: Financiële bescheiden

4.3 Armenzorg en Instellingen van Weldadigheid

4.3.1 De Armenwet 1912

De Armenwet 1912 was de opvolger van de Armenwet 1854. In deze wet werd het subsidiairiteitsbeginsel gehandhaafd (art. 28) dat ook in zijn voorganger was gebruikt: het beginsel dat hulp van familie, kerkelijke of particuliere instellingen op de eerste plaats komt en de overheid pas ingrijpt als deze in gebreke blijven. Het tweede beginsel van de Armenwet 1854, het onvermijdelijkheidsbeginsel werd losgelaten. Het onvermijdelijkheidsbeginsel houdt in dat bijstand van overheidswege uitsluitend dient te worden verstrekt indien dit volstrekt onvermijdelijk is en dan nog slechts zoveel als strikt noodzakelijk is om de arme in leven te houden. In de Armenwet 1912 werden de mogelijkheden voor de overheden om hulp te bieden verruimd. De wet bevat echter slechts enkele artikelen over de bijstandsverlening. Veel werd overgelaten aan de kerkelijke en particuliere instellingen en colleges (instellingen van weldadigheid genoemd), zowel op het gebied van de organisatie als de mate en wijze van bijstand aan de armen.

De rol van de centrale overheid op het gebied van de armenzorg was grotendeels kaderscheppend; de regelgeving in de Armenwet 1912 betrof hoofdzakelijk de regeling van de onderlinge verhouding tussen de verschillende instellingen die zich bezighielden met armenzorg. Voor zover zij betrekking had op de directe zorg voor de armen golden die bepalingen alleen de armenzorg van de (gemeentelijke) overheid. De officiële titel ‘Wet van den 27sten April 1912, tot regeling van het armbestuur’ geeft een beter idee van de inhoud van de wet.¹⁹ De financiering van de plaatselijke instellingen van weldadigheid geschiedde via het Gemeentefonds. Toen in de crisisjaren het aandeel van de armenzorg in de begroting van veel gemeenten toenam en een aantal van hen de begroting niet meer sluitend kreeg, werd aan de hand van de Wet op de noodlijdende gemeenten bij de afdeling Armwezen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken een speciale controleur aangesteld die de noodlijdende gemeenten bezocht en hun begroting op het punt van de armenzorg controleerde.²⁰ Daarnaast had de afdeling Armwezen als taak het verlenen van bijstand aan Nederlanders in het buitenland.²¹

Nieuw in deze wet was de individuele benadering van de arme. Bij de bijstandsverlening moest rekening worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de belanghebbende (het individualiseringsbeginsel van de Algemene Bijstandswet).

Een ander nieuw element in de wet was de instelling van de plaatselijke Armenraden of -besturen. Zij hadden een overkoepelende functie. Hun taak was voornamelijk informeren en adviserend. Zij hielden voor burgemeester en wethouders het centraal register van de bedeelden bij. In een gemeente kon een register van inlichtingen aangelegd worden van personen die onderstand ontvingen van de verschillende instellingen van weldadigheid, om te voorkomen dat iemand onterecht dubbel zou ontvangen (art. 54-60). Het instituut armenraad is slechts in een beperkt aantal gemeenten van de grond gekomen.²² In de jaren ‘50 werd de

¹⁹ Loes van der Valk, *Van pauperzorg tot bestaanszekerheid. Een onderzoek naar de ontwikkeling van de armenzorg in Nederland tegen de achtergrond van de overgang naar de Algemene Bijstandswet, 1912-1965* (Amsterdam 1984), p. 21

²⁰ Van der Valk, *Van pauperzorg tot bestaanszekerheid*, p. 174-177 en 181-183

²¹ Deze taak – die de Armenwet niet kende – ontstond na de Eerste Wereldoorlog toen in Duitsland wonende Nederlanders een beroep deden op de Nederlandse overheid. Repatriëring zou geen oplossing brengen, aangezien in Nederland de nood ook hoog was en de onderstand in Nederland ook ten laste van het Rijk zou komen, omdat voor deze mensen geen domicilie van onderstand kon worden aangewezen [Van der Valk, *Van pauperzorg tot bestaanszekerheid*, p. 170].

²² J. de Vries, *De Algemene Bijstandswet* (Alphen aan den Rijn/s-Gravenhage 1987), p. 16-19

naam ‘Armenraden’ vervangen door ‘Sociale raden’.

Echt vernieuwend was de Armenwet 1912 niet, vanwege het leggen van de primaire verantwoordelijkheid voor de armenzorg bij familie en kerkelijke of particuliere instellingen. De reden hiervoor lag in de confessionele opvatting, die een strenge scheiding tussen kerk en staat voorstond, waarbij de armenzorg/liefdadigheid als een taak van de kerk beschouwd werd en daarin dus geen overheidsbemoeienis duldde.

4.3.2 Rompwet Instellingen van Weldadigheid

Bij de inwerkingtreding van de Algemene Bijstandswet in 1965 werd een groot deel van de Armenwet 1912 vervallen verklaard, met name de hoofdstukken III-V, VII en VIII (armenverzorging door burgerlijke instellingen en burgerlijke overheid rechtstreeks, samenwerking tussen onderscheidene instellingen van weldadigheid en armenraden, verhaal, strafbepalingen), waarbij de naam van het overgebleven deel is veranderd in Rompwet Instellingen van Weldadigheid. De burgerlijke instellingen van weldadigheid werden opgeheven en de bijstandstaak van de gemengde instellingen diende in de daaropvolgende jaren te worden beëindigd (art. 87-89 ABW). Voor de afhandeling van de zaken van de instellingen droeg de gemeente zorg. De artikelen van de wet die overgebleven zijn hebben met name betrekking op particuliere en kerkelijke instellingen van weldadigheid en overgebleven taken van gemengde instellingen. De bepalingen in deze artikelen hebben betrekking op de lijsten van instellingen bij de gemeenten, de rechtspersoonlijkheid van de instellingen, de bestemming van bezittingen na beëindiging van de taak of opheffing van de instelling, op de collecten, op het bestuur van instellingen en het beheer bij instellingen en op beslissingen in het geval van geschillen.²³

In 1976 werden op grond van de Overgangswet voor het nieuwe Burgerlijk Wetboek (B.W.) alle op dat moment bestaande instellingen van weldadigheid een stichting, tenzij zij reeds een vereniging waren of een zelfstandig onderdeel van een kerkgenootschap of ziekenfonds waren. Vanaf dat moment zijn de bepalingen uit het B.W. betreffende stichtingen op de instellingen van toepassing en konden opnieuw een aantal artikelen vervallen of gewijzigd worden.²⁴ In 1989 vervielen nog enkele toezichthoudende taken van gedeputeerde staten.

Bij de invoering van de Algemene Bijstandswet in 1996 hadden de instellingen voor weldadigheid feitelijk geen betekenis meer. Dat hield ook verband met de reikwijdte van de wet. De rompwet heeft namelijk betrekking op instellingen die armenzorg tot doel hebben. De voortschrijdende verzorgingsstaat bracht allerlei voorzieningen waarin voorheen de armenzorg voorzorg. Deze zijn nu door de overheid (mede) ter hand genomen. Hierna werd geconstateerd dat intrekking van de wet in de rede lag. Na overleg met gemeenten, VNG en IPO werd bekend dat de Rompwet geen betekenis meer heeft. Zodoende is de Rompwet in zijn geheel per 1 april 2004 opgeheven.

4.3.3 Totstandkoming van het beleid

(42.)	«42A+42B
actor:	de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-2004)
handeling:	Het bij of krachtens AMvB vaststellen van regels voor: <ul style="list-style-type: none"> - de in te dienen opgaven van aantallen bededen of verpleegden, inkom-

²³ De Vries, *De Algemene Bijstandswet*, p. 258-260

²⁴ Zie Overgangswet Boek 2 nieuw B.W. (Stb. 1976, 396), art. 54 en 57 en Invoeringswet Boek 2 nieuw B.W. (Stb. 1976, 229), art. XXXVIII.

- stenen en uitgaven van instellingen van weldadigheid;
 - het verdelen van gelden over de verschillende plaatselijke instellingen van weldadigheid door armenraden of colleges van burgemeester en wethouders;
 - de bevoegdheden van besturen van de armenraden en de verkiezing en aanstelling van de leden daarvan.
- grondslag: Armenwet 1912 (Stb. 1912, 165), [Stb. 1929, 326; b.w. Stb. 1963, 284, behalve art. 13 derde lid, b.w. Stb. 2004, 24], art. 13 derde lid, 16 tweede lid, 23 eerste lid, 42 zesde lid, 45, 48 derde lid, 49 tweede lid, 50 eerste lid en 56 tweede lid;
- periode: 1940 - 2004
- product: algemene maatregel van bestuur / ministeriële regeling, onder andere:
 - Besluit tot uitvoering van de artikelen 13, 16, 23, 48, 49, 50 en 56 der Armenwet (Stb. 1912, 264) zoals gewijzigd (Stb. 1929, 454)
- opmerking: Bij ministeriële regeling werden modellen opgesteld voor door de instellingen van weldadigheid in te dienen lijsten van aantallen bedeeden of verpleegden, inkomsten en uitgaven.

4.3.3 *Instellingen van weldadigheid*

- (59.) «59A+59B
- actor: de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-2004)
- handeling: Het bij KB vernietigen van beslissingen van Gedeputeerde staten in beroepszaken van besturen van instellingen van weldadigheid tegen de beslissingen van burgemeester en wethouders inzake de goedkeuring van de begroting en de rekening en verantwoording van een instelling.
- grondslag: Armenwet 1912 (Stb. 1912, 165) [b.w. Stb. 2004, 24], art. 27 derde lid
- periode: 1940 - 2004
- product: Koninklijk besluit
- (61.) «61A+61B
- actor: de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-2004)
- handeling: Het stellen van voorschriften voor de begroting en de rekening van instellingen van weldadigheid en voor de verslagen van de controle op het geldelijk beheer en de boekhouding van die instellingen.
- grondslag: Armenwet 1912 (Stb. 1912, 165) [Stb. 1950, K575; b.w. Stb. 2004, 24], art. 20 quater vierde lid en 27 eerste lid
- periode: 1950 - 2004
- product: ministeriële regeling
- opmerking: Voor het vaststellen van de regeling diende Gedeputeerde staten gehoord te worden.
- (62.) «62
- actor: de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
- handeling: Het bij AMvB vaststellen van regels inzake het toezicht van Gedeputeerde staten op het archiefbeheer bij instellingen van weldadigheid.
- grondslag: Armenwet 1912 (Stb. 1912, 165) [Stb. 1962, 313; i.w. Stb. 1968, 201; b.w.

periode: Stb. 2004, 24], art. 20 *octies* derde lid
1968 - 2004
product: algemene maatregel van bestuur, onder andere:
- Besluit houdende vaststelling van de in het derde lid van artikel 20 *octies*
van de Rompwet Instellingen van Weldadigheid bedoelde regels (Stb.
1979, 42)

4.4 Bijstand en groepsregelingen

4.4.1 De Algemene Bijstandswet

De Algemene Bijstandswet (ABW) is in 1963 tot stand gekomen en in 1965 in werking getreden. In het gehele complex van bestaansvoorzieningen fungeert de bijstand als complement en neemt zij de laatste plaats in. Dit betekent aan de ene kant dat bijstand wordt verleend voor zover eigen middelen (inkomen, vermogen) van de aanvrager, resp. het gezin, niet toereikend zijn om het niveau van de noodzakelijke bestaanskosten te kunnen behalen. Wanneer men geen aanspraak kan maken op een ‘voorliggende’ voorziening – bijvoorbeeld een uitkering op grond van een sociale verzekeringswet – dan kan als laatste een beroep gedaan worden op de bijstandsverlening.²⁵

Eén van de grote verschillen tussen de bijstandswetgeving en de Armenwet 1912 is het recht op bijstand, zoals dat bijv. in art. 1 lid 1 van de ABW geformuleerd werd: “Aan iedere Nederlander, die hier te lande in zodanige omstandigheden verkeert of dreigt te geraken, dat hij niet over de middelen beschikt om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien, wordt bijstand verleend door burgemeester en wethouders.” In overeenstemming met art. 20 van de Grondwet wordt in de nieuwe Algemene bijstandswet (nAbw) gesproken van het “recht op bijstand van overheidswege”. De taak van de overheid die in de bijstandswetgeving is vastgelegd is een ander verschil met de Armenwet 1912 die het subsidiariteitsbeginsel handhaafde. Een derde belangrijk verschil is het beperkte verhaalsrecht onder de ABW; niet langer waren alle familieleden in rechte lijn onderhoudsplichtig.

4.4.1.1 Individualisering

De bijstandsverlening moet volgens artikel 1 lid 2 van de ABW op de omstandigheden en mogelijkheden van persoon en gezin worden afgestemd; het zogeheten ‘individualiseringsbeginsel’ van de wet.²⁶ Noordam tekent hierbij aan “dat dit kenmerk sinds de inwerkingtreding van de wet sterk aan belang heeft ingeboet. Zo gelden er landelijk uniforme uitkeringsbedragen, terwijl de bijstandsbehoevenden voor de verlening van bijstand in bepaalde categorieën zijn onderverdeeld.²⁷”

Door de toenemende regelgeving door de centrale overheid is veel van de beleidsvrijheid van de lokale overheden weggefallen. Vanwege de open-eind-financiering van deze voorziening is de ABW in de jaren zeventig gewijzigd, zodat de uitgaven beter beheersbaar werden. Dit is gedaan door de invoering van het Besluit landelijke normering (B.l.n.) in 1974, waarin de normbedragen voor de algemene bijstand landelijk werden vastgelegd en door de beëindiging van de indirecte financiering van dienstverlenende instellingen.²⁸ Sinds 1980 is de hoogte van de bijstand gekoppeld aan het minimumloon (Stb. 1979, 711 – zie ook § 4.7). De bijzondere bijstand (bijstand in bijzondere gevallen die niet onder de algemene bijstand valt) wordt door burgemeester en wethouders afgestemd op de situatie van de aanvrager. Hier is dus nog wel sprake van enige beleidsvrijheid bij de gemeenten.

Deze ontwikkeling is in de tachtiger jaren ter discussie gesteld en leidde tot de voorbereiding van de vernieuwing van de ABW, onder de naam Herinrichting ABW. In 1995 is de nieuwe Algemene bijstandswet tot stand gekomen, die per 1 januari 1996 in werking is getreden. De nAbw wordt onder andere gekenmerkt door een nieuwe ordening van de regelgeving, de herijking van de beleidsmatige verhouding tussen gemeente en Rijk is gewijzigd, de

²⁵ Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, *Sociale Zekerheid in Nederland* (Deventer, 1980), p. 105

²⁶ Over het individualiseringsbeginsel in de Algemene Bijstandswet wordt verwezen naar het proefschrift van O.G.H.M. Smit, *Bijstand is maatwerk*.

²⁷ Noordam, *Inleiding Sociale-zekerheidsrecht*, p. 270

²⁸ Wet van 6 september 1978, Stb. 490, houdende wijziging van de Algemene Bijstandswet.

aanscherping van de arbeidsplicht en de nadruk op handhavingaspecten (fraudebestrijding). De gemeente kan door middel van toeslagen bovenop de basisuitkering voor iedere uitkeringsgerechtigde een individuele uitkering maken. Dit toeslagenbeleid wordt door de gemeenten afzonderlijk vastgesteld. Op deze wijze is de beleidsvrijheid van de gemeenten weer toegenomen.

4.4.1.2 Rijksgroepsregelingen

Voor bepaalde categorieën bijstandsbehoevenden werden op grond van art. 11, tweede lid ABW aparte regelingen in het leven geroepen, de rijksgroepsregelingen. De bedoeling van de regelingen was om de bijstandsverlening voor een groep personen met eenzelfde oorzaak van bijstandsbehoefte te objectiveren. Voor zaken die in de rijksgroepsregeling niet geregeld werden, bleef de ABW van toepassing. De regelingen waren in feite een voortzetting van de groepsregelingen die voor 1965 voor de groepen golden, nu dan met een wettelijke basis. Om die reden worden de oudere groepsregelingen tegelijk met de rijksgroepsregelingen behandeld. De oude groepsregelingen voor werklozen worden in § 4.5 bij de werkloosheidsvoorzieningen behandeld. Met de invoering van de nAbw is de mogelijkheid voor dergelijke groepsregelingen vervallen. Zie verder § 4.4.3.

4.4.2 Werk boven inkomen: Wet werk en bijstand

Iedere Nederlander wordt geacht zelfstandig in zijn bestaan te kunnen voorzien door middel van arbeid. Als dit niet mogelijk is en er geen andere voorzieningen zijn, kan de overheid helpen met het zoeken naar werk en eventueel met inkomensondersteuning. Deze overheidstaak was neergelegd in verschillende in dit RIO beschreven wettelijke regelingen, waaronder de Algemene Bijstandswet (Abw), de Wet inschakeling werkzoekenden (WIW - zie § 4.10.1.5) en het Besluit in- en doorstroombanen (Besluit I/D Banen - zie § 4.10.1.6). Voor het realiseren van werk boven inkomen is het van belang dat het stelsel van regelingen maximaal werkt. Hiervoor is de nieuwe Wet Werk en Inkomen (WWB) op 1 januari 2004 in werking getreden, waarbij tevens een aantal regelingen zijn komen te vervallen.²⁹ De WWB kent de volgende uitgangspunten:

1. de burger is zelfverantwoordelijk om in zijn eigen bestaan te voorzien. Pas als de burger niet in staat is om hierin te voorzien, kan hij/zij een beroep doen op de gemeente.
2. de gemeente moet zo goed mogelijk uitgerust zijn om de burger op weg te helpen naar werk en indien nodig daarbij een inkomenswaarborg bieden.
3. gemeenten dienen een zo groot mogelijke beleidsruimte en beleidsverantwoordelijkheid te hebben om de wet te kunnen realiseren.

Ad 1. De zelfverantwoordelijkheid is vorm gegeven in een stelsel van rechten en plichten van de betrokken burger. Er is een algemeen geldende verplichting tot reïntegratie. De hoogte van de uitkering is gekoppeld aan het betoonde verantwoordelijkheidsbesef van de burger en het nakomen van verplichtingen. De gemeente is verantwoordelijk om cliënten die niet op eigen kracht aan de slag komen te ondersteunen.

Ad 2. De verantwoordelijkheid van gemeenten wordt geactiveerd doordat zij de mogelijkheid krijgen om zelf beleid te formuleren. Tevens worden zij ook financieel geheel verantwoordelijk voor de uitvoering van de wet. Dit betekent dat zij de financiële gevolgen voelen als zij meer of minder mensen aan het werk helpen.

Ad 3. Meer beleidsruimte en beleidsverantwoordelijkheid wordt ondersteund door een

²⁹ Het betreft de volgende regelingen: Algemene Bijstandswet (Abw), de Wet inschakeling werkzoekenden (WIW), de Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ (WFA) en het Besluit in- en doorstroombanen (ID-besluit).

vermindering en vereenvoudiging van de regelgeving. Hiermee wordt bovendien het oplossend vermogen op lokaal niveau gestimuleerd en versterkt. Hiernaast zorgt het tevens voor een vermindering van de bureaucratie en een lastenverlaging van de gemeenten.

Alle inspanningen van betrokken en gemeenten dienen dus gericht te zijn op arbeidsinschakeling. Hiermee wordt verstaan: ‘het verrichten van algemeen geaccepteerd werk, zonder dat daarbij gebruik wordt gemaakt van een daarop gerichte voorziening die door de gemeente wordt aangeboden’. Dit betekent dat gesubsidieerde arbeid – als voorziening in het kader van deze wet – weliswaar algemeen geaccepteerde arbeid is, maar geen einddoel kan zijn. De werknemer op een gesubsidieerde arbeidsplaats mag daarom van de gemeente verwachten dat zij zo nodig ondersteuning geeft, gericht op doorstroom naar ongesubsidieerd werk.³⁰

4.4.2.1 Beleidsbepaling en -evaluatie

- (72.) «72A+72B
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1970-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het bij AMvB vaststellen van regels ten aanzien van bijstandsverlening in de vorm van een geldlening onder verband van hypotheek.
grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) [Stb. 1970, 447; b.w. Stb. 1995, 200], art. 7a tweede lid
 Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 20 zevende lid en 53 tweede lid
periode: 1970 - 2003
product: algemene maatregel van bestuur, onder andere:
 - Besluit krediethypotheek (Stb. 1971, 409; b.w. Stb. 1983, 602)
 - Bijstandsbesluit krediethypotheek (Stb. 1983, 602; b.w. Stb. 1995, 200)
 - Besluit krediethypotheek bijstand (Stb. 1995, 204)
- (73.) «73A+73B
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1970-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van regels voor uitvoering van de verlening van krediethypotheeken.
grondslag: Besluit krediethypotheek (Stb. 1971, 409) art. 1 derde lid (b.w. Stb. 1983, 602);
 Bijstandsbesluit krediethypotheek (Stb. 1983, 602) art. 7 derde lid en art. 11
 (b.w. Stb. 1995, 200)
periode: 1971 - 1995
product: ministeriële regeling, onder andere:
 - Beschikking uitstel van betaling rente en aflossing krediethypotheek (Stcrt. 1986, 250) gewijzigd (Stcrt. 1988, 161)
- (76.) «76A+76B
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1970-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het bij AMvB vaststellen van nadere regels ten aanzien van de verlening van bijstand door de gemeenten.

³⁰ Kamerstukken II, 28 870, 2002-2003, nr. 3, p. 1-5

grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1972, 675) art. 11 eerste lid (b.w. Stb. 1995, 200)

periode: 1963 - 1995

product: algemene maatregel van bestuur, onder andere:

- Bijstandsbesluit landelijke normering (Stb. 1974, 418)
- Bijstandsbesluit landelijke draagkrachtcriteria (Stb. 1980, 87)
- Scholingsbesluit bijstandsgerechtigden (Stb. 1991, 491)

(77.) «77A+77B

actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1970-1983)
de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: Het vaststellen van nadere regels voor de uitvoering van het Besluit landelijke normering.

grondslag: Bijstandsbesluit landelijke normering (Stb. 1974, 418) art. 25 (b.w. Stb. 1995, 200)

periode: 1983 - 1995

product: ministeriële regeling, onder andere:

- Beschikking eigen middelen bejaarde verzorgingsbehoevende religieuzen (Stcrt. 1974, 219)
- Beschikking betreffende woonkosten als bedoeld bij Besluit landelijke normering en Rijksgroepsregeling zelfstandigen (Stcrt. 1975, 123)
- Besluit bepalingen omtrent uitkeringen noodzakelijke bestaanskosten (Stcrt. 1975, 240)
- Beschikking gezinstoeslag uitwonende schoolverlaters (Stcrt. 1981, 247)
- Beschikking drempelbedrag voor personen in een inrichting (Stcrt. 1983, 46)
- Beschikking uitkering werkloze kinderen van grensarbeiders (Stcrt. 1983, 61)
- Tijdelijke beschikking woonkostentoeslagen B.l.n. (Stcrt. 1983, 140)
- Tijdelijke beschikking woonkostentoeslagen B.l.n. 1984 (Stcrt. 1984, 153)
- Beschikking uitkering werkloze kinderen van grensarbeiders 1985 (Stcrt. 1985, 20)
- Regeling drempelbedrag voor personen in een inrichting (Stcrt. 1985, 64)
- Tijdelijke beschikking woonkostentoeslagen B.l.n. 1985 (Stcrt. 1985, 123)
- Besluit bijstandsverlening particuliere ziektekostenverzekering (Stcrt. 1986, 61)
- Tijdelijke beschikking woonkostentoeslagen B.l.n. 1986 (Stcrt. 1986, 121)
- Beschikking toeslagen voormalige één-ouder gezinnen (Stcrt. 1985, 151)
- Beschikking toeslagen voormalige één-ouder gezinnen 1986 (Stcrt. 1986, 170)
- Bijstandsregeling gezinstoeslag uitwonende schoolverlaters (Stcrt. 1992, 252)

(78.) «78A+78B

actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1970-1983)
de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: Het bij AMvB vaststellen van regels betreffende de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder bijstand kan worden verleend in de vorm van een geldlening en de terugbetaling daarvan.

- grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (1978, 127) art. 4a vierde lid (b.w. Stb. 1995, 200)
- periode: 1983 - 1995
- product: algemene maatregel van bestuur
- (79.) «79A+79B
- actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1970-1983)
de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het stellen van regels met betrekking tot de omvang van de buitengewone uitgaven.
- grondslag: Bijstandsbesluit landelijke draagkrachtcriteria (Stb. 1980, 87) art. 15 tweede lid (b.w. Stb. 1991, 337)
- periode: 1980 - 1991
- product: ministeriële regeling, onder andere:
- Beschikking buitengewone uitgaven landelijke draagkrachtcriteria (Stcrt. 1980, 57)
- (80.) «80
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het (bij AMvB) vaststellen van regels voor de toepassing van de wettelijke bepaling ten aanzien van het voeren van een gezamenlijke huishouding.
- grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) [Stb. 1986, 564; b.w. Stb. 1995, 200] art. 5a vijfde lid;
Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [Stb. 1997, 660; b.w. Stb. 2003, 376], art. 3 vijfde lid, vernummerd zesde lid;
- periode: 1986 - 2003
- product: ministeriële regeling / algemene maatregel van bestuur
- (85.) «85
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het stellen van regels omtrent hetgeen verstaan wordt onder het begrip «de gebruikelijke vakantieduur» voor de toepassing van de Algemene bijstandswet.
- grondslag: Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 9 derde lid
- periode: 1995 - 2003
- product: ministeriële regeling
- (87.) «87
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het bepalen dat de voorwaarden die strekken tot inschakeling in de arbeid ten aanzien van bepaalde groepen van personen niet van toepassing zijn.
- grondslag: Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [Stb. 2001, 625], art. 113 vierde lid;
- periode: 1995 -
- product: ministeriële regeling, onder andere:
- Regeling vrijstelling van verplichtingen ex artikel 113 van de Algemene bijstandswet (Stcrt. 1995, 83)

4.4.2.2 *Vaststelling van normbedragen*

- (91.) «91A+91B
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het bij AMvB vaststellen van de minimumbedragen voor bepaalde noodzakelijke kosten van bestaan (in verband met de bijstandsverlening).
 grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) art. 1 derde lid (b.w. Stb. 1972, 675)
 periode: 1963 - 1972
 product: algemene maatregel van bestuur, onder andere:
 - K.b. van 21 december 1964 (Stb. 552) houdende vaststelling van een algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van artikel 1 derde lid
- (92.) «92A+92B
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1974-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1983-)
 handeling: Het bij AMvB vaststellen van regels voor de vaststelling van de minimumbedragen voor de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan.
 grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1979, 711) art. 1 derde lid
 periode: 1980 - 1995
 product: algemene maatregel van bestuur
- (93.) «93A+93B
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1974-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1983-)
 handeling: Het herzien van de normbedragen voor de bijstandsverlening in het B.l.n./ de Algemene bijstandswet en de daarbij behorende regelingen en de normbedragen voor uitkeringsgerechtigden in het buitenland.
 grondslag: Bijstandsbesluit landelijke normering (Stb. 1974, 418) [b.w. Stb. 1995, 200], art. 19 en de op het B.l.n. gebaseerde regelingen
 Invoeringswet herinrichting Algemene Bijstandswet (Stb. 1995, 200) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 56
 Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 56, 57 eerste en tweede lid, 58 eerste lid, 59 eerste lid, 60 en 61
 Invoeringswet Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 376) [Stb. 2003, 376], art. 69
 Besluit bijstandsverlening zelfstandigen (Stb. 1995, 203) [b.w. Stb. 2003, 386], art. 27 eerste lid
 periode: 1974 -
 product: Ministeriële beschikkingen/besluiten
 opmerking: Deze wijzigingen van de normbedragen zijn in de (Nederlandse) Staatscourant gepubliceerd. De vindplaatsen hiervan zijn hier niet verder uitgewerkt/opgenomen. Vanwege de normbedragen voor bijstandsverlening aan uitkeringsgerechtigden die buiten Nederland wonen worden afgestemd op de kosten van levensonderhoud in het desbetreffende land. De ambassades doen een voorstel voor de normbedragen, dat door de minister wordt goedgekeurd. Voor Indonesië geldt dat de normbedragen door de ambassade zelf worden vastgesteld (overeenkomstig het loon van de laagst betaalde ambtenaar van de ambassade).

- (94.) «94A+94B
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1974-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1983-)
 handeling: Het wijzigen van de normbedragen van de draagkrachtcriteria.
 grondslag: Bijstandsbesluit landelijke draagkrachtcriteria (Stb. 1980, 87) art. 17; (b.w. Stb. 1991, 337); Beschikking buitengewone uitgaven landelijke draagkrachtcriteria (Stert. 1980, 57) art. 3 (b.w. Stb. 1991, 337)
 periode: 1980 - 1991
 product: ministerieel besluit
- (96.) «96A+96B
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1974-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1983-)
 handeling: Het herzien van het rentepercentage voor de aflossing van krediethypotheek.
 grondslag: Besluit krediethypotheek (Stb. 1971, 409) art. 5 tweede lid (b.w. Stb. 1983, 602); Bijstandsbesluit krediethypotheek (Stb. 1983, 602) art. 9 tweede lid (b.w. Stb. 1995, 200)
 periode: 1971 - 1995
 product: ministerieel besluit
- (97.) «97
 actor: de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het herzien van het bedrag aan bijstand waarboven hypotheekkrediet kan worden verleend.
 grondslag: Bijstandsbesluit krediethypotheek (Stb. 1983, 602) art. 9 eerste lid (b.w. Stb. 1995, 200)
 periode: 1983 - 1995
 product: ministerieel besluit
- (98.) «98
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het herzien van het percentage voor de berekening van de inkomstenbelasting en premies volksverzekeringen ten aanzien een inkomen uit een bedrijf of zelfstandig beroep.
 grondslag: Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 62
 periode: 1995 - 2003
 product: Ministeriële beschikking
- (99.) «99
 actor: de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het op verzoek van een gemeente toestaan dat de Algemene Bijstandswet langer dan 12 maanden na de inwerkingtreding van de nieuwe Algemene bijstandswet geldig blijft ten aanzien van de bijstandsverlening in die gemeente.
 grondslag: Invoeringswet herinrichting Algemene Bijstandswet (Stb. 1995, 200) art. 7 eerste lid
 periode: 1995 - 1997
 product: beschikking

4.4.2.3 *Herinrichting van de bijstand*

- (101.) «101
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het aanwijzen van gemeenten die als experiment in het kader van de sociale vernieuwing (?) bevoegd zijn af te wijken van hetgeen bepaald is in bepaalde artikelen van de wet en het verbinden van voorschriften aan deze aanwijzing.
 grondslag: Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 144 eerste lid
 periode: 1995 - 2003
 product: beschikking
- (102.) «102
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van regels met betrekking tot de wijze van indienen van verzoeken van gemeenten om aanwijzing als experiment-gemeente.
 grondslag: Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 144 zevende en tiende lid
 periode: 1995 - 2003
 product: Ministeriële regeling, onder andere:
 - Regeling verzoek tot aanwijzing als experimenteergemeente (Stcrt. 1995, 208)
- (103.) «103
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het doen van onderzoek naar een meer doelmatige bevordering van de zelfstandige bestaansvoorziening en van sociale activering van bijstandsgerechtigden.
 bron: Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 144 eerste lid
 periode: 1995 - 2003
 product: onderzoeksverslagen
- (104.) «104
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het treffen van voorzieningen voor onvoorziene gevallen in het kader van de experimenten (in het kader van de sociale vernieuwing) bij gemeenten.
 grondslag: Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 144 elfde lid
 periode: 1995 - 2003
 product: Ministeriële regeling
- (105.) «105
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het uitbrengen van verslag aan de Staten-Generaal inzake de experimenten (in het kader van de sociale vernieuwing) bij gemeenten.
 grondslag: Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [b.w. Stb. 2003, 376], art. 144 twaalfde lid
 periode: 1995 - 2003
 product: Verslag

4.4.2.4 advisering

- (106.) «106
actor: College Algemene Bijstandswet
handeling: Het adviseren van de minister(s), desgevraagd of uit eigen beweging inzake algemene aspecten verbonden aan de uitvoering van de ABW, alsmede van andere onderwerpen in relatie tot bijstandsverlening.
Grondslag :Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) art. 72 tweede lid, zoals gewijzigd (Stb. 1970, 447); gewijzigd (Stb. 1972, 675) art. 73 eerste lid (b.w. Stb. 1987, 631)
periode: 1970 - 1987
product: adviezen
opmerking: *Na de opheffing van het College Algemene Bijstand in 1987 werd deze handeling uitgevoerd door de Commissie Sociale Voorzieningen (SOVO) van de Sociaal-Economische Raad (Besluit SER van 27 mei 1988).*
- (107.) «107
actor: College Algemene Bijstandswet
handeling: Het adviseren inzake ontwerpen van wet en van algemene maatregelen van bestuur betreffende of verband houdende met de verlening van bijstand.
grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1970, 447) art. 72 derde lid; gewijzigd (Stb. 1972, 675) art. 73 tweede lid (b.w. Stb. 1987, 631)
periode: 1970 - 1987
product: adviezen
- (108.) «108
actor: College Algemene Bijstandswet en andere vaste commissies
handeling: Het periodiek uitbrengen van verslag over de werkzaamheden.
grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1970, 447) art. 72 elfde lid; gewijzigd (Stb. 1972, 675) art. 73 derde lid (b.w. Stb. 1987, 631) Beschikking werkwijze en samenstelling Commissie van Advies inzake bijstandsverlening aan woonwagenbewoners (Stcrt. 1974, 134) e.a.
periode: 1970 - 1987
product: jaarverslag, kwartaalverslag
- (109.) «109A+109B
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1974-1983)
de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1983-)
handeling: Het ter kennis brengen van de Staten-Generaal van het tweejaarlijkse verslag van het College Algemene Bijstandswet.
grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1970, 447) art. 72 elfde lid
periode: 1970 - 1987
product:

(110.)	«110
actor:	de Commissie Sociale Voorzieningen (SOVO)
handeling:	Het desgevraagd of uit eigen beweging adviseren van de minister omtrent onderwerpen betreffende de Algemene Bijstandswet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW).
grondslag:	Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1987, 631) art. 72 (b.w. Stb. 1995, 200); Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) art. 129 (b.w. Stb. 1997, 63)
periode:	1987 - 1997
product:	adviezen

4.4.3 Groepsregelingen

4.4.3.1 Inleiding

In 1931 vaardigde de minister van Binnenlandse Zaken met de rijkssteunregeling voor werklozen de eerste landelijke bijstandsregeling uit voor een aparte groep. In de veertiger jaren kwamen er vervolgens steunregelingen voor andere groepen van personen, zoals zelfstandigen, gedemobiliseerde militairen en kunstenaars. Deze ministeriële ‘groepsregelingen’ hadden geen wettelijke basis en waren in hoge mate geobjectiveerd. De uitkering was niet verhaalbaar en werd verleend ongeacht de draagkracht van onderhoudsplichtige verwanten. Hiermee leken de uitkeringen op de sociale verzekeringen. Zij werden echter betaald uit de algemene middelen en waren afhankelijk van het inkomen. In die zin waren er raakvlakken met de armenzorg.³¹ In de vijftiger jaren werden er groepsregelingen gemaakt door zowel de minister van Sociale Zaken (werklozen, zelfstandigen) als het minister van Maatschappelijk Werk (oorlogsslachtoffers, gerepatrieerden, Ambonezen). Bij de invoering van de Algemene Bijstandswet werden de groepsregelingen vervangen door algemene maatregelen van bestuur met een wettelijke basis (art. 11 ABW). Deze AMvB’s werden meestal rijksgroepsregelingen genoemd. De minister van Maatschappelijk Werk was in principe de eerst-verantwoordelijke voor de rijksgroepsregelingen, echter de inkomensvervangende regelingen voor werklozen en zelfstandigen werden in eerste instantie door de minister van Sociale Zaken voorbereid.³² In de AMvB’s konden op grond van de artt. 19, 32, 48 en 57 ABW regels worden opgenomen ten aanzien van personen die in een inrichting verblijven, ten aanzien van de instelling van gemeentelijke adviescommissies voor de bijstandsverlening aan de groep voor wie de maatregel bedoeld is, de kostenvergoeding door het Rijk en het recht van verhaal. Op grond van het later toegevoegde art. 11a kon voor de onderwerpen rond de rijksgroepsregeling een landelijke adviescommissie ingesteld worden. Een adviescommissie diende zijn advies ter kennis te brengen aan het College Algemene Bijstandswet, het hogere adviesorgaan voor alles wat met bijstand te maken had.

Voor zaken die in de rijksgroepsregeling niet geregeld werden, bleef de ABW van toepassing. Aanvankelijk bestond er een groot aantal rijksgroepsregelingen, zoals die voor oorlogsslachtoffers, Ambonezen, werkloze werknemers, mindervaliden, woonwagengebruikers en zelfstandigen. Als belangrijkste van de groepsregelingen moeten genoemd worden de regelingen voor werklozen (Rijksgroepsregeling werkloze werknemers) en zelfstandigen (o.a. het Bijstandsbesluit zelfstandigen).

³¹ Van der Valk, *Van pauperzorg tot bestaanszekerheid*, p. 188

³² Van der Valk, *Van pauperzorg tot bestaanszekerheid*, p. 196-197

Het oorspronkelijke hoofddoel van het merendeel van de rijksgroepsregelingen, objectivering van de bijstandsverlening, boette vanaf 1974 aan actualiteit in bij de landelijke normering van de bijstandsuitkeringen via het B.l.n. In de functie van de groepsregelingen is het accent verschoven naar het aangeven van nadere voorwaarden, welke voor de betreffende groep van toepassing zijn.³³

De meeste rijksgroepsregelingen zijn in de loop der tijd ingetrokken, onder andere omdat er een wettelijke regeling voor de betreffende groep personen tot stand kwam. Overgebleven zijn de Rww en het Bijstandsbesluit zelfstandigen. Met de invoering van de nAbw is de mogelijkheid voor dergelijke groepsregelingen vervallen. De bepalingen van de RWW zijn in de wet zelf opgenomen, terwijl er voor de bijstandsverlening aan zelfstandigen op grond van met name art. 8, tweede lid nAbw een nieuwe algemene maatregel van bestuur is vastgesteld.³⁴

De handelingen in het kader van rijksgroepsregelingen zijn ingedeeld per groep, voorafgegaan door een algemeen gedeelte. Het algemene gedeelte bevat handelingen die voor alle regelingen gelden of voor een aantal regelingen tegelijk. Dit heeft te maken met bijv. het vaststellen van één ministeriële regeling, die zijn grondslag vindt in verschillende groepsregelingen. In die gevallen zijn niet altijd de grondslagen gespecificeerd, omdat dat een onpraktische opsomming van regelingen zou opleveren. Handelingen betreffende de uitvoering en de financiering zijn opgenomen in de betreffende paragrafen van de bijstandsverlening.

Vooraf aan de handelingen worden de verschillende groepsregelingen kort getypeerd. De groepsregelingen voor oorlogs- en vervolgingsslachtoffers 1940-1945 en voor bejaarden in bejaardenoorden worden hier niet behandeld, omdat zij in andere institutionele onderzoeken uitgewerkt zijn.³⁵

4.4.3.2 Zelfstandigen

De eerste regeling voor bijstandsverlening aan zelfstandigen kwam in 1943 tot stand bij de departementen van Sociale Zaken en Handel, Nijverheid en Scheepvaart (sinds 1946 Economische Zaken). Voor de Tweede Wereldoorlog was echter al begonnen met de financiële hulpverlening aan een bepaalde groep zelfstandigen, namelijk de kleine boeren en tuinders. De regeling Sociaal-economische hulpverlening aan kleine zelfstandigen van 1943 werd in 1948 vervangen door de Regeling Sociaal-Economische Hulpverlening voor Zelfstandigen, die weer werd opgevolgd door de Zelfstandigenregelingen 1955 en 1962. In 1965 werd de ministeriële regeling vervangen door het Bijstandsbesluit zelfstandigen (Bz; vernieuwd in 1986), een AMvB met als grondslag art. 11 van de ABW. Bij de inwerking-treding van de nAbw is de laatste vervangen door het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen (Bbz), gebaseerd op verschillende artikelen van die wet.

Doel van de regelingen is het verlenen van bijstand aan zelfstandigen die buiten hun schuld niet in staat zijn door middel van hun bedrijf in hun onderhoud en dat van hun gezin te voorzien. Aan een zelfstandige die tijdelijk met financiële problemen kampt, kan bijstand worden verleend ter voorziening van bedrijfskapitaal tot een bepaald maximum of ter

³³ Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, *Ontwikkelingen betreffende plaats, functie en inhoud van de Algemene Bijstandswet* (Den Haag 1984), p. 34

³⁴ Besluit van 12 april 1995, Stb. 203, houdende vaststelling van een Besluit bijstandsverlening zelfstandigen.

³⁵ De Rijksgroepsregelingen Oorlogs- en vervolgingsslachtoffers 1940-1945 worden behandeld in het reeds genoemde PIVOT-rapport nr. 3 *Oorlog duurt een leven lang* en de Rijksgroepsregeling bejaarden in bejaardenoorden in: A. S. Fris, *Het bejaardenbeleid. Een onderzoek naar instituties en wet- en regelgeving inzake het ouderenbeleid, 1945-1990* (Den Haag 1993), PIVOT-rapport nr. 9.

voorziening van de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Voorwaarde is dat de zelfstandige over een levensvatbaar bedrijf beschikt, dat wil zeggen dat het inkomen uit het bedrijf of beroep in principe voldoende moet zijn voor het levensonderhoud van de betrokken persoon met zijn of haar gezin en de instandhouding van het bedrijf of beroep. Is dit niet het geval dan zal gebruik gemaakt moeten worden van een bedrijfsbeëindigingregeling. Wanneer bijstand ter voorziening van bedrijfskapitaal wordt verstrekt, gebeurt dit in de vorm van een rentedragende lening. Wanneer het inkomen in een bepaald jaar beneden de bijstandsnorm is gezakt kan een gedeelte van de lening als bijstand om niet worden verstrekt.

Aan oudere zelfstandigen werd sinds de Rijksgroepsregeling oudere zelfstandigen uit 1977 niet de eis van levensvatbaarheid van het bedrijf gesteld. In 1986 werden de regels van deze rijksgroepsregeling in het nieuwe Bijstandsbesluit zelfstandigen opgenomen.

Verder bevatten de regelingen mogelijkheden om aan beginnende zelfstandigen een startkapitaal te verstrekken. In het nieuwe Bbz is ook de aanwijzing van gemeenten voor bijstandsverlening aan ondernemers in de binnenvaart opgenomen.

Ten behoeve van de besluitvorming ten aanzien van de bijstandsverlening diende een gemeentebestuur een Plaatselijke Commissie Zelfstandigen te installeren. Deze commissie adviseerde het gemeentebestuur over de te nemen beslissing. Voor herziening van het besluit kon de aanvrager een verzoek indienen bij de minister. Deze liet zich hierbij adviseren door de Centrale Commissie Zelfstandigen. Deze landelijke commissie kreeg vanaf 1955 ook een adviserende taak bij de vaststelling van het algemene beleid ten aanzien van de bijstandsverlening aan zelfstandigen. In 1986 werd de Centrale Commissie Zelfstandigen opgeheven.

Rijksgroepsregeling vrijlating oudedagsvoorziening bijzondere groepen (Stb. 1974, 825)
De Rijksgroepsregeling vrijlating oudedagsvoorziening bijzondere groepen beoogde vrijstelling van (een deel van) het vermogen van een gewezen zelfstandige bij de middelentoets voor de bijstandsverlening. Het vermogen dat in het bedrijf of andere zaken gestoken was had in veel gevallen tevens de functie van oudedagsvoorziening. Om te voorkomen dat dit vermogen reeds voor de inwerkingtreding van de AOW zou interen is de regeling vastgesteld. Ook voor oudere werknemers in een vergelijkbare situatie gold de regeling. In 1987 traden de IOAW en IOAZ in werking, die een inkomensvoorziening bevatten zonder middelentoets, waarna de regeling werd ingetrokken.

4.4.3.3 Handelingen geldend voor verschillende groepsregelingen

(113.)	«113A+113B
actor:	de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1974-1983) de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1983-)
handeling:	Het (bij amvb) vaststellen van regels ten aanzien van het verlenen van bijstand aan bepaalde groepen personen.
grondslag:	Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) art. 11 eerste lid, 19, 32, 48 en 57; gewijzigd (Stb. 1972, 675) art. 11 tweede lid, 11a, 19, 32, 48 en 57 (b.w. Stb. 1995, 200)
periode:	1963 - 1995
product:	ministeriële regeling / algemene maatregel van bestuur, onder andere: <i>ten aanzien van langdurig werklozen</i> -Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (RWW) (Stb. 1964, 553) -Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1984, 26) <i>ten aanzien van zelfstandigen</i>

- Sociaal-economische hulpverlening aan kleine zelfstandigen, circulaire van 18 augustus 1943, no. 1-1199
- Regeling Sociaal-Economische Hulpverlening voor Zelfstandigen van 23 juli 1948, nr. S.B.C 7991
- Zelfstandigenregeling 1955 (Stcrt. 1955, 183)
- Zelfstandigenregeling 1962 (Stcrt. 1962, 23)
- Bijstandsbesluit zelfstandigen (Stb. 1965, 5)
- Rijksgroepsregeling oudere zelfstandigen (R.O.Z.) (Stb. 1977, 526)
- Bijstandsbesluit zelfstandigen (Stb. 1986, 544)
- Rijksgroepsregeling vrijlating oudedagsvoorziening bijzondere groepen (Stb. 1974, 825)

Tot 1963 werden de bijstandsregelingen voor zelfstandigen mede door minister van Economische Zaken ondertekend. De regeling uit 1943 kwam tot stand als regeling van de Secretaris-Generaal van het Departement van Sociale Zaken in overleg met die van het Departement van Handel, Nijverheid en Scheepvaart. Deze secretarissen-generaal worden hier verder beschouwd als voorgangers van de ministers van Sociale Zaken en Economische Zaken.

ten aanzien van gehandicapten

- Circulaire van de Staatssecretaris van Sociale Zaken van 18 augustus 1952, nr. C. 9590, afd S.B. en M.O.
- Circulaire van de Staatssecretaris van Sociale Zaken van 20 september 1955, nr. 9190, afdeling S.B. en C.A.
- Circulaire van de Staatssecretaris van Sociale Zaken van 9 november 1955, nr. 8869, afdeling S.B. en C.A.
- Voorziening voor Blinden (Stcrt. 1956, 84)
- Circulaire van de Staatssecretaris van Sociale Zaken van 14 maart 1957, nr. 1014, afdeling S.B. en C.A.
- Tijdelijk Bijstandsverlening aan Mindervaliden (Stcrt. 1962, 85)
- Gehandicaptenregeling 1958 (Stcrt. 1958, 247)
- Gehandicaptenregeling 1963 (Stcrt. 1963, 178)
- Tijdelijke Rijksgroepsregeling Mindervaliden (Stb. 1964, 554)
- Tijdelijke Rijksgroepsregeling Blinden (Stb. 1964, 555)
- Tijdelijke Rijksgroepsregeling Arbeidsinschakeling Gehandicapten (Stb. 1965, 6)
- Tijdelijke Rijksgroepsregeling Mindervaliden (Stb. 1965, 444)

ten aanzien van gerepatrieerden en Ambonezen

- Regeling Hulpverlening Gerepatrieerden
- Rijksgroepsregeling Gerepatrieerden (Stcrt. 1960, 237)
- Rijksgroepsregeling gerepatrieerden (Stb. 1964, 550)
- Bijdrageregeling Ambonezen 1954
- Uitkeringsregeling Ambonezen (Stcrt. 1956, 78)
- Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stcrt. 1962, 14)
- Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stb. 1964, 551)

ten aanzien van thuisloze personen

- Rijksgroepsregeling thuisloze personen (Stb. 1971, 276)

ten aanzien van woonwagenbewoners

- Besluit bijstandsverlening woonwagenbewoners (Stb. 1974, 359)

(114.)

actor:

«114A+114B

de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1974-1983)

- handeling: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1983-)
Het bij amvb vaststellen dat de rijksgroepsregelingen ook geldt voor bepaalde Nederlanders die zich in het buitenland bevinden of voor bepaalde vreemdelingen die zich in Nederland bevinden.
- grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1970, 421) art. 82a eerste lid (b.w. Stb. 1995, 200) en 84 eerste lid (b.w. Stb. 1991, 65)
- periode: 1970 - 1995
- product: algemene maatregel van bestuur
- (115.) «115A+115B
- actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1974-1983)
de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1983-)
- handeling: Het bepalen wat moet worden verstaan onder inkomsten (en verwervingskosten) en bepalen of die van invloed zijn op de uitkering.
- grondslag: Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1964, 553) zoals gewijzigd (Stb. 1970, 476) art. 14 (b.w. Stb. 1974, 419); Rijksgroepsregeling Gerepatrieerden (Stb. 1964, 550) art. 13 (b.w. Stb. 1987, 148); Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stb. 1964, 551) art. 13 (b.w. Stb. 1987, 148); Rijksgroepsregeling zelfstandigen (Stb. 1965, 5) art. 3 tweede lid (b.w. Stb. 1986, 544); Tijdelijke Rijksgroepsregeling Mindervaliden (Stb. 1965, 444) art. 15 zesde lid en 16; gewijzigd (Stb. 1970, 475) art. 15 vierde lid en 16 (b.w. Stb. 1974, 419) e.a.
- periode: 1965 - 1987
- product: ministeriële regeling, onder andere:
-Regeling inkomen bij toepassing van Rijksgroepsregelingen (Stcrt. 1970, 245)
- opmerking: *De regeling is tot stand gekomen gehoord de Centrale Commissie Zelfstandigen.*
- (116.) «116A+116B
- actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
de Minister van Sociale Zaken
- handeling: Het vaststellen van regels voor de verrekening van heffingen bij de vaststelling van de uitkering volgens een rijksgroepsregeling.
- grondslag: Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1964, 553) art. 17 (b.w. Stb. 1974, 419); Tijdelijke Rijksgroepsregeling Mindervaliden (Stb. 1965, 444) art. 18 tweede lid (b.w. Stb. 1974, 419) e.a.
- periode: 1965 - 1974
- product: ministeriële regeling
- (117.) «117
- actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
- handeling: Het wijzigen van regels omtrent de vereiste toestemming van de minister bij de toekenning van een uitkering.
- grondslag: Rijksgroepsregeling Gerepatrieerden (Stb. 1964, 550) art. 24 tweede lid (b.w. Stb. 1987, 148); Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stb. 1964, 551) art. 22 tweede lid (b.w. Stb. 1987, 148); Tijdelijke Rijksgroepsregeling Mindervaliden (Stb. 1965, 444) art. 29 tweede en derde lid (b.w. Stb. 1974, 419) e.a.
- periode: 1965 - 1987
- product: ministeriële regeling, onder andere:
-Beschikking 'instemmingsrecht' (Stcrt. 1971, 236)

-Beschikking instemmingsrecht (Stcrt. 1975,1)

(118.) «118A+118B
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1974-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1983-)
 handeling: Het stellen van nadere regels ter bepaling van de gevallen waarin de aanvrager als kostwinner wordt aangemerkt.
 grondslag: Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1964, 553) art. 2 tweede lid (b.w. Stb. 1984, 626); Rijksgroepsregeling zelfstandigen (Stb. 1965, 5) art. 4 tweede lid (b.w. Stb. 1986, 544)
 periode: 1965 - 1986
 product: ministeriële regeling
 opmerking: *Voor de vaststelling van de regeling diende de Centrale Commissie Zelfstandigen gehoord te worden.*

(119.) «119A+119B
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1974-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1983-)
 handeling: Het (tot 1968 bij amvb) herzien van de hoogte van de bijstandsuitkeringen en toeslagen die op grond van de verschillende rijksgroepsregelingen worden verleend.
 grondslag: Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1964, 553) art. 9 eerste lid; gewijzigd (Stb. 1966, 393); gewijzigd (Stb. 1968, 502) (b.w. Stb. 1974, 419); Tijdelijke Rijksgroepsregeling Mindervaliden (Stb. 1965, 444) art. 12 eerste lid; gewijzigd (Stb. 1968, 501) art. 12 (b.w. Stb. 1974, 419); Rijksgroepsregeling zelfstandigen (Stb. 1965, 5) art. 22; gewijzigd (Stb. 1969, 614) art. 22, 31 derde lid en 33 tweede lid; vernummerd (Stb. 1973, 506) art. 33 eerste lid (b.w. Stb. 1986, 544) e.a.
 periode: 1965 - 1995
 product: algemene maatregel van bestuur / ministeriële regeling
 opmerking: *De uitkeringen werden jaarlijks of halfjaarlijks aangepast. De besluiten werden in het Staatsblad of de Staatscourant gepubliceerd.*

4.4.3.4 Langdurig werklozen

(120.) «120
 actor: de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het stellen van regels inzake de vaststelling van de duur van de bijstandsverlening ingevolge de Rww.
 grondslag: Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1984, 626) art. 6 derde lid
 periode: 1984 - 1995
 product: ministeriële regeling, onder andere:
 -Beschikking gezinstoeslag uitwonende schoolverlaters (Stcrt. 1981, 247) (b.w. Stcrt. 1992, 252)
 -Beschikking schoolverlaters 1985 (Stcrt. 1985, 20)
 -Beschikking toeslagen voormalige één-oudergezinnen 1985 (Stcrt. 1985, 151)
 -Beschikking toeslagen voormalige één-oudergezinnen 1986 (Stcrt. 1986, 170) gewijzigd (Stcrt. 1991, 3)
 -Bijstandsregeling gezinstoeslag uitwonende schoolverlaters (Stcrt. 1992, 252)

- (121.) «121
actor: de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van regels met betrekking tot de voortzetting van bijstandsverlening tijdens een verblijf in het buitenland.
grondslag: Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1984, 626) zoals gewijzigd (Stb. 1988, 309) art. 2 derde lid
periode: 1988 - 1995
product: ministeriële regeling
- (122.) «122
actor: de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het niet van toepassing verklaren van bepaalde Rww-voorschriften voor een aantal werkloze werknemers wanneer deze ten gevolge van werkstaking of uitsluiting niet deelneemt aan arbeid.
grondslag: Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1964, 553) art. 3 tweede lid; gewijzigd (Stb. 1984, 626) art. 5 tweede lid
periode: 1964-1995
product: ministeriële regeling
- (124.)
actor: de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het bepalen dat de voorwaarden die strekken tot inschakeling in de arbeid ten aanzien van bepaalde groepen van personen niet van toepassing zijn.
grondslag: Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1984, 626) art. 9 derde lid
periode: 1984 - 1995
product: ministeriële regeling, onder andere:
- Ontheffing arbeidsvoorwaarden 57,5-jarigen en ouderen (Stcrt. 1985, 20)
- Beschikking jeugdwerkregelingen I Rww 1985 (Stcrt. 1985, 76)
- Beschikking jeugdwerkregelingen II Rww 1985 (Stcrt. 1986, 13)
- Vrijstelling in verband met ouderschapsverlof (Stcrt. 1990, 251)
circulaires, onder andere:
- Uitvoering WWV/Rww ten aanzien van 57,5-jarigen en ouderen (1983, nr. 53395)
- Uitvoering van de WWV en de Rww inzake verplichtingen van werklozen gericht op de arbeidsinschakeling (1984, nr. 2310)
- Gewijzigde Rww (1985, nr. 350)
- Beschikking jeugdwerkregelingen I Rww 1985 (1985, nr. 2895)
- (125.) «125
actor: de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van regels voor de beoordeling van noodzakelijkheid van scholing of opleiding voor de inschakeling in de arbeid.
grondslag: Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1984, 626) art. 12 zesde lid
periode: 1984 - 1995
product: ministeriële regeling, onder andere:
- Beschikking bijstandsverlening werkloze werknemers met studerende partner (Stcrt. 1986, 170)

(126.) «126
 actor: de arbeidsvoorzieningsorganisatie
 handeling: Het, bij een verzoek om ontheffing van aan de bijstand verbonden voorwaarden, beoordelen of er voor een uitkeringsgerechtigde uitzicht bestaat op inschakeling in de arbeid .
 grondslag: Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1984, 626) art. 13 tweede lid
 periode: 1984 - 1995
 product: rapport

(128.) «128+265+308
 actor: de arbeidsvoorzieningsorganisatie
 handeling: Het in kennis stellen van burgemeester en wethouders inzake gedragingen van de uitkeringsgerechtigde die wijzen op onvoldoende inzet voor de voorziening in het bestaan.
 grondslag: Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1984, 626) art. 15 tweede lid
 periode: 1988 - 1995
 product: inlichtingen

4.4.3.5 zelfstandigen

(133.) «133
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van regels voor bijstandsverlening aan zelfstandigen.
 grondslag: Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) art. 8 zesde lid, vernummerd (Stb. 1999, 542), zevende lid, 22 tweede lid, zoals gewijzigd (Stb. 1995, 691), art. 23 derde lid, 53 derde lid, 63 tweede lid en 137 tweede lid (b.w. Stb. 2003, 376);
 periode: 1940 - 2003
 product: algemene maatregel van bestuur, onder andere:
 - Besluit bijstandsverlening zelfstandigen (Stb. 1995, 203)

(135.) «135A
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het stellen van regels voor de informatieverstrekking door burgemeester en wethouders aan de Plaatselijke Commissie Zelfstandigen.
 grondslag: Rijksgroepsregeling zelfstandigen (Stb. 1965, 5), zoals gewijzigd (Stb. 1969, 614) art. 31 vierde lid (b.w. Stb. 1986, 544)
 periode: 1969 - 1986
 product: ministeriële regeling

(136.) «135A
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het stellen van regels voor de toekenning van vacatiegelden door burgemeester en wethouders aan leden van Plaatselijke Commissies Zelfstandigen.
 grondslag: Rijksgroepsregeling zelfstandigen (Stb. 1965, 5) art. 32 (b.w. Stb. 1973, 506)
 periode: 1965 - 1973
 product: ministeriële regeling, onder andere:
 -Besluit van de ministers van Sociale Zaken en van Maatschappelijk Werk van 19 januari 1965, nr. 76991 (Stcrt. 1965, 36)

- (137.) «137A
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1974-1983)
 handeling: Het stellen van regels voor het bepalen wanneer iemand als zelfstandige in de zin van de rijksgroepsregelingen kan worden aangemerkt.
 grondslag: Rijksgroepsregeling zelfstandigen (Stb. 1965, 5) art. 2 tweede lid (b.w. Stb. 1986, 544); Rijksgroepsregeling oudere zelfstandigen (Stb. 1977, 526) art. 1 tweede lid (b.w. Stb. 1986, 544)
 periode: 1965 - 1986
 product: ministeriële regeling
 opmerking: *Voor de vaststelling van de regeling diende de Centrale Commissie Zelfstandigen gehoord te worden.*
- (138.) «138A
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het, in overeenstemming met een betrokken minister en de Centrale Commissie Zelfstandigen, bepalen welke maatregelen ter sanering van een bedrijfstak de Rijksgroepsregeling oudere zelfstandigen voor die bedrijfstak niet toepasbaar maken.
 grondslag: Rijksgroepsregeling oudere zelfstandigen (Stb. 1977, 526) art. 5 (b.w. Stb. 1986, 544)
 periode: 1977 - 1986
 product: ministeriële regeling
- (139.) «139
 actor: de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van regels inzake de wijze waarop en de voorwaarden waaronder bijstand wordt verleend aan zelfstandigen.
 grondslag: Bijstandsbesluit zelfstandigen (Stb. 1986, 544) art. 1 derde lid onder b (b.w. Stb. 1995, 200)
 periode: 1986 - 1995
 product: ministeriële regeling, onder andere:
 -Nadere regels verlening bedrijfskapitaal ten aanzien van samenwerkingsverbanden (Stcrt. 1986, 220)
- (140.) «140A
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het vaststellen van regels voor het afwijken van de wettelijke uitkeringsperiode van een zelfstandige.
 grondslag: Rijksgroepsregeling zelfstandigen (Stb. 1965, 5) art. 26 derde lid (b.w. Stb. 1986, 544)
 periode: 1965 - 1986
 product: ministeriële regeling, onder andere:
 -Besluit ter uitvoering van artikel 26 derde lid van de Rijksgroepsregeling zelfstandigen (Stcrt. 1975, 34)
- (141.) «141A
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

- handeling: Het stellen van regels voor de gevallen waarin de minister de Centrale Commissie niet hoeft te horen voor de bijstandsverlening aan zelfstandigen boven een bepaald bedrag.
- grondslag: Rijksgroepsregeling zelfstandigen (Stb. 1965, 5), zoals gewijzigd (Stb. 1969, 614) art. 33 derde lid; gewijzigd (Stb. 1973, 506) art. 33 tweede lid (b.w. Stb. 1986, 544)
- periode: 1969 - 1986
- product: ministeriële regeling, onder andere:
-Besluit verstrekking bedrijfskapitaal aan zelfstandigen (Stcrt. 1970, 40)
-Besluit verstrekking bedrijfskapitaal aan zelfstandigen (Stcrt. 1974, 3)
- (142.) «142A+142B
- actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1974-1983)
de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1983-)
- handeling: Het, gehoord de Centrale Commissie Zelfstandigen, vaststellen van regels voor de waardering van het vrij te laten vermogen voor het bedrijf of beroep van een zelfstandige.
- grondslag: Rijksgroepsregeling oudere zelfstandigen (Stb. 1977, 526) art. 9 tweede lid (b.w. Stb. 1986, 544); Bijstandsbesluit zelfstandigen (Stb. 1986, 544) art. 1 derde lid onder a (b.w. Stb. 1995, 200)
- periode: 1977 - 1995
- product: ministeriële regeling, onder andere:
-Besluit nadere regels voor de vaststelling van voor het bedrijf of beroep bestemde vermogen (Stcrt. 1977, 190) (*jaarlijkse wijzigingen gepubliceerd in de Staatscourant*)
-Regels vaststelling eigen vermogen (Stcrt. 1986, 220)
- (143.) «143A
- actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
- handeling: Het stellen van regels voor het verlenen van bijstand aan oudere zelfstandigen indien het inkomen uit het bedrijf of beroep beneden het in de rijksgroepsregeling gestelde minimum is gedaald.
- grondslag: Rijksgroepsregeling oudere zelfstandigen (Stb. 1977, 526) art. 4 tweede lid (b.w. Stb. 1986, 544)
- periode: 1977 - 1986
- product: ministeriële regeling
- (144.) «144
- actor: de minister van Sociale Zaken
- handeling: Het vaststellen van regels inzake de terugbetaling van aan zelfstandigen verstrekte rentedragende leningen.
- grondslag: Bijstandsbesluit zelfstandigen (Stb. 1986, 544) art. 14 (b.w. Stb. 1995, 200)
- periode: 1986 - 1995
- product: ministeriële regeling, onder andere:
-Maatregelen bij niet (geheel) nakomen van rente- en aflossingsverplichtingen (Stcrt. 1986, 220)
- (145.) «145A
- actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1974-1983)

- handeling: Het besluiten in bijzondere gevallen andere waarborgen voor de bestemming van een oudedagsvoorziening te aanvaarden dan de in de rijksgroepsregeling genoemde.
- grondslag: Rijksgroepsregeling vrijlating oudedagsvoorziening bijzondere groepen (Stb. 1974, 825) art. 6 derde lid (b.w. 1987, 281)
- periode: 1974 - 1987
- product: beschikking
- (146.) «146A
- actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
- handeling: Het herzien van de hoogte van het vrij te laten vermogen van een oudere gewezen zelfstandige of werkloze werknemer bij de middelentoets voor bijstandsverlening.
- grondslag: Rijksgroepsregeling vrijlating oudedagsvoorziening bijzondere groepen (Stb. 1974, 825) art. 5 derde lid (b.w. 1987, 281)
- periode: 1974 - 1987
- product: ministeriële regeling
- opmerking: *De bijna jaarlijkse herziening werd in de Staatscourant gepubliceerd.*
- (147.) «147A+147B
- actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1979-1983)
de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het wijzigen van het rentepercentage voor rentedragende leningen die als bijstand aan zelfstandigen worden verleend.
- grondslag: Rijksgroepsregeling ouder zelfstandigen (Stb. 1977, 562) [Stb. 1979, 667], art. 19 derde lid
Bijstandsbesluit zelfstandigen (Stb. 1986, 544) [b.w. Stb. 1995, 200], art. 36
Besluit bijstandverlening zelfstandigen (Stb. 1995, 203) [b.w. Stb. 2003, 386], art. 27 tweede lid
Besluit bijstandverlening 2004 (Stb. 2003, 390) [Stb. 2003, 390], art. 60 tweede lid
- periode: 1979 -
- product: Ministeriële regeling, onder andere:
- Wijziging rentepercentage Bijstandsbesluit zelfstandigen (Stcrt. 1989, 19)
- (148.) «148
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het herzien van de normbedragen en het rentepercentage voor de bijstandsverlening aan zelfstandigen.
- grondslag: Besluit bijstandsverlening zelfstandigen (Stb. 1995, 203) [b.w. Stb. 2003, 386], art. 27
Besluit bijstandverlening 2004 (Stb. 2003, 390) [Stb. 2003, 390], art. 60
- periode: 1995 -
- product: Ministeriële regeling
- (579.)
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het jaarlijks herzien van het prijsindexcijfer voor de gezinsconsumptie.
- grondslag: Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Stb. 2003, 390) [Stb. 2003, 390], art. 60 tweede lid

periode: 2003 -
product: Ministeriële regeling

4.4.3.6 *Gehandicapten*

In 1952 begon het Ministerie van Sociale Zaken met de verlening van subsidies ter bevordering van de arbeidsinschakeling van blinden, enerzijds door bijdragen ten behoeve van individuele gevallen (aanschaf of ombouw van apparatuur, vervoer enz.), anderzijds door subsidiëring van werkinrichtingen van blinden.³⁶ Deze subsidieregeling leidde tot een ministeriële regeling, de Voorziening voor Blinden (Stcrt. 1956, 84), die tot doel had door middel van een (aanvullende) uitkering de maatschappelijke zelfstandigheid van blinden te bevorderen. Aansluitend op de regelingen voor blinden kwamen gelijke voorzieningen voor ander gehandicapten in 1955 en 1958 tot stand. Bij de invoering van de Algemene Bijstandswet werden deze ministeriële groepsregelingen vervangen door drie rijksgroepsregelingen, ten aanzien van gehandicapten (toen meestal mindervaliden genoemd), blinden en de arbeidsinschakeling van gehandicapten. De regelingen voor gehandicapten en blinden hadden veel overeenkomsten en de regeling voor de arbeidsinschakeling sloot op beide aan. Samenvoeging lag voor de hand en dit gebeurde dan ook met de vaststelling van de Tijdelijke Rijksgroepsregeling Mindervaliden van 1965 (Stb. 444).

Deze regeling kreeg een tijdelijk karakter in afwachting van de regeling van de financiële gevolgen van arbeidsongeschiktheid in het sociale verzekeringsstelsel. Bij de totstandkoming van het B.l.n. in 1974 konden de artikelen worden ingetrokken die de hoogte van de uitkering regelden, aangezien het B.l.n. de uitkeringsbedragen standaardiseerde. Na de totstandkoming van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW) in 1976 verviel de noodzaak van de Tijdelijke Rijksgroepsregeling Mindervaliden en werd deze met ingang van 1978 ingetrokken. Voor zover de voorzieningen van de AAW niet toereikend zijn, kan een beroep gedaan worden op de ABW.³⁷

- (151.) «151A
actor: de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het stellen van regels inzake gevallen waarin geen bijstand verleend wordt voor voorzieningen, die dienen tot het verkrijgen of behouden van arbeid aan gehandicapten, of inzake categorieën waarvoor van de bestaande regels afgeweken kan worden.
grondslag: Tijdelijke Rijksgroepsregeling Arbeidsinschakeling Gehandicapten (Stb. 1965, 6) art. 6 tweede lid (b.w. Stb. 1965, 444)
periode: 1965
product: ministeriële regeling
- (152.) «152
actor: de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het bepalen dat de termijn mag worden overschreden, waarop de toepassing van de rijksgroepsregeling voor een uitkeringsgerechtigde gehandicapte zou eindigen.
grondslag: Tijdelijke Rijksgroepsregeling Mindervaliden (Stb. 1965, 444) art. 3 (b.w. Stb. 1977, 707) e.a.
periode: 1965 - 1977

³⁶Circulaire van de Staatssecretaris van Sociale Zaken van 18 augustus 1952, nr. C. 9590, afd S.B. en M.O.

³⁷Nota van Toelichting bij het Besluit van 28 december 1977 (Stb. 707) houdende intrekking van de Tijdelijke Rijksgroepsregeling Mindervaliden, alsmede wijziging van enkele rijksgroepsregelingen

product:ministeriële regeling

4.4.3.7 *Gerepatrieerden en Ambonezen*

De bijstandsverlening aan personen die als gevolg van de onafhankelijkheid van Indonesië naar Nederland zijn gekomen werd geregeld in de (rijks)groepsregelingen voor gerepatrieerden en voor Ambonezen. Onder gerepatrieerden verstond men Nederlanders die vanaf december 1949 vanuit Indonesië of vanaf januari 1962 vanuit Westelijk Nieuw-Guinea naar Nederland waren gekomen of die na hun verlof in Nederland niet waren teruggekeerd.³⁸ De groepsregelingen voor Ambonezen waren van toepassing op Ambonezen die in 1951 in groepsverband naar Nederland waren gekomen.³⁹

Voor deze groepen van personen werden verschillende voorzieningen in het leven geroepen ten aanzien van huisvesting (contractpensions en woonoorden), levensonderhoud enz. Vanaf 1952 werden door de minister van Maatschappelijk Werk, die verantwoordelijk was voor de zorg voor gerepatrieerden en Ambonezen in het algemeen en dus ook (tot 1982) voor het beleid ten aanzien van de bijstandsverlening voor deze groepen, bijstandsregelingen in het leven geroepen. Bijstand werd verleend aan hen, die als gevolg van hun komst naar Nederland niet in de noodzakelijke kosten van het bestaan konden voorzien. De bijstand werd aan uitkeringsgerechtigden verleend, onder bepaalde voorwaarden, zoals de bereidheid passende arbeid te zoeken of een cursus of scholing te volgen. Een bijzondere uitkering kon worden verleend voor (eenmalige) uitgaven voor noodzakelijke voorzieningen. Beide rijksgroepsregelingen vertonen veel overeenkomsten onderling en met de Rijksgroepsregeling Oorlogsslachtoffers 1940-1945 (Stb. 1964, 549).

De uitvoering van de regelingen voor gerepatrieerden lag bij de gemeenten; die van de regelingen voor Ambonezen tot 1965 bij het Commissariaat voor Ambonezenzorg (een aparte dienst van het Ministerie van (Cultuur, Recreatie en) Maatschappelijk Werk). Na de invoering van de ABW werden de groepsregelingen vervangen door rijksgroepsregelingen met art. 11 van de ABW als grondslag. De Rijksgroepsregeling Ambonezen werd nadien ook door de gemeenten uitgevoerd.

De twee regelingen hadden een eigen karakter vanwege een afwijkende (ruimere) uitkeringsstructuur, waarbij voor de vaststelling van de uitkering rekening gehouden werd met het mogelijke inkomen dat de uitkeringsgerechtigde genoten zou hebben, bij uitoefening van zijn/haar beroep of bedrijf. Bij een uitkering die hierdoor lager uitkwam dan de algemene bijstandsnorm werd aanvullend bijzondere bijstand verleend. Door het Rijk werden aan de gemeenten de uitkeringen voor 100 % vergoed, terwijl tevens een deel van de uitvoeringskosten voor rekening van het Rijk kwam. De groepsregelingen van voor 1963 kenden de mogelijkheid om bij de minister van Maatschappelijk Werk in beroep te gaan tegen beslissingen van het uitvoerende orgaan. Bij de inwerkingtreding van de rijksgroepsregelingen op grond van art. 11 van de ABW werd de beroepsmogelijkheid van de ABW van toepassing op beslissingen volgens deze regelingen.

In het kader van de deregulering en vereenvoudiging van de regelgeving in de tachtiger jaren en vanwege het sterk verminderde aantal uitkeringsgerechtigden werden de Rijksgroepsregelingen in 1987 ingetrokken. In de overgangsregeling (Stb. 1987, 148) werd geregeld dat uitkerings-

³⁸De term gerepatrieerden is enigszins misleidend, aangezien voor een zeer groot deel van de Indische Europeanen Nederland niet hun *patria* (vaderland) was. Zie H.G. Surie 'De gerepatrieerden' in H. Verwey-Jonker ed., *Allochtonen in Nederland* ('s-Gravenhage 1973²) p. 47-110.

³⁹In navolging van het woordgebruik in de groepsregelingen wordt hier de term Ambonezen gebruikt, terwijl nu in het spraakgebruik veelal naar deze bevolkingsgroep verwezen wordt met de term Molukkers. Zie voor een beschrijving van de problematiek van de Ambonezen: J.M.M. van Amersfoort 'De Molukkers' in Verwey, *Allochtonen in Nederland*, p. 111-144.

gerechtigden die er op achteruit zouden gaan door middel van toeslagen op het oude uitkeringsniveau bleven.

- (153.) «153
actor: de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het vaststellen van regels voor de toekenning van extra voorzieningen aan Ambonezen die in een woonoord verblijven
grondslag: Uitkeringsregeling Ambonezen (Stcrt. 1956, 78) art. 13; Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stcrt. 1962, 14) art. 20 en 24
periode: 1956 - 1964
product: ministeriële regeling of circulaire
- (154.) «154A
actor: de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het stellen van regels met betrekking tot het maximumbedrag en de voorwaarden voor het verstrekken van een lening voor de woninginrichting van een toegewezen ongemeubileerde woonegelegenheid.
grondslag: Rijksgroepsregeling Gerepatrieerden (Stb. 1964, 550) art. 21 tweede lid (b.w. Stb. 1987, 148); Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stb. 1964, 551) art. 19 tweede lid (b.w. Stb. 1987, 148)
periode: 1965 - 1987
product: ministeriële regeling, onder andere:
 -Regeling buiten invordering stellen van leenbijstand verleend op grond van Rijksgroepsregelingen (Stcrt. 1984, 6)
- (155.) «155A
actor: de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het besluiten dat bepaalde wijzigingen in de hoogte van uitkeringen op grond van de AOW en AWW niet doorwerken in een uitkering op grond van de Rijksgroepsregeling Gerepatrieerden en de Rijksgroepsregeling Ambonezen.
grondslag: Rijksgroepsregeling Gerepatrieerden (Stb. 1964, 550), zoals gewijzigd (Stb. 1969, 393) art. 12 vierde lid (b.w. Stb. 1987, 148); Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stb. 1964, 551), zoals gewijzigd (Stb. 1969, 393) art. 12 vierde lid (b.w. Stb. 1987, 148)
periode: 1969 - 1987
product: ministeriële regeling, onder andere:
 -Regeling Vakantie-uitkering Rijksgroepsregelingen (Stcrt. 1971, 83)
- (156.) «156A
actor: de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het herzien van het maximum-inkomen dat gehanteerd wordt voor de vaststelling van de periodieke uitkering op grond van de Rijksgroepsregeling Gerepatrieerden en de Rijksgroepsregeling Ambonezen.
grondslag: Rijksgroepsregeling Gerepatrieerden (Stb. 1964, 550) art. 4 derde lid (b.w. Stb. 1987, 148); Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stb. 1964, 551) art. 4 derde lid (b.w. Stb. 1987, 148)
periode: 1965 - 1987
product: ministeriële beschikking, onder andere:
 -Beschikking vaststelling maximum uitkeringsbedragen (Stcrt. 1971, 37)

(sindsdien halfjaarlijks gewijzigd)

4.4.3.8 Militairen

De sociale hulpverlening aan gedemobiliseerde militairen had voornamelijk betrekking op militairen van de Landmacht en de Marine die in Indonesië dienst hadden verricht en op militairen die in Nederland lange tijd gediend hadden. De voornaamste regelingen die hiertoe werden opgesteld, waren het Besluit Demobilisatievoorzieningen 1948 en de Militaire Overbruggingsregeling 1950, die door verschillende ministers tezamen werden voorbereid. Deze regelingen voorzagen in uitkeringen ten behoeve van de gedemobiliseerden voor de periode waarin zij niet in eigen inkomsten konden voorzien. Vanaf 1965 was de Wet Werkloosheidsvoorziening van toepassing op militairen die de dienstplicht hadden verlaten. Vanaf 1961 was er een ziektegeldregeling voor dienstplichtige militairen en reservepersoneel, die op grond hiervan gedurende een bepaalde tijd (ten hoogste een jaar) en onder voorwaarden in aanmerking kwamen voor een uitkering. De regeling werd uitgevoerd door de gemeenten en vergoed door Sociale Zaken. Bij de inwerkingtreding van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (Stb. 1972, 313) in 1972 verviel de oude ziektegeldregeling en werd de uitvoering overgebracht naar een bedrijfsvereniging, waarmee de voorziening de vorm van een sociale verzekering kreeg.⁴⁰

(157.)	«157A
actor:	de minister van Defensie
handeling:	Het, eventueel in overleg met de ministers van Financiën, Economische Zaken en eventuele vakministers, (bij amvb) vaststellen van regels voor de verlening van uitkeringen aan (gedemobiliseerde) militairen en oorlogsvrijwilligers door gemeenten.
grondslag:	
periode:	1940 - 1972
product:	algemene maatregel van bestuur / ministeriële regeling, onder andere: <ul style="list-style-type: none"> -Besluit Demobilisatievoorzieningen 1948 (Stb. 1948, I 57) -Militaire Overbruggingsregeling 1950 (Stb. 1950, K 631) <i>met de bijbehorende uitvoeringsregelingen (Demobilisatie- of Overbruggingsbeschikkingen genoemd)</i> -Beschikking van de minister van Defensie van 3 juni 1961, nr. P 119.798 A (Militaire Ziekengeldregeling 1961) -Militaire Ziekengeldregeling (Stcrt. 1966, 157)

4.4.3.9 Thuisloze personen

In de Rijksgroepsregeling thuisloze personen zijn nadere regels gesteld voor de bijstandsverlening aan personen die in erkende inrichtingen voor thuisloze personen verblijven. In de erkende inrichtingen wordt getracht via een resocialisatieproces de thuisloze een zelfstandige plaats in de maatschappij te laten herwinnen. De bijstand werd verleend ter bekostiging van het verblijf in de inrichting. Ongeveer tegelijkertijd werd ook de Rijksregeling inrichtingen thuisloze personen (Stcrt. 1971, 130) van kracht waarin regels voor erkende inrichtingen vervat waren.

In verband met het beleid van de overheid om instellingen van maatschappelijke en/of medische dienstverlening zo min mogelijk indirect (dus via bijstandsuitkeringen) te financieren, werden

⁴⁰ Van der Doe, *Geef acht*, p. 138-146

maatregelen genomen om de inrichtingen voor thuisloze personen direct te financieren. In 1983 werd de Tijdelijke Subsidieregeling Maatschappelijke Dienstverlening (TSMD; Stcrt. 1982, 253) van kracht. Omdat hiermee in wezen de doelstelling van de Rijksgroepsregeling thuisloze personen verviel, werd de regeling met ingang van 1 januari 1985 ingetrokken.

(159.)	«159A
actor:	de minister van Volksgezondheid, welzijn en Sport
handeling:	Het vaststellen van regels met betrekking tot de uitkeringsbedragen voor thuisloze personen en de daarop in mindering te brengen inkomsten van de uitkeringsgerechtigde.
grondslag:	Rijksgroepsregeling thuisloze personen (Stb. 1971, 276) art. 4 tweede lid en 5 derde lid (b.w. Stb. 1984, 635)
periode:	1971-1984
product:	ministeriële regeling, onder andere: -Beschikking voorziening in kosten van persoonlijke uitgaven (Stcrt. 1971, 96)

4.4.3.10 Woonwagenebewoners

Het specifieke leefpatroon van woonwagenebewoners heeft van meet af aan speciale overheidszorg op maatschappelijk en sociaal terrein tot gevolg gehad. Reeds in de vijftiger jaren waren regelingen tot stand gekomen voor de vergoeding door het Rijk van kosten van gemeenten voor bijstandsverlening aan woonwagenebewoners. In de jaren '70 leidde dit tot regelgeving voor hen op het gebied van de bijstandsverlening in de vorm van een aanwijzingsbesluit en een aparte rijksgroepsregeling. Omdat de andere rijksgroepsregelingen, zoals de Rww en het Bijstandsbesluit Zelfstandigen, onverkort van toepassing waren, moet het Besluit bijstandsverlening woonwagenebewoners (Stb. 1974, 359) gezien worden als een overkoepelende regeling, afgestemd op de specifieke woon- en leefsituatie van de woonwagenebevolking. Het genoemde besluit werd ook wel de Koepelregeling genoemd.

De wisselende woonplaats van de woonwagenebevolking maakte een centrale registratie nodig van de bijstandsverlening aan deze bevolkingsgroep. De gewone bijstandsverlening gebeurde analoog aan de bijstandsverlening op grond van de Rww, tenzij de aanvrager recht had op bijstand krachtens een andere rijksgroepsregeling. De bijstand werd op grond van het Voorlopig Aanwijzingsbesluit bijstandsverlening woonwagenebewoners (Stb. 1971, 449) verleend door 75 daartoe aangewezen gemeenten.

De bijstandsverlening op grond van het Besluit bijstandsverlening woonwagenebewoners voorzag in de kosten voor de bewoning van een woonwagen of de noodzakelijke aanschaf van een woonwagen of vervoermiddel. Ook deze (bijzondere) bijstandsverlening werd in de centrale registratie bijgehouden. Voor een gecordineerd beleid in de bijzondere bijstandsverlening werd een landelijke commissie ingesteld, de Commissie bijstandsverlening woonwagenebewoners, die burgemeester en wethouders in deze adviseerde.

Voor het landelijke beleid ten aanzien van de bijstandsverlening aan woonwagenebewoners werd de Commissie van Advies Bijstandsbeleid Woonwagenebewoners ingesteld.

Het gewijzigde beleid van de regering om te komen tot normalisatie van de bijstandsverlening aan de woonwagenebevolking, leidde in eerste instantie tot regelingen van de minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening voor hun huisvesting, waardoor bepalingen daarover in de rijksgroepsregeling vervielen. Wegens afgenomen mobiliteit van de woonwagenebevolking verviel vervolgens in 1982 de centrale registratie en per 1 januari 1984 werd het Voorlopige Aanwijzingsbesluit ingetrokken, zodat sindsdien de bijstandsverlening wordt geregeld door de gemeente waar de woonwagenebewoner zich bevindt. In het kader van het minderhedenbeleid

van de regering (bijzondere bepalingen t.a.v. minderheden dienen indien mogelijk te vervallen) werd tot slot ook het Besluit bijstandsverlening woonwagenebewoners met ingang van 1 januari 1988 ingetrokken.

(161.)	«161
actor:	de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling:	Het vaststellen van het rentepercentage en nadere regels voor een geldlening ten behoeve van de aankoop van een woonwagen.
grondslag:	Besluit bijstandsverlening woonwagenebewoners (Stb. 1974, 359) art. 12 tweede tot en met vierde lid (b.w. Stb. 1981, 830)
periode:	1974 - 1981
product:	ministeriële regeling, onder andere: - Beschikking Vaststelling rentepercentage voor geldlening (Stcrt. 1974, 134)

4.4.4 *Uitvoering*

De uitvoering van de bijstandsverlening gebeurt door burgemeester en wethouders. De gemeenteraad stelt bij verordening nadere regels hiervoor vast. Zij kan de beslissingen inzake recht op bijstand mandateren aan gemeenteambtenaren, bijv. de directeur van de Gemeentelijke Sociale Dienst. Ook kunnen bepaalde beslissingsbevoegdheden gedelegeerd worden aan een (inter-) gemeentelijk commissie. Verordeningen van de gemeenteraad behoeven de goedkeuring van Gedeputeerde staten. Ten aanzien van de uitvoering worden door de minister(s) nadere regels gegeven. Deze kunnen in de vorm van een ministeriële regelingen gegoten worden maar ook als circulaire aan de gemeenten toegezonden worden. De uitvoering van de bijstandsverlening aan Nederlanders in het buitenland wordt door de ministerie zelf verricht. Op grond van verschillende groepsregelingen kreeg de minister enkele uitvoerende taken, zoals het beslissen in gevallen waarin er een verschil van mening bestond tussen gemeente en plaatselijke commissies adviescommissies of het verlenen van toestemming aan gemeente om bij de bijstandsverlening af te wijken van hetgeen in een groepsregeling bepaald is, omtrent de duur en hoogte van de uitkering. Eventuele landelijke commissies hadden hierin een adviserende taak. De bijstand aan woonwagenebewoners werd op het Ministerie van CRM bijgehouden in de zogenoemde Centrale Registratie. Deze registratie was vooral gericht op het voorkomen van dubbele uitkeringen aan de reizende woonwagenebewoners.

Handelingen omtrent verhaal spelen zich voornamelijk af op gemeentelijk niveau. Actoren hierbij zijn de gemeente (B&W), de aanvrager, eventuele derden en de rechter. Ten aanzien van de administratie van de bijstandsverlening bij gemeenten stelt de minister regels over de wijze van administreren, over de verstrekking van statistische gegevens aan het Centraal Bureau voor de Statistiek, over de verstrekking van informatie en de gegevensuitwisseling met andere instanties, die werkzaam zijn op het terrein van de sociale zekerheid.

Fraudebestrijding

In het regeerakkoord van 1986 werd als taakstelling opgenomen om maatregelen te nemen die leidden tot bestrijding van fraude en misbruik op het terrein van de sociale zekerheid. Om fraude en misbruik op te sporen bij door burgemeester en wethouders uitgevoerde sociale zekerheidsregelingen, te weten de ABW, WWV, IOAW en IOAZ, werden door de gemeenten speciale ambtenaren aangesteld. Hiervoor werd door het Rijk geld beschikbaar gesteld. Voor de Rijksconsulenten sociale zekerheid was er een toezichthoudende taak geregeld in de AMvB's van 1988 en 1991. De regels voor de vergoeding door het Rijk en de taak van de opsporingsambtenaren waren tijdelijk van aard en zijn per 1-1-1994 vervallen. De fraude-

bestrijding is onderdeel geworden van de sociale vernieuwing.

In het bijstandsakkoord 1993 hebben Rijk en de VNG besloten om gezamenlijk een stuurgroep in te stellen die met plannen komt om via gegevensuitwisseling tussen bepaalde basisadministraties (bijv. bij de Sociale Diensten (GBA)) witte fraude terug te dringen. Door de Procureurs-generaal zijn in het kader van de fraudebestrijding in de sociale zekerheid richtlijnen uitgegeven, wanneer er aangifte gedaan moet worden of proces-verbaal opgemaakt moet worden.⁴¹

In 2000 heeft de Algemene Rekenkamer onderzoek gedaan naar de opsporing en vervolging van fraude, o.a. op het gebied van de sociale zekerheid. Hierbij kwam de Rekenkamer tot de conclusie dat het gebrekkige inzicht in de afdoening van opgespoorde sociale zekerheidsfraude voor een groot deel samenhangt met de (versnipperde) organisatiestructuur in de sociale zekerheid. Bij opsporing van sociale zekerheidsfraude was het OM afhankelijk van gemeenten, SVB, Landelijk instituut sociale verzekeringen (Lisv), College van toezicht sociale verzekeringen (Ctsv) en vijf uitvoeringsinstellingen⁴². Opsporing vond plaats onder gezag van het OM door (bijzondere) opsporingsambtenaren bij het SVB, bij de uitvoeringsinstellingen en bij de gemeenten. Eind 1999 besloot het kabinet meer samenhang en helderheid aan te brengen in de organisatie van bijzondere opsporingsdiensten. Zodoende is in november 2000 besloten één opsporingsdienst voor de sociale zekerheid per 2002 van start te laten gaan.⁴³ De Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD) is op 1 januari 2002 opgericht, als een directie van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. De SIOD bestrijdt zware fraude die in georganiseerd verband wordt gepleegd en/of sectoroverschrijdend van aard is. Vaak hebben de opsporingsonderzoeken een internationaal karakter. Als bijzondere opsporingsdienst (BOD) richt de SIOD zich vooral op grootschalige identiteitsfraude, werkgeversfraude, zwarte fraude en subsidiefraude.

De handelingen zijn ingedeeld naar:

1. uitvoeringsregels
2. verlening van uitkeringen
3. terugvordering en verhaal
4. administratie van de uitvoering
5. fraudeteams
6. experimenten

4.4.4.1 *Uitvoeringsregels*

(162.)	«162A+162B
actor:	de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1970-1983) de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling:	Het bij AMvB kunnen aanwijzen van de gemeente die bijstand moet verlenen aan (groepen) personen die in een bepaald gebied verblijven.
grondslag:	Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1970, 421) art.

⁴¹ Richtlijn sociale-zekerheidsfraude (Stcrt. 1989, 110) en Richtlijn uitkeringsfraude (Stcrt. 1993, 31)

⁴² De vijf uitvoeringsinstellingen sociale zekerheid waren: 1) GAK Nederland; 2) Cadans uitvoeringsinstelling; 3) GUO uitvoeringsinstelling; 4) SFB uitvoeringsorganisatie sociale verzekering NV en 5) Uitvoeringsinstelling Sociale Zekerheid voor Overheid en Onderwijs NV. Deze instellingen zijn samen met het Lisv per 1 januari 2002 opgegaan in het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV).

Het Ctsv is op 1 januari 2002 samen met de directie Toezicht van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid opgegaan in de Inspectie Werk en Inkomen (IWI).

Deze organisaties komen aan de orde in het RIO 'Verstrekkende zekerheid'.

⁴³ Kamerstukken II 27 555, 2000-2001, nr. 2, p. 6,12-13

- periode: 19a (b.w. Stb. 1995, 200)
1970 - 1995
- product: algemene maatregel van bestuur, onder andere:
- Voorlopig aanwijzingsbesluit bijstandsverlening woonwagenebewoners (Stb. 1971, 449)
 - Aanwijzingsbesluit bijstandsverlening ondernemers in de binnenvaart (Stb. 1976, 485)
- (169.) «169
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het stellen van regels omtrent de gevallen waarin premies voor het aanvaarden of behouden van arbeid tot de middelen van de aanvrager gerekend worden.
- grondslag: Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199), zoals gewijzigd (Stb. 1997, 193), art. 43 vierde lid (b.w. Stb. 2003, 376);
- periode: 1995 - 2003
- product: Ministeriële regeling

4.4.4.2 Verlening van uitkeringen

- (171.) «171A+171B
- actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1963-1983)
de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het verlenen van bijstand aan Nederlanders in het buitenland.
- grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) art. 82 en 95, (sinds 1970 - Stb. 1970, 421) art. 82a en (sinds 1973 - Stb. 1972, 675) art. 82b (b.w. Stb. 1995, 200)
Invoeringswet herinrichting Algemene Bijstandswet (Stb. 1995, 200) art. 8 (b.w. Stb. 2003, 376)
Invoeringswet Wet Werk en Bijstand (Stb. 2003, 376) [Stb. 2004, 363], art. 6
- periode: 1963 - 2003; 2004-
- product: beschikking
- (172) «172A+172B
- actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1973-1983)
de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het verlenen van bijstand ten behoeve van verpleging of verzorging in het buitenland aan Nederlanders die drie jaren voordat zij in een inrichting terecht kwamen geen vaste of een buitenlandse verblijfplaats hadden.
- grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1972, 675) art. 82b (b.w. Stb. 1995, 200)
- periode: 1973 - 1995
- product: beschikking

- (173.) «173
actor: de arbeidsvoorzieningsorganisatie (het gewestelijk arbeidsbureau)
handeling: Het adviseren inzake de voorwaarden waaronder iemand, die bijstand heeft aangevraagd, ingeschakeld kan worden in de arbeid.
grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) art. 31; gewijzigd (Stb. 1990, 403) (b.w. Stb. 1995, 200)
periode: 1965 -
product: advies
- (174.) «174
actor: de directeur van de arbeidsvoorzieningsorganisatie (het gewestelijk arbeidsbureau)
handeling: Het geven van advies aan een gemeentebestuur inzake de verlening van bijstand aan een gehandicapte ter bevordering van zijn deelname aan het arbeidsproces.
grondslag: Gehandicaptenregeling 1958 (Stcrt. 1958, 247) art. 6 eerste lid; Tijdelijke Rijksgroepsregeling Mindervaliden (Stb. 1965, 444) art. 25 eerste lid (b.w. Stb. 1977, 707) e.a.
periode: 1958 - 1977
product: advies
- (175.) «175
actor: de Commissaris van Ambonezenzorg
handeling: Het toekennen van bijstand aan Ambonezen die in een woonoord verblijf houden.
grondslag: Bijdrageregeling Ambonezen 1954; Uitkeringsregeling Ambonezen (Stcrt. 1956, 78) art. 2; Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stcrt. 1962, 14) art. 24
periode: 1954 - 1964
product: beschikking
- (176.) «176A
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het voor toepassing van de Rijksgroepsregeling Gerepatrieerden gelijkstellen van personen die voor 1 april 1964 een verblijfsvergunning hebben aangevraagd met Nederlanders.
grondslag: Rijksgroepsregeling Gerepatrieerden (Stb. 1964, 550) art. 1 derde lid (b.w. Stb. 1987, 148)
periode: 1965 - 1987
product: beschikking
- (178.) «178
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het registreren van de door burgemeester en wethouders genomen beslissingen op aanvragen om bijstand van woonwageneigenaren.
grondslag: Rijksbijdrageregeling Woonwageneigenaren (Stcrt. 1965, 87) art. 5; Besluit bijstandsverlening woonwageneigenaren (Stb. 1974, 359) art. 1 eerste lid onder e en 4 (b.w. Stb. 1987, 443)
periode: 1955 - 1982
product: 'de centrale registratie'

- (179.) «179
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het verstrekken van inlichtingen uit de centrale registratie van bijstands aanvragen van woonwagenbewoners aan burgemeester en wethouders.
 grondslag: Rijksbijdrageregeling Woonwagenbewoners (Stcrt. 1965, 87) art. 5; Besluit bijstandsverlening woonwagenbewoners (Stb. 1974, 359) art. 3 (b.w. Stb. 1987, 443)
 periode: 1955 - 1982
 product: inlichtingen
- (180.) «180
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het registreren van het kenmerk van de schouw van de woonwagen of het kentekennummer van het vervoermiddel waarvan voor de aanschaf bijstand is verleend.
 grondslag: Rijksbijdrageregeling Woonwagenbewoners (Stcrt. 1965, 87) art. 6; Besluit bijstandsverlening woonwagenbewoners (Stb. 1974, 359) art. 16, gewijzigd (Stb. 1981, 830) (b.w. Stb. 1987, 443)
 periode: 1955 - 1982
 product: registers (onderdeel van de 'centrale registratie')
- 4.4.4.3 Terugvordering en verhaal*
- (181.) «181
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het buiten invordering stellen van kredieten die verstrekt zijn krachtens buiten werking getreden regelingen
 grondslag: Administratieve Regels Bijstand 1965 (Beschikking van de minister van Maatschappelijk Werk, U 22 600, afd. F.Z.C. en directie M.V.) art. 2.5
 periode: 1965 - 1970
 product: beschikking
- (182.) «182A+182B
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1963-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het terugvorderen of verhalen van de kosten voor bijstand op:
 - personen, die bijstand rechtstreeks van het Rijk hebben ontvangen;
 - Nederlanders die in het buitenland wonen;
 - personen, waarvan de vordering door de minister is overgenomen van de gemeente.
 grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) art. 60 (b.w. Stb. 1992, 193), art. 82 en (sinds Stb. 1970, 421) art. 82a vierde lid (b.w. Stb. 1995, 200)
 Administratieve regels bijstand 1977 (Stcrt. 1976, 209) art. 27 (b.w. Stcrt. 1987, 188)
 Invoeringswet Abw (Stb. 1995, 200) art. 8 derde lid (b.w. Stb. 2003, 376)
 periode: 1963 - 2003
 product: beschikking
- (183.) «183A
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

handeling: Het overnemen van een vordering van de kosten voor bijstand op een persoon van een gemeente.
 grondslag: Administratieve Regels Bijstand 1965 (Beschikking van de minister van Maatschappelijk Werk, U 22 600, afd. F.Z.C. en directie M.V.) art. 2.6; Administratieve regels bijstand 1977 (Stcrt. 1976, 209) art. 28-29 (b.w. Stcrt. 1987, 188)
 periode: 1965 - 1987
 product: beschikking

(184.) «184
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van regels inzake het gedeeltelijk afzien van terugvordering of verdere terugvordering van bijstand door burgemeester en wethouders
 grondslag: Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) zoals gewijzigd (Stb. 1996, 248), art. 78a vijfde lid (b.w. Stb. 2003, 376)
 periode: 1996 - 2003
 product: Ministeriële regeling

4.4.4.4 Administratie van de uitvoering

(185.) «185A+185B
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1963-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
 handeling: Het vaststellen van regels voor de inrichting van de administratie van de bijstandsverlening.
 grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) art. 50 en (Stb. 1972, 675) art 81c (b.w. Stb. 1995, 200)
 Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199), zoals gewijzigd (Stb. 2001, 625), art. 71, 117 tweede lid (b.w. Stb. 2003, 376), 134 vijfde lid, 135 derde lid (b.w. Stb. 2000, 383)
 Besluit inkoop dienstverlening Arbeidsvoorzieningsorganisatie door gemeenten (Stb. 1997, 48), art. 9 (b.w. Stb. 1999, 532)
 periode: 1963 - 2003
 product: Ministeriële regeling, onder andere:

- Administratieve regels bijstand 1965 (beschikking van de minister van Maatschappelijk Werk van 8 april 1965, no. U 22 600, afd. F.Z.C. en directie M.V.)
- Administratieve regels bijstand 1977 (Stcrt. 1976, 209)
- Beschikking samenstellen en indienen jaaropgaven Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1984, 81)
- Besluit verantwoording en vergoeding uitkeringskosten ABW, IOAW en IOAZ (Bvvu) (Stcrt. IOAW en IOAZ (Stcrt. 1987, 188) hiervan was tevens de grondslag art. 3 van het Besluit verzameling gegevens uitvoering Algemene Bijstandswet (Stb. 1971, 514)
- Besluit vaststelling modellen kostenopgaven 1990 (Stcrt. 1990, 27)
- Regeling administratieve uitvoeringsvoorschriften Abw, Ioaw en Ioaz (Rau) (Stcrt. 1995, 83)
- Regeling administratieve uitvoeringsvoorschriften Abw, Ioaw en Ioaz 1996 (Rau 96) (Stcrt. 1996, 58)

- (186.) «186A
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het geven van toestemming aan gemeenten om de administratie omtrent de bijstandsverlening afwijkend van de gestelde regels te voeren.
 grondslag: Administratieve regels bijstand 1977 (Stcrt. 1976, 209) art. 14 (b.w. Stcrt. 1987, 188)
 periode: 1977 - 1987
 product: beschikking
- (187.) «187
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het opstellen van statistieken over de uitvoering van de Rijksgroepsregeling vrijlating oudedagsvoorziening bijzondere groepen.
 bron: Vaststelling formulier Rijksgroepsregeling vrijlating oudedagsvoorziening bijzondere groepen (Stcrt. 1975, 60) art. 1 (b.w. Stcrt. 1979, 240)
 periode: 1975 - 1979
 product: statistieken
- (188.) «188A
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het vaststellen van regels (bij of krachtens amvb) voor de verstrekking van gegevens door de gemeentebesturen betreffende de uitvoering van de bijstandsverlening, anders dan ten behoeve van de statistiek.
 grondslag: Besluit verzameling gegevens uitvoering Algemene Bijstandswet (Stb. 1971, 514) art. 5 tweede lid (b.w. Stb. 1995, 200); Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) art. 132 tweede lid
 periode: 1971 -
 product: algemene maatregel van bestuur / ministeriële regeling, onder andere:
 -Vaststelling formulier Rijksgroepsregeling vrijlating oudedagsvoorziening bijzondere groepen (Stcrt. 1975, 60)
- (189.) «189
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het (bij AMvB) vaststellen van regels ten aanzien van verstrekking en/of uitwisseling van gegevens met betrekking tot de bijstandsverlening door uitvoeringsorganen.
 grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1992, 244) art. 84i tweede lid (b.w. Stb. 1995, 200)
 Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199), zoals gewijzigd (Stb. 2001, 625), art. 122 zesde lid en 125 derde lid (b.w. Stb. 2003, 376)
 periode: 1992 - 2003
 product: Algemene maatregel van bestuur / ministeriële regeling
- (190.) «190A+190B
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1971-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het verzamelen van gegevens bij de gemeentebesturen betreffende de bijstandsverlening, anders dan ten behoeve van de statistiek.
 grondslag: Besluit verzameling gegevens uitvoering Algemene Bijstandswet (Stb. 1971,

514) art. 5 eerste lid (b.w. Stb. 1995, 200)
Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) art. 132 eerste lid (b.w. Stb. 2003, 376)

periode: 1971 - 2003
product: inlichtingen

(580.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het opstellen van een beleidsplan dat een kader biedt waarbinnen de minister de inlichtingen aan B&W en gemeenteraad vraagt.
grondslag: Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2003, 375], art. 78 tweede lid
periode: 2003 -
product: Beleidsplan

4.4.4.5 *Fraudeteams*

(196.)

actor: «196
de Regiegroep gegevensuitwisseling fraudebestrijding Algemene Bijstandswet
handeling: Het adviseren van en maken van inhoudelijke en procedurele afspraken met uitvoerende instanties over het uitwisselen van gegevens met het oog op de vermindering en voorkoming van fraude.
grondslag: Instellingsbeschikking Regiegroep gegevensuitwisseling fraudebestrijding Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1994, 230) art. 2-3
periode: 1994 -
product: afspraken

(197.)

actor: «197
de Regiegroep gegevensuitwisseling fraudebestrijding Algemene Bijstandswet
handeling: Het afleggen van verantwoording aan het bestuurlijk overleg Rijk-VNG over de activiteiten van de Regiegroep.
grondslag: Instellingsbeschikking Regiegroep gegevensuitwisseling fraudebestrijding Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1994, 230) art. 4
periode: 1994 -
product: verslag

(198.)

actor: «198
de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het in samenwerking met de VNG opzetten van regionale interdisciplinaire fraudeteams.
bron: Bestuursakkoord Rijk-VNG 1994, p.4
periode: 1994 -
product:

4.4.4.6 *Experimenten*

(581.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het aanwijzen van gemeenten welke deelnemen aan een experiment.
grondslag: Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375) [Stb. 2003, 375], art. 83 derde lid
periode: 2003 -
product: Aanwijzingsbesluit

(582.) vervallen

4.4.5 Toezicht

Toezicht op de uitvoering van sociale voorzieningen wordt uitgeoefend door de Rijksconsulenten van het ministerie van SZW. Ten tijde van de verantwoordelijkheid van de minister van CRM voor de bijstand waren bij dit Ministerie bijstandsconsulenten aangesteld. Deze rijks- en bijstandsconsulenten zijn in 1983 samengegaan.

Toezicht kan worden onderscheiden in preventief en repressief toezicht. Onder het eerste wordt het verlenen van toestemming voor bepaalde handelingen verstaan en het adviseren en inlichten over het beleid en de toepassing daarvan, onder het tweede de controle achteraf op bijv. de uitgaven van gemeenten. Aangezien de toezichtstaak van de Rijksconsulenten voor de IOAW en IOAZ (op grond van het vroegere artikel 36) vrijwel overeenkomt met die voor de bijstandswetgeving is er voor gekozen die twee tegelijk op deze plaats te beschrijven. Bij de invoering van de nAbw zijn de Rijksconsulenten als zelfstandige actor uit deze wetten verdwenen, en is de toezichtstaak direct aan de minister opgedragen (art. 130-131 nAbw. art. 52 IOAW en art. 52 IOAZ). De Rijksconsulentenschappen zijn in 1995 gereorganiseerd en voeren thans de toezichtstaak uit als onderdeel van de Directie Toezicht van het ministerie.

De instrumenten van de minister zijn onder andere het geven van aanwijzingen met betrekking tot de uitvoering van de wet, het besluiten bepaalde kosten niet voor rijksvergoeding in aanmerking te laten komen (zie § 3.1.6 financiering) en het voordragen van gemeentelijke besluiten voor schorsing of vernietiging door de Kroon (op grond van de Gemeentewet).

Bij de algemene handelingen zijn ook handelingen opgenomen die met toezicht te maken hebben en die voor meer dan één (wettelijke) regeling gelden. Op deze plaats zullen dan ook handelingen vermeld worden die alleen met de bijstand of de groepsregelingen te maken hebben.

(204.) «204A
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het verlenen van vrijstelling voor het in mindering brengen van inkomsten op de uitkering aan een uitkeringsgerechtigde.
 grondslag: Rijksgroepsregeling Grepatrieerden (Stb. 1964, 550) art. 13 eerste lid (b.w. Stb. 1987, 148); Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stb. 1964, 551) art. 13 eerste lid (b.w. Stb. 1987, 148)
 periode: 1965 - 1987
 product: beschikking

(205.) «205
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het uitoefenen van controle op de uitvoering van de Rijksgroepsregeling Ambonezen.
 grondslag: Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stcrt. 1962, 14) art. 26
 periode: 1962-1964
 product: rapport of verslag

- (206.) «206A
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het geven van (algemene) aanwijzingen aan een gemeente over de uitvoering van de bijstandswetgeving.
grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb.1972, 675) art. 81d eerste lid (b.w. Stb. 1995, 200); Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) art. 131
periode: 1973 -
product: beschikkingen, onder andere:
 -Aanwijzing inzake toepassing van het BLN (Stcrt. 1977, 197)
 -Aanwijzing inzake een overgangsregeling in de ABW wegens wijziging van de AKW (Stcrt. 1980, 54)
 -Aanwijzing inzake de bijstandsverlening aan woonwagenebwoners voor de plaatsing van een voorportaal aan de door hen bewoonde woonwagens (Stcrt. 1980, 236)
 -Aanwijzing inzake bijstandsverlening in taxikosten (Stcrt. 1981, 37)
 -Aanwijzing inzake een toeslag ten behoeve van kinderen van 12 tot en met 15 jaar die voortgezet onderwijs volgen (Stcrt. 1981, 142)
 -Aanwijzing inzake sancties op het verlenen van bijstand (Stcrt. 1985, 125 en 148)
 -Aanwijzing inzake de sollicitatieplicht (Stcrt. 1986, 48)
 -Aanwijzing inzake afbakening bijstandsbeleid ten opzichte van volksgezondheidsbeleid (Stcrt. 1990, 164)
 -Aanwijzing inzake heroriënteringsgesprekken (Stcrt. 1991, 51)
 -Aanwijzing inzake onderwijs bijstandsontvangers (Stcrt. 1991, 59)
 -Aanwijzing inzake verlening van bijzondere bijstand (Stcrt. 1993, 58)

opmerking:De hier genoemde beschikkingen zijn in de Nederlandse Staatscourant gepubliceerde aanwijzingen, waarvan de minister het wenselijk achtte ze vanwege hun algemene strekking algemeen bekend te maken.

- (207.) «207
actor: de Rijksconsulenten sociale zekerheid
handeling: Het uitbrengen van verslag aan de minister over het overleg met burgemeester en wethouders over een kwestie waarover de minister overweegt een aanwijzing te geven als bedoeld in art. 81d eerste lid van de Algemene Bijstandswet.
grondslag: Besluit bijstandsconsulenten (Stb. 1974, 521) art. 5 (b.w. Stb. 1995, 200)
periode: 1974 - 1995
product: verslagen

4.4.6 Financiering

4.4.6.1 Rijksvergoeding

Van de kosten die op grond van groepsregelingen door de gemeenten werden uitgegeven werd een deel, variërend van 50 tot 90 %, vergoed door het betrokken ministerie.

Vergoedingspercentages verschilden niet alleen per regeling maar ook tussen kosten voor de uitkeringen zelf en voor de uitvoering van de regelingen.

Na de invoering van de ABW kwamen de kosten van bijstand in eerste instantie ten laste van de gemeenten. Indirect kregen de gemeenten via de algemene uitkering uit het Gemeentefonds ongeveer 80 % van de algemene bijstand terug. Wel direct vergoed werden de kosten voor

bijstandsverlening aan personen die in een inrichting verbleven en aan (groepen) personen die op grond van een rijksgroepsregeling een uitkering kregen en voor bijstandverlening ingevolge een rijksbijdrageregeling. De rijksbijdrageregelingen die met de inwerkingtreding van de Algemene Bijstandswet tot stand werden gebracht, vonden hun oorsprong in een aantal oude regelingen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Op grond van de regelingen werden aan individuele gemeenten tegemoetkomingen verstrekt in de kosten van financiële bijstand aan tot bepaalde groepen behorende niet in die gemeenten thuisbehorende personen, zoals woonwageneigenaren, teruggekeerde Nederlanders en vreemdelingen. De bijdragen hadden tevens tot doel een sociaal verantwoord beleid ten aanzien van de desbetreffende groepen te bevorderen.

Met ingang van 1971 werd aan de gemeenten op grond van de Rijksvergoedingsregeling bijstandsuitgaven 50% van de kosten voor de bijstandsverlening direct vergoed. De rijksbijdrageregelingen zijn als gevolg van deze gewijzigde financiering ingetrokken. De Rijksvergoedingsregeling liep vooruit op het nieuwe art. 47b dat in 1973 in werking trad. Nog datzelfde jaar werd het percentage verhoogd tot 90%. Het percentage van de vergoeding voor bijstandsverlening aan personen die in een inrichting verblijven en aan (groepen) personen op grond van een rijksgroepsregeling is minstens 90%, maar kan ook hoger gelegd zijn.

Op de rijksvergoeding kan een voorschot gegeven worden, waarbij na ontvangst van de definitieve kostenopgave van de gemeente de rijksvergoeding vastgesteld wordt. De minister kan besluiten een deel van de gedeclareerde kosten niet te vergoeden, wanneer bij controle door de Rijksconsulenten gebleken is dat bepaalde uitgaven door de gemeente onrechtmatig gedaan zijn of dat de gemeente nalatigheid te verwijten valt bij heronderzoeken, verhaal, invordering of fraudebestrijding.

Indirect gefinancierde instellingen

Onder indirecte financiering van instellingen wordt verstaan: het financieren van instellingen op het terrein van maatschappelijke en/of medische dienstverlening *via* bijstandsuitkeringen aan individuele personen.⁴⁴ In de loop van de zeventiger jaren werd ongeveer de helft van de bijstandsuitkeringen ten goede aan diverse dienstverlening op medisch en maatschappelijk gebied. Het betrof een groot aantal bejaardenoorden, maar ook instellingen ten behoeve van bijv. kinderen, gehandicapten en thuislozen. Deze ontwikkeling was gezien de aard en doelstelling van de ABW onwenselijk. Bovendien streefde de regering naar een samenhangend stelsel van maatschappelijke en medische dienstverlening, dat direct gefinancierd werd. Bij de indirecte financiering had de overheid namelijk geen bemoeienis met of toezicht op de kwaliteit of prijs van de dienstverlening.

Eén van de beleidsmaatregelen om verandering in de bestaande situatie te brengen was het komen tot een toelatingsbeleid voor instellingen voor maatschappelijke of medische dienstverlening, uitgewerkt in de invoering van de art. 1a, 1b, 10a-10e (Stb. 1978, 490). De dienstverlening door toegelaten instellingen werd vergoed door de bijstand. B&W hielden de bevoegdheid om de kosten voor dienstverlening door een niet toegelaten instelling aan iemand te vergoeden.

In de daarop volgende jaren werden voorzieningen getroffen om te komen tot directe financiering van categorieën instellingen, waarvan de totstandkoming van de Tijdelijke subsidieregeling maatschappelijke dienstverlening (Stcrt. 1982, 253; gewijzigd Stcrt. 1985, 80) de belangrijkste was. Verder dienen genoemd te worden de Rijksbijdrageregeling kinderdagverblijven en dagcentra voor schoolgaande jeugd (zoals gewijzigd Stcrt. 1981, 125) en de wijziging in de Wet op de bejaardenoorden (Stb. 1984, 562). Bij de inwerkingtreding van de directe financieringsregelingen werden groepsgewijze toelatingen ingetrokken. Bij de

⁴⁴ Circulaire van de Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk van 19 juli 1979, nr. BW-BD-XX u 543.

wetswijziging van 1991 (Stb. 337) werden de artikelen 1a en 1b gewijzigd en vervielen de artikelen 10a-10e.⁴⁵

- (210.) «210A+210B
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1965-1983)
 handeling: Het (bij AMvB) vaststellen van regels ten aanzien van de bekostiging van de uitvoering van de bijstandsverlening.
 grondslag: o.a. Rijksgroepsregeling Gerepatrieerden (Stb. 1964, 550) art. 25 (b.w. Stb. 1987, 148)
 Rijksgroepsregeling Ambonezen (Stb. 1964, 551) art. 23 (b.w. Stb. 1987, 148)
 Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1970, 421) art. 49 tweede lid (b.w. Stb. 1995, 200)
 Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) art. 137 tweede lid e.a. (b.w. Stb. 2000, 383)
 periode: 1940 - 2000
 product: Ministeriële regeling, onder andere:
 - Rijksbijdrageregeling Woonwagenbewoners (R.B.W.) (Stcrt. 1965, 87)
 - Rijksbijdrageregeling Vreemdelingen (R.B.V.) (Stcrt. 1965, 130)
 - Rijksbijdrageregeling Teruggekeerde Nederlanders (R.B.N.) (Stcrt. 1965, 130)
 - Beschikking tegemoetkoming uitvoeringskosten Rijksgroepsregelingen Ambonezen, Gerepatrieerden en Oorlogsslachtoffers 1940-1945 (Stcrt. 1967, 50)
 - Beschikking tegemoetkoming uitvoeringskosten Rijksgroepsregelingen Ambonezen, Gerepatrieerden en Oorlogsslachtoffers 1940-1945 (Stcrt. 1968, 73)
 - Beschikking tegemoetkoming uitvoeringskosten Rijksgroepsregelingen Oorlogsslachtoffers 1940-1945, Gerepatrieerden en Ambonezen (Stcrt. 1969, 71)
 - Rijksvergoedingsregeling bijstandsuitgaven 1971 (Stcrt. 1971, 37)
 - Beschikking uitvoeringskosten Rijksgroepsregeling thuisloze personen (Stcrt. 1971, 96)
 - Beschikking uitvoeringskosten bijstandsverlening woonwagenbewoners (Stcrt. 1972, 38)
 - Beschikking uitvoeringskosten bijstandsverlening ondernemers in de binnenvaart (Stcrt. 1986, 236)
 - Beschikking uitvoeringskosten bijstandsverlening ondernemers in de binnenvaart (Stcrt. 1987, 242)
 opmerking: De hoogte van de in de regelingen genoemde vergoedingsbedragen voor uitvoeringskosten worden in de regel jaarlijks aangepast.
- (212.) «212A+212B
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1952-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van regels en de modellen voor de declaratie van de rijksvergoeding ingevolge bijstandswetgeving.

⁴⁵ De Vries, *De Algemene Bijstandswet*, p. 93-96

- grondslag: Gehandicaptenregeling 1958 (Stcrt. 1958, 247) art. 13
 Rijksgroepsregeling zelfstandigen (Stb. 1965, 5) art. 37 (b.w. Stb. 1973, 506)
 Administratieve regels bijstand 1977 (Stcrt. 1976, 209) art. 15 (b.w. Stcrt. 1987, 188)
 Besluit verantwoording en vergoeding uitkeringskosten ABW, IOAW en IOAZ (Stcrt. 1987, 188) art. 6 tweede lid (b.w. Stb. 1995, 200)
 Besluit bijdrageregeling bijzondere controle 1991 (Stb. 1991, 179) art. 6 tweede lid
 Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) art. 134 vijfde lid e.a. (b.w. Stb. 2000, 383)
- periode: 1940 - 2000
- product: Ministeriële regeling, onder andere:
- Besluit Vaststelling modellen voorlopige en definitieve kostenopgave (Stcrt. 1989, 64)
 - Besluit Vaststelling model kennisgeving (Stcrt. 1989, 138)
 - Besluit Vaststelling model definitieve kostenopgave Wet Werkloosheidsvoorziening (Stcrt. 1990, 87)
 - Besluit vaststelling model kostenopgaven Sociale Zekerheid (Stcrt. 1991, 60)
 - Regeling verantwoording en vergoeding BBC (Stcrt. 1992, 240)
 - Regeling declaratie uitgaven Wet Werkloosheidsvoorziening (Stcrt. 1999, 247)
- (213.) «213
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het (bij AMvB) vaststellen van regels ten aanzien van de rijksvergoeding voor de kosten van het bedrijfstechnisch of bedrijfseconomisch onderzoek naar het beroep of bedrijf van een zelfstandige in het kader van de R.z., de R.o.z., het B.z., de IOAZ of het Bbz.
- grondslag: Rijksgroepsregeling zelfstandigen (Stb. 1965, 5) art. 33 derde lid, gewijzigd (Stb. 1969, 614) art. 33 vierde lid, gewijzigd (Stb. 1973, 506) art. 33 derde lid (b.w. Stb. 1986, 544)
 Bijstandsbesluit zelfstandigen (Stb. 1986, 544) art. 32 (b.w. Stb. 1995, 200)
 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) art. 38 vierde lid; gewijzigd (Stb. 1995, 200) art. 57 tweede lid (b.w. Stb. 2000, 383)
 Besluit bijstandsverlening zelfstandigen (Stb. 1995, 203) art. 26 e.a. (b.w. Stb. 2000, 383)
- periode: 1987 - 2000
- product: Ministeriële regeling, onder andere:
- Besluit van de ministers van Sociale Zaken en van Maatschappelijk Werk van 19 januari 1965, nr. 76992 (Stcrt. 1965, 36)
 - Besluit van de ministers van Maatschappelijk Werk en van Sociale Zaken van 26 november 1973, nr. U 9439
 - Wijziging Besluit Rijksvergoeding onderzoekkosten WWV (Stcrt. 1977, 128)
 - Vaststelling vergoeding kosten van onderzoek ter zake van bijstandsverlening (Stcrt. 1977, 190)
 - Besluit wijziging vergoeding onderzoekskosten Rijksgroepsregeling (oudere) zelfstandigen (Stcrt. 1983, 8)

- Beschikking rapportagekosten Bijstandsbesluit zelfstandigen (Stcrt. 1986, 238)
 - Beschikking vergoeding aan gemeenten voor onderzoekskosten (Stcrt. 1987, 122)
 - Beschikking vaststelling rijksvergoeding rapportagekosten (Stcrt. 1987, 225)
 - Beschikking Rijksvergoeding rapportagekosten IOAZ en BZ (Stcrt. 1991, 252)
 - Regeling uitvoerings- en onderzoekskosten zelfstandigen (Stcrt. 1996, 76)
- opmerking: De in de regelingen genoemde bedragen voor de onderzoekskosten worden jaarlijks aangepast.
- (215.) «215
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van correctiefactoren voor de uitvoering van de Bijdrageregeling 1990 incentive Algemene Bijstandswet.
 grondslag: Bijdrageregeling 1990 incentive Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1990, 233), art 3 tweede lid
 periode: 1990 -
 product: Ministeriële regeling, onder andere:
 - Regeling tot vaststelling correctiefactoren incentive Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1991, 62)
- (217.) «217
 actor: de Rijksconsulenten sociale zekerheid
 handeling: Het verlenen van toestemming aan gemeenten om bedrijfstechnisch of bedrijfseconomisch onderzoek ten behoeve van een beslissing in het kader van de IOAZ of het Bijstandsbesluit Zelfstandigen te laten uitvoeren door een niet wettelijk aangewezen instelling.
 grondslag: Beschikking vaststelling rijksvergoeding rapportagekosten (Stcrt. 1987, 225) art. 5 (b.w. Stcrt. 1991, 252)
 Beschikking Rijksvergoeding rapportagekosten IOAZ en BZ (Stcrt. 1991, 252) art. 5 (b.w. Stb. 1995, 200)
 periode: 1986 - 1995
 product: beschikking
- (220.) «220A
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het verlenen van subsidies aan werkinrichtingen of instellingen met het oog op de bevordering van de deelname van gehandicapten aan het arbeidsproces.
 grondslag: o.a. Circulaire van de Staatssecretaris van Sociale Zaken van 18 augustus 1952, nr. C. 9590, afd. S.B. en C.A.
 periode: 1952 - 1964
 product: beschikking

- (221.) «221A
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het bij AMvB vaststellen van regels ten aanzien van de begripsbepaling van maatschappelijke en medische dienstverlening.
grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1978, 490) art. 1a derde lid (b.w. Stb. 1991, 337)
periode: 1979 - 1983
product: algemene maatregel van bestuur, onder andere:
- Besluit begripsomschrijvingen artikel 1a Algemene Bijstandswet (Stb. 1979, 60)
- (222.) «222A
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het, in overeenstemming met de minister die het mede aangaat, vaststellen van voorschriften voor de toelating van een instelling of een persoon voor maatschappelijke of medische dienstverlening.
grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1978, 490) art. 10c eerste en tweede lid (b.w. Stb. 1991, 337)
periode: 1979 - 1983
product: ministeriële regeling, onder andere:
- Besluit algemene voorschriften indirect gefinancierde instellingen Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1981, 101)
opmerking: Voor het vaststellen van de algemene voorschriften (Stcrt. 1981, 101) was door de staatssecretaris van CRM overeenstemming bereikt met de staatssecretarissen van Justitie, Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Onderwijs en Wetenschappen.
- (223.) «223A
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het bij AMvB aanwijzen van categorieën van maatschappelijke of medische dienstverlening, die geen toelating behoeven aan te vragen voor vergoeding van de kosten van hun dienstverlening.
grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1978, 490) art. 1a vierde lid (b.w. Stb. 1991, 337)
periode: 1979 - 1983
product: algemene maatregel van bestuur, onder andere:
- Besluit houdende aanwijzing van categorieën van maatschappelijke of medische dienstverlening waarop artikel 1a eerste lid van de Algemene Bijstandswet niet van toepassing is (Stb. 1979, 44)

- (224.) «224A
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het vaststellen van regels voor de procedure van (voorlopige) toelating van een instelling of persoon voor maatschappelijk of medische dienstverlening.
grondslag: Wet van 6 september 1978 (Stb. 490), houdende wijziging van de Algemene Bijstandswet, art. II achtste lid; Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1978, 490) art. 10b negende lid (b.w. Stb. 1991, 337)
periode: 1979 - 1983
product: ministeriële regeling, onder andere:
 - Beschikking betreffende regels voor instellingen die om toelating verzoeken (Stcrt. 1979, 139)
 - Procedure-regels indiening verzoeken om toelating als indirect gefinancierde instelling (Stcrt. 1980, 89)
- (225.) «225A
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het, in overeenstemming met de minister die het mede aangaat, toelaten van een instelling of persoon voor maatschappelijke of medische dienstverlening tot de instellingen waarvan de kosten voor dienstverlening in de bijstand vergoed kunnen worden.
grondslag: Wet van 6 september 1978 (Stb. 490), houdende wijziging van de Algemene Bijstandswet, art. II vierde lid; Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1978, 490) art. 10a eerste en derde tot en met zesde lid (b.w. Stb. 1991, 337)
periode: 1979 - 1983
product: beschikking
opmerking: In 1979 en 1980 werden in de Nederlandse Staatscourant lijsten gepubliceerd van voorlopig toegelaten instellingen:
 - Lijst van de voorlopig tot de indirecte financiering toegelaten instellingen (Stcrt. 1979, 134)
 - Herziene lijst van de voorlopig tot de indirecte financiering toegelaten instellingen (Stcrt. 1979, 249)
 - Aanvulling herziene lijst van de voorlopig tot de indirecte financiering toegelaten instellingen (Stcrt. 1980, 85)
- (226.) «226A
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het, in overeenstemming met de minister die het mede aangaat, groepsgewijs toelaten van instellingen voor maatschappelijke dienstverlening.
grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1978, 490) art. 10a tweede, derde en zesde lid (b.w. Stb. 1991, 337)
periode: 1979 - 1983
product: beschikking, onder andere:
 - Groepsgewijze toelating inrichtingen i.v.m. Algemene Bijstandswet ten aanzien van inrichtingen als bedoeld in de Wet op de bejaardenoorden (Stcrt. 1979, 55)
 - Groepsgewijze toelating inrichtingen i.v.m. Algemene Bijstandswet ten aanzien van inrichtingen en tehuizen die goedgekeurd zijn overeenkomstig artikel 5 van de Beginselenwet voor de kindbescherming (Stcrt. 1979, 55)

- Groepsgewijze toelating inrichtingen i.v.m. Algemene Bijstandswet ten aanzien van inrichtingen als bedoeld in de Rijksregeling inrichtingen thuisloze personen (Stcrt. 1979, 55)
- Groepsgewijze toelating inrichtingen i.v.m. Algemene Bijstandswet ten aanzien van pleegouders (Stcrt. 1979, 242)

- (227.) «227A
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het vaststellen van regels ten aanzien van bijstandsverlening door burgemeester en wethouders voor maatschappelijke en medische dienstverlening door instellingen of personen die niet toegelaten zijn.
grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1978, 490) art. 1b tweede lid (b.w. Stb. 1991, 337)
periode: 1979 - 1983
product: ministeriële regeling, onder andere:
 - Beschikking ter uitvoering van artikel 1b, lid 2, van de Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1982, 79)
- (228.) «228A
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het, in overeenstemming met de minister die het mede aangaat, goedkeuren van de tarieven die toegelaten instellingen of personen berekenen voor de dienstverlening.
grondslag: Besluit algemene voorschriften indirect gefinancierde instellingen Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1981, 101) art. 15 (b.w. 1991, 337)
periode: 1981 - 1983
product: beschikking
- (229.) «229A
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het, in overeenstemming met de minister die het mede aangaat, goedkeuren van bepaalde wijzigingen in de beheersvorm, doelstelling, organisatiestructuur of werkwijze van een toegelaten instelling
grondslag: Besluit algemene voorschriften indirect gefinancierde instellingen Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1981, 101) art. 16 tweede lid (b.w. 1991, 337)
periode: 1981 - 1983
product: beschikking
- (230.) «230A
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het beoordelen van de jaarrekening en het jaarverslag van toegelaten instellingen of personen.
grondslag: Besluit algemene voorschriften indirect gefinancierde instellingen Algemene Bijstandswet (Stcrt. 1981, 101) art. 18 en 20 derde lid (b.w. 1991, 337)
periode: 1981 - 1983
product: rapport

- (231.) «231A
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het, in overeenstemming met de minister die het mede aangaat, verlenen van ontheffing van een of meer voorschriften van de algemene voorschriften.
 grondslag: Besluit algemene voorschriften indirect gefinancierde instellingen Algemene Bijstandswet (Stert. 1981, 101) art. 21 (b.w. 1991, 337)
 periode: 1981 - 1983
 product: beschikking
- (233.) «233A
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 handeling: Het, in overeenstemming met de ministers die het mede aangaat, opstellen van een programma inzake voornemens ten aanzien van toegelaten instellingen en personen en te treffen financiële regelingen en het verslag doen over de voortgang van de werkzaamheden ingevolge het programma aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.
 grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1978, 490) art. 10e (b.w. Stb. 1991, 337)
 periode: 1979 - 1983
 product: programma en verslag

4.4.7 Rechtsbescherming

Op grond van verschillende groepsregelingen stond tegen een beslissing van burgemeester en wethouders beroep open bij de verantwoordelijke minister. Deze liet zich voor zijn beslissing in een aantal gevallen (bijv. de zelfstandigenregelingen) adviseren door de landelijke advies- of revisie-commissie. Onder de ABW kon (tot 1994) beroep aangetekend worden bij Gedeputeerde staten, na een voorafgaande bezwaarschriftprocedure. Tegen de beslissing van Gedeputeerde staten stond tot 1987 beroep open bij de Kroon, die hierbij geadviseerd werd door de Raad van State. Bij het Ministerie van CRM was in de periode 1967-1976 een (Raad)Adviseur in Bijstandszaken aangesteld, die als materiedeskundige de Raad van State adviseerde. In 1976 werd bij de Afdeling voor de Geschillen van Bestuur een aparte kamer ingesteld voor de behandeling van de kroonberoepen in bijstandszaken. Bij de invoering van de Tijdelijke Wet Kroongeschillen (Stb. 1987, 317) is het kroonberoep in bijstandszaken ten aanzien van individuele gevallen komen te vervallen en oordeelt de Afdeling voor de Geschillen van Bestuur in laatste instantie. Het kroonberoep als administratief beroep in domiciliekwesities of geschillen omtrent de rijksvergoeding is blijven bestaan. Sinds 1995 is het beroep in bijstandszaken ondergebracht bij de administratieve rechter en vindt de Algemene wet bestuursrecht toepassing. Hoger beroep kan worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep, die ook beslist in eerste aanleg voor vreemdelingen.

- (234.) «234A+234C
 actor: de minister van Maatschappelijk Werk
 de minister van Economische Zaken
 handeling: Het beslissen op beroepschriften inzake de bijstandsverlening aan individuele personen.
 grondslag: Sociaal-economische hulpverlening aan kleine zelfstandigen, circulaire van 18 augustus 1943, no. 1-1199 sub X; Regeling Sociaal-Economische Hulpverlening voor Zelfstandigen van 23 juli 1948, nr. S.B.C 7991 sub V; Zelfstandigenregeling 1955 (Stcrt. 1955, 183) art. 31; Uitkeringsregeling Ambonezen (Stcrt. 1956, 78) art. 14; Rijksgroepsregeling Grepatrieerden (Stcrt. 1960, 237) art. 35; Gehandicaptenregeling 1958 (Stcrt. 1958, 247) art. 6 tweede lid e.a.
 periode: 1943 - 1964
 product: beschikking
opmerking 1: De minister van Economische Zaken was betrokken bij beroepszaken ingevolge de zelfstandigenregelingen. Tot 1948 deed hij de beroepszaken af die bij zijn departement waren ingediend, na die tijd werd de beslissing door de minister van Sociale Zaken genomen in overleg met de minister van EZ.
opmerking 2: De beroepszaken ingevolge de groepsregelingen voor Ambonezen hadden betrekking op beslissingen van het Commissariaat voor de Ambonezenzorg.
- (237.) «237A
 actor: de minister van Maatschappelijk Werk
 handeling: Het voorbereiden van Koninklijke besluiten inzake Kroonberoepen vanwege beslissingen genomen ten aanzien van individuele aanvragen van een bijstandsuitkering.
 grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) art. 44 (b.w. Tijdelijke Wet Kroongeschillen; Stb. 1987, 317)
 periode: 1963 - 1987
 product: Koninklijk besluit
- (238.) «238 **opnemen BSD!!**
 actor: de (Raad)Adviseur in Bijstandszaken
 handeling: Het adviseren van de Raad van State de bij de Kroon aanhangig gemaakte geschillen inzake uitvoering van de Algemene Bijstandswet.
 grondslag:
 periode: 1967-1976
 product: advies
- (239.) «239
 actor: de Centrale Raad van Beroep
 handeling: Het beslissen in beroepszaken betreffende bijstandsverlening van vreemdelingen zonder erkende verblijfsstatus.
 grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), zoals gewijzigd (Stb. 1993, 690) art. 84 vijfde lid (b.w. Stb. 1995, 200)
 Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) art. 139 eerste lid (b.w. Stb. 1998, 203)
 periode: 1994 - 1998
 product: beschikking

- (240.) «240A
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
handeling: Het bemiddelen tussen twee gemeenten in domicilie-kwesties met mede-
 werking van Gedeputeerde staten.
grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) art. 26 (b.w. Stb. 1993, 690)
periode: 1965 - 1983
product: beschikking
waardering: V 5 jaar na geldigheidsduur
- (241.) «241A+241B
actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1963-1983)
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het voorbereiden van Koninklijke besluiten met betrekking tot geschillen in
 domiciliekwesties geschillen omtrent de rijksvergoeding ingevolge de ABW.
grondslag: Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) art. 27 en 95 vierde lid; gewijzigd
 (Stb. 1993, 690) art. 25 (b.w. Stb. 1995, 200)
 Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) art. 64 eerste lid (b.w. Stb. 2003, 376)
periode: 1963 - 2003
product: Koninklijke besluiten

4.5 Wet Werkloosheidsvoorziening

4.5.1 Inleiding

Tijdens de eerste wereldoorlog 1914-1918 groeide het besef dat werkloosheid een probleem is dat dermate afhankelijk is van nationale en internationale omstandigheden dat er voorzieningen moesten worden getroffen door de centrale overheid. Voor die tijd was de hulpverlening aan werklozen voornamelijk de taak van kerken en andere particuliere initiatieven. Onder invloed van de vakorganisaties die toen sterk in ontwikkeling waren werden er in steeds meer gemeenten werklozenkassen ingevoerd, waaraan door de gemeente een bijdrage werd verleend. Dit was de eerste vorm van overheidssteun aan werkloze werknemers. In het Werkloosheidsbesluit van 1917 werd van kracht dat het Rijk een even zo hoge bijdrage verstreekte wanneer een gemeentebestuur een bijdrage verleende aan een werkloosheidskas.

Tijdens de grote economische crisis van de dertiger jaren werd in 1931 de rijkssteunregeling voor werklozen in het leven geroepen. Deze regeling hield in dat zogenaamde “crisiswerklozen” dus werknemers wier werkloosheid het gevolg was van de economische crisis in aanmerking kwamen voor een overheidsvoorziening. De hoogte van deze uitkering werd nog niet bepaald aan de hand van het laatst verdiende loon, maar op grond van de gezinsbehoeften. In de Overbruggingsregeling 1945 werden de uitkeringen wel afgestemd op een zeker percentage van het loon, deze regeling was gebaseerd op het Buitengewoon Besluit Werklozenzorg 1944. De naam van de regeling hing samen met het feit dat de toekenning van de uitkering van tijdelijke aard was en verwees naar de toen nog tot stand te brengen verplichte wachtgeld- en werkloosheidsverzekering. In 1947 werd de uitkeringsduur krachtens de Overbruggingsregeling beperkt en trad de Sociale Bijstandsregeling in werking. De inwerkingtreding van de laatstgenoemde regeling betekende onder andere dat er een nader onderzoek naar de noodzakelijkheid van financiële bijstand mogelijk werd en dat de hoogte van de uitkering weer op behoeftenormen werd gebaseerd. Na de oorlog was de behoefte aan arbeidskrachten zo gestegen dat de minister van Sociale Zaken, de heer W. Drees, in een circulaire aan de gemeentebesturen liet weten dat: “... valide arbeiders die bereid zijn al het mogelijke te doen om arbeid te vinden en te behouden, daarin in het algemeen kunnen slagen, is er reden voor het stellen van een dergelijke grens.”⁴⁶

In 1952 trad de (langverwachte) Werkloosheidsverzekering in werking. Desalniettemin bleef een aanvullende voorziening noodzakelijk voor werknemers wiens werkloosheid te wijten was aan conjuncturele, structurele of andere oorzaken en daardoor langer zou duren. Er werd een nieuwe regeling tot stand gebracht die inkomensbescherming moest bieden aan deze groep werkloze werknemers: de Sociale Voorziening. De Overbruggingsregeling en de Sociale Bijstandsregeling werden tegelijkertijd ingetrokken. De Sociale Voorziening steunde nog steeds op het Buitengewoon Besluit Werklozenzorg 1944 (het Besluit Werklozenzorg was in principe bedoeld als tijdelijke maatregel) en was net als de eerder genoemde bijstandsregeling gebaseerd op behoeftenormen. Bij beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken onderging de Voorziening echter in 1960 een ingrijpende wijziging met als gevolg dat de uitkeringen werden gerelateerd aan het gederfde loon, zij het vooralsnog door een maximum beperkt.⁴⁷

⁴⁶ *Sociale Voorzieningen*, ed. Kluwer, deel 5 Wet Werkloosheidsvoorziening, inleiding p.1-2 en Circulaire aan de gemeentebesturen betreffende de Overbruggingsregeling en Sociale Bijstandsregeling, 24 juli 1947 no. C. 12546, afdeling Sociale Bijstand.

⁴⁷ *Sociale Voorzieningen*, ed. Kluwer, deel 5 Wet werkloosheidsvoorziening, inleiding p. 2

Bij de voorbereiding van de Algemene Bijstandswet rees de vraag wat er moest gebeuren met het Buitengewone Besluit Werklozenzorg en de daarop gebaseerde Sociale Voorziening. Een wettelijke werkloosheidsvoorziening kon eigenlijk niet gemist worden, maar voor zeer langdurig werklozen vond de regering een rijksgroepsregeling gebaseerd op de Algemene Bijstandswet meer gepast. Uit dit besluit volgde de Rijksgroepsregeling Werkloze Werknemers. Deze regeling trad in 1965 in werking.⁴⁸

Vanaf die tijd werd de verantwoordelijkheid van het rijk voor de financiële ondersteuning van werklozen gesplitst. Behalve Sociale Zaken (WWV) kreeg nu ook het departement van (Cultuur en Recreatie en) Maatschappelijk Werk een taak (Rww). In 1982 werd de zorg voor de ABW en de Rijksgroepsregelingen overgeheveld naar het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Werkloze werknemers die wel geacht werden een band te hebben met arbeidsproces komen sinds 1965 in aanmerking voor een uitkering krachtens de Wet Werkloosheidsvoorziening. Aanvullende voorwaarden zijn: langer dan een bepaalde periode (de lengte van die periode liep uiteen van zes weken tot 130 dagen) aaneengesloten recht op loon of een loonvervangende uitkering hebben gehad en geen rechten meer kunnen ontleenen aan de Wet Werkloosheidsverzekering of een werkloosheidsregeling voor overheidspersoneel. De uitkering is gebaseerd op een bepaald percentage van het laatst verdiende loon voor gedurende twee jaar. De WWV is een zogenaamde voorliggende voorziening, dit betekent dat een uitkeringsgerechtigde na die twee jaar in aanmerking komt voor de Rijksgroepsregeling Werkloze Werknemers cq. een bijstandsuitkering. De WWV werd uitgevoerd door de gemeente, die tevens als taak kreeg zorg te dragen voor de organisatie van sociaal-cultureel werk voor (langdurig) werklozen. Krachtens de Sociale Voorziening gold reeds een vergelijkbare verplichting.⁴⁹

In de loop der jaren is de wet een aantal malen gewijzigd, de wetswijzigingen hadden voornamelijk betrekking op de voorwaarden die werden gesteld aan de werkloze werknemer om in aanmerking te komen voor een WWV-uitkering. Een wetswijziging die in 1974 werd doorgevoerd schied de mogelijkheid om in bepaalde gevallen loonsuppletie toe te kennen bij werkaanvaarding tegen een lager loon. Dit hoofdstuk van de wet werd echter bij de stelselherziening in 1987 vervangen door de Premiereregeling aanvaarding lager loon. Deze regeling zal aan de orde komen in het institutioneel onderzoek Arbeidsvoorzieningsbeleid.

Bij de invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid (1986) werd bepaald dat vanaf 1 januari 1987 geen nieuwe rechten op een WWV-uitkering meer kunnen ontstaan. Sommige andere rechten op grond van de WWV bleven hun werking behouden. Het onderdeel met betrekking tot de rijksvergoeding aan gemeenten ten bate van voorzieningen voor langdurig werklozen bleef van kracht. De laatste belangrijke verandering vond in 1993 plaats in het kader van de Tijdelijke wet stimulering sociale voorziening, hierin werd besloten de middelen waarmee op grond van art. 36 WWV voorzieningen voor langdurig werklozen werden bekostigd over te hevelen naar het Fonds sociale vernieuwing.⁵⁰ Vanaf 1 januari 1995 heeft de wet zijn materiële betekenis verloren nu WWV-uitkeringsgerechtigden formeel niet meer bestaan. Nu de WWV praktisch is uitgewerkt, kon het merendeel van de bepalingen van de WWV vervallen. Dit is gebeurd bij de Veegwet SZW 1997 (Stb. 1997, 789). Met het oog op een

⁴⁸ Ibidem, p. 3

⁴⁹ F.M. Noordam, *De Werkloosheidswet, de rechten en verplichtingen van de werkloze werknemer* (Deventer, 1988) Sociaal- en Arbeidsrechtelijke reeks 22, p. 18-19

⁵⁰ *Sociale Voorzieningen*, ed. Kluwer, deel 5 Wet werkloosheidsvoorziening, inleiding p. 4

goede financiële afwikkeling blijven de hoofdstukken VII en VIII van de WWV van kracht. Dit houdt verband met het feit, dat de gemeenten nog een titel nodig hebben om de eventuele uitgaven (uitkeringen) en inkomsten (uit terugvordering) en de daaraan verbonden uitvoeringskosten met het Rijk te kunnen verrekenen. Op grond van artikel 40 van de WWV vergoedt het Rijk namelijk aan de gemeenten uitvoerings- en uitkeringskosten, verbonden aan deze wet. Het van kracht blijven van hoofdstuk VII van de WWV biedt hiertoe de mogelijkheid. Tevens blijft het handhaven van de inlichtingenplicht, neergelegd in hoofdstuk VIII van de WWV, nog wenselijk met het oog op die gevallen waarin nog terugvordering plaatsvindt. Voorts is in artikel XV van de Veegwet SZW 1997 al voorzien in de intrekking van de WWV. Op grond van artikel LXXII treedt dit artikel in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Dit omdat niet vaststaat, op welk moment de laatste nabetalings plaatsvinden c.q. in welk jaar alle nog openstaande bedragen ter zake van terugvordering zijn betaald.⁵¹ Tot op heden is artikel XV nog niet in werking getreden.

4.5.2 *Totstandkoming van het beleid*

- (244.) «244
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van nadere regels voor het vaststellen van gevallen waarin een werknemer geheel of gedeeltelijk is aangewezen op het verrichten van arbeid in een dienstbetrekking.
grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) art. 2 tweede lid
periode: 1965 - 1995
product: ministeriële regeling, onder andere:
 - Besluit werknemersbegrip (Stcrt. 1967, 147
- (246.) «246
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het vaststellen en herzien van de hoogte van het minimumdagloon
grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) art. 5 tweede en derde lid
periode: 1965 - 1995
product: ministeriële regeling, onder andere:
 - Dagloonbesluit WWV (Stcrt. 1965, 5)
 - Besikking herziening daglonen 1990 (Stcrt. 1989, 245)
 - Besluit inzake herziening daglonen op grond van de Wet Werkloosheidsvoorziening per 1 januari 1991 (Stcrt. 1990, 247)

⁵¹ Kamerstukken II, 25 641, 1997-1998, nr. 3, p. 2-3

(247.) «247
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van nadere regels omtrent het vaststellen en herzien van het minimumdagloon en de toepassing van de bepaling wat onder inkomen, uit of in verband met arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven, wordt verstaan.
grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) zoals gewijzigd (Stb. 1982, 737) art. 5c vijfde lid
periode: 1983 - 1995
product: ministeriële regeling, onder andere:
- Besluit inzake nadere regels minimumdagloon WW/WWV, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 23 april 1985 (Stcrt. 1985, 85)

4.5.2.1 Adviesorganen

(252.) «252
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het aanwijzen van centrale organisaties van werknemers die bevoegd zijn tot het voordragen van leden van plaatselijke commissies werkloosheidsvoorziening.
grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) art. 7 tweede lid
periode: 1965 - 1995
product: ministeriële regeling, onder andere:
- Aanwijzing centrale organisaties van werknemers (Stcrt. 1965, 5)

(253.) «253
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van regels inzake de toekenning door het gemeentebestuur van vacatiegelden en van vergoedingen voor reis- en verblijfkosten van de leden van plaatselijke commissies werkloosheidsvoorziening.
grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) art. 8
periode: 1965 - 1995
product: ministeriële regeling, onder andere:
- Besluit vaststelling vacatiegeld (Stcrt. 1965, 5 laatstelijk gewijzigd Stcrt. 1981, 109)

4.5.2.2 Uitvoering

(254.) «254
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het bij of krachtens AMvB stellen van regels ten aanzien van de uitkering ingevolge de WWV voor bepaalde groepen van personen.
grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) zoals gewijzigd (Stb. 1970, 670) art. 51a
periode: 1970 - 1995
product: algemene maatregel van bestuur

(255.) «255
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van regels in het belang van een goede uitvoering van de wet.
grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485), art. 30i en art. 52 (b.w.)

- periode: Stb. 1997, 789)
1985 - 1997
product: Ministeriële regeling, onder andere:
- Besluit hercontrole WWV (Stcrt. 1985, 170)
- (257.) «257
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van uitvoeringsregels met betrekking tot het toekennen van een
werkloosheidsuitkering
grondslag: Sociale Voorziening nr. 8347, 30 juni 1952 art. 54; Wet
Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) art. 9 tweede en vijfde lid,
gewijzigd (Stb. 1981, 133) art 9 zevende en achtste lid, art. 13 eerste en derde
lid
periode: 1952 - 1995
product: ministeriële regeling
- Recht op uitkering bij gedeeltelijk op arbeid aangewezen zijn (Stcrt. 1965,
5)
- Besluit verlaagde dagen-eis Wet Werkloosheidsvoorziening (Stcrt. 1981,
89)
- Besluit inzake gelijkstelling gewerkte dagen (Stcrt. 1981, 146)
- Besluit gehuwde vrouw als kostwinster (Stcrt. 1965, 5)
- Opheffing uitsluitingsgrond (Stcrt. 1965, 5)
- Uitkering gedurende wachttijd ingevolge WAO (Stcrt. 1974, 9)
- Toepassing WWV op werknemers die een pro-rata WAO-uitkering genie-
ten (Stcrt. 1975, 150)
- Besluit inzake vakantie tijdens WWV-periode (Stcrt. 1983, 83)
- (258.) «258
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van regels inzake de vrijstelling van werklozen van inschrijving als
werkzoekende bij het arbeidsbureau.
grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) art. 14 eerste lid
periode: 1965 - 1995
product: ministeriële regeling, onder andere:
- Besluit vrijstelling inschrijving bij arbeidsbureau (Stcrt. 1965, 5)
- (259.) «259
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van nadere regels inzake de voorwaarden waaronder de gemeente
kan besluiten tot verlaging van de uitkering aan een werkloze werknemer.
grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) art. 14 vierde lid
periode: 1964 - 1995
product: ministeriële regeling, onder andere:
- Besluit inzake nadere regels ex artikel 14 Wet Werkloosheidsvoorziening
(Stcrt. 1981, 19)

- (260.) «260
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van nadere regels inzake de inkomsten die op de uitkering in mindering worden gebracht.
grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) art. 17 vierde lid
periode: 1965 - 1995
product: ministeriële regeling, onder andere:
 - Besluit aftrek van inkomsten (Stcrt. 1965, 5)
 - Besluit inzake vakantie tijdens de WWV-periode (Stcrt. 1983, 83)
- (261.) «261
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van nadere regels voor de toepassing van de wettelijke bepaling ten aanzien van het voeren van een gezamenlijke huishouding
grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) zoals gewijzigd (Stb. 1986, 567) art. 19 vierde lid
periode: 1987 - 1995
product: ministeriële regeling
- (262.) «262
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van eisen aan de inhoud van formulieren bestemd voor het aanvragen van een uitkering en het vastleggen van door de werknemer te verstrekken gegevens.
grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) art. 20, 25 en 52
periode: 1965 - 1995
product: ministeriële regeling, onder andere:
 - Besluit aanvraag en inkomstenformulier (Stcrt. 1965, 5)
- (263.) «263
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het stellen van nadere regels inzake de informatieplicht van het arbeidsbureau aan burgemeester en wethouders omtrent het gedrag van werkloze werknemers
grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) zoals gewijzigd (Stb. 1984, 361) art. 22 eerste lid
periode: 1984 - 1995
product: ministeriële regeling, onder andere:
 - Besluit houdende regels nadere regels betreffen het verschaffen van inlichtingen door de GAB's aan gemeenten (Stcrt. 1984, 177)

(264.) «264
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het geven van richtlijnen met betrekking tot de uitvoering van de meldingsplicht van de arbeidsvoorzieningsorganisatie aan de gemeente.
 grondslag: Besluit houdende regels nadere regels betreffen het verschaffen van inlichtingen door de GAB's aan gemeenten (Stcrt. 1984, 177) eerste lid
 periode: 1984 - 1995
 product: circulaires, onder andere:
 - Circulaire van de directeur-generaal voor de arbeidsvoorziening van 9 juni 1982 nr. 1208038
 waardering: B 1

(128.) «128+265+308
 actor: de Arbeidsvoorzieningsorganisatie
 handeling: Het in kennis stellen van burgemeester en wethouders inzake gedragingen van de uitkeringsgerechtigde die wijzen op onvoldoende inzet voor de voorziening in het bestaan.
 grondslag: Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1984, 626) art. 15 tweede lid, Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) zoals gewijzigd (Stb. 1984, 361) art. 22 eerste lid en 26 derde lid; Besluit houdende regels nadere regels betreffen het verschaffen van inlichtingen door de GAB's aan gemeenten, Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) art. 16 eerste lid; gewijzigd (Stb. 1995, 200) art. 51; Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) art. 16 eerste lid; gewijzigd (Stb. 1995, 200) art. 51 (Stcrt. 1984, 177) eerste lid
 periode: 1984 - 1990
 product: Inlichtingen, rapporten

(266.) «266
 actor: de Arbeidsvoorzieningsorganisatie
 handeling: Het vaststellen dat een werknemer in aanmerking komt voor loonsuppletie krachtens de WWV
 grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) zoals gewijzigd (Stb. 1974, 66) art. 30 a eerste en tweede lid (b.w. Stb. 1986, 567)
 periode: 1974 - 1987
 product: beschikking

4.5.2.3 Financiering

(281.) «281
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vergoeden van (een deel van) de kosten voor de uitvoering van een werkloosheidsvoorzieningsregeling aan de gemeente.
 grondslag: Buitengewoon Besluit Werkloozenzorg (Stb. 1944, E79) art. 2, 3 tweede lid, 4 tweede lid, 7 eerste tot en met vijfde lid, 8 eerste tot en met tiende lid; Sociale Voorziening nr. 8347, 1952 art. 53 eerste lid, 63, 75, 76, 77; Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) art. 40 eerste lid
 periode: (1944) 1945 - 1995

product: ministeriële regeling
opmerking: Onder deze handeling valt ook het verlenen van voorschotten, het onder nadere voorwaarden besluiten tot een verhoging van de vergoeding en het toekennen van incidentele vergoedingen. Op grond van art. 42 WWV kan de minister besluiten (een deel van) de kosten niet te vergoeden als toezichtmaatregel. De uitvoering van de maatregel kan geschieden via invordering of verrekening met de vergoeding van het volgende jaar.

(282.) «282

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: Het stellen van regels ter bepaling van de kosten die, ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorzieningen, voor vergoeding door het Rijk in aanmerking komen.

grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) zoals gewijzigd (Stb. 1976, 368) art. 40 tweede lid en (Stb. 1988, 508) art. 40a eerste lid (b.w. Stb. 1993, 682)

periode: 1965 - 1995

product: ministeriële regeling, onder andere:

- Besluit betreffende de rijksvergoeding in de kosten van onderzoek ex artikel 21, eerste lid, en artikel 26 eerste lid van de WWV (Stcrt. 1976, 165)
- Rijksvergoeding van kosten onderzoek en heronderzoek als bedoeld in de artikelen 21 en 26 van de WWV (Stcrt. 1977, 128)
- Besluit van de staatssecretaris van Sociale Zaken, nr. CSV/62973/III (Stcrt. 1976, 165)
- Besluit rijksvergoeding voorzieningen voor werklozen (Stcrt. 1988, 242) zoals gewijzigd bij besluit van 30 augustus 1991 (Stcrt. 1991, 194)
- Besluit inzake vergoeding aan gemeenten voor bij arbeidsbureau ingeschreven werklozen (Stcrt. 1989, 192)
- Besluit inzake vergoeding aan gemeenten voor bij arbeidsbureau ingeschreven werklozen (Stcrt. 1990, 189)

(283.) «283

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

handeling: Het stellen van regels inzake de kennisgeving en het declareren van de uitgaven ingevolge de WWV alsmede het verstrekken van nadere gegevens welke op de uitgaven betrekking hebben.

grondslag: Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) art. 41 eerste en tweede lid

periode: 1965 - 1995

product: ministeriële regeling, onder andere:

- Besluit declaraties en jaarpogaven complementaire sociale voorzieningen van 2 december 1968, nr. 34745 (b.w. Stcrt. 1974, 15)
- Besluit declaraties en jaarpogaven complementaire sociale voorzieningen 1974 (Stcrt. 1974, 15)
- Besluit verantwoording en vergoeding uitkeringskosten Wet Werkloosheidsvoorziening (Stcrt. 1988, 250)
- Besluit vaststelling model voorlopige en definitieve kostenopgave Sociale Zekerheid 1994 (Stcrt. 1994, 210)

4.6 IOAW en IOAZ

4.6.1 Inleiding

In het kader van de stelselherziening sociale zekerheid kwam in 1986 de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW) tot stand (Stb. 565). Men wilde er voor zorgen dat oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers niet onder de Algemene Bijstandswet zouden komen met zijn uitgebreide middelentoets. Bij de behandeling van de IOAW in de Tweede Kamer werd gepleit voor een soortgelijke regeling voor gewezen zelfstandigen, die noodgedwongen hun bedrijf of beroep moeten beëindigen. Voor gewezen zelfstandigen bestond er tot dat moment geen wettelijke werkloosheidsregeling. Wel waren er bedrijfsbeëindigingregelingen van de van Ministeries van Economische Zaken en Landbouw en Visserij. De gewezen zelfstandige die geen recht kon laten gelden op een van deze regelingen verviel in de bijstand. Een bescheiden vermogen werd voor hen vrijgelaten als oudedagsvoorziening via de Rijksgroepsregeling vrijlating oudedagsvoorziening bijzondere groepen (Stb. 1974, 825).⁵² Aan de wens van de Kamer werd gehoor gegeven door de invoering van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) in 1987 (Stb. 281).

In veel opzichten is de IOAZ gelijk aan de IOAW. Beide wetten zijn minimumbehoefteregelingen; de uitkering waarop aanspraak bestaat vult het eigen inkomen aan tot het niveau van het sociaal minimum. De IOAW is echter een vervolguitkering op de Werkloosheidswet, de IOAZ niet. De IOAZ kent ook criteria voor de bedrijfsbeëindiging en een beperkte vermogenstoets (vanwege het mogelijk vrijkomende vermogen bij bedrijfsbeëindiging). In het kader van de bedrijfsbeëindiging dient een bedrijfstechnisch onderzoek verricht te worden. De regelgeving hieromtrent is gelijk aan de regelgeving die ingevolge het Bijstandsbesluit Zelfstandigen was vastgesteld. Handelingen die hierop gebaseerd zijn, zijn in hoofdstuk 3.1 opgenomen.

In grote delen lijken de IOAW en de IOAZ op de Algemene Bijstandswet, met name op de punten uitvoering, financiering en rechtsbescherming. Bij de invoering van de nieuwe Algemene bijstandswet zijn in de IOAW en IOAZ veel artikelen aangepast, zodat de teksten gelijk luiden aan die in de nAbw. De uitvoering gebeurt door de gemeenten, waarbij de kosten voor 90% voor rekening van het Rijk komen. De rechtsbescherming is op gelijke wijze geregeld, tot 1995 via Gedeputeerde staten en de Raad van State, met ingang van 1996 via de administratieve rechter en de Centrale Raad van Beroep. Het voornaamste verschil tussen de bijstandswetten en de IOAW en IOAZ is de middelentoets. De IOAW kent geen vermogenstoets, bij de IOAZ wordt een groot deel vrijgelaten. Beide regelingen kenden tot en met 1995 een gedeeltelijke vrijlating van het inkomen gedurende de eerste twee jaar van de uitkering. Aangezien het een gezinsuitkering betreft (evenals de ABW en nAbw) gelden de bepalingen inzake het recht op een uitkering, vermogen of inkomen uit arbeid voor beide partners.

De gemeentelijke of intergemeentelijke commissie Rww adviseert burgemeester en wethouders ook aangaande aangelegenheden die met de uitkeringen op grond van de IOAW te maken hebben. Voor de beoordeling van de toestand van een bedrijf van een zelfstandige in verband met bedrijfsbeëindiging adviseert de (inter)gemeentelijke Commissie Zelfstandigen (zoals ingesteld volgens het Bijstandsbesluit Zelfstandigen). Deze commissies zijn vanaf 1996 niet meer verplicht.

⁵² Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel, Kamerstukken II, 1986-1987, 19 778, nr. 3

4.6.2 Totstandkoming van het beleid

- (286.) «286A+286B+286C+286D
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
 de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap
 de Minister van Defensie
 handeling: Het bij AMvB regels stellen voor de toepassing van de IOAW op personen aan wie door het Rijk terzake van zijn arbeidsverhouding invaliditeitspensioen is geregeld.
 grondslag: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) [b.w. Stb. 1997, 768], art. 2 derde tot en met vijfde lid
 periode: 1986 - 1997
 product: algemene maatregel van bestuur
- (289.) «289
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen en herzien van de grondslagen (= richtbedragen), het vrijgestelde vermogen en het rekenpercentage voor het inkomen uit het vermogen voor de bepaling van het recht op en de hoogte van een uitkering ingevolge de IOAW en de IOAZ.
 grondslag: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) [Stb. 1995, 200], art. 5 zesde en zevende lid
 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) [Stb. 1995, 200], art. 5 zesde en zevende lid en art. 8 vierde en vijfde lid
 Wet tot wijziging van de Algemene Bijstandswet en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers in verband met wijziging van de bijstandsuitkeringen voor bepaalde groepen personen jonger dan 27 jaar (Stb. 1992, 516) art. III vierde lid
 periode: 1987 -
 product: Ministerieel besluit, onder andere:
 - Besluit vaststelling grondslagen IOAW per 1 januari 1987 (Stcrt. 1987, 22)
 - Besluit grondslagen IOAZ (Stcrt. 1987, 122 - verschillende malen gewijzigd)
 - Besluit grondslagen IOAW per 1 januari 1993 (Stcrt. 1992, 252)
 - Besluit vaststelling grondslagen IOAW (Stcrt. 1995, 248)
 - Besluit vaststelling grondslagen IOAZ (Stcrt. 1995, 248)
 - Wijziging bedragen IOAW en IOAZ per 1 januari 1996 (Stcrt. 1995, 248)
- (292.) «292
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het stellen van regels ten aanzien van de handhaving van het recht op een uitkering bij tijdelijk verblijf in het buitenland.
 grondslag: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) art. 14 tweede lid (b.w. Stb. 1995, 200)
 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) art. 14 tweede lid (b.w. Stb. 1995, 200)
 periode: 1987 - 1995

product:	Ministeriële regeling
(296.)	«296
actor:	de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling:	Het bepalen dat de voorwaarden die strekken tot inschakeling in de arbeid ten aanzien van bepaalde groepen van personen niet van toepassing zijn.
grondslag:	Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) art. 26 vijfde lid, gewijzigd (Stb. 1995, 200), art. 35 vijfde lid Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) art. 26 vijfde lid, gewijzigd (Stb. 1994, 955) art. 26 zesde lid, gewijzigd (Stb. 1995, 200) art. 35 vijfde lid
periode:	1987 -
product:	Ministeriële regeling, onder andere: <ul style="list-style-type: none"> - Vaststelling categoriale ontheffing arbeidsvoorwaarden (Stcrt. 1986, 238) - Besluit ontheffing van voorwaarden gericht op arbeidsinschakeling (Stcrt. 1987, 122) - Regeling vrijstelling verplichtingen i.o.a.w. en i.o.a.z. (Stcrt. 1996, 115)

4.6.3 *Uitvoering*

(301.)	«301
actor:	de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
handeling:	Het vaststellen van regels voor de inrichting van de administratie van de uitvoering van de IOAW en IOAZ.
grondslag:	Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) art. 18 vierde lid, 39 en 54; gewijzigd (Stb. 1995, 200), gewijzigd (Stb. 2001, 625), art. 19, 41 tweede lid, 57 derde lid (b.w. Stb. 2000, 383) en 58 derde lid (b.w. Stb. 2000, 383); Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) art. 18 derde lid en 39, zoals gewijzigd (Stb. 1995, 200 en Stb. 2001, 625), art. 19, 41 tweede lid, 57 vierde lid (b.w. Stb. 2000, 383) en 58 derde lid (b.w. Stb. 2000, 383)
periode:	1987 - 2000
product:	Ministeriële regeling, onder andere: <ul style="list-style-type: none"> - Vaststelling administratieve regels IOAW (Stcrt. 1986, 238; b.w. Stcrt. 1987, 122) - Voorschriften inrichting administratie en vaststelling onderzoekstermijn IOAW en IOAZ (Stcrt. 1987, 122) - Besluit verantwoording en vergoeding uitkeringskosten ABW, IOAW en IOAZ (Bvuu) (Stcrt. 1987, 188) hiervan was tevens de grondslag art. 3 van het Besluit verzameling gegevens uitvoering Algemene Bijstandswet (Stb. 1971, 514) - Regeling administratieve uitvoeringsvoorschriften Abw, Ioaw en Ioaz (Rau) (Stcrt. 1995, 83) - Regeling administratieve uitvoeringsvoorschriften Abw, Ioaw en Ioaz 1996 (Rau 96) (Stcrt. 1996, 58)
opmerking:	Voor de hier bedoelde regelingen is aansluiting gezocht bij de regelingen die al voor de bijstandsverlening op grond van de ABW golden. Sommige

regelingen zijn dan ook zowel op de ABW/nAbw gebaseerd als op de IOAW en IOAZ.

(310.) «310
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het stellen van regels voor het plan en beleidsverslag dat gemeentebesturen jaarlijks moeten opstellen ten behoeve van het toezicht door de minister.
 grondslag: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565), zoals gewijzigd (Stb. 1995, 200), art. 42 vijfde lid (b.w. Stb. 2003, 376)
 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281), zoals gewijzigd (Stb. 1995, 200) art. 42 vijfde lid (b.w. Stb. 2003, 376);
 periode: 1995 - 2003
 product: Ministeriële regeling

4.6.4 Financiering

(312.) «312
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van regels en de modellen voor de declaratie van de rijksvergoeding ingevolge de IOAW en IOAZ.
 grondslag: Administratieve regels bijstand 1977 (Stcrt. 1976, 209) art. 15 (b.w. Stcrt. 1987, 188)
 Besluit verantwoording en vergoeding uitkeringskosten ABW, IOAW en IOAZ (Stcrt. 1987, 188) art. 6 tweede lid (b.w. Stb. 1995, 200)
 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) zoals gewijzigd (Stb. 1995, 200) art. 57 tweede lid (b.w. Stb. 2000, 383)
 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) art. 38 derde lid, gewijzigd (Stb. 1995, 200) art. 57 vierde lid (b.w. Stb. 2000, 383)
 periode: 1987 - 2000
 product: Ministeriële regeling

(583.)
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het herzien van het bedrag dat ten behoeve van aanvullende pensioenvoorzieningen in vermindering wordt gebracht op het vermogen.
 grondslag: Regeling vermogenswaardering Ioaz (Stcrt. 2000, 244) [Stcrt. 2004, 62], art. 5 derde lid;
 periode: 2000 -
 product: Ministeriële regeling

(584.)
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vergoeden van de kosten en het vaststellen van de vergoeding van het door de gemeente aan derden opgedragen onderzoek.
 grondslag: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) [Stb. 2003, 376], art. 59e eerste lid, 59f tweede

periode: lid, 58g
 2003 -
 product: Financiële bescheiden
 opmerking: Dit betreft ook het verlenen van voorschotten op de vergoeding en het lager vaststellen van de voorschoten dan uit de op regels voortvloeit. Dit betreft het onderzoek dat B&W instelt naar andere gegevens dan degene die door de aanvrager zijn ingediend en die voor de vaststelling van het recht op uitkering noodzakelijk zijn.

(585.)
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het stellen van een maximale vergoeding voor in aanmerking komende kosten van onderzoek door derden.
 grondslag: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) [Stb. 2003, 376], art. 59h
 periode: 2003-
 product: Besluit

4.6.5 Rechtsbescherming

(314.) «314
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het voorbereiden van Koninklijke besluiten met betrekking tot geschillen in domiciliekwesities.
 grondslag: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) art. 13 tweede lid, gewijzigd (Stb. 1995, 200) art. 12 eerste lid;
 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281), art. 13 tweede lid, gewijzigd (Stb. 1995, 200), art. 12 eerste lid
 periode: 1987 -
 product: Koninklijke besluit

4.7 Eenmalige uitkeringen

Op 1 januari 1980 trad de Wet Aanpassingsmechanismen in werking.⁵³ Met de wet werd onder meer het wettelijk minimumloon gekoppeld aan CAO-lonen. Tevens werd het netto-minimumloon ijkpunt voor de sociale uitkering op het minimumniveau. In de sociale-zekerheidswetten werd de uitkeringsnorm voor een echtpaar gekoppeld aan het netto-minimumloon en aangegeven hoe het netto-minimumloon als koppelingsgrondslag vastgesteld moest worden. Op deze wijze werd de koppeling van de uitkeringen van sociale minima (de inkomensgerechtigden met een netto-inkomen op het niveau van het netto-minimumloon) aan de ontwikkeling van het algemene welvaartsniveau gewaarborgd.⁵⁴ De slechte financieel-economische toestand van het land in de jaren '80 noodzaakte tot bezuinigingen. De regering diende hiertoe wetten in met het doel de koppeling tussen CAO-lonen en het minimumloon achterwege te laten waardoor minimumloon en -uitkeringen bevroren werden. Het hieruit voortvloeiende koopkrachtverlies voor echte minima (die huishoudens binnen de groep sociale minima die van één minimuminkomen moeten rondkomen) werd onaanvaardbaar geacht. Ter compensatie werden aan deze groep in 1981 een eenmalige uitkering verstrekt. Omdat de financieel-economische problemen bleven aanhouden werd in de daaropvolgende jaren tot en met 1987 telkens een nieuwe wet aangenomen die de uitkering voor dat jaar regelde.⁵⁵

In 1984 werd aan meerjarige minima (degene die het jaar ervoor ook een eenmalige uitkering hebben ontvangen) een extra toeslag verleend. Vanaf 1985, toen koopkrachtsstijging werd voorzien, werden alleen nog uitkeringen verstrekt aan meerjarige minima, waarbij het systeem van eenmalige uitkeringen afgebouwd werd. In 1987 werden de laatste uitkeringen verstrekt, waarbij de eenmalige uitkeringen, zoals die tot en met 1990 verleend zouden zijn, in een keer werden 'afgekocht'.⁵⁶

⁵³ Wet van 20 december 1979, Stb. 711, houdende nadere wijziging van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, een aantal sociale verzekeringswetten en enige andere wetten (herziening aanpassingsmechanismen en vaststelling regels hoogte sociale minimum).

⁵⁴ Smit, *Bijstand is maatwerk*, p. 123

⁵⁵ Dit betreft de volgende wetten:

- Wet van 23 september 1981, Stb. 624, tot verlening van een eenmalige uitkering met het oog op de koopkrachtontwikkeling in 1981 aan personen die alleen dan wel te zamen met een of meer anderen over niet meer dan een minimuminkomen beschikken
- Wet van 7 oktober 1982, Stb. 568, tot verlening van een eenmalige uitkering met het oog op de koopkrachtontwikkeling in 1982 aan personen die alleen dan wel te zamen met een of meer anderen over niet meer dan een minimuminkomen beschikken
- Wet van 28 september 1983, Stb. 542, tot verlening van een eenmalige uitkering met het oog op de koopkrachtontwikkeling in 1983 aan personen die alleen dan wel te zamen met een of meer anderen over niet meer dan een minimuminkomen beschikken
- Wet van 5 oktober 1984, Stb. 446, tot verlening van een uitkering met het oog op de koopkrachtontwikkeling in 1984 aan personen die alleen dan wel te zamen met een of meer anderen over niet meer dan een minimuminkomen beschikken
- Wet van 3 juli 1985, Stb. 417, tot verlening van een uitkering met het oog op de koopkrachtontwikkeling in 1985 aan personen die in 1984 en 1985 alleen dan wel te zamen met een of meer anderen over niet meer dan een minimuminkomen beschikken
- Wet van 3 juli 1986, Stb. 376, tot verlening van een uitkering met het oog op de koopkrachtontwikkeling in 1986 aan personen die in 1984, 1985 en 1986 alleen dan wel te zamen met een of meer anderen over niet meer dan een minimuminkomen beschikken
- Wet van 26 november 1987, Stb. 537, tot verlening van een uitkering met het oog op de koopkrachtontwikkeling in 1987 aan groepen van personen die vanaf 1984 alleen dan wel te zamen met een of meer anderen over niet meer dan een minimuminkomen beschikken

⁵⁶ J.J. Paalman, *Wet eenmalige uitkeringen: herhaalde onvolkomenheid* (Leiden 1988), p. 4-5, 68

De uitvoering van de eenmalige uitkeringen 1981-1987 werd verricht door de gemeenten. De toekenning werd opgedragen aan burgemeester en wethouders, die de bevoegdheid kregen deze taak te mandateren aan ambtenaren of de gemeentelijke sociale dienst, gelijk de bijstandsverlening. In 1981 werd een uitkering verstrekt op aanvraag, in de periode 1982-1985 werd de uitkering ambtshalve toegekend. In 1986 en 1987 werd aan degenen die recht hadden op een uitkering het aanvraagformulier direct toegestuurd, het betrof immers alleen meerjarigen (die inmiddels bekend waren bij de gemeente). Voor toekenning moest een aanvrager aan bepaalde voorwaarden voldoen en vond een beperkte inkomensstoets plaats om te controleren of de aanvrager tot de echte minima behoorde.

Het Rijk vergoedde de uitkeringen achteraf aan de gemeenten en kende een vergoeding toe voor uitvoeringskosten, waarbij voor het Rijk de mogelijkheid in de wetten was ingebouwd om (een deel van) de vergoeding voor de uitvoeringskosten te weigeren indien een gemeente niet aan de daartoe gestelde voorwaarden had voldaan (vergelijkbaar met artikelen in de ABW).

Bij de parlementaire behandeling van de Wet van 23 september 1981 (Stb. 624) werden door kamerleden vragen gesteld over de mogelijkheid om ook aan zelfstandigen een eenmalige uitkering te verstrekken. In 1981 bleek dit niet meer mogelijk maar voor het koopkrachtverlies over 1982 werd wel een regeling getroffen. Deze regeling (en die van de daaropvolgende jaren tot en met 1985) kende ongeveer dezelfde voorwaarden als de wetten eenmalige uitkering, maar bleef toch apart staan, vanwege de wijze waarop het inkomen van een zelfstandige tot stand komt. Of een zelfstandige tot de echte minima behoort valt niet eerder te zeggen dan na afsluiting van een boekjaar. De Regeling eenmalige uitkering zelfstandigen 1985 gold net zoals de gewone eenmalige uitkering alleen voor meerjarige minima.

De eerste verantwoordelijkheid voor de regelingen lag bij de minister van Economische Zaken, die ze opstelde in overeenstemming met de ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en Landbouw en Visserij. De uitvoering van de uitkeringen werd gedaan door de Stichting tot Uitvoering van Landbouwmaatregelen (S.T.U.L.M.) voor zelfstandigen in de agrarische sector en de visserij en door de Stichting Coördinatie Dienstverleningscentra Kleinbedrijf (S.C.D.K.) voor de overige zelfstandigen.

In 1990 werd de belastingheffing herzien. Voor bepaalde groepen uitkeringsgerechtigden veroorzaakte dit een inkomensachteruitgang, waarbij hun netto-jaarinkomen lager uitkwam dan de bijstandsnorm. Om het koopkrachtverlies te compenseren besloot het kabinet tot het verstrekken van een eenmalige uniforme uitkering van f 50,- aan de betreffende groepen, in december uit te keren door de uitkeringsinstanties die gewoonlijk ook aan de betreffende gerechtigde de uitkering verstrekte.⁵⁷ Degenen die een uitkering ontvingen op grond van de ABW kwamen niet voor een uitkering in aanmerking, aangezien het negatieve inkomenseffect bij hen niet optrad. De kosten kwamen ten laste van de sociale fondsen en voor een klein deel van het Rijk (alleen de toelage aan IOAW- en IOAZ-gerechtigden).

De nominale ziekenfondspremie viel in 1996 hoger uit dan door het kabinet was geraamd. Hierdoor leden ziekenfondsverzekerden een inkomensverlies van ca. f 50,- en gehuwden of samenwonenden van ca. f 100,-. Het kabinet besloot het koopkrachtverlies voor de meest kwetsbare groepen te compenseren. Aangezien het kabinet geen mogelijkheid heeft in de hoogte van de ziekenfondspremie in te grijpen, is een andere mogelijkheid gezocht. Het

⁵⁷ Wet van 19 december 1990, Stb. 652, tot het verlenen van een eenmalige toelage in verband met een negatief inkomenseffect in 1990 voor bepaalde groepen met een sociale zekerheidsuitkering op minimumniveau in verband met wijzigingen in de belasting en premieheffing per 1 januari 1990 (Wet eenmalige toelage 1990).

verlies wordt structureel gecompenseerd in de verhoging van de individuele huursubsidie (IHS) met een toeslag vanaf 1997. Voor 1996 werd een motie van de kamerleden Noorman-Den Uyl en Bakker gevolgd (Kamerstukken II, 1995-1996, 24 400, nr. 48) om de IHS-gerechtigden een eenmalige uitkering voor 1996 te verstrekken. Mensen die geen individuele huursubsidie ontvangen, maar wel een woonkostentoeslag van de gemeente (bijvoorbeeld eigen huisbezitters) komen ook in aanmerking voor de compensatie die via de bijzondere bijstand wordt uitgekeerd.

De uitvoering van de regeling is in handen van de minister van Sociale Zaken, terwijl de bezwaar- en beroepschriftprocedure via een mandaatverlening door de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu afgehandeld wordt. De Regeling koopkrachtreparatie 1996 IHS-gerechtigden (Stcrt. 1996, 159) is bij Stcrt. 1997, 132 (i.w.tr. per 1 oktober 1997) ingetrokken.

(328.) «328
actor: de Minister van Economische Zaken
handeling: Het, in overeenstemming met de ministers van Landbouw en Sociale Zaken, vaststellen van regels voor de toekenning van een eenmalige uitkering aan zelfstandigen.
grondslag: Kamerstukken II, 1982-1983, 17 416, nrs. 2 en 3
periode: 1982 - 1985
product: - Regeling eenmalige uitkering zelfstandigen 1982 (Stcrt. 1983, 174)
 - Regeling eenmalige uitkering zelfstandigen 1983 (Stcrt. 1984, 130)
 - Regeling eenmalige uitkering zelfstandigen 1984 (Stcrt. 1985, 167)
 - Regeling eenmalige uitkering zelfstandigen 1985 (Stcrt. 1986, 165)

(331.) «331
actor: de Minister van Economische Zaken
handeling: Het beslissen in beroepszaken betreffende de toekenning van eenmalige uitkeringen aan zelfstandigen.
grondslag: Regeling eenmalige uitkering zelfstandigen 1982 (Stcrt. 1983, 174) art. 12;
 Regeling eenmalige uitkering zelfstandigen 1983 (Stcrt. 1984, 130) art. 12;
 Regeling eenmalige uitkering zelfstandigen 1984 (Stcrt. 1985, 167) art. 12;
 Regeling eenmalige uitkering zelfstandigen 1985 (Stcrt. 1986, 165) art. 12
periode: 1983 - 1985
product: Beschikking

4.7.1 Koopkrachtgarantie 1996 IHS-gerechtigden

(335.) «335
handeling: Het, in overleg met de minister/staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu, vaststellen van regels voor de toekenning van eenmalige uitkeringen aan IHS-gerechtigden ter reparatie van koopkrachtverlies in 1996.
grondslag: Motie Noorman/Bakker, Kamerstukken II, 1995-1996, 24 400, nr. 48
periode: 1996 - 1997
product: Ministeriële regeling, onder andere:
 - Regeling koopkrachtreparatie 1996 IHS-gerechtigden (Stcrt. 1996, 159)

(336.) «336

Enmalige uitkeringen

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het toekennen van eenmalige uitkeringen aan IHS-gerechtigden ter reparatie van hun koopkrachtverlies over 1996.
grondslag: Regeling koopkrachtreparatie 1996 IHS-gerechtigden (Stcrt. 1996, 159) art. 2-5
periode: 1996 - 1997
product: beschikking

(337.) «337
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het toezien op de uitvoering van de Regeling koopkrachtreparatie 1996 IHS-gerechtigden.
grondslag: Regeling koopkrachtreparatie 1996 IHS-gerechtigden (Stcrt. 1996, 159) art. 6
periode: 1996 - 1997
product: maatregelen, aanwijzingen

(338.) «338
actor: de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu
handeling: Het beschikken op bezwaar- en beroepschriften ingevolge de Regeling koopkrachtreparatie 1996 IHS-gerechtigden.
grondslag: Besluit van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 19 augustus 1996, nr. 3765C
periode: 1996 - 1997
product: beschikking
opmerking: De Regeling koopkrachtreparatie 1996 IHS-gerechtigden (Stcrt. 1996, 159) is bij Stcrt. 1997, 132 (i.w.tr. per 1 oktober 1997) ingetrokken.

4.8 Sociale Werkvoorziening

4.8.1 Inleiding

De sociale werkvoorziening is bedoeld voor personen die tot werken in staat zijn, maar als gevolg van een handicap of andere, specifiek persoonlijke factoren, geen werk kunnen vinden. Aan deze groep personen biedt de sociale werkvoorziening sociale zekerheid in de vorm van aangepast werk, waarbij zoveel mogelijk rekening wordt gehouden met ieders persoonlijke kwaliteiten en mogelijkheden. De arbeid is in het bijzonder gericht op het behoud, herstel of bevordering van de arbeidsgeschiktheid. En waar mogelijk moet de aangeboden arbeid ertoe leiden dat degenen die een beroep doen op deze voorziening, na verloop van tijd een functie kunnen aanvaarden buiten de sociale werkvoorziening.

De geschiedenis van de sociale werkvoorziening moet worden gezien tegen de achtergrond van de tijdens en na de Tweede Wereldoorlog gegroeide sociaal-politieke opvattingen. In de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, vastgesteld door de Verenigde Naties in 1948 is het recht opgenomen op arbeid, op vrije keuze van beroep, op rechtvaardige en gunstige arbeidsvoorwaarden en op bescherming tegen werkloosheid. Dat dit recht ook gold voor gehandicapte werknemers werd in 1944 al vastgelegd in een verklaring van de 26-ste zitting van de Internationale Arbeidsconferentie in Philadelphia: “invaliden arbeidskrachten, wat ook de oorzaak van hun invaliditeit moge zijn, dienen te beschikken over de meest uitgebreide faciliteiten ten aanzien van bijzondere voorlichting bij beroepskeuze, bijzondere beroepsopleiding, scholing en herscholing en het verkrijgen van nuttige arbeid”. Een uitspraak die van belang is geweest voor het ontstaan (en uitbreiding) van de sociale werkvoorziening in Nederland werd gedaan in 1959 tijdens het *European Seminar on Sheltered Employment*. Iedere gehandicapte dient, overeenkomstig zijn bekwaamheden, hetzelfde recht op arbeid te hebben als elk ander lid van de samenleving. Het verschaffen van werk is het voornaamste doel van de arbeidsrevalidatie. Indien op de vrije arbeidsmarkt geen geschikte arbeid onder normale voorwaarden kan worden gevonden, dient daarvoor te worden gezorgd door middel van sociale werkvoorziening.⁵⁸

4.8.1.1 Wetgeving hoofdarbeiders

De Tewelkstellingsregeling voor hoofdarbeiders, ingesteld in 1936 was bedoeld voor werkloze werknemers met een academische en/of middelbare opleiding die voor het verrichten van arbeid bij de Dienst Uitvoering Werken op grond van hun opleiding en beroep niet geschikt werden bevonden. De Loonregeling tewerkstelling hoofdarbeiders, doss. 66-0 no. 10 Afd. W van 6 september 1943 was het vervolg hierop. De tewerkstelling ressorteerde onder de afdeling Werkverruiming van het ministerie van Sociale Zaken. Na de bevrijding is deze taak een korte tijd in handen van de minister van Openbare werken en Wederopbouw geweest maar in 1946 is de uitvoering van de regeling overgedragen aan de minister van Sociale zaken. Op 12 mei 1947 werd de Gewijzigde regeling inzake werkverruiming werkzoekende hoofdarbeiders (No. C 6248 afd. SB, april 1947) van kracht. De gemeentebesturen waren belast met de uitvoering ervan. De regeling bood de mogelijkheid om werkloze, moeilijk plaatsbare hoofdarbeiders voor een periode van maximaal twee jaren te werk te stellen op speciale werkobjecten, welke op grond van de voor het werk vereiste opleiding (academische of middelbare vorming enerzijds, lagere opleidingen anderzijds) in twee groepen werden onderscheiden. De beloning werd vastgesteld aan de hand van de groep waarin het werkobject was ingedeeld, de leeftijd van de werknemer en in welke klasse de

⁵⁸ Memorie van toelichting bij het wetsvoorstel WSW, Kamerstukken II, 1965-1966, 8 609, nr. 1, p. 8

woonplaats van betrokkene was ingedeeld. De overheid was van oordeel dat er verschil in beloning diende te zijn tussen arbeid verricht door personen, woonachtig in grote steden en het loon van de arbeiders op het platteland. Op grond van dit principe was er een zogenaamde “gemeenteklassenindeling” vastgesteld waarin het loon werd bepaald door factoren zoals: het verschil in levensgewoonten (mogelijkheid tot eigen teelt) en in kosten van levensonderhoud.⁵⁹

Omdat in de praktijk diverse bezwaren, met name tegen het beloningsstelsel, waren gerezen ten aanzien van de Regeling Tewerkstelling Hoofdarbeiders werd besloten tot een algehele herziening.

Belangrijkste verandering was: het invoeren van een werkclassificatiemethode aan de hand waarvan de hoogte van het loon werd bepaald. (Het opleidingsniveau is dus niet maatgevend.) De automatische “roulering” waardoor iedere geplaatste hoofdarbeider uiterlijk na twee jaar het werkobject moest verlaten was niet meer in de herziene regeling opgenomen. In plaats hiervan ging de plaatselijke Commissie Sociale Werkvoorziening Hoofdarbeiders om de zes maanden na of het mogelijk of wenselijk was over te gaan tot wijziging van de plaatsing. Tenslotte werd de Rijkssubsidie in de beloning van de geplaatste hoofdarbeiders verhoogd van 75 % naar 90%.⁶⁰

4.8.2 Wetgeving handarbeiders

De uitgangspunten van de regeling Gemeentelijke sociale werkvoorzieningsregeling voor handarbeiders (GSW-regeling) No. C 12802 afd. SB 21 december 1949 bleken (achteraf gezien) voor de ontwikkeling van de sociale werkvoorziening van belang te zijn. Voor (langdurig) werkloze arbeiders die op grond van persoonlijke eigenschappen niet of minder geschikt waren tijdelijk bij de DUW te worden geplaatst, werd de GSW in het leven geroepen. Deze trad op 1 januari 1950 in werking. De doelstelling was tweeledig: het tegengaan van demoralisering en afglijding van deze groep van werklozen en bovendien stelde de GSW het gemeentebestuur in de gelegenheid de werkwillegheid van de kandidaten te toetsen, aldus de minister van Sociale Zaken in een brief aan de gemeentebesturen. Bij het tot stand brengen van tewerkstellingsobjecten moest het gemeentebestuur advies vragen aan de plaatselijke commissie die reeds in het kader van de sociale bijstandsregeling opereerde. De tewerkgestelden werden in dienst van de gemeente gesteld, deze trad op als werkgeefster en stelde de salarissen vast op grond van een gemeenteklasse-indeling. (NB. die ook werd gebruikt bij de uitvoering van de Overbruggingsregeling en de Sociale Bijstandsregeling.) Voor 75 procent van de kosten van de regeling inzake lonen en sociale lasten werd door het ministerie subsidie verstrekt.

4.8.2.1 Gemeentelijke sociale werkvoorzieningsregeling voor handarbeiders (Stcrt. 1952, 130)

In 1952 werd de regeling met het oog op twee redenen herzien. Ten eerste bleek er behoefte om een differentiatie in twee groepen A en B van in de regeling opgenomen werknemers aan te brengen. Groep A betrof werknemers die als gevolg van de economische omstandigheden er niet in slaagden in het bedrijfsleven werk te vinden en die in verband met de aard van hun beroep, hetzij hun mindere geschiktheid voor grondwerk, ook niet bij een DUW-object konden worden geplaatst. Groep B omvatte werknemers, die deels ten gevolge van de economische omstandigheden en deels in verband met hun persoonlijke gesteldheid langere

⁵⁹ Ibidem, p. 7

⁶⁰ Ibidem, p. 9

tijd werkloos waren. De uurlonen van groep A waren hoger dan die, welke door werknemers van groep B konden worden behaald.

De tweede reden hield verband met de wens van de overheid om de arbeidsvoorwaarden, wat betreft werktijden, verlof en vakantie, alsmede het loon van de GSW-werknemers, zodanig te verbeteren dat ze vergelijkbaar waren met die van werknemers in het bedrijfsleven.

De toepassing van de GSW-regeling in werkplaatsen voor gehandicapten kan als een belangrijke mijlpaal in de ontwikkeling van de hulp aan gehandicapten worden beschouwd. Vanaf 1952 werd een begin gemaakt met de toepassing van de regeling in werkplaatsen voor gehandicapten. Aanvankelijk kende de GSW-regeling alleen werkobjecten in de buitenlucht, maar geleidelijk aan ging dit aantal omlaag. De instroom in de GSW-regeling daarentegen steeg en als gevolg daarvan kwamen er steeds meer werkplaatsen tot stand. In sommige gevallen was de werkplaats verbonden aan een medische inrichting. Dit was mogelijk onder de voorwaarden dat er in de betrokken werkplaats “bedrijfsfeer” heerste en dat er sprake was van grote zelfstandigheid van de werkplaats ten opzichte van de inrichting.

De geleidelijke verandering van de groep mensen, waarop de GSW-regeling zich richtte, leidde ertoe dat bij circulaire van 28 mei de groepsindeling, die in 1952 tot stand was gekomen, verlaten werd. Het werd als strijdig met de sociale werkelijkheid en de sociale rechtvaardigheid ervaren, dat onderscheid werd gemaakt tussen beide groepen voor wat betreft hun uit de GSW-arbeid te verwerven inkomen. Daarvoor in de plaats kwam een loonstelsel met een indeling van de werkzaamheden in niveaus en een daarbij behorende beloning. Op 1 januari 1963 werd de toelating mogelijk gemaakt van personen die voldeden aan de eis, dat zij tenminste een derde konden behalen van de arbeidsprestatie van een “normale” werknemer in dezelfde soort arbeid. Die eis werd namelijk gesteld aan “categorie A”. Deze personen werden aangeduid als “categorie B”. Voorwaarde was wel dat de betrokken personen naar verwachting door systematische arbeidsoefening het bedoelde prestatieniveau zouden kunnen bereiken.

4.8.2.2 Gemeentelijke sociale werkvoorzieningsregeling voor handarbeiders (Stcrt. 1963, 249)

Met ingang van 30 december 1963 trad er een vernieuwde GSW-regeling in werking. Er was sprake van een structurele wijziging en ook werden er een aantal belangrijke nieuwe elementen toegevoegd. Zo werd door de introductie van het begrip dienstverband en het klacht- en beroepsrecht (instelling organen van overleg) de rechtspositie van de GSW'er met meer waarborgen omkleed. Omdat de arbeidsrevalidatiefunctie van de GSW steeds meer centraal was komen te staan werd er nieuw artikel met betrekking tot de bedrijfsgeneeskundige zorg toegevoegd. In de regeling werd opgenomen dat de bedrijfsarts mede zou gaan bepalen welke werkzaamheden in verband met de lichamelijke- of geestelijke gesteldheid van de werknemer verricht konden worden, het tempo waarin gewerkt kon worden en dat de psychische belastbaarheid van de gehandicapte werknemer door hem werd vastgesteld.

4.8.2.3 Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687)

In 1969 trad de Wet Sociale Werkvoorziening in werking. De wet verving de twee ministeriële regelingen en draagt de gemeentebesturen op om het scheppen van aangepaste werkgelegenheid te bevorderen ten behoeve van personen die als gevolg van 'gebreken, kwalen en afwijkingen van lichamelijke, psychische of karakterologische aard' tijdelijk of voorgoed niet in staat zijn tot arbeid in een normale dienstbetrekking. Er bestaat geen verplichting tot deelname aan de sociale werkvoorziening. De werkloosheidsregelingen zijn inmiddels aan dit uitgangspunt aangepast.

De gemeenten voeren deze taak in medebewind uit hierin bijgestaan door een, door hen in

stellen, adviescommissie.

De werknemers worden onderverdeeld in twee categorieën: A en B. Een vergelijkbaar systeem gold reeds in het kader van de GSW. Om in de A-categorie te worden ingedeeld, moet een kandidaat-werknemer een prestatie leveren die minimaal een derde bedraagt van de arbeid die een vergelijkbare werknemer in een vrij bedrijf verricht. Om voor de B-categorie in aanmerking te komen hoeven de kandidaat-werknemers geen prestatienorm te halen. Wel moeten ze met zekere regelmaat kunnen werken en mogen ze de werksfeer voor anderen niet verstoren.

De minister houdt toezicht op de uitvoering en wordt hierin bijgestaan door de Rijksconsulenten.

De werknemers treden in dienst van het gemeentebestuur. De wet biedt verschillende mogelijkheden om deze constructie juridisch vorm te geven. De eerste mogelijkheid is: werknemers overeenkomstig de wet in dienst te nemen en te laten werken in een werkverband onder eigen gemeentelijk beheer of in een werkverband onder beheer van een privaatrechtelijke rechtspersoon. Daarnaast kan het gemeentebestuur besluiten te bevorderen dat een ander gemeentebestuur de betrokken werknemers in dienst neemt en in een door dat bestuur aangewezen werkverband laat werken. Tenslotte kan het gemeentebestuur met andere gemeentebesturen samen een gemeenschappelijk lichaam in het leven roepen, dat de taak van het in dienst nemen op zich neemt. Het ministerie onderhoudt een relatie met de uitvoeringsorganisatie, de zogenaamde Bestuurlijke Eenheid. Er zijn thans 102 van dergelijke eenheden die jaarlijks een budget ontvangen.

De arbeidsvoorwaarden van WSW-werknemers zijn zoveel mogelijk afgestemd op de arbeidsvoorwaarden die in het bedrijfsleven van toepassing zijn. Het geldende loonstelsel binnen de werkvoorzieningsschappen gaat uit van het principe dat het salaris van een full-time werkende SW-er in principe toereikend moet zijn voor de kosten van levensonderhoud van de werknemer en zijn gezin. De werktijden zijn in principe gelijk aan die in het "normale" arbeidsproces, waar vergelijkbare arbeid wordt verricht.

De bedrijven van de sociale werkvoorziening kunnen worden verdeeld in drie groepen. Er zijn industriële centra, waar opdrachten met een industrieel karakter worden uitgevoerd voor het bedrijfsleven en waar soms ook eigen producten worden vervaardigd. Cultuur- en civieltechnische werkverbanden houden zich bezig met aanleg en onderhoud van plantsoenen, sport- en speelterreinen, recreatieprojecten, kwekerijen en bouwactiviteiten. En tenslotte worden er werkzaamheden uitgevoerd op het gebied van administratie, bibliotheken, archieven en reproductie.

De ordervoorziening is van groot belang voor een werkvoorzieningsschap en is te beschouwen als een taak en een verantwoordelijkheid van het bedrijf. Hierbij spelen externe en interne factoren een rol. Als externe factoren kunnen worden genoemd: de orderpositie in handel en bedrijfsleven, de situatie op de arbeidsmarkt en de voortgaande mechanisatie en automatisering in het bedrijfsleven. Interne factoren zijn: de kennis van een werkvoorzieningsschap omtrent de wijzigingen in productieprocessen en consumptiepatronen (inspelen op de vraag), de kennis van potentiële opdrachtgevers (bedrijfsleven, inkoopinstanties van de overheid) over de productiemogelijkheden van een werkvoorzieningsschap. En de mogelijkheden van het werkvoorzieningsschap om de gevraagde artikelen onder, voor de opdrachtgever gunstige voorwaarden te kunnen leveren. Samenwerking (tussen werkvoorzieningsschappen onderling) en schaalvergroting zijn uitgangspunten voor een efficiëntere productie (lage exploitatiekosten) en een goed gevulde orderportefeuille. De taak van de centrale overheid hierbij is het scheppen van gunstige

voorwaarden voor de toekomstige orderverwerving.

De financiering van de activiteiten van de sociale werkvoorziening is steeds gedaan door het rijk en de gemeenten. Tot 1982 verstrekke de overheid een procentuele bijdrage in onder andere de loonkosten en de sociale lasten. Daarnaast werd een aanvullende rijksvergoeding gegeven. De exploitatiekosten werden aangewezen als kosten van sociale zorg in zin van de Financiële verhoudingswet 1960. Op die wijze werd via het Gemeentefonds 80% van deze kosten aan de gemeente vergoed. Het resterende bedrag moesten de gemeenten zelf aanvullen. Hierna gold een financieringssysteem waarbij 100 % van de loonkosten, de sociale lasten en andere financiële lasten werden vergoed. Daarnaast werd een aanvullende subsidie verstrekt die maximaal 80 % van de exploitatiekosten bedroeg. Per 1 januari 1989 is het financieringssysteem van de WSW ingrijpend gewijzigd. De zogenaamde “open eind financiering” werd vervangen door een jaarlijks budget, wat voor de jaren 1989 en 1990 werd vastgesteld aan de hand van de verstrekte rijkssubsidie over 1985. In 1991 trad een Financieel Verdeelmodel in werking waarin een aantal criteria zijn vastgelegd. Dit experiment is in afwachting van een wetsvoorstel waarin definitieve objectieve verdeelnormen zijn uitgewerkt, inmiddels verlengd tot 1999. Om hiervoor de benodigde informatie te vergaren is in het Besluit informatie sociale werkvoorziening ondermeer de verplichting opgenomen dat iedere bestuurlijke eenheid jaarlijks een beleidsplan en een begroting moet voorleggen aan het minister.

In de Memorie van Toelichting van de WSW, daterend uit 1966 werd nadrukkelijk gewezen op de bevorderingsplicht, die art. 7 van de wet was opgenomen.⁶¹ Gemeentebesturen moesten iedere voor de sociale werkvoorziening in aanmerking komende inwoner als het ware opsporen om hem of haar te overtuigen van het belang van het aanvaarden van een WSW-betrekking. Er waren ook sanctievoorschriften van kracht die verlaging van de WWV- of Rww-uitkering mogelijk maakte wanneer passende WSW-arbeid werd geweigerd. Vanaf 1965 vond een snelle groei plaats binnen de sociale werkvoorziening, zowel qua aantallen werknemers als wat betreft de hiermee gepaard gaande uitgaven. In de jaren 70 vond de overheid dat deze ontwikkelingen moesten worden gematigd. De bewindslieden van het ministerie van Sociale Zaken vroegen via circulaire aandacht voor een zorgvuldig plaatsingsbeleid, ook met het oog op de verhouding tussen de sociale werkvoorziening enerzijds, de positie van het bedrijfsleven anderzijds en de werkgelegenheidsontwikkelingen. De toenmalige staatssecretaris drong erop aan passende WSW-werkzaamheden zoveel mogelijk te laten uitvoeren tegen adequate tarieven, dit ter voorkoming van aantasting van de werkgelegenheid in de quartaire sector en van budgetvervalsing van lagere overheidslichamen. Om beperktere groei van de sociale werkvoorziening te realiseren bleek wijziging van art. 7 WSW in 1984 noodzakelijk. Deze aanpassing van art 7 WSW bracht een wettelijk instrumentarium tot stand om de toename van het aantal WSW-dienstbetrekkingen te reguleren.

De “bevorderingsplicht” van de gemeente kwam te vervallen en maakte plaats voor een verplichting om gelegenheid te bieden om onder aangepaste omstandigheden arbeid te verrichten. Het initiatief tot het aangaan van een WSW-dienstbetrekking wordt nu primair bij de werknemer en niet meer bij de gemeentebesturen gelegd. De minister kreeg verschillende bevoegdheden waarmee hij onder meer per gemeente de maximale groei kon bepalen en tevens kon besluiten tot stabilisatie van het aantal dienstbetrekkingen of vermindering. Direct na de inwerkingtreding van deze wetswijziging werd er een besluit genomen tot stabilisering van het aantal dienstbetrekkingen. Deze beperking gold niet voor de werknemers die geplaatst

⁶¹ Ibidem, p. 12

waren in de B-categorie. Bij de voorbereiding van deze wetwijziging werd tevens gedacht aan de mogelijkheid tot afschaffing van de B-categorie. De werknemers zouden dan eventueel met behoud van uitkering wel werkzaam kunnen blijven in de werkvoorziening. Hiervoor bleek geen meerderheid te bestaan in de Tweede Kamer. In 1987 werd vervolgens besloten dat voorafgaand aan plaatsing in de B-categorie met behoud van de uitkering een scholings- en trainingsfase zou plaatsvinden. Na de invoering van budgetfinanciering in 1989 zijn alle volumebepalende maatregelen buiten werking gesteld. Door het vooraf vaststellen van budgetten kon het rijk niet meer achteraf voor “verrassingen” komen te staan die veroorzaakt werden door de groei van het werknemersbestand.

De medezeggenschap van medewerkers is geregeld in het Besluit organen van overleg sociale werkvoorziening. Vanaf 1977 kent de WSW organen van overleg, waarin de leiding van het werkverband overleg pleegt met gekozen vertegenwoordigers van het personeel. Deze organen van overleg zijn opgezet analoog aan de bepalingen van de Wet op de Ondernemingsraden.⁶²

4.8.2.4 Naar de Wet inschakeling werkzoekenden

In 1995 heeft het kabinet in zijn discussienota “Stroomlijning gesubsidieerde arbeid: naar een brede inschakeling van werkzoekenden” de plannen met betrekking een aantal vormen van gesubsidieerde arbeid (waaronder de WSW) neergelegd.⁶³ De WSW werd opgenomen in de nieuwe regeling: Wet Inschakeling Werkzoekenden (Stb. 1997, 760). Ook de banenpools en de JWG zijn hierin opgenomen. Voor de WIW wordt verwezen naar § 4.10.1.5.

4.8.3 Totstandkoming van het beleid

(346.)	«346
actor:	de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling:	Het bij AMvB stellen van nadere regels inzake verschillende aspecten van de uitvoering van de Wet Sociale Werkvoorziening.
grondslag:	Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687) [b.w. Stb. 1997, 465], art. 14, 46
periode:	1969 - 1997
product:	algemene maatregel van bestuur, onder andere: <ul style="list-style-type: none"> - Besluit organisatie sociale werkvoorziening (Stb. 1968, 512) - Besluit rechtsbetrekking sociale werkvoorziening (Stb. 1968, 513)

4.8.4 Rechtspositie van het personeel

(349.)	«349
actor:	de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling:	Het vaststellen van loonschalen en het stellen van regels inzake de vakantietoeslag, vergoeding van woon-werkverkeer en werktijden en verlof van de werknemer.
grondslag:	Loonregeling tewerkstelling hoofdarbeiders, doss. 66-0 no. 10 Afd. W 6

⁶² Beschrijving van de wetgeving sociale werkvoorziening is ten dele ontleend aan *Sociale Voorzieningen*, ed. Kluwer, deel 7 Wet sociale werkvoorziening, inleiding p. 31-43

⁶³ Kamerstukken II 1995-1996, 24 347, nr. 1, p.8

Perbericht nr. 95/134 van 24 augustus 1995 van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

- september 1943
 Besluit arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening (Stb. 1968, 518) art. 3, 9, 10 eerste en tweede lid, 12, 13, 14 tweede lid, 15 eerste, derde en tiende lid en 16a tweede lid (b.w. Stb. 1991, 765)
 Besluit rechtspositie en arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening (Stb. 1991, 765) art. 13 derde lid, 14 eerste en tweede lid, 21, 24 eerste lid, 26, 27 eerste lid en 29 derde lid (b.w. Stb. 1997, 466)
- periode: 1943 - 1997
 product: Ministeriële regeling, onder andere:
 - Regeling rechtspositie en arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening (Stcrt. 1991, 251)
- (353.) «353
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het bij AMvB stellen van regels omtrent de rechtspositie en arbeidsvoorwaarden van (gewezen) werknemers.
 grondslag: Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687) [b.w. Stb. 1997, 465], art. 30 eerste tot en met vierde lid
 periode: 1969 - 1997
 product: algemene maatregel van bestuur, onder andere:
 - Besluit arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening (Stb. 1968, 518)
 - Besluit vrijwillig vervroegde uittreding sociale werkvoorziening (Stb. 1981, 472)
 - Besluit organen van overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1977, 449)
 - Besluit centraal overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1991, 288)
 - Besluit rechtspositie en arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening (Stb. 1991, 765)
- (355.) «355
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het voeren van het centraal overleg arbeidsvoorwaarden en rechtspositie sociale werkvoorziening met en leiding geven aan dit overleg.
 grondslag: Besluit centraal overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1991, 288) art. 2 eerste lid, art 4 eerste tot en met het vierde lid, art. 20 (b.w. Stb. 1997, 466)
 periode: 1991 - 1997
 product: verslag
- (356.) «356
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het aanwijzen van ambtenaren en het benoemen van een secretaris die deelnemen aan het centraal overleg sociale werkvoorziening.
 grondslag: Besluit centraal overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1991, 288) art. 4 tweede en derde lid (b.w. Stb. 1997, 466)
 periode: 1991 - 1997
 product: Ministeriële regeling, onder andere
 - Besluit aanwijzing ambtenaren in het Centraal overleg sociale werkvoorziening (Stcrt. 1992, 34)
- opmerking: In de wet wordt een aantal organisaties die aan dit overleg deelneemt vermeld, deelname aan het overleg door een organisatie wordt per K.b. geregeld.

- (357.) «357
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het instellen van werkgroepen die werkzaamheden verrichten ten bate van het centraal overleg sociale werkvoorziening.
 grondslag: Besluit centraal overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1991, 288) art. 8 eerste lid (b.w. Stb. 1997, 466)
 periode: 1991 - 1997
 product: beschikking
- (358.) «358
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het (tezamen) met de vakorganisaties oprichten van een stichting voor pensioenfonds, fonds voor de aanvullende voorziening en een vut-fonds.
 grondslag: Besluit arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening (Stb. 1968, 518) zoals gewijzigd (Stb. 1989, 495) art. 9g eerste lid (b.w. Stb. 1991, 765); Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687) zoals gewijzigd (Stb. 1993, 649) art. 30 a eerste lid (b.w. Stb. 1997, 465);
 periode: 1989 - 1997
 product: algemene maatregel van bestuur
 opmerking: Met de inwerkingtreding van de Wet sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 465) bleven de rechten en plichten van deze stichtingen wel van toepassing (art. 16 derde lid).
- (364.) «364
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het bij AMvB vaststellen van regels inzake het maken van aanspraak op uitkeringen in verband met pensioen, aanvullende oudedagsvoorziening en vrijwillig vervroegde uittreding
 grondslag: Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687) [Stb. 1993, 649; b.w. Stb. 1997, 465], art. 30a eerste lid
 periode: 1994 - 1997
 product: algemene maatregel van bestuur
- (365.) «365
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het benoemen van leden van het bestuur van de Stichting Bedrijfspensioenfonds sociale werkvoorziening.
 grondslag: Besluit arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening (Stb. 1968, 518) zoals gewijzigd (Stb. 1989, 495) art. 9h eerste lid (b.w. Stb. 1991, 765) Statuten Stichting Pensioenfonds Sociale Werkvoorziening art. 6 eerste lid Statuten Stichting Vrijwillig Vervroegde Uittreding Sociale Werkvoorzieningen art. 6 eerste lid
 periode: 1989 - 1997?
 product: Ministerieel besluit
- (367.) «367
 actor: de Stichting Bedrijfspensioenfonds sociale werkvoorziening
 handeling: Het vaststellen van regels betreffende aanspraken op pensioen en op uitkeringen in verband met de aanvullende oudedagsvoorziening.
 grondslag: Besluit arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening (Stb. 1968, 518) zoals

- gewijzigd (Stb. 1989, 495) art. 9h tweede lid (b.w. Stb. 1991, 765)
 Besluit rechtspositie en arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening (Stb. 1991, 765) art. 18 tweede lid (b.w. Stb. 1997, 466)
 Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687) zoals gewijzigd (Stb. 1993, 649) art. 30 a eerste lid (b.w. Stb. 1997, 465)
- periode: 1989 - 1997
 product: pensioenreglement
- (368.) «368
 actor: de Stichting Fonds voor de aanvullende oudedagsvoorziening
 handeling: Het vaststellen van regels betreffende aanspraken op uitkeringen in verband met de aanvullende oudedagsvoorziening
 grondslag: Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687) zoals gewijzigd (Stb. 1993, 649) art. 30 a eerste lid (b.w. Stb. 1997, 465)
 Besluit rechtspositie en arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening (Stb. 1991, 765) art. 18a tweede lid (b.w. Stb. 1997, 466)
- periode: 1992 - 1997
 product: Regelingen
- (369.) «369
 actor: de Stichting vrijwillig vervroegde uittreding sociale werkvoorziening
 handeling: Het vaststellen van regels betreffende aanspraken op uitkeringen in verband met vervroegde uittreding.
 Grondslag: Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687) zoals gewijzigd (Stb. 1993, 649) art. 30a eerste lid (b.w. Stb. 1997, 465)
 Besluit rechtspositie en arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening (Stb. 1991, 765) art. 18b tweede lid (b.w. Stb. 1997, 466)
- Periode: 1992 - 1997
 product: Regelingen
- (370.) «370
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het bij AMvB stellen van regels betreffende het door het gemeentebestuur afdragen van premie en het verschaffen van inlichtingen aan de stichtingen voor pensioenfondsen, fonds voor de aanvullende oudedagsvoorziening en vut-fonds.
 grondslag: Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687) [Stb. 1993, 649; b.w. Stb. 1997, 465], art. 30a zesde lid
 periode: 1994 - 1997
 product: Algemene maatregel van bestuur
- (371.) «371
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het bepalen van de hoogte van het aandeel van het gemeentebestuur in de kosten van de pensioenpremie.
 grondslag: Besluit rechtspositie en arbeidsvoorwaarden sociale werkvoorziening (Stb. 1991, 765) art. 10 en 18c (b.w. Stb. 1997, 466)
- periode: 1992 - 1997
 product: Ministeriële regeling

- (373.) «373
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het goedkeuren dat in het kader van het Besluit organen van overleg, meer werkverbanden als een werkverband worden aangemerkt.
 grondslag: Besluit organen van overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1977, 449) art. 3 eerste lid (b.w. Stb. 1997, 466)
 periode: 1977 - 1997
 product: beschikking
- (374.) «374
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het ontheffen van de gemeente van de toepassingsplicht van het Besluit organen van overleg.
 grondslag: Besluit organen van overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1977, 449) art. 3 derde lid (b.w. Stb. 1997, 466)
 periode: 1977 - 1997
 product: beschikking
- (375.) «375
 actor: de Commissie organen van overleg
 handeling: Het bemiddelen tussen het gemeentebestuur en het orgaan c.q. centraal orgaan indien deze geen overeenstemming hebben kunnen bereiken over bepaalde onderwerpen.
 grondslag: Besluit organen van overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1977, 449) art. 37 eerste lid, vernummerd (Stb. 1986, 724) art. 43 eerste lid (b.w. Stb. 1997, 466)
 periode: 1977 - 1997
 product:
- (376.) «376
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het benoemen van een secretaris van de Commissie organen van overleg.
 grondslag: Besluit organen van overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1977, 449) art. 37 vierde lid, vernummerd (Stb. 1986, 724) art. 43 vierde lid (b.w. Stb. 1997, 466)
 periode: 1977 - 1997
 product: beschikking
- (377.) «377
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het stellen van regels inzake benoeming, ontslag en de toekenning van vacatiegelden en reis- en verblijfkosten voor de leden en de plaatsvervangende leden van de commissie organen van overleg.
 grondslag: Besluit organen van overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1977, 449) art. 37 zesde lid en 39, gewijzigd (Stb. 1986, 724) art. 43 zesde lid en 45 (b.w. Stb. 1997, 466)
 periode: 1977 - 1997
 product: Ministeriële regeling, onder andere:
 - Benoeming leden Commissie organen van overleg (Stcrt. 1978, 121)

4.8.5 Uitvoering

(392.) «392
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het gelijk stellen van personen die niet in Nederland hun woonplaats hebben met personen die zijn opgenomen in het bevolkingsregister, voor de toepassing van WSW.
 grondslag: Wet Sociale Werkvoorziening (Stb.1967, 687) art. 47 tweede lid, gewijzigd (Stb. 1986, 299) art. 47 (b.w. Stb. 1997, 465)
 periode: 1969 - 1997
 product: beschikking

4.8.6 Toezicht

(403.) «403
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het stellen van regels met betrekking tot het verstrekken van inlichtingen door de stichting voor pensioenfonds, fonds voor de aanvullende oudedagsvoorziening en vut-fonds ten behoeve van het toezicht op de uitvoering door de minister.
 grondslag: Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687) zoals gewijzigd (Stb. 1988, 440) art. 37 vierde lid (b.w. Stb. 1997, 465);
 periode: 1988 - 1997
 product: Ministeriële regeling

(404.) «404
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het geven van aanwijzingen aan de stichting voor pensioenfonds, fonds voor de aanvullende oudedagsvoorziening en vut-fonds.
 grondslag: Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687) zoals gewijzigd (Stb. 1993, 649) art. 38 eerste lid (b.w. Stb. 1997, 465);
 periode: 1994 - 1997
 product: aanwijzing

4.8.7 Financiering

(408.) «408
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van een normbedrag ter bepaling of kosten van scholing en vorming ten laste komen van de exploitatierekening van een werkvoorzieningsschap.
 grondslag: Besluit organen van overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1986, 724) art. 24 derde lid (b.w. Stb. 1997, 466)
 periode: 1986 - 1997
 product: Ministeriële regeling

(409.) «409
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van regels ter bepaling van de hoogte van de rijksvergoeding ten behoeve van werkvoorzieningsregelingen.

- grondslag: Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687) art. 40 eerste tot en met het derde lid, art. 41 eerste en tweede lid, art. 42 eerste en tweede lid (b.w. Stb. 1997, 465);
- periode: 1969 - 1997
- product: Ministeriële regeling, onder andere:
- Besluit verhoging rijksvergoeding sociale werkvoorziening (Stb. 1968, 516)
 - Besluit rijksvergoeding bijzondere groepen sociale werkvoorziening (Stb. 1968, 515) Besluit tijdelijke extra-vergoeding sociale werkvoorziening (Stcrt. 1981, 239)
 - Besluit rijksvergoeding bijzondere groepen sociale werkvoorziening (Stb. 1981, 363)
 - Besluit financieel verdeelmodel sociale werkvoorziening (Stb. 1990, 185)
- (410.) «410
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het vaststellen van regels voor het declareren van de rijksvergoeding (ondermeer bevoorschotting) ingevolge de werkvoorzieningsregelingen en het verstrekken van gegevens welke op deze uitgaven betrekking hebben.
- grondslag: Sociale werkvoorzieningsregeling voor hoofdarbeiders (Stcrt. 1953, 32) art. 25
Gemeentelijke sociale werkvoorzieningsregeling voor handarbeiders (Stcrt. 1963, 248) art. 88 derde lid, 94
Wet sociale werkvoorziening (Stb. 1967, 687) art. 43 eerste en tweede lid, 48 eerste lid (b.w. Stb. 1997, 465)
- periode: 1953 - 1997
- product: Ministeriële regeling, onder andere:
- Besluit declaraties en jaaropgaven complementaire sociale voorzieningen 1974 (Stcrt. 1974, 15)
 - Besluit declaraties en jaaropgaven sociale werkvoorziening 1982 (Stcrt. 1981, 239)
 - Besluit informatie sociale werkvoorziening (Stcrt. 1988, 210)
 - Besluit betaalbaarstelling vergoedingen sociale werkvoorziening (Stcrt. 1988, 250)
- (411.) «411
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het bij of krachtens AMvB vaststellen van nadere regelingen inzake de samenstelling van de posten van de exploitatierekening.
- grondslag: Wet Sociale Werkvoorziening (Stb.1967, 687) [b.w. Stb. 1997, 465], art. 42
- periode: 1982 - 1997
- product: algemene maatregel van bestuur, onder andere:
- Besluit vaststelling saldo exploitatierekening werkverbanden der sociale werkvoorziening en advies over belangrijke uitgaven (Stb. 1981, 765)
 - Besluit lasten sociale werkvoorziening (Stb. 1988, 662)

4.8.8 Rechtsbescherming

- (417.) «417
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

- handeling: Het inwinnen van advies bij of het verzoeken om een uitspraak door de Advies- en Arbitragecommissie wanneer het centraal overleg sociale werkvoorziening over een onderwerp geen overeenstemming bereikt en het voordragen van leden van genoemde commissie ter behandeling van het geschil.
- grondslag: Besluit centraal overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1991, 288) art. 13 eerste en tweede lid, art. 14 tweede lid (b.w. Stb. 1997, 466)
- periode: 1991 - 1997
- product: adviezen
- (418.) «418
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- handeling: Het beslissen op een door een plaatselijk orgaan van overleg ingesteld beroep tegen een beslissing van het gemeentebestuur.
- grondslag: Besluit organen van overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1977, 449) art. 35 derde lid, gewijzigd (Stb. 1986, 724) art. 41 vijfde lid
Besluit organen van overleg sociale werkvoorziening (Stb. 1986, 724) art. 37 vijfde en zesde lid (b.w. Stb. 1997, 466)
- periode: 1977 - 1997
- product: beschikking
- opmerking: Voordat het orgaan kan overgaan tot het indienen van een beroep bij de minister is in aantal gevallen een bemiddelingspoging van de Commissie organen van overleg vereist.

4.9 Voorzieningen voor kunstenaars

4.9.1 Inleiding⁶⁴

De overheidsbemoeienis met de sociaal-economische hulpverlening aan kunstenaars startte in 1935, toen de minister van Sociale Zaken samen met kunstenaarsverenigingen de Stichting Voorzieningsfonds voor Kunstenaars (VvK) oprichtte. Het fonds werkte als een vorm van sociale verzekering voor kunstenaars. Het verkreeg zijn gelden van de aangesloten verenigingen van kunstenaars, die een bepaald bedrag per aangesloten kunstenaar afdroegen, van de gemeenten en van het Rijk en verstreekte gedurende een bepaalde tijd een uitkering aan een aangesloten, hulpbehoevende kunstenaar. De minister van Sociale Zaken diende toestemming te verlenen voor de toelating van een kunstenaarsvereniging en voor de wijziging van het reglement, hetgeen onder ander nodig was voor wijziging van de uitkeringsbedragen.

Toe na de oorlog een nieuwe regeling tot stand kwam voor de hulpverlening aan zelfstandigen, kwam ook de positie van de kunstenaars (als zijnde zelfstandigen) aan de orde. Dit leidde tot de totstandkoming in 1949 van de eerste regeling voor sociale bijstand aan beeldende kunstenaars, hier verder Beeldende Kunstenaars Regeling (BKR) genoemd.⁶⁵ Deze regeling was een uniformering van de praktijk waarin aan kunstenaars subsidie werd verleend uit het VvK, op grond van de Zelfstandigenregeling of op grond van in sommige gemeenten reeds aanwezige contraprestatie-regelingen. De BKR werd vernieuwd in 1952, 1956, 1964 en 1971. De BKR had tot doel het verlenen van sociale bijstand aan beeldende kunstenaars die in maatschappelijke moeilijkheden verkeerden door de aankoop van door hen vervaardigde werkstukken of het verstrekken van opdrachten voor kunstwerken.⁶⁶ De BKR kende geen wettelijke grondslag, maar werd vastgesteld door de minister van Sociale Zaken (pseudo-wetgeving) en uitgevoerd door de gemeenten. Ten behoeve van de uitvoering stelde een gemeente een adviescommissie in, eventueel in samenwerking met andere gemeenten. In deze commissie hadden gemeenteambtenaren zitting, kunstenaars en de Rijksconsulenten of een door hem gemachtigde persoon. Deze plaatselijke of regionale commissie controleerde of de aanvrager aan de in de BKR gestelde voorwaarden voldeed en de kunstenaars-geleding beoordeelde de artistieke capaciteiten van de kunstenaar. Ook adviseerde de commissie de gemeente over het verstrekken van opdrachten aan kunstenaars. Voor bepaalde besluiten was de instemming van de Rijksconsulenten vereist.

Vanaf 1952 bestond er een centrale adviescommissie voor de BKR die de minister in een aantal voorgeschreven gevallen adviseerde, maar ook uit eigen beweging. De belangrijkste taken waren het adviseren over de regelgeving, over gevallen waarover bij de gemeentes tussen Rijksconsulenten en gemeentebestuur of adviescommissie onenigheid bestond en over aanvragen van kunstenaars om revisie, dat is herziening door de minister van het door een gemeente genomen besluit.

De kunstwerken, die via aankoop of opdrachten werden verworven, kregen aanvankelijk

⁶⁴ Voor de inleiding is met name gebruik gemaakt van:

E.P. Veltkamp, *Inventaris van de van het handelen van de Directie Complementaire Sociale Voorzieningen van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en voorgangers ten aanzien van sociale voorzieningen voor beeldende kunstenaars, 1946 - 1984*, Ministerie van SZW (Den Haag 1994), p. 9-17 (Inleiding)

G. Muskens, *Samenvattend eindverslag van het onderzoek naar het functioneren van de BKR* (Den Haag 1983), p. VIII-X

⁶⁵ De citeertitel Beeldende Kunstenaars Regeling werd voor het eerst gebruikt voor de Regeling Sociale Opdrachten Beelden Kunstenaars uit 1956. De regelingen daarvoor kenden geen citeertitel; ter vereenvoudiging wordt in dit onderzoek die titel voor alle regelingen gebruikt.

⁶⁶ Naast de voorzieningen van de BKR zijn de uitkeringen van de VvK blijven bestaan; voorwaarde hiervoor was dat de kunstenaar lid moest zijn van een bij het fonds aangesloten vereniging.

alleen een plaats in openbare en semi-openbare instellingen. De Rijksconsulenten vertegenwoordigden het Rijk bij de verdeling van de via de BKR verworven kunstwerken. - Daarnaast speelde zij een bemiddelende rol bij de inbruikleengeving van de ingevolge de BKR door het Rijk verworven kunstvoorwerpen. Het beheer van de kunstvoorwerpen van het Rijk was in handen van de Dienst Verspreide Rijkscollecties. Handelingen van deze actor zijn buiten beschouwing gelaten. In 1979 werd het mogelijk de kunstwerken uit te lenen aan particulieren via artotheken en ander kunstuitleeninstellingen, tenzij de kunstenaar zich hier tegen verzette.

In de jaren '60 nam het aantal kunstenaars dat gebruik maakte van de BKR enorm toe, waardoor de kosten van de regeling evenredig toenamen, niet alleen voor de uitkeringen maar ook voor de opslag van de aangekochte kunstwerken. Vanwege het open-einde-karakter van de regeling werd er gezocht naar oplossingen voor dit probleem. Nadat in 1984 de eisen voor toelating verscherpt waren, werd uiteindelijk besloten de BKR af te bouwen. Met ingang van 1987 werd de regeling buiten toepassing verklaard, dat wil zeggen dat er geen nieuwe aanvragen konden worden ingediend.⁶⁷ De regeling bleef nog geldig voor de afhandeling van lopende zaken (waaronder revisie) en vanwege de bepalingen over de verdeling van en het verkoopverbod voor de kunstwerken. Tevens werd met ingang van dat jaar de verantwoordelijkheid voor het beleid ten aanzien van beeldende kunstenaars geheel overgedragen aan de minister van WVC. Met de intrekking van de BKR door deze minister in 1992 werd de mogelijkheid geopend om de kunstvoorwerpen te vervreemden, door middel van bijvoorbeeld schenking van de in bruikleen gegeven kunstwerken of verkoop van de kunstwerken uit depot.⁶⁸

4.9.2 Wet Inkomensvoorziening Kunstenaars

In 1995 maakte de minister van Sociale Zaken via een brief aan de Tweede Kamer plannen kenbaar gemaakt voor een wettelijke regeling die in een aparte inkomensvoorziening voorziet voor kunstenaars.⁶⁹ In 1996 is het wetsvoorstel voor de Wet Inkomensvoorziening Kunstenaars (WIK) bij de Tweede Kamer ingediend.⁷⁰ De regeling moet ondersteuning bieden aan kunstenaars bij de opbouw van een renderende beroepspraktijk en professionele kunstenaars uit de bijstand houden. De minister van OCW zal medeverantwoordelijkheid dragen voor deze regeling. In Stb. 1998, 59 is de wet gepubliceerd. De wet is op 1 januari 1999 in werking getreden (Stb 1998, 578).

Zodoende kunnen sinds 1 januari 1999 beroepsmatig actieve kunstenaars maximaal 48 maanden een beroep doen op de WIK als zij in de opbouwperiode van een renderende beroepspraktijk als kunstenaar niet zelfstandig in de kosten van het levensonderhoud kunnen voorzien. Hierbij hoefde de kunstenaar niet aan de verplichtingen te voldoen die gericht waren op inschakeling in de arbeidsmarkt, welke gegolden zouden hebben als de kunstenaar een beroep had gedaan op de Algemene bijstandswet.

Vanwege de bijzondere positie van de WIK binnen het stelsel van sociale voorzieningen is drie jaar na inwerkingtreding van de wet een verslag over de doeltreffendheid en effecten van de wet naar de Staten-Generaal gezonden. Uit de evaluatie blijkt dat de uitgangspunten van de WIK positief door de kunstenaars worden beoordeeld. Vooral voor de aankomende kunstenaars en gevestigde kunstenaars met een tijdelijk inkomensprobleem bood de wet

⁶⁷ Overgangsmaatregel Beeldende Kunstenaarsregeling (Stert. 1986, 245)

⁶⁸ Besluit van de minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 5 oktober 1992 (Stert. 207)

⁶⁹ Kamerstukken II, 1994-1995, 24 241, nr. 1

⁷⁰ Kamerstukken II, 1996-1997, 25 053

goede mogelijkheden. Hiernaast werd de WIK echter wel op inhoudelijk- en op uitvoeringsniveau als een ingewikkelde en bureaucratische regeling ervaren. Hierop is besloten dat de WIK op onderdelen aanpassing behoeft.

4.9.2.1 *Wet werk en inkomen kunstenaars*

Vanwege de aard van de aanpassingen en de doorwerking die deze hebben op de systematiek van de WIK is voorgesteld om de financiële ondersteuning van kunstenaars opnieuw vast te stellen in een herziene WIK, de Wet werk en inkomen kunstenaars (WWIK). Net als in de Wet werk en bijstand krijgt ook het uitgangspunt dat iedereen in eerste instantie zelf verantwoordelijk is voor de voorziening in het bestaan ook een rol in de WWIK. Dit betekent dat de kunstenaar alle vrijheid krijgt om een rendabele beroepspraktijk op te bouwen. De centrale uitgangspunten uit de WIK blijven zodoende ongewijzigd. Ook bij de WWIK wordt een beginnende kunstenaar ondersteund bij het opbouwen van een praktijk, dan wel worden kunstenaars in staat gesteld een tijdelijke terugval in inkomsten te ondervangen. In de WWIK wordt van de kunstenaar echter wel een tegenprestatie verlangd: hij dient op termijn zelfstandig in het levensonderhoud te kunnen voorzien. Hierbij wordt het de verantwoordelijkheid van de kunstenaar én zijn partner om in de inkomensvoorziening te voorzien. De WWIK is immers een inkomensvoorziening met een specifiek doel voor een specifieke groep van rechthebbenden. De beoogde inwerkingtreding is 1 januari 2005.⁷¹

4.9.3 *Totstandkoming van het beleid*

- (426.) «426
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het verlenen van toestemming voor de wijziging van het reglement van de Stichting ‘Voorzieningsfonds voor Kunstenaars’.
grondslag: Reglement van de Stichting ‘Voorzieningsfonds voor Kunstenaars’
periode: (1935) 1940 - 2002
product: beschikking
- (427.) «427A+427B
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap
handeling: Het verlenen van toestemming voor de toelating van kunstenaarsverenigingen tot de Stichting ‘Voorzieningsfonds voor Kunstenaars’.
grondslag: Reglement van de Stichting ‘Voorzieningsfonds voor Kunstenaars’
periode: (1935) 1940 - 2002
product: beschikking
- (586.)
actor: de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap
handeling: Het aanwijzen van een opleiding die een kunstenaar met goed gevolg kan volgen om daarna recht te hebben op een uitkering.
grondslag: Wet inkomensvoorziening kunstenaars (Stb. 1998, 59) [Stb. 2000, 299], art. 4
periode: 1998 -
product: Aanwijzingsbesluit, o.a.:
 - Regeling Wet inkomensvoorziening kunstenaars (Stert. 1999, 247)

⁷¹ Kamerstukken II, 2003-2004, 29 574, nr. 3

opmerking: Uitsluitend op verzoek van de adviserende instelling kan de minister buitenlandse opleidingen aanwijzen als vergelijkbare opleidingen.

4.9.4 Uitvoering

(587.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het vaststellen en herzien van de uitkering voor kunstenaars, alsmede het percentage vakantiebijslag.
grondslag: Wet inkomensvoorziening kunstenaars (Stb. 1998, 59) [Stb. 2003, 376], art. 12
periode: 1998 -
product: Ministerieel besluit

(588.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het erkennen van één instelling als adviserende instelling.
grondslag: Wet inkomensvoorziening kunstenaars (Stb. 1998, 59) [Stb. 1998.59], art. 26, 27, 28 en art. 50
periode: 1998 -
product: Erkenningsbesluit
opmerking: Aan een erkenning kunnen voorschriften verbonden worden. In een besluit tot intrekking worden ook – indien nodig – de gevolgen van de intrekking geregeld. Bij artikel 50 is de Stichting Kunstenaars & Cultuur en Ondernemerschap te Amsterdam erkent.

4.10 Additionele arbeid

4.10.1 Inleiding

4.10.1.1 Jeugdwerkgarantiewet

Het voornemen, om aan jongeren die geen werk kunnen vinden, een tijdelijke boventallige baan te bieden werd voor het eerst vastgelegd in het regeerakkoord van het kabinet Lubbers-II.⁷² De maatregel is bedoeld voor de bestrijding van de harde kern van de Jeugdwerkloosheid en maakt onderdeel uit van het zogenaamde activerende arbeidsmarktbeleid voor jongeren (AAJ). In het AAJ worden drie fasen onderscheiden, tijdens de eerste fase die loopt tot een half jaar werkloosheid is de arbeidsvoorziening verantwoordelijk voor het aan het werk helpen van jongeren, deze fase kan verlengd worden tot twaalf maanden. In de tweede fase meldt de arbeidsvoorziening de werkloze jongere aan bij de JWG-organisatie, deze biedt de jongere werk aan of activiteiten die de jongeren voorbereiden op een tijdelijke dienstbetrekking. In de derde fase is de arbeidsvoorzieningsorganisatie opnieuw verantwoordelijk voor de bemiddeling van JWG-jongeren naar reguliere arbeid.⁷³

De hoofdlijnen van de JWG zijn in informele gesprekken met de VNG en vertegenwoordigers van werknemers- en werkgeversorganisaties ontwikkeld. Tijdens die gesprekken werd al duidelijk dat een wettelijke regeling van de JWG niet binnen een redelijke termijn kon worden gerealiseerd. Vandaar dat het kabinet in 1987 heeft besloten tot het treffen van de Tijdelijke Voorziening Gemeentelijke Werkgelegenheidsinitiatieven. Daarmee wilde men inspelen op initiatieven die door gemeenten waren ontwikkeld, vooruitlopend op de inwerkingtreding van de JWG. De TVGWJ kende andere voorwaarden dan de JWG.⁷⁴

De landelijke inwerkingtreding van Jeugdwerkgarantiewet was per 1 januari 1992. De verantwoordelijkheid voor de organisatie van de uitvoering van de Jeugdwerkgarantiewet rust bij het gemeentebestuur. Zij is belast met de instelling en de instandhouding van een JWG-organisatie, die zich bezig houdt met het werven van garantieplaatsen en het vervullen van deze plaatsen. Het gemeentebestuur heeft een aanvullende taak in verhouding tot de arbeidsvoorzieningsorganisatie, die verantwoordelijk blijft voor de bemiddeling van reguliere arbeid ten behoeve van de doelgroep. De garantieplaats is de feitelijke werkplek. De jongere krijgt een dienstbetrekking van 32 uur tegen het minimumloon.

De doelgroep van de JWG werd stapsgewijs uitgebreid. De JWG ging in eerste instantie van start met werkloze jongeren tot 18 jaar en werkloze schoolverlaters tot 21 jaar. Per 1 januari 1994 vallen werkloze jongeren tot 21 jaar en werkloze schoolverlaters tot 23 jaar onder de werking van de wet. De leeftijd van de groep schoolverlaters wordt in principe vanaf 1996 steeds weer met een jaar verhoogd, zodat in 1999 behalve de werkloze jongeren tot 21 jaar ook de werkloze schoolverlaters tot 27 jaar onder de JWG vallen.

In 1994 is de JWG ingrijpend gewijzigd. Sindsdien bestaat de mogelijkheid om jongeren die door in de persoon gelegen factoren nog niet op een garantieplaats kunnen worden geplaatst, een voorbereidingsovereenkomst aan te bieden. In deze voorbereidingsfase worden door de jongere activiteiten verricht om hem zodanig voor te bereiden dat hij in staat is om te functioneren op een garantieplaats.⁷⁵

Met ingang van 1995 is de marktsector opengesteld voor de plaatsing van JWG-ers. Gemeenten krijgen hierdoor meer mogelijkheden voldoende garantieplaatsen te creëren. Om een aantal regelingen onderling meer op elkaar af te stemmen is er voor gekozen om de JWG en de banenpools met ingang van 1998 te laten opgaan in de WIW (zie § 4.10.1.5)

⁷² J.J. Vis [e.a.], *Regeerakkoord 1986, tekst en uitleg* (Den Haag 1986), p. 16

⁷³ Aad Noordermeer en Jan van Eck, *Overzicht arbeidsmarktmaatregelen* (Den Haag 1966), p. 33

⁷⁴ *Sociale Voorzieningen*, ed. Kluwer, deel 5 Additionele arbeid, inleiding p. 2

⁷⁵ Noordermeer, *Overzicht arbeidsmarktmaatregelen*, p. 33

4.10.1.2 *Rijksbijdrageregeling banenpools*

In het regeerakkoord van najaar 1989 van het kabinet Lubbers III werd de Rijksbijdrageregeling banenpools gelanceerd. Deze voorziening werd in het leven geroepen ten behoeve van langdurig werklozen (langer dan drie jaar) die met inzet van arbeidsvoorzieningsmaatregelen die tot dan waren ontwikkeld moeilijk aan werk konden worden geholpen.⁷⁶

In het kader van de banenpool krijgen deelnemers betaalde arbeid aangeboden op boventallige arbeidsplaatsen in de collectieve sector. Op die manier wordt maatschappelijk nuttig werk tot stand gebracht en wordt getracht sociale uitsluiting te voorkomen.

Het tot stand brengen van de banenpool is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de arbeidsvoorziening en het betrokken gemeentebestuur. Bij de instellen van een banenpool is het mede in verband met de subsidieverstrekking een essentiële voorwaarde dat er een samenwerkingsafspraken bestaat tussen het Regionaal Bestuur Arbeidsvoorziening en het gemeentebestuur. Verder moet er overeenstemming bestaan over het instellen van een regeling ter voorkoming van budget- respectievelijk concurrentievervalsing en verdringing van bestaande werkgelegenheid en op welke wijze in voorkomende gevallen de doorstroming naar reguliere arbeid wordt bevorderd.

De banenpooler treedt in dienst van een lokale banenpoolorganisatie en krijgt in principe een dienstverband voor onbepaalde tijd, vanaf het moment dat de banenpool de werkloze werknemer feitelijk aan de inlener ter beschikking stelt. Full-time scholing met behoud van loon, is gedurende maximaal een jaar mogelijk wanneer er sprake is van een “uitstroomplan” gericht op het vinden van reguliere arbeid.

Uitkeringsgelden van deelnemende langdurig werklozen vormen het leeuwendeel van de financiering van de banenpool. Daarnaast verstrekt het CBA een subsidie van 3500 gulden per deelnemer. In een aantal gemeenten hadden al experimenten plaatsgevonden met alternatieve vormen van werkgelegenheid en deze hadden bruikbare elementen opgeleverd voor de vormgeving van banenpools op ruimere schaal. Bij de start van de instelling van de banenpool, maakte het rijk met 37 gemeenten afspraken over de verstrekking van een nieuwe uitkering, de zogenaamde brede doeluitkering sociale vernieuwing, deze gelden mochten ook ten behoeve van de banenpool-organisatie worden ingezet.

De beloning in de banenpool is vastgesteld op het minimumloon, er mogen geen toeslagen worden verstrekt.

Ook de banenpool is per 1998 op gegaan in de WIW (zie § 4.10.1.5)

4.10.1.3 *Regeling extra werkgelegenheid langdurig werklozen (40.000 banenplan, Melkertbanen)*

In de periode tot en met 1998 financiert het kabinet in totaal 40.000 nieuwe arbeidsplaatsen in delen van de collectieve sector ten behoeve van langdurig werklozen. De banen zijn bestemd voor mensen die een jaar werkloos zijn en een uitkering ontvangen op grond van de nAbw, IOAW of de IOAZ. Ook deelnemers aan de banenpool en JWG-ers die 27 jaar worden komen ervoor in aanmerking.

Van de 40.000 banen zijn in 1995 op jaarbasis 5000 banen beschikbaar gekomen. (2500 bij de gemeenten en 2500 bij de zorgsector). Het ministerie van Binnenlandse Zaken bekostigt de banen bij 31 gemeenten. Met het banenplan wil het kabinet aansluiten bij het “grote-stedenbeleid”. De extra arbeidsplaatsen worden bij voorrang gecreëerd in gemeenten die gebukt gaan onder een opeenstapeling van maatschappelijke problemen. De banen in de zorgsector komen voor rekening van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, de

⁷⁶ Ibidem, p. 23

middelen voor de deze arbeidsplaatsen worden toegeedeeld via voor die sectoren relevante reguliere financieringsstromen, dus niet via de Melkertregeling. Deze rijksbijdragen (ongeveer veertigduizend gulden per arbeidsplaats) gaan in het eerste geval naar de gemeenten en in het tweede geval naar de zorginstellingen. De minister van Sociale Zaken heeft de verantwoordelijkheid voor de bestuurlijke coördinatie van de uitvoering van dit alles. De arbeidsplaatsen dienen een aanvulling te vormen op de reeds bestaande werkgelegenheid, de eenmalige controle hierop vindt plaats door een accountant. Het extra karakter van een arbeidsplaats kan bijvoorbeeld blijken uit een positief advies van het medezeggenschapsorgaan.

Alle kandidaten voor alle arbeidsplaatsen worden voorgedragen bij de arbeidsvoorziening door het gemeentebestuur en in principe wordt er een dienstbetrekking van ten hoogste 32 uur aangegaan. De gemeente kan een kortere arbeidsduur hanteren voor bijvoorbeeld iemand met een handicap of gezinsverantwoordelijkheid.⁷⁷

4.10.1.4 Experimenten activering uitkeringsgelden

In het kader van de bestrijding van de werkloosheid is voor een beperkt aantal gemeenten, instellingen en organisaties, de gelegenheid geschapen om uitkeringsgelden te gebruiken voor het creëren van nieuwe banen. Het rijk stond hier tot voor kort zeer terughoudend tegenover omdat uitkeringen volgens de wet bedoeld zijn om in een bestaansvoorziening te voorzien, en niet om banen te financieren. Krachtens de regeling experimenten activering uitkeringsgelden werd aan gemeenten de mogelijkheid geboden voorstellen in te dienen voor projecten die leiden tot nieuwe werkgelegenheid. Omdat het hier een experiment betreft zijn niet alle ingediende projectvoorstellen gehonoreerd. Bij de selectie is met name gelet op de aanwezigheid van vernieuwende elementen.

De doelgroep voor de experimenten bestaat uit bijstandsgerechtigden die een jaar werkloos zijn en een uitkering ontvangen op grond van de Abw, IOAW of de IOAZ. Zij krijgen een arbeidsovereenkomst aangeboden voor tenminste zes maanden.

De projecten worden voor een maximale duur van 2 jaar gesubsidieerd, voor iedere beschikbare arbeidsplaats is achttienduizend gulden beschikbaar. (Dat bedrag is gebaseerd op het gemiddelde rijksaandeel (90 %) in de bespaarde uitkering.)

Het uiteindelijke doel van de regeling is om aan de hand van de experimenten inzicht te krijgen in effectieve methoden om langdurig werklozen aan de slag te krijgen en die zo mogelijk landelijk toe te passen. Een belangrijke voorwaarde voor het verkrijgen van de rijksbijdrage is dan ook dat wordt meegewerkt aan de evaluatie van de subsidieregeling.

4.10.1.5 Wet inschakeling werkzoekenden

In 1995 heeft het kabinet in zijn discussienota "Stroomlijning gesubsidieerde arbeid: naar een brede inschakeling van werkzoekenden" de plannen met betrekking een aantal vormen van gesubsidieerde arbeid (waaronder de WSW) neergelegd.⁷⁸ Gesubsidieerde arbeid is bedoeld voor mensen die niet of niet direct aan werk geholpen kunnen worden en/of voor mensen voor wie arbeid onder aangepaste omstandigheden noodzakelijk is. Gesubsidieerde arbeid kent een dubbel doel: aan de ene kant het van overheidswege aanbieden van arbeid onder gegeven omstandigheden, aan de andere kant het opdoen van werkervaring en de bevordering van de arbeidsbekwaamheid door de werknemers. Het aanbod is dan ook niet puur gericht op bijstandsgerechtigde, maar omvat ook de grote groep werknemers voor wie gesubsidieerde

⁷⁷ Kamerstukken II, 1993-1994, 23 406, nr. 1, *Meer werk, weer werk*, werkgelegenheidsnotitie behorende bij de begroting 1994 van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Noordermeer, *Overzicht arbeidsmarktmaatregelen*, p. 15-19

⁷⁸ Kamerstukken II, 1995-1996, 24 347, nr. 1

Persbericht nr. 95/134, 24 augustus 1995 van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

arbeid een opstap kan zijn naar een normale baan. Tevens omvat deze groep ook de werknemers die langdurig op gesubsidieerde arbeid zijn aangewezen.⁷⁹ Op 1 januari 1998 is de Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 760 – WIW) inwerking getreden. Deze wet bevat een nieuwe regeling voor bepaalde soorten van gesubsidieerde arbeid. De WIW vervangt de Rijksbijdrageregeling banenpools en de Jeugdwerkgarantiewet. De zogenaamde Melkert-banen worden door de WIW niet aangetast. De nieuwe wet bevat voornamelijk een verandering van de bestuurlijke en financiële organisatie van de gesubsidieerde arbeid ten opzichte van de oude twee regelingen. Doelstelling van de nieuwe wet was dat werklozen nu (nog) doelmatiger naar reguliere arbeid worden toe geleid. In tegenstelling tot de banenpoolregeling ligt in de WIW meer de nadruk op het bevorderen van de uitstroom naar regulier werk. Zo krijgen nieuwe deelnemers een contract voor twee jaar, wat alleen bij onvoldoende doorstroommogelijkheden – na een nieuwe indicatie door het CWI – verlengd kan worden. Naast de nadruk op doorstroom is het in een WIW-dienstbetrekking ook mogelijk om werklozen met geen of weinig doorstroomperspectief in de gelegenheid te stellen om een inkomen te verwerven met maatschappelijk nuttige arbeid.⁸⁰ Per 1 januari 2004 is de WIW opgegaan in de Wet werk en bijstand (zie § 4.4.2).

4.10.1.6 Besluit in- en doorstroombanen

Vier jaar na de inwerkingtreding van de Regeling extra werkgelegenheid voor langdurig werklozen (zie § 4.10.1.3) werd de regeling voorzien van een nieuw element: de doorstroombaan. Dit type baan was bedoeld om de doorstroom vanuit de regeling naar de reguliere arbeid een stimulans en wettelijke basis te geven. De regeling in- en doorstroombanen werd na een jaar vervangen door het Besluit in- en doorstroombanen (Stb. 1999, 591 – ID-besluit). Het besluit heeft als doel het regelen van de aanspraken van de gemeenten op financiële middelen in verband met de kosten die voortkomen uit het creëren van extra werkgelegenheid voor langdurig werklozen. Met ingang van 1 januari 2003 worden in- en doorstroombanen niet langer beschouwd als structurele banen, maar als gesubsidieerde banen, die een opstap vormen naar een reguliere baan. Om gemeenten verder te ondersteunen bij het realiseren van uitstroom uit de huidige ID-banen is er een tijdelijke stimuleringsregeling ingesteld voor het regulier maken van 10.000 ID-banen. Deze regeling staat open voor alle sectoren waarin ID-werknemers werkzaam zijn.⁸¹ Per 1 januari 2004 is het ID-besluit opgegaan in de Wet werk en bijstand (zie § 4.4.2).

4.10.2 Totstandkoming van het beleid

(455.)	«455
actor:	de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling:	Het bij AMvB stellen van regels ten aanzien van het begrip jongere.
grondslag:	Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) art. 2 zesde lid (b.w. Stb. 1997, 760)
periode:	1992 - 1997
product:	algemene maatregel van bestuur, onder andere: - Besluit van 7 september 1992 (Stb. 1992, 499)

⁷⁹ N.J. van de Vrie, 'Ontwikkelingen in de gesubsidieerde arbeid', in: *PS Documenta* nr. 4 (2002), p. 319

⁸⁰ P. Schaler en A. Bungener, 'Verandering in de gesubsidieerde arbeid? De Wet inschakeling werkzoekenden', in: *Rechtshulp* nr. 1 (1999), p. 35

StimulanSZ, *De weg naar regulier werk. Eindnota van het stimuleringsproject voor de uitstroom van ex-banenpoolers* (Den Haag 2002), p. 6-7

⁸¹ N. van de Vrie, 'Ontwikkelingen in de gesubsidieerde arbeid', in: *PS Documenta* nr. 3 (2003), p. 179-180, 183

(456.) «456
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het bij AMvB aanwijzen van categorieën die gelijk gesteld worden met een jongere.
 grondslag: Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) zoals gewijzigd (Stb. 1994, 361) art. 2 zevende lid (b.w. Stb. 1997, 760)
 periode: 1994 - 1997
 product: algemene maatregel van bestuur, onder andere:
 - Regeling nieuwkomers JWG (Stb. 1994, 362)
 - Besluit arbeidsongeschikte jongeren JWG (Stb. 1994, 656)

(457.) «457
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het bepalen of een rechtspersoon is gericht op het behalen van winst alsmede of de rechtspersoon kan optreden als garantieplaatsverschaffer.
 grondslag: Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) art. 8 derde en vierde lid (b.w. Stb. 1997, 760)
 periode: 1992 - 1997
 product: Ministeriële regeling, onder andere:
 - Besluit JWG non-profit sector (Stcrt. 1991, 156)
 - Besluit JWG profit sector (Stcrt. 1994, 251)

(589.)
 actor: de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van beleidsregels voor extra arbeidsplaatsen.
 grondslag: Regeling in- en doorstroombanen voor langdurig werklozen (Stcrt. 1998, 246) [b.w. Stcrt. 1999, 591], art. 1, 2 en art. 16
 periode: 1998 - 1999
 product: Beleidsregels

4.10.3 Uitvoering

(458.) «458
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van regels inzake het begrip «inkomsten».
 grondslag: Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) art. 2 vijfde lid (b.w. Stb. 1997, 760)
 periode: 1992 - 1997
 product: Ministeriële regeling

(459.) «459
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van regels m.b.t. een vergoeding die de garantieplaatsverschaffer aan de Jeugdwerkgarantieorganisatie verschuldigd is.
 grondslag: Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) art. 8 zesde lid (b.w. Stb. 1997, 760)
 periode: 1992 - 1997
 product: Ministeriële regeling

(460.) «460

- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van regels met betrekking tot de bevoegdheden van de Jeugdwerkgarantieorganisaties.
 grondslag: Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) zoals gewijzigd (Stb. 1994, 361) art. 15 tweede lid (b.w. Stb. 1997, 760)
 periode: 1994 - 1997
 product: Ministeriële regeling
- (461.) «461
 actor: het Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het voorbereiden van een K.b. met betrekking tot de het tijdstip van de inwerkingtreding van de JWG voor bepaalde leeftijdscategorieën.
 grondslag: Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) art. 34 eerste tot en met derde lid, 35 eerste en tweede lid (b.w. Stb. 1997, 760)
 periode: 1992 - 1997
 product: Koninklijk Besluit, onder andere:
 - Besluit inwerkingtreding (Stb. 1991, 428)
 - Besluit invoeringstraject (Stb. 1992, 498)
 - Besluit invoeringstraject (Stb. 1992, 708)
 - Besluit invoeringstraject (Stb. 1993, 485)
- (462.) «462
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het doen van een kennisgeving inzake de deelname van gemeenten aan de JWG.
 grondslag: Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) art. 34 tweede lid (b.w. Stb. 1997, 760)
 periode: 1992 - 1997
 product: Kennisgeving, onder andere:
 - Bekendmaking toepassing Jeugdwerkgarantiewet per 1 september 1991 (Stcrt. 1991, 197)
 - Bekendmaking toepassing Jeugdwerkgarantiewet (Stcrt. 1991, 212)
- (463.) «463
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het op verzoek van de gemeente bepalen dat betrokken gemeente voor een periode niet hoeft deel te nemen aan de JWG.
 grondslag: Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) art. 36 (b.w. Stb. 1997, 760)
 periode: 1992 - 1997
 product: beschikking
- (471.) «471
 actor: de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties
 de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het verwerken van door de gemeente verstrekte statistische gegevens omtrent het aantal gerealiseerde arbeidsplaatsen.
 grondslag: Regeling extra werkgelegenheid voor langdurig werklozen 1995 (Stcrt. 1995, 13) art. 10 eerste lid
 Regeling extra werkgelegenheid voor langdurig werklozen 1996, 1997 en 1998 (Stcrt. 1997, 166), art. 10 (b.w. 1998, 246)

Regeling in- en doorstroombanen voor langdurig werklozen (Stcrt. 1998, 246), art. 2 (b.w. Stb. 1999, 591)
 periode: 1995 - 1999
 product: Overzichten

(590.) vervallen

(591.)
 actor: de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties
 handeling: Het beslissen dat de niet op enig moment in 1997 en/of 1998 feitelijk bezette arbeidsplaatsen met ingang van 1 januari 1998 of 1999 komen te vervallen.
 grondslag: Regeling extra werkgelegenheid voor langdurig werklozen 1996, 1997 en 1998 (Stcrt. 1995, 13) [b.w. Stcrt. 1998, 246], art. 5
 periode: 1995 - 1998
 product: Beslissing

4.10.4 Financiering en toezicht

(473.) «473
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 handeling: Het vaststellen van regels ter bepaling van de hoogte van de rijksvergoeding ten behoeve van additionele werkgelegenheidsregelingen en experimenten gericht op de uitvoering van deze regelingen.
 grondslag: Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) zoals gewijzigd (Stb. 1994, 361) art. 16d, art. 18 eerste lid, 37 tweede lid (b.w. Stb. 1997, 760)
 periode: 1990 - 1997
 product: Ministeriële regeling, onder andere:
 - Besluit inzake de uitvoeringskosten van de JWG (Stcrt. 1991, 157)
 - Regeling vergoeding deelnemers voorbereidingsbijeenkomst (Stcrt. 1994, 111)

(474.) «474A+474B
 actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties
 handeling: Het vaststellen van regels voor het declareren van de rijksvergoeding (ondermeer bevoorschotting) ingevolge de additionele werkgelegenheidsregelingen en experimenten gericht op de uitvoering van deze regelingen en het verstrekken van gegevens welke op deze uitgaven betrekking hebben.
 grondslag: Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) art. 19 eerste tot en met vierde lid, art. 33 tweede lid (b.w. Stb. 1997, 760)
 Rijksbijdrageregeling banenpools (Stcrt. 1990, 169) art. 7 vijfde en zesde lid (b.w. Stb. 1997, 760)
 Regeling extra werkgelegenheid voor langdurig werklozen 1995 (Stcrt. 1995, 13) art. 11 derde lid gewijzigd (Stcrt. 1995, 244) vierde lid (b.w. Stb. 1998, 246)
 periode: 1990 - 1998
 product: Ministeriële regeling, onder andere:
 - Besluit verantwoording en vergoeding kosten JWG (Stcrt. 1991, 157)
 - Controle- en rapportageprotocol Rijksbijdrageregeling banenpools (Stcrt.

- 1995, 220)
- Controleprotocol regeling extra werkgelegenheid voor langdurig werklozen 1995 (Stcrt. 1995, 120)
- Financieel verslag regeling extra werkgelegenheid voor langdurig werklozen 1995 (Stcrt. 1995, 120)

(475.) «475
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het, in overeenstemming met de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties, vaststellen van regels voor de inrichting van de administratie van de uitvoering van de JWG.
grondslag: Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) [b.w. Stb. 1997, 760], art. 19 vijfde lid
periode: 1991 - 1997
product: Ministeriële regeling, onder andere:
 - Besluit verantwoording en vergoeding kosten JWG (Stcrt. 1991, 157)

(476.) «476
actor: de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties
handeling: Het tot overeenstemming komen met de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over het vaststellen van regels voor de inrichting van de administratie van de uitvoering van de JWG.
grondslag: Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250) [b.w. Stb. 1997, 760], art. 19 vijfde lid
periode: 1991 - 1997
product: ministeriële regeling, onder andere:
 - Besluit verantwoording en vergoeding kosten JWG (Stcrt. 1991, 157)

(592.)
actor: de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties
handeling: Het geheel of gedeeltelijk terugvorderen van de bijdrage aan de gemeente voor het realiseren van extra arbeidsplaatsen.
grondslag: Regeling extra werkgelegenheid voor langdurig werklozen 1996, 1997 en 1998 (Stcrt. 1995, 13) [b.w. Stcrt. 1998, 246], art. 12
periode: 1995 - 1998
product: Besluit

SOCIALE VOORZIENINGEN TEN AANZIEN VAN BEPAALDE GROEPEN

4.11 SOCIAAL-CULTURELE ZORG VOOR ARBEIDERS IN WOONOORDEN

4.11.1 Inleiding

De eerste activiteiten op het gebied van de sociaal-culturele zorg voor werklozen en arbeiders in de werkverschaffing werden in de dertiger jaren ontplooid door comités van verschillende levensbeschouwelijke richtingen. Deze comités kenden een overleg met het Ministerie van Sociale Zaken in de *Commissie van Samenwerking (voor de godsdienstige en culturele verzorging van tewerkgestelden bij de Rijkswerkverschaffing)* waarin de zorg voor werkverschaffing-arbeiders die vanwege een grote woon-werk-afstand gedurende de werkdagen in woonoorden waren gehuisvest aan de orde kwam. De actieve deelname aan de zorg voor de arbeiders in deze kampen door het Ministerie zelf nam (na de nodige voorbereidingen) een aanvang in 1939. In de nieuwe vorm werden culturele leiders aangesteld door de minister, terwijl een nieuw ingestelde *Commissie van Bijstand* de minister van advies moest dienen over het culturele werk in de kampen. De eerder genoemde comités maakten deel uit van de Commissie van Bijstand. Samen met de culturele leiders vormde de commissie de Culturele Afdeling van de Rijksdienst voor de Werkverruiming.⁸² In 1938 had de minister van (Verkeer en) Waterstaat reeds de *Culturele Commissie Zuiderzeewerkers* ingesteld ten behoeve van de sociaal-culturele zorg voor arbeiders in de Noordoostpolder.

De naam van de Rijkswerkverschaffing werd in 1939 gewijzigd in Rijksdienst voor de Werkverruiming. Na de Tweede Wereldoorlog werd de dienst onder de naam Rijksdienst voor de Uitvoering van Werken (D.U.W.) ondergebracht bij het nieuw ingestelde ministerie van Openbare Werken en Wederopbouw (vanaf 1947 Wederopbouw en Volkshuisvesting). Zoals de naam al aangeeft was met name de Wederopbouw van het land een belangrijke taak van dit ministerie. Ook bij de wederopbouwwerkzaamheden werden arbeiders in kampen gehuisvest. - Andere werken waar arbeiders in kampen of woonoorden gevestigd waren, waren de Zuiderzeewerken. Voor het cultureel werk in de kampen stelde de minister van Wederopbouw in 1946 de *Centrale Commissie voor Cultureel Werk in Arbeiderskampen (CCCA)* in. Onder verantwoording van de CCCA werkten *regionale, provinciale en plaatselijke Commissies*. De culturele werkers kwamen in dienst van dit ministerie. Provinciale Commissies werden ingesteld in Noord-Brabant, Limburg, Zeeland, Gelderland, en Noord- en Zuid-Holland. Daar waar een provinciale commissie werd ingesteld, staakte de Commissie van Bijstand haar activiteiten. Uiteindelijk werd deze laatste commissie omgezet in de Regionale Commissie Noord-Nederland voor Cultureel Werk in Arbeiderskampen. De Culturele Commissie Zuiderzeewerkers bleef onder dezelfde naam functioneren, maar nu als regionale commissie van de CCCA.⁸³

In 1952 (Stb. 460) ging de verantwoordelijkheid voor het cultureel werk in arbeiderskampen (samen met de D.U.W.) over van de Minister van Wederopbouw naar Sociale Zaken. Het aantal arbeiderskampen ten behoeve van de wederopbouw was afgenomen, maar vanaf 1953 kwamen er weer kampen bij in verband met de Deltawerken. De Provinciale Commissies werden in de loop der tijd samengevoegd tot Regionale Commissies, te weten de Regionale Commissies Zuid-West-Nederland en Zuid-Oost-Nederland. Niet alleen het aantal woonoorden onderging veranderingen, maar ook de samenstelling van de bewoners. Naast de grondwerkers in de IJsselmeerpolders en de bouwvakkers in de wederopbouw, werden ook oogstarbeiders, vluch-

⁸² Jaarverslag over 1939 van de Culturele Afdeling van de Rijksdienst voor de Werkverruiming

⁸³ Jaarverslag over 1946 van de CCCA

telingen, principiële dienstweigeraars, havenarbeiders en buitenlandse werknemers in woonoorden gehuisvest. Naar gelang van de bevolking werd ook de inhoud van de activiteiten aangepast.

In 1957 werd de taak van de CCCA gewijzigd en uitgebreid en werden tegelijk de Provinciale en Plaatselijke commissies opgeheven. De taak van de CCCA werd geformuleerd als het behartigen van de culturele belangen van arbeiders, die in groepsverband gehuisvest zijn in woonoorden waarvan de exploitatie en/of het beheer valt onder de zorg van de minister en eventueel andere groepen arbeiders, die buiten hun woonplaats in groepsverband zijn gehuisvest.⁸⁴ Door de Regionale Commissies werd aan deze taak uitvoering gegeven door het organiseren van activiteiten, zoals ontspanningsavonden, lezingen, tentoonstellingen, filmavonden, handenarbeidcursussen, sport- en spelbeoefening, het verzorgen van lectuurvoorziening en het bevorderen van andere mogelijkheden van vrijetijdsbesteding. De Centrale Commissie trad hierbij coördinerend op.

In 1969 werd de taak van de CCCA opnieuw gewijzigd en tevens veranderde de naam in *Sociaal- Culturele Commissie voor Werknemerswoonoorden (SCCW)*. De Regionale Commissies verdwenen en de uitvoerende taken kwamen nu bij de SCCW terecht. Deze wijziging was een gevolg van de vermindering van het aantal arbeiders dat in de werknemerswoonoorden verbleef. In 1973 werd ook de SCCW opgeheven (Stcrt. 1973, 196). De taak van de commissie werd voortgezet door sociaal-cultureel werkers die direct bij het Ministerie van Sociale Zaken⁸⁵ in dienst waren.

4.11.2 Organisatie

- (478.) «478B
actor: de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu
handeling: Het instellen van Centrale en Regionale Commissies voor cultureel werk in arbeiderskampen en geven van regels ten aanzien van taak, organisatie en werkwijze.
grondslag:
periode: 1940 - 1973
product: ministeriële regeling, onder andere:
 -Beschikking van de minister van Openbare Werken en Wederopbouw van 11 april 1946, no. 733 (instelling CCCA)
 -Beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken van 5 december 1957 (Stcrt. 1957, 241)
 -Beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken van 24 januari 1969 (Stcrt. 1969, 27)
 - Beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken van 27 september 1973 (Stcrt. 1973, 196)
opmerking:*Het instellen van Regionale Commissies gebeurde tot 1957 door de CCCA. In de periode 1957-1969 door de minister, op voordracht van de CCCA.*

⁸⁴Beschikking van 5 december 1957 (Stcrt. 1957, 241) art. 2 en 9; beschikking van 24 januari 1969 (Stcrt. 1969, 27) art. 2 en 3

⁸⁵Onder de Directie CSV, afdeling Bijzondere Arbeidszorg (en Subsidiëring); in de Staatsalmanak worden zij nog tot 1988 bij die afdeling apart vermeld.

- (479.) «479B
 actor: de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu
 handeling: Het benoemen van leden van de Centrale en Regionale Commissies voor cultureel werk in arbeiderskampen en toevoegen van een secretaris en adviserende leden.
 grondslag: Beschikking van de minister van Openbare Werken en Wederopbouw van 11 april 1946, no. 733, art. 3 en 5; Beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken van 5 december 1957 (Stcrt. 1957, 241) art. 11, 12, 14 en 19; Beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken van 24 januari 1969 (Stcrt. 1969, 27) art. 7-9
 periode: 1946 - 1973
 product: beschikking
opmerking: Bij de benoeming en het ontslag der leden werd de CCCA/SCCW gehoord.
- (483.) «483B
 actor: de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu
 handeling: Het, gehoord de CCCA/SCCW, benoemen van personeel (o.a. cultureel werkers) bij de CCCA/SCCW en de Regionale Commissies voor de uitoefening van de taak.
 bron: Brief van de minister van Sociale Zaken, d.d. 4 november 1938, nr. 19-2923
 Beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken van 5 december 1957 (Stcrt. 1957, 241) art. 21; Beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken van 24 januari 1969 (Stcrt. 1969, 27) art. 11 en 12
 periode: 1939 - 1973
 product: beschikking
- (485.) «485B
 actor: de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu
 handeling: Het vergoeden van de personele en materiële kosten van het sociaal-cultureel werk in arbeiderskampen.
 bron: Rijksbegrotingen
 grondslag: Beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken van 5 december 1957 (Stcrt. 1957, 241) art. 22 en 31; Beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken van 24 januari 1969 (Stcrt. 1969, 27) art. 14, 20-21
 periode: 1939 - 1973
 product: beschikking
- (487.) «487A
 actor: de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu
 handeling: Het goedkeuren van de jaarlijkse begrotingen van de CCCA/SCCW en het geven van aanwijzingen voor de besteding van bepaalde begrotingsgelden.
 grondslag: Beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken van 5 december 1957 (Stcrt. 1957, 241) art. 23-25; Beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken van 24 januari 1969 (Stcrt. 1969, 27) art. 16
 periode: 1946 - 1973
 product: beschikking, aanwijzing
- (488.) «488A
 actor: de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu

handeling: Het geven van aanwijzingen aan de CCCA/SCCW voor het opstellen van de jaarlijkse begroting.
 grondslag: Beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken van 5 december 1957 (Stcrt. 1957, 241) art. 23; Beschikking van de staatssecretaris van Sociale Zaken en van 24 januari 1969 (Stcrt. 1969, 27) art. 15
 periode: 1946 - 1973
 product: aanwijzing

4.11.3 Taak

(489.) «489A
 actor: de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu
 handeling: Het vaststellen van beleid inzake sociaal-cultureel werk in arbeiderskampen.
 grondslag:
 periode: 1946 - 1990
 product: beleidsnota, beleidsplan

4.12 Sociaal-culturele zorg voor varenden

4.12.1 Inleiding

Op de Internationale Arbeidsconferentie van 1936 kwam een aanbeveling tot stand betreffende de verbetering van de verblijfsvoorwaarden van zeelieden in de havens. De verantwoordelijkheid om te komen tot betere voorzieningen voor zowel Nederlandse als buitenlandse zeelieden werd bij de regering gelegd. Deze subsidieerde aanvankelijk enkele tehuizen en ontspanningsgelegenheden, niet alleen in Nederland maar ook in havensteden in andere delen van de wereld. Na de Tweede Wereldoorlog nam de minister van Sociale Zaken, met medewerking van het Nederlandse Rode Kruis, het initiatief om te komen tot een overkoepelend orgaan van instellingen die zich bezighielden met voorzieningen voor zeelieden, hetgeen resulteerde in de instelling van de Commissie “Zeemanswelvaren” in 1946. Bij de uitbreiding van de taken tot de voorzieningen voor ontspanning en ontwikkeling aan boord werd de naam van de Commissie “Zeemanswelvaren” gewijzigd in Sociale Commissie voor Zeelieden.⁸⁶ In Nederland droegen plaatselijke commissies zorg voor de opvanglocaties en werden activiteiten georganiseerd. De bemoeienis met opvang in het buitenlandse havensteden bleef veelal beperkt tot subsidieverlening.

Om te komen tot een betere (afstemming van de) financiering van de verschillende voorzieningen is in 1957 door werkgevers- en werknemersorganisaties in de zeevaart en de overheid de Stichting Zeemanswelzijn Nederland opgericht. Deze stichting wordt bestuurd en gefinancierd door de drie deelnemende geledingen. De bijdrage van de werkgevers en werknemers wordt geïnd door een aparte vereniging. De stichting subsidieert instellingen die sociale voorzieningen tot stand brengen of in stand houden voor zeevarenden, adviseert de instellingen en bemiddelt tussen de instellingen onderling en de gemeentelijke overheden en andere subsidiërende particuliere instellingen. De Stichting is niet bevoegd tot het zelf exploiteren van zeemanshuizen. Verder kan zij de overheid adviseren betreffende

⁸⁶ Zie de instellingsbeschikking van de Commissie “Zeemanswelvaren” (Stcrt. 1946, 19) en van de Sociale Commissie voor Zeelieden (Stcrt. 1951, 29)

aangelegenheden die met sociale voorzieningen voor zeevarenden van doen hebben.⁸⁷

De overheidszorg voor opvarenden van binnenschepen nam een aanvang met de instelling van de Sociale Commissie voor Binnenschippers in 1956. Dit besluit was een vervolg op het rapport van de directeur-generaal van de Arbeid, dat behandeld was op de vergadering van de Sociale Commissie van het Vijfmogendhedenverdrag, waarin overwegingen naar voren kwamen, op grond waarvan sociaal-cultureel werk voor binnenschippers zou kunnen worden gesubsidieerd. Op advies van de Sociale Commissie werd besloten de subsidiëring van de instellingen met een taak op het betreffende terrein niet in een stichting ondergebracht, zoals de Stichting Zeemanswelzijn Nederland, maar rechtstreeks door het Rijk te laten gebeuren. Hiervoor werd in 1963 de Rijkssubsidieregeling schipperswelzijn getroffen, die in 1989 vervangen is door de Rijkssubsidieregeling schipperszorg. De regelingen voorzien in de subsidiëring van personeels- als materiële kosten van zowel plaatselijke, regionale als landelijke instellingen die zich bezighouden met sociaal-cultureel werk voor opvarenden van binnenschepen. Ook worden eenmalige projecten gesubsidieerd. In de subsidieregelingen zijn de voorwaarden vastgelegd, waaraan instellingen moeten voldoen willen zij voor subsidie in aanmerking komen. De Sociale Commissie voor Binnenschippers had tot haar opheffing in 1989 een adviserende taak zowel bij de regelgeving als de subsidieverlening.⁸⁸

Vanaf 1996 worden de subsidies aan de Stichting Zeemanswelzijn Nederland en aan instellingen voor sociaal-cultureel werk voor binnenschippers door de minister van Verkeer en Waterstaat toegekend.⁸⁹ De Rijkssubsidieregeling schipperszorg is vervangen door de Subsidieregeling schipperszorg binnenvaart (Stcrt. 1996, 91).

4.12.2 Handelingen

- (501.) «501A+501B
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1963-1995)
 de Minister van Verkeer en Waterstaat (1996-)
handeling: Het vaststellen van regelingen voor de verlening van subsidie aan instellingen en organen in de kosten verbonden aan stimulering, coördinatie en uitvoering van sociale en sociaal-culturele activiteiten voor opvarenden van zee- en binnenschepen.
bron: Rijksbegrotingen
periode: 1963 -
product: Ministeriële regeling, onder andere:
 - Rijkssubsidieregeling schipperswelzijn (Stcrt. 1963, 243)
 - Rijkssubsidieregeling schipperszorg (Stcrt. 1989, 191)
 - Subsidieregeling schipperszorg binnenvaart (Stcrt. 1996, 91)
opmerking: De Rijkssubsidieregeling schipperswelzijn (Stcrt. 1963, 243) kwam tot stand in overeenstemming met de minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen.
- (505.) «505A+505B
actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1940-1995)

⁸⁷ Informatie uit een interne nota "Informatie m.b.t. de Stichting Zeemanswelzijn Nederland", d.d. 1 juli 1969 uit het archief van de Stichting Zeemanswelzijn Nederland.

⁸⁸ Informatie uit de toelichting bij de Rijkssubsidieregeling schipperszorg (Stcrt. 1989, 191)

⁸⁹ Rijksbegroting Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid 1996, bijlage 7 'Subsidieoverzicht'

- handeling: de Minister van Verkeer en Waterstaat (1996-)
Het verlenen van subsidies aan instellingen op het gebied van de sociale voorzieningen voor zeevarenden.
- bron: Rijksbegroting
- periode: 1940 -
- product: beschikking
- opmerking: Tot 1957 verleende de minister van Sociale Zaken subsidies aan afzonderlijke instellingen. Sinds de oprichting van de Stichting Zeemanswelzijn Nederland, verleent de overheid een rijksbijdrage aan deze stichting die vervolgens uit haar fonds afzonderlijke instellingen subsidieert.
- (506.) «506A+506B
- actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1964-1995)
de Minister van Verkeer en Waterstaat (1996-)
- handeling: Het verstrekken van subsidie aan instellingen en organen in de kosten verbonden aan stimulering, coördinatie en uitvoering van sociale en sociaal-culturele activiteiten voor opvarenden van binnenschepen.
- grondslag: Rijkssubsidieregeling schipperswelzijn (Stcrt. 1963, 243) art. 3-15 (b.w. Stcrt. 1989, 191)
Rijkssubsidieregeling schipperszorg (Stcrt. 1989, 191) art. 2-10 (b.w. Stcrt. 1996, 240)
Subsidieregeling schipperszorg binnenvaart (Stcrt. 1996, 91) art. 2-12
- periode: 1964 -
- product: beschikking
- opmerking: Eén van de subsidievoorwaarden is het toesturen van statuten (en wijzigingen daarvan) en jaarverslagen aan de minister. Bij verstrekking van onjuiste gegevens of wanneer uitgaven niet verantwoord kunnen worden kan de minister besluiten tot gehele of gedeeltelijke terugvordering van de subsidie. Van de voorwaarden van de subsidieregelingen kan de minister ontheffing verlenen.

4.13 Voorzieningen voor gehandicapten

4.13.1 Inleiding

In de Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg) is geregeld dat woonvoorzieningen, vervoersvoorzieningen en rolstoelen voor gehandicapten door de gemeenten verleend worden. De woonvoorzieningen werden tot 1994 reeds door de gemeenten verstrekt op grond van de Regeling geldelijke steun huisvesting gehandicapten en de leefvoorzieningen, waaronder rolstoelen, op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet door de bedrijfsverenigingen.⁹⁰ In de Wvg wordt ook geregeld dat personen van 65 jaar en ouder in aanmerking komen voor de voorzieningen die op grond van de AAW uitsluitend werden verstrekt aan personen onder de 65 jaar. Hiertoe zijn ook enige pensioenwetten gewijzigd. De ministeries die bij deze wet betrokken zijn, zijn die van SZW, WVC en VROM, waarbij SZW een voortrekkersrol heeft. De rol van de ministeries is echter vrij klein; zij hebben de mogelijkheid om voor bepaalde zaken regels vast te stellen, maar hebben geen wettelijke toezichtstaak. De gemeenten zijn verplicht voor de uitvoering van de wet een verordening vast te stellen en hebben hierin een redelijk grote beleidsvrijheid gekregen. Het geld voor de voorzieningen komt via het Gemeentefonds bij de gemeenten terecht; hier is dus geen mogelijkheid voor de betrokken ministers om via de bekostiging direct invloed op een gemeentebestuur uit te oefenen. Voor de bekostiging van vervoersvoorzieningen van instellingen waar gehandicapten wonen en die ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten zijn erkend, wordt aan de gemeente waar de instelling gevestigd is, door de minister van SZW tijdelijk een aparte bijdrage verleend. Dit is geregeld in een zelfstandige ministeriële regeling, de Tijdelijke bijdrageregeling AWBZ-gemeenten, die aansluit op de Regeling sociaal vervoer AWBZ-instellingen, en die in een later stadium een wettelijke grondslag zal krijgen.

In de wet is een verplichting opgenomen voor de ministers om binnen enkele jaren evaluatieverslagen uit te brengen aan de Staten-Generaal over de werking van de wet.

4.13.2 Handelingen

(511.)	«511
actor:	de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu
handeling:	Het bij of krachtens AMvB vaststellen dat deskundigenonderzoek verricht moet worden door een gecertificeerde dienst en het geven van voorschriften voor de uitvoering van het onderzoek.
grondslag:	Wet voorzieningen gehandicapten (Stcrt. 1993, 545) [b.w. Stb. 1999, 958], art. 8;
periode:	1994 - 2000
product:	Ministeriële beschikking
(513.)	«513
actor:	de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling:	Het toekennen van bijdragen aan gemeenten ter bekostiging van vervoersvoorzieningen van AWBZ-instellingen op grond van de Wet voorzieningen

⁹⁰ Deze regelingen worden hier niet verder behandeld: de eerste is indirect gebaseerd op de Woningwet 1962 en zal bij het beleidsterrein Volkshuisvesting meegenomen worden, de AAW wordt behandeld in het institutioneel onderzoek Sociale Verzekeringen "Verstrekkende zekerheid".

gehandicapten.
grondslag: Tijdelijke bijdrageregeling AWBZ-gemeenten (Stcrt. 1995, 226) [Stcrt. 1997, 120], art. 1 en 2
Tijdelijke bijdrageregeling AWBZ-gemeenten 1999 (Stcrt. 1999, 173) [Stcrt. 1999, 173], art. 1 en 4
periode: 1996 -
product: beschikking

(593.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu
handeling: Het herzien van het bedrag waarboven woonvoorzieningen niet meer worden verleend.
grondslag: Wet voorzieningen gehandicapten (Stb. 1993, 545) [Stb. 1999, 958], art. 5 zesde lid;
periode: 2000 -
product: Ministeriële beschikking

(594.)

actor: de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
handeling: Het herzien van het totaalbedrag van de bijdragen ter bekostiging van vervoersvoorzieningen.
grondslag: Besluit bijdrage AWBZ-gemeenten (Stb. 2001, 627) [Stb. 2001, 627], art. 2 vierde lid
periode: 2001 -
product: Ministeriële beschikking

5. Algemene maatregelen van bestuur en ministeriële regelingen

Volgens de betrokken wet- en regelgeving op het beleidsterrein sociale voorzieningen bestaat de mogelijkheid om Algemene maatregelen van bestuur (AMvB's) en ministeriële regelingen in te stellen. Hieronder volgt een overzicht van de onderwerpen waarop AMvB's en de regelingen volgens de wet- en regelgeving ingesteld kunnen worden. Deze lijst pretendeert niet volledig te zijn.

Dit betreft o.a. AMvB's betreffende:		
«Het bij of krachtens AMvB stellen van (nadere) regels omtrent:»		
Algemeen		
het geheel of gedeeltelijk weigeren, terugvorderen of verrekenen van de rijksvergoeding voor de kosten van de bijstandsverlening.	IOAZ IOAW	[029.] [311.]
de toepassing van de wettelijke bepaling ten aanzien van het voeren van een gezamenlijke huishouding en wat wordt verstaan onder «het dragen van zorg voor een ander».	IOAZ IOAW WVG	[293.] [293.] art. 1
het aanwijzen van registraties van gezamenlijke huishouding en het tijdvak waarvoor deze bepaling geldig is.	IOAZ IOAW WVG WWB	[294.] [294.] art. 1 art. 3
het aanwijzen van categorieën personen waarbij de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of een vrijheidsbenemende maatregel buiten justitiële inrichtingen plaats vindt en die geen recht op een uitkering hebben.	IOAZ IOAW WIK Abw WWB	art. 6 art. 6 art. 5 art. 9 art. 13
het vaststellen van een gemiddeld percentage in het geval het percentage per bedrijfstak verschilt.	IOAZ Abw WVW WWB	art. 10 art. 55 art. 5b art. 37
het bepalen dat bepaalde aanvragen om algemene bijstand bij B&W kan worden ingediend i.p.v. bij het CWI.	IOAZ IOAW Abw WWB	11a 11a 63a art. 41
Bijstand		
het tijdelijk of blijvend weigeren van of verlagen van de uitkering door burgemeester en wethouders, indien de uitkeringsgerechtigde of de aanvrager blijk heeft gegeven van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan.	Abw [•]	[81.]
bijstandsverlening aan vreemdelingen die niet op grond van art. 9 of 10 van de Vreemdelingenwet in Nederland verblijven.	Abw IOAZ WIK WWB	[82.] art. 6 art. 5 art. 11
het aanwijzen van registraties van gezamenlijke huishouding die overeenkomen met de gezamenlijke huishouding als bedoeld in de nAbw.	Abw	[84.]
de samenwerking tussen burgemeester en wethouders en de Arbeidsvoorzieningsorganisatie/Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen in het kader van de bevordering van de	Abw WWB	[86.] art. 7

• Bij het vervallen van de Algemene bijstandswet (Stb. 2003, 376) is dit artikel niet vervallen.

inschakeling van bijstandsgerechtigden in het arbeidsproces.		
het begrip passende arbeid ten aanzien van de inschakeling in de arbeid van uitkeringsgerechtigden.	Abw.	[88.]
in het belang van een goede uitvoering van de wet.	Abw WWB	[89.] art. 82
de hoogte van toeslagen op de normbedragen voor de noodzakelijke kosten van het bestaan.	⁹¹	[95.]
vaststellen van de criteria die de minister hanteert bij de beoordeling van verzoeken van gemeenten om aanwijzing als experiment-gemeente te starten in het kader van de sociale vernieuwing (?).	Abw	[100.]
aanwijzen van instanties en personen die verplicht zijn aan burgemeester en wethouders inlichtingen te verstrekken voor de uitvoering van de Algemene bijstandswet.	Abw WWB	[191.] art. 64
de vaststelling van de hoogte van administratieve boeten die ingevolge de Algemene bijstandswet worden opgelegd.	Abw.	[199.]
Het door de gemeentebesturen verstrekken van gegevens ten behoeve van de statistiek betreffende de sociale voorzieningen.	Abw	[211.]
het gelijkstellen van hier te lande verblijvende vreemdelingen voor de toepassing van de wet met een Nederlander.	Abw	art. 7
het vaststellen van een maximumbedrag tot waar bijstand kan worden verleend ter voorziening in met de voorbereiding tot een eigen bedrijf samenhangende kosten.	Abw	art. 6
het bepalen dat bijstand aan een belanghebbende zonder adres wordt verleend door B&W van aangewezen gemeenten.	Abw WWB	art. 63 art. 40
de vaststelling van het maximum bedrag waaronder de bijstand teruggevorderd of verhaald kan worden.	Abw	art. 134
de gevallen waarin en de wijze waarop in ieder geval gegevens door de gemeenten verstrekt dienen te worden.	WWB	art. 67
het aanwijzen van andere instanties ten behoeve waarvan de verplichtingen in de WWB ook gelden.	WWB	art. 67
het berekenen van het bedrag van de uitkeringen aan de hand van de jaarlijks bij wet vast te stellen bedragen. ⁹²	WWB ⁹³	art. 69 art. 5
de berekening van de verschillende delen van de uitkering en het verzamelen van gegevens die noodzakelijk zijn voor de berekening van het bedrag van de uitkeringen.	WWB	art. 69
de terugvordering van de uitkering indien de uitkering niet volledig of onrechtmatig is besteed.	WWB	art. 70
de toetsingscommissie en het oordeel dat de commissie kan geven.	WWB	art. 73
de voorwaarden waaronder een verzoek door B&W kan worden ingediend voor een aanvullende uitkering en op grond waarvan de toetsingscommissie het verzoek beoordeelt.	WWB	art. 74
het afwijken van de wet bij wijze van experiment met het oog op onderzoeken van mogelijkheden om de wet doeltreffender uit te voeren. ⁹⁴	WWB	art. 83
de verlening van bijstand en bijstand ter voorziening in de behoefte aan	⁹³	art. 7

⁹¹ Wet herziening aanpassingsmechanismen en vaststelling regels hoogte sociaal minimum (Stb. 1979, 711)

⁹² Bij deze AMvB kunnen ook regels worden gesteld omtrent het verzamelen en vaststellen van gegevens die noodzakelijk zijn voor de berekening van het bedrag van de uitkering.

⁹³ Invoeringswet Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 376)

⁹⁴ De AMvB heeft betrekking op gedurende welke periode van welke artikelen wordt afgeweken.

bedrijfskapitaal aan zelfstandigen en aan personen die algemene bijstand ontvangen en voornemens zijn een bedrijf of zelfstandig beroep te beginnen.		
het verhogen of verlagen van het percentage en het met het aantal inwoners te vermenigvuldigen bedrag voor de bepaling van de aanvullende uitkering.	⁹³	art. 8
IOAW en IOAZ		
het vaststellen van regels in het belang van een goede uitvoering van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281).	IOAZ IOAW	[285.] [285.]
de vaststelling van het inkomen van de oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemer.	IOAW IOAZ	[287.] art. 8
de vaststelling van het inkomen van de gewezen zelfstandige.	IOAZ	[288.]
het tijdelijk of blijvend weigeren van of verlagen van de uitkering door burgemeester en wethouders, indien de uitkeringsgerechtigde of de aanvrager blijk heeft gegeven van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan.	IOAZ IOAW	[295.] [295.]
het begrip «passende arbeid» ten aanzien van de inschakeling in de arbeid van uitkeringsgerechtigden.	IOAW IOAZ	[298.] [298.]
de samenwerking tussen burgemeester en wethouders en de Arbeidsvoorzieningsorganisatie in het kader van de bevordering van de inschakeling van uitkeringsgerechtigden in het arbeidsproces.	IOAW IOAZ	[299.] [299.]
de verstrekking van gegevens door de gemeentebesturen aan de minister van SZW betreffende de uitvoering van de IOAW en de IOAZ ten behoeve van de beleidsvoorbereiding en informatievoorziening.	IOAW IOAZ	[302.] [302.]
de gevallen waarin en de wijze waarop gegevens omtrent uitkeringsgerechtigden door gemeentebesturen aan bepaalde instanties moeten worden verstrekt.	IOAZ IOAW	[303.] [303.]
aanwijzen van instanties en personen die verplicht zijn aan burgemeester en wethouders inlichtingen te verstrekken voor de uitvoering van de IOAW en IOAZ.	IOAZ IOAW	[304.] [304.]
de vaststelling van de hoogte van administratieve boeten die ingevolge de IOAW en IOAZ worden opgelegd.	IOAZ IOAW	[307.] [307.]
het bepalen van gevallen waarin de inlichtingen worden verstrekt door tussenkomst van het Inlichtingenbureau.	IOAZ IOAW	art. 45 art. 45
het berekenen van het bedrag van de uitkering aan de gemeenten aan de hand van een jaarlijks bij wet vast te stellen totaal bedrag.	IOAW IOAZ	art. 58 art. 58
het verzamelen van gegevens noodzakelijk voor de berekening van het bedrag van de uitkering aan de gemeente.	IOAZ IOAW	art. 58 art. 58
dat werkzaamheden niet door derden verricht hoeven te worden.	IOAZ IOAW	art. 34 art. 34
Sociale Werkvoorziening		
de bepaling van de doelgroep en de arbeidsgehandicaptencategorieën.	WSW	art. 1
de samenwerking tussen gemeente, uitvoeringsinstanties en de Arbeidsvoorzieningsorganisatie.	WSW	art. 4
de herindicatie van een werknemer.	WSW	art. 6
het advies, de werkwijze en de samenstelling van de onafhankelijke	WSW	art. 6

commissies.		
het verstrekken van subsidies aan een werkgever door de gemeente.	WSW	art. 7
het bepalen van de hoogte van de subsidie aan gemeenten.	WSW	art. 8
de wijze van betaling van de subsidie en de geldende voorwaarden.	WSW	art. 8
de subsidieverlening en de gevolgen daarvan voor de subsidieverlening voor de komende jaren.	WSW	art. 9
een subsidie aan gemeenten i.v.m. de subsidieverstrekking aan personen (tot 2001) of een inkoop van diensten door de gemeente.	WSW	art. 10
de aan de gemeente opgedragen taken de wijze van uitoefening daarvan.	WSW	art. 11
het verstrekken van gegevens door instanties aan en door de gemeente.	WSW	art. 15
Voorzieningen voor kunstenaars		
de vaststelling van het vermogen noodzakelijk voor de uitoefening van het beroep van kunstenaar.	WIK	art. 2
het bepalen van de periode waarin een kunstenaar een bepaald bruto-inkomen of bruto-omzet verworven dient te hebben om de uitkering te behouden.	WIK	art. 6
de vaststelling van de waarde van de woning en de voorwaarden waaronder de uitkering in de vorm van een geldlening onder verband van hypotheek of verpanding wordt verleend.	WIK	art. 8
het vaststellen van normbedragen voor de in aanmerking te nemen beroepskosten.	WIK	art. 10a
de maatregel ⁹⁵ die door B&W aan de kunstenaar opgelegd kan worden.	WIK	art. 16
de administratieve boeten die door B&W aan de kunstenaar kunnen opleggen.	WIK	art. 17
het besluit waarbij de boete wordt opgelegd door B&W aan de kunstenaar.	WIK	art. 18a
het recht op uitkering bestaat jegens B&W van een aan te wijzen gemeente.	WIK	art. 19
het geheel of gedeeltelijk weigeren van een vergoeding of het terugvorderen c.q. verrekenen van de reeds geheel of gedeeltelijk betaalde vergoeding.	WIK	art. 38 art. 41
Additionele arbeid		
de voorzieningen m.b.t. de relatie tot het recht op uitkering, de verhouding tot andere voorzieningen, de voorwaarden waaronder een voorziening verstrekt wordt en de beperking van de doelgroep.	WIW	art. 3
de hoogte van het subsidiebedrag en de duur van en de voorwaarden voor de subsidieverstrekking aan een werkgever.	WIW	art. 5
de samenwerking tussen de gemeente, de Arbeidsvoorzieningsorganisatie en de uitvoeringsorganisaties.	WIW	art. 7
de uitvoering van de voorzieningen door de gemeente.	WIW	art. 8
de opbouw van het subsidiebedrag, een subsidieplafond, en de besteding van de subsidie.	WIW	art. 14
het loon dat aan de werknemer betaald dient te worden om de dienstbetrekking voor subsidie in aanmerking te laten komen.	WIW	art. 15
de verlening van basisbedragen, de wijze en het tijdstip van declareren als	WIW	art. 16

⁹⁵ Met een maatregel wordt bedoeld: het tijdelijk geheel of gedeeltelijk weigeren van de uitkering, welke afgestemd wordt op de ernst van de gedraging, de mate waarin de kunstenaar verweten kan worden en de omstandigheden waarin de kunstenaar verkeert.

mede de door B&W te verstrekken gegevens.		
de criteria op basis waarvan de totale subsidie over gemeenten wordt verdeeld.	WIW	art. 17
de betaling van de subsidie.	WIW	art. 17
de subsidievaststelling en de gevolgen daarvan voor de subsidieverlening voor komende jaren.	WIW	art. 18
de gegevensverstrekking die voor organisaties en/of gemeenten noodzakelijk is voor de uitvoering van de wet.	WIW	art. 22
Voorzieningen voor gehandicapten		
het bepalen dat vreemdelingen die niet op grond van art. 9 of 10 van de Vreemdelingenwet in Nederland verblijven wel in aanmerking kunnen komen voor gehandicaptenvoorzieningen.	WVG	art. 4
het bepalen voor welke voorzieningen het gemeentebestuur omtrent de noodzaak van de voorziening advies moet inwinnen.	WVG	art. 8
het verstrekken van een uitkering aan de gemeente in de kosten van voorzieningen aan gehandicapten en woonvoorzieningen.	WVG	art. 10a
het verstrekken van gegevens door het gemeentebestuur aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.	WVG	art. 10b

Dit betreft o.a. ministeriële regelingen betreffende:		
«Het stellen van (nadere of afwijkende) regels omtrent:»		
het vaststellen van een gemiddeld percentage in het geval het percentage per bedrijfstak verschilt.	IOAZ Abw WVW WVB	art. 10 art. 55 art. 5 art. 37
Bijstand		
de beoordeling van noodzakelijkheid van scholing of opleidingen voor de inschakeling in de arbeid.	Abw.	[83.]
het in aanmerking nemen van de aanspraak op vakantietoelage over een inkomen.	Abw WVB	[170.] art. 31
de verzamelen en verstrekken van inlichtingen door B&W betreffende de uitvoering van de bijstandsverlening aan de minister.	Abw WVB	[188.] art. 78
het (voorlopig) verslag, de accountantsverklaring en het onderzoek dat resulteert in deze verklaring.	Abw WVB	[209.] art. 77
de betaling van de uitkering, de aanvullende uitkering en het bedrag waarmee de uitkering wordt aangepast.	⁹³ WVB	art. 9 art. 75
de uitvoering van een experiment en het treffen van voorzieningen voor onvoorziene gevallen gedurende een experiment.	WVB	art. 83
de gevolgen van het tijdstip waarop de Abw, de Invoeringswet herinrichting Abw, de WIW, de Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ en het Besluit ID-banen wordt ingetrokken.	⁹³	art. 2
met het oog op de goede invoering van de Wet werk en bijstand.	⁹³	art. 70
het verlenen van voorschotten op de vergoeding.	WFA	art. 4+ art. 13

het verzoek om de aanvullende uitkering.	⁹⁶	art. 10
het vaststellen van een bedrag indien niet kan worden vast gesteld of en voor welk bedrag de ten laste van de gemeente gebleven kosten buiten aanmerking moeten worden gelaten.	WFA ⁹⁷	art. 11 art. 55
het vaststellen van een maximum bedrag voor de vergoeding van de in aanmerking komende kosten voor onderzoek of begeleiding.	WFA ⁹⁷	art. 15 art. 59
IOAZ en IOAW		
de waardering van het vermogen van een gewezen zelfstandige	IOAZ	[290.]
de berekening van het bedrag dat voor bepaalde sociale verzekeringspremies op de uitkering wordt ingehouden.	IOAZ IOAW ⁹⁸	[291.] [291.] [291.]
de beoordeling van noodzakelijkheid van scholing of opleidingen voor de inschakeling van de uitkeringsgerechtigde in de arbeid.	IOAZ IOAW	[297.] [297.]
de inhoud en vorm van regelingen tussen B&W en in de wet genoemde instanties betreffende het mededeling doen van wijzigingen in opgaven en inlichtingen omtrent uitkeringsgerechtigden.	IOAZ	[305.]
voor de verstrekking van gegevens door de gemeentebesturen aan de minister van SZW betreffende de uitvoering van de IOAW en de IOAZ ten behoeve van de beleidsvoorbereiding en informatievoorziening.	IOAZ IOAW	[302.] [302.]
het gedeeltelijk afzien van terugvordering of verdere terugvordering van bijstand door B&W.	IOAZ IOAW	[306.] [306.]
het geldend maken van het recht op uitkering.	IOAZ IOAW	art. 18+19
het afzien van de gemeente tot terugvordering van een verstrekte uitkering.	IOAZ IOAW	art. 25c
het verlenen van voorschotten op de vergoeding aan de gemeente van de gebleven kosten van uitkeringen.	IOAZ IOAW	art. 57 art. 57
de betaling van de uitkering, het bedrag en de aanvullende uitkering aan de gemeenten.	IOAZ IOAW	59b 59c
het vaststellen van een bedrag als niet kan worden vastgesteld welk bedrag buiten de ten laste van de gemeenten gebleven kosten moet worden gelaten.	IOAZ IOAW	art. 59d
het verlenen van voorschotten op de vergoeding aan de gemeente i.v.m. het aan derden opgedragen onderzoek.	IOAZ	art. 59f
het stellen van een maximum aan de kosten van onderzoek door derden.	⁹⁹ IOAZ	art. 2 59h
de waardering van het vermogen waarover de gewezen zelfstandige en zijn echtgenoot na de beëindiging van het bedrijf of beroep over beschikken.	IOAZ	art. 8
Sociale Werkvoorziening		
de volgorde van het aanbieden van een dienstbetrekking.	WSW	art. 2
de aanpassing van omstandigheden voor het verrichten van arbeid.	WSW	art. 3
de deskundigheid van de leden van de onafhankelijke commissie, de verdere samenstelling en de onverenigbaarheid van andere functies met het lidmaatschap van de commissie.	WSW	art. 12

⁹⁶ Besluit WWB (Stb. 2003, 387)

⁹⁷ Besluit bestandsverlening zelfstandigen 2004 (Stb. 2003, 390)

⁹⁸ Besluit aanpassing inkomensbesluit IOAZ overheveling opslagpremies (Stb. 1989, 574)

⁹⁹ Besluit onderzoekskosten Ioaz (Stb. 1996, 154)

het houden van toezicht op de uitvoering van de wet door de gemeente.	WSW	art. 13
het verslag, de verklaring en het onderzoek dat resulteert in de verklaring m.b.t. het toezicht van de minister op de gemeenten.	WSW	art. 13
het verstrekken van inlichtingen door de onafhankelijke commissie	WSW	art. 14
de inhoud, wijze en tijdstip van verstrekken van inlichtingen van de gemeente en commissie aan de minister.	WSW	art. 14
de goede uitvoering van de wet.	WSW	art. 21
het vaststellen welke bescheiden door de gemeente verstrekt dienen te worden i.v.m. het vaststellen van de subsidie.	¹⁰⁰ 101	art. 2 art. 6
het vaststellen van de hoogte van de factoren van de standardeenheid.	101	art. 1
het vaststellen van beschikbare begrotingsmiddelen.	101	art. 3
het vaststellen van de factor waarmee de subsidie van een standardeenheid wordt gecorrigeerd.	101	art. 3
de wijze en het tijdstip waarbinnen door een gemeente een verzoek tot afwijkend budget kan worden ingediend.	101	art. 7
het aanwijzen van een rechtspersoon waar de werkzame personen worden ingedeeld in de arbeidsgehandicapte categorie 'ernstig'.	101	art. 9
het verzoek van de gemeenten voor de verstrekking van de subsidie voor 1998 en 1999.	101	art. 10
de verklaring en de gegevens die de gemeente dient te overleggen bij een verzoek tot wijziging van de uitvoering.	101	art. 10
de gegevens die een gemeente moet overleggen bij een aanvraag voor een afwijkende subsidieverstrekking voor 1998 en/of 1999.	101	art. 11
het vaststellen van het intakeprofiel.	102	art. 3
de wijze waarop de onafhankelijke commissie haar standpunt bepaald.	102	art. 4
de geldigheidsduur van de indicatie.	102	art. 5
het vaststellen van een functieniveau.	102	art. 6
personen die na een herindicatie niet langer tot de doelgroep behoren.	102	art. 7
het verrichten van een herindicatie.	102	art. 8
het vastleggen van de werkwijze en taak van de onafhankelijke commissie en van het gemeentebestuur in een besluit door het gemeentebestuur.	102	art. 10
het vaststellen welk deel van de nieuwe dienstbetrekkingen of arbeidsovereenkomsten door de gemeente gebruikt dient te worden voor het bij voorrang verlenen van arbeidsovereenkomsten.	103	art. 2
de begeleidingsorganisatie, het functioneren van deze organisatie en de deskundigen die de arbeidsinpassing en begeleiding bij de begeleidingsorganisatie verzorgen.	103	art. 6
Voorzieningen voor kunstenaars		
verlening van bijstand aan (beeldende) kunstenaars.	BKR	[423.]
de regelmaat waarmee onderzoeken door B&W naar de omstandigheden waarin de kunstenaar geen recht op uitkering heeft zich voordoen – i.o.m. OCW.	WIK	art. 6
het afzien van het gedeeltelijk terugvorderen of verdere terugvordering van de uitkering door B&W.	WIK	art. 23a+c

¹⁰⁰ Besluit vaststelling subsidie Wet sociale werkvoorziening (Stb. 2001, 424)

¹⁰¹ Besluit financieel verdeelmodel sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 468) [b.w. Stb. 2001, 424]

¹⁰² Besluit indicatie sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 469)

¹⁰³ Besluit arbeidsaanpassing en begeleiding sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 467)

de inrichting van de administratie bij B&W voor de uitvoering van de WIK - i.s.m. BZK.	WIK	art. 30
de inrichting van de administratie bij de adviserende instelling voor de uitvoering van de WIK - i.s.m. BZK.	WIK	art. 31
het verstrekken van inlichtingen en gegevens door B&W en de adviserende instelling - i.s.m. OCW	WIK	art. 35
de vergoeding van de gemaakte uitvoeringskosten, de wijze en het tijdstip van declareren, alsmede de door B&W nader te verstrekken gegevens.	WIK	art. 36
het verlenen van voorschotten aan B&W.	WIK	art. 37
de vergoeding van de gemaakte uitvoeringskosten, de wijze en het tijdstip van declareren, de door adviserende instelling nader te verstrekken gegevens, alsmede de accountantsverklaring en het onderzoek dat resulteert in deze verklaring.	WIK	art. 39
het verlenen van voorschotten aan de adviserende instelling.	WIK	art. 40
Additionele arbeid		
de gelijkstelling van personen met langdurig werklozen en voor de vaststelling van de periode van inschrijving als werkloos werkzoekende.	WIW	art. 1
het bepalen onder welke voorwaarden de werknemer bij de werkgever de beroepspraktijkvorming van de beroepsbegeleidende leerweg kan volgen in combinatie met een dienstbetrekking - i.o.m. OCW.	WIW	art. 4
de inhoud, de wijze van verstrekken en het tijdstip van het verstrekken van de inlichtingen door de gemeente aan de minister.	WIW	art. 21
het jaarlijks vaststellen van de hoogte van het basisbedrag voor een dienstbetrekking.	¹⁰⁴	art. 9
het vaststellen van de hoogte van het basisbedrag voor een werkervaringsplaats.	¹⁰⁴	art. 10
voor de wijze van verlening van het basisbedrag bij vaststelling van een subsidieplafond.	¹⁰⁴	art. 11
de normbedragen en het vaststellen van deze bedragen.	¹⁰⁴	art. 12
het bepalen welke gemeente met een groot aantal uitkeringsgerechtigden een extra subsidiebedrag worden verleend en het tevens bepalen van dat bedrag.	¹⁰⁴	art. 14
het verlenen van een subsidiebedrag aan Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht.	¹⁰⁴	art. 14
de wijze waarop de aantallen dienstbetrekkingen en personen in de verdeelsleutel voor het budget wordt vastgesteld.	¹⁰⁴	art. 14
het aanwijzen van gemeenten die tot de inwerkingtreding van de Invoeringswet SUWI uit het scholings- en activeringsbudget een subsidie kunnen verstrekken aan een gehandicapte in de vorm van een reïntegratiebudget.	¹⁰⁴	art. 14a
het vaststellen van het model van opgave voor het basisbedrag en stellen van regels m.b.t. de verlening, berekening, betaling en de verrekening van de verleende voorschotten op het basisbedrag.	¹⁰⁴	art. 15
het vaststellen van bescheiden welke de gemeente dient te overleggen voor het vaststellen van de subsidie.	¹⁰⁴	art. 16
het beperken van de toevoeging van niet verleend budget aan het volgende jaar of de belasting van het te veel verleende budget op het volgende jaar	¹⁰⁴	art. 18

¹⁰⁴ Besluit uitvoering en financiering Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 761) [b.w. Stb. 2003, 386]

tot een bepaald percentage, bedrag of gemeente.		
het per gemeente bepalen van het aantal arbeidsplaatsen dat in de vorm van dienstbetrekkingen met langdurig werklozen per kalenderjaar kan worden ingevuld.	¹⁰⁵	art. 3
de vorm en de inhoud van de bereikverklaring van de gemeente voor het tot stand brengen van arbeidsplaatsen voor langdurig werklozen.	¹⁰⁵	art. 3
herzien van het aantal arbeidsplaatsen dat een gemeente in de loop van het betreffende kalenderjaar voor langdurig werklozen moet vervullen.	¹⁰⁵	art. 3
het bepalen van het bedrag wat de gemeente als premie aan een werknemer dient te betalen voor het bevorderen van uitstroom uit dienstbetrekkingen.	¹⁰⁵	art. 4
de gegevens die voor het ontvangen van de premie door de werknemer aan de gemeente worden verstrekt.	¹⁰⁵	art. 4
het bepalen van het bedrag voor per arbeidsplaats, inbegrepen een bedrag voor de uitvoeringskosten.	¹⁰⁵	art. 13
het vaststellen van een subsidiebedrag voor het verstrekken van uitstroompremies.	¹⁰⁵	art. 13
het wijzigen van een subsidieverlening.	¹⁰⁵	art. 13
de vorm en inhoud van de opgave van het aantal feitelijk bezette arbeidsplaatsen, de jaaropgave, de accountantsverklaring, de inlichtingen voor onderzoek en de wijze en het tijdstip van die verstrekking.	¹⁰⁵	art. 13 art. 14 art. 15 art. 17
de toepassing van artikel 4:46 van de Algemene wet bestuursrecht.	¹⁰⁵	art. 13
het afwijken van de vastgestelde subsidie van de verleende en betaalde subsidie.	¹⁰⁵	art. 15
het bepalen van de subsidie voor de kosten van de gemeente voor de uitvoering van dienstbetrekkingen bij instellingen in de zorgsector.	¹⁰⁵	art. 18
Voorzieningen voor gehandicapten		
de zorg van de gemeenten voor voorzieningen voor gehandicapten die in erkende inrichtingen verblijven en de bekostiging daarvan – i.s.m. VWS.	WVG	[509.]
de financiële tegemoetkoming en de eigen bijdrage voor woon- en vervoersvoorzieningen voor gehandicapten – i.s.m. VROM	WVG	[510.]
de wijze van aanvragen van een voorschot, declareren en de verklaring, rapport van bevindingen en het onderzoek dat resulteert in deze verklaring en het rapport van bevindingen. ¹⁰⁶	¹⁰⁷	art. 6

¹⁰⁵ Besluit in- en doorstroombanen (Stb. 1999, 591) [b.w. Stb. 2003, 376]

¹⁰⁶ Dit heeft betrekking op de door de gemeente gemaakte kosten van de verleende en uitbetaalde woonvoorzieningen voor gehandicapten.

¹⁰⁷ Besluit rijksvergoeding Wvb-woonvoorzieningen (Stb. 2000, 122)

6. Overzicht van het departement van Sociale Zaken, 1941-2004

1941-1946

Afdeling Arbeidersverzekering

Taak: Voorbereiding van wettelijke maatregels met betrekking tot de sociale verzekering, met uitzondering van de verzekering tegen werkloosheid.

Afdeling Rijksarbeidsbureau

Taak: Bevordering van de verzekering tegen werkloosheid door het verlenen van geldelijke steun aan werkloosheidskassen of anderszins; de voorbereiding en uitvoering van een wettelijke regeling inzake werkloosheidsverzekering en inzake arbeidsbemiddeling; de bevordering van de arbeidsbemiddeling; de leiding van de intercommunale arbeidsbemiddeling en van centrale inrichtingen van algemene aard of voor bijzondere bedrijfstakken; andere onderwerpen met voorkoming en bestrijding van werkloosheid in verband staande.

- Afdeling Werkloosheidsverzekering
- Afdeling Arbeidsbemiddeling

Afdeling Arbeid II

Taak: Voorbereiding en uitvoering van onder andere de kinderbijslagwet.

Afdeling Steunverlening / Sociale Bijstand ('44-)

Taak: Zorg voor steunverlening (in geld en in natura) aan werkloze arbeiders, alsmede aan kleine boeren en tuinders.

Rijkscontroleurs voor de steunverlening

1946-1949

Afdeling Sociale Verzekering

Taak: Voorbereiding en uitvoering van wettelijke maatregels met betrekking tot de Sociale Verzekering, met uitzondering van de verzekering tegen werkloosheid, de ziekenfondsverzekering en zaken het ziekenfondswezen betreffende.

Afdeling Werkloosheidsverzekering en Wachtgeldregelingen

Taak: Voorbereiding en uitvoering wettelijke maatregels met betrekking tot de werkloosheidsverzekering, wachtgeldregelingen en de subsidiëring van het Voorzieningsfonds voor kunstenaars.

Afdeling Arbeid II (-'47) / Arbeidsverhoudingen ('47-'49)

Taak: Voorbereiding en uitvoering van onder andere de kinderbijslagwet.

Afdeling Sociale Bijstand

Taak: Sociale hulpverlening aan loontrekkenden; toezicht en voorlichting in de gemeenten op de uitvoering van de regelingen voor sociale bijstand; sociale zorg voor werklozen hoofdarbeiders (waaronder werkloze kunstenaars).

Het verstrekken van loongegevens aan de gemeenten ten behoeve van de uitvoering van de regelingen voor sociale bijstand; rijksbijdragen in de kosten voor de gemeentelijke controle op werklozen en voorschotverlening en afrekening van de gemeentelijke werkloosheidsuitgaven; declaraties in verband met de uitkeringen aan werklozen.

Sociaal-economische hulpverlening aan kleine zelfstandigen. Ontwikkeling en ontspanning van werklozen (cultureel werk).

Materiële bijstand en bemiddeling ten behoeve van behoeftige bevolkingsgroepen, oorlogsgetroffenen, rijksinstellingen enz. in de vorm van beschikbaarstelling van levensmiddelen en goederen.

Bemoeiingen met de liquidatie van de centrale keukens, het Herstelfonds 1940 enz.

Bemoeiingen met sociaalorganisatorische vraagstukken in de zin van coördineren, stimuleren, adviseren c.q. subsidiëren t.a.v. fondsen, instellingen, buitenlandse hulpverlening etc. Coördinatie inzake sociale voorzieningen via de Centrale Coördinatie Commissie en plaatselijke coördinatie commissies.

- Binnendienst
- Buitendienst (Consulenten)

1950-1953

Afdeling Sociale Verzekering

Taak: Voorbereiding en uitvoering van wettelijke maatregelen met betrekking tot de sociale verzekering, met uitzondering van de ziekenfondsverzekering en de kinderbijslagverzekering voor loonarbeiders. Afwikkeling van zaken betreffende het Werkloosheidsbesluit 1917 en de wachtgeldregelingen. Voorbereiding van verdragen inzake de sociale verzekering met andere landen.

Afdeling Sociale Bijstand (en Complementaire Arbeidsvoorzieningen '52-)

Taak 1950-1952: Behandeling van aangelegenheden betreffende: a) Vormen van gespecialiseerde sociale zorg, door omvang en aard uitgegroeid tot Overheidsregelingen, waarin het Rijk geheel of voor een belangrijk deel participeert (o.a. de steunregelingen voor werkloze arbeiders, kleine zelfstandigen, beeldende kunstenaars en de sociale werkvoorzieningsregeling voor handarbeiders). b) Rijksbijstand aan particuliere en kerkelijke sociale arbeid (o.a. door financiële hulp). c) Bevordering van plaatselijke, gewestelijke en landelijke samenwerking en coördinatie op het gebied van de sociale zorg in het algemeen. d) Bemoedigen met andere werkzaamheden van sociaal opbouwende aard, mede van belang voor een goede sociale zorg. e) Werkzaamheden van internationaal karakter op het terrein van de sociale hulpverlening

Taak 1953: 1) Complementaire sociale bijstandvoorzieningen (t.b.v. werklozen ex-militairen, zelfstandigen, havenarbeidsreserves). 2) Complementaire sociale arbeidsvoorzieningen (sociale werkvoorziening voor werkloze handarbeiders en werkloze hoofdarbeiders; arbeidsvoorziening in inrichtingen of werkplaatsen voor gehandicapten; sociale kunstopdrachten voor beeldende kunstenaars). 3) Sociaal-culturele activiteiten (t.b.v. werklozen, arbeiders in arbeiderskampen, zeelieden) vakantie- en vrije tijdsbesteding ten dienste van minderdraagkrachtigen 4) Subsidiëring en/of medewerking aan noodvoorzieningsfondsen, alsmede studie en contractarbeid op sociaal en sociaal-cultureel terrein.

- Binnendienst
- Buitendienst (Consulenten)

1954-1961

Afdeling Sociale Verzekering

Taak: Voorbereiding en uitvoering van wettelijke maatregelen met betrekking tot de Sociale Verzekering, met uitzondering van de ziekenfondsverzekering.

- Sectie Ongevallen- en Ziekteverzekering
- Sectie Invaliditeits- en Ouderdomsverzekering
- Sectie Kinderbijslag- en Werkloosheidsverzekering
- Sectie Internationale Zaken

Afdeling Sociale Bijstand en Complementaire Arbeidsvoorzieningen

Taak: Voorbereiding van complementaire sociale voorzieningen voor werknemers en zelfstandigen en van de daarmee samenhangende activiteiten, alsmede bevordering van een doelmatig uitvoeringsbeleid met betrekking tot deze voorzieningen. Adviserende arbeid ten aanzien van in relatie tot het voorgaande staande aangelegenheden.

Verdeling in onderafdelingen sinds 1957:

- Onderafdeling Algemene Zaken
- Onderafdeling Studie en Voorbereiding
- Onderafdeling Complementaire Arbeidsvoorzieningen
- Onderafdeling Complementaire Uitkerings- en Kredietvoorzieningen
- Onderafdeling Complementaire Arbeidszorg
- Adviseurs

Rijksconsulentschappen voor Sociale Bijstand en Complementaire Arbeidsvoorzieningen

Taak: Het geven van voorlichting en advies en het uitoefenen van toezicht inzake de uitvoering der complementaire sociale voorzieningen en daarmee verband houdende activiteiten. Het verrichten van onderzoek naar de doelmatigheid der getroffen voorzieningen, het signaleren van leemten terzake en het adviseren met betrekking tot de opheffing dezer leemten. Het deelnemen aan gewestelijke vormen van studie, overleg en samenwerking. Het onderhouden van een regelmatig informatief contact tussen het ministerie enerzijds en de - rechtstreeks of zijdelings - bij de uitvoering der complementaire sociale voorzieningen betrokken publiek- en privaatrechtelijke lichamen anderzijds.

- Rijksconsulentschappen
- Sociale ambtenaren, werkzaam ten behoeve van op Aanvullende

Werkgelegenheidsobjecten geplaatste arbeiders

1961-1975

Directie / Directoraat-generaal ('65-) voor Sociale Voorzieningen (en Arbeidsverhoudingen -'67) Hoofdafdeling / Directie ('65-) Sociale Verzekering

Taak: Voorbereiding en uitvoering van wettelijke maatregelen m.b.t. de sociale verzekering, het beleid t.a.v. de verbinding van de sociale zekerheid en de gezondheidszorg, de wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfs-pensioenfonds en de Pensioen- en Spaarfondsenwet.

- Afdeling Werknemersverzekeringen
- Afdeling Volksverzekeringen
- Afdeling Pensioen- en Spaarfondsen
- Afdeling Internationale Zaken
- Afdeling Algemene Zaken ('64-)

Hoofdafdeling / Directie ('65-) Complementaire Sociale Voorzieningen

Taak: Voorbereiding van complementaire arbeids- en bestaanszekerheidsvoorzieningen voor werknemers en zelfstandigen, waaronder gehandicapten. Bevordering van een doelmatig uitvoeringsbeleid en toezicht op de naleving van de bepalingen dezer voorzieningen. Behandeling van aangelegenheden betreffende de bijzondere arbeidszorg voor bepaalde groepen werknemers.

- Afdeling Algemene Zaken
- Afdeling Complementaire Arbeidsvoorzieningen ('61-'62)
- Afdeling Complementaire Uitkerings- en Kredietvoorzieningen ('61-'62)
- Afdeling Complementaire Arbeidszorg ('61-'62)
- Afdeling Sociale Werkvoorziening voor Handarbeiders ('63-)
- Afdeling Sociaal-economische Voorzieningen ('63-)
- Afdeling Bijzondere Arbeidszorg (en Subsidiëring) ('63-)
- Adviseurs

Rijksconsulentschappen voor Complementaire Voorzieningen

1975-1980

Directoraat-generaal voor Sociale Voorzieningen

- Stafafdeling Beleidsontwikkeling

Taak: Het volgen van het beleid en de maatschappelijke ontwikkelingen, voor zover deze voor een gecontinueerde beleidsanalyse, planning, programmering en bijsturing van het beleid relevant zijn; het initiëren en leiden van projecten op het terrein van beleidsontwikkelingen op lange termijn.

- Stafafdeling Internationale Sociale Voorzieningsaangelegenheden
- Bureau Vereenvoudiging en Codificatie Sociale Zekerheidswetgeving

Taak: Bestudering en behandeling van de vraagstukken inzake de vereenvoudiging en codificatie van de sociale verzekeringswetgeving, secretariaat van de staatscommissie terzake en voorbereiding van ontwerpen van wet terzake.

Directie Sociale Verzekeringen

Taak: Voorbereiding en uitvoering van wettelijke maatregelen m.b.t. de sociale verzekering, het beleid t.a.v. de verbinding van de sociale zekerheid en de gezondheidszorg, de wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfs-pensioenfonds en de Pensioen- en Spaarfondsenwet.

- Afdeling Werknemersverzekeringen
- Afdeling Volksverzekeringen
- Afdeling Pensioen- en Spaarfondsen
- Afdeling Financiering Sociale Verzekeringen

Directie Complementaire Sociale Voorzieningen

Taak: Voorbereiding van complementaire arbeids- en bestaanszekerheidsvoorzieningen voor werknemers en zelfstandigen, waaronder gehandicapten. Bevordering van een doelmatig uitvoeringsbeleid en toezicht op de naleving van de bepalingen dezer voorzieningen. Behandeling van aangelegenheden betreffende de bijzondere arbeidszorg voor bepaalde groepen werknemers.

- Hoofdafdeling Sociale Werkvoorziening
 - o Afdeling Organisatie Sociale Werkvoorziening
 - o Afdeling Personeelsbeleid Sociale Werkvoorziening
 - o Afdeling Technische en Arbeidskundige aangelegenheden
 - o Afdeling Bedrijfseconomische aangelegenheden
- Hoofdafdeling Uitkeringsbeleid en Specifieke Voorzieningen
 - o Afdeling Uitkeringsvoorzieningen voor Werkloze Werknemers
 - o Afdeling Voorzieningen voor Niet-werknemers
 - o Afdeling Bijzondere Arbeidszorg
- Hoofdafdeling Financiering
 - o Afdeling Financieel Beleid
 - o Afdeling Financieel Beheer
 - o Afdeling Beleidsinformatie en -evaluatie

Rijksconsulentschappen voor Complementaire Voorzieningen

Taak: Het geven van voorlichting en het uitoefenen van toezicht inzake de uitvoering der complementaire sociale voorzieningen en daarmee verband houdende activiteiten. Het verrichten van onderzoek naar de doelmatigheid de getroffen voorzieningen, het signaleren van leemten terzake en het adviseren m.b.t. de opheffing dezer leemten. Het deelnemen aan gewestelijke vormen van studie, overleg en samenwerking. Het onderhouden van een regelmatig informatief contact tussen het ministerie enerzijds en de - rechtstreeks of zijdelings - bij de uitvoering der complementaire sociale voorzieningen betrokken publiek- en privaatrechtelijke lichamen anderzijds.

1980-1982

Directoraat-Generaal voor Sociale Voorzieningen

- Stafafdeling Beleidsontwikkeling en -planning

Taak: Het volgen van het beleid en de maatschappelijke ontwikkelingen, voor zover deze voor een gecontinueerde beleidsanalyse, planning, programmering en bijsturing van het beleid relevant zijn; het initiëren en leiden van projecten op het terrein van beleidsontwikkelingen op lange termijn.

- Bureau Vereenvoudiging en Codificatie Sociale Zekerheidswetgeving

Taak: Bestudering en behandeling van de vraagstukken inzake de vereenvoudiging en codificatie van de sociale verzekeringswetgeving, secretariaat van de staatscommissie terzake en voorbereiding van ontwerpen van wet terzake.

Directie Sociale Verzekeringen

Taak: Voorbereiding en uitvoering van wettelijke maatregelen m.b.t. de sociale verzekering, het beleid t.a.v. de verbinding van de sociale zekerheid en de gezondheidszorg, de wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfs-pensioenfonds en de Pensioen- en Spaarfondsenwet.

- Hoofdafdeling Verdragen
- Hoofdafdeling Werknemersverzekeringen
- Hoofdafdeling Volksverzekeringen
- Hoofdafdeling Pensioen- en Spaarfondsen

Directie Financieel Economische Vraagstukken

Taak: De gecoördineerde behandeling van alle kosten- en financieringsvraagstukken op het terrein van de sociale verzekeringen, met betrekking tot zowel de onderling samenhangende doelstellingen van de sociale verzekeringen zelf als hun effecten op andere collectieve voorzieningen. Behandeling van de begrotingszaken op het terrein van de sociale verzekering.

- Hoofdafdeling Ontwikkeling Financieel Beleid
- Hoofdafdeling Uitvoering en Evaluatie Financieel Beleid

Directie Complementaire Sociale Voorzieningen

Taak: Voorbereiding van complementaire arbeids- en bestaanszekerheidsvoorzieningen voor werknemers en zelfstandigen, waaronder gehandicapten; bevordering van een doelmatig uitvoeringsbeleid en toezicht op de naleving van de bepalingen dezer voorzieningen; behandeling van aangelegenheden betreffende de bijzondere arbeidszorg voor bepaalde groepen werknemers.

- Hoofdafdeling Sociale Werkvoorziening

- Afdeling Organisatie Sociale Werkvoorziening
- Afdeling Personeelsbeleid Sociale Werkvoorziening
- Afdeling Technische en Arbeidskundige aangelegenheden
- Afdeling Bedrijfseconomische aangelegenheden
- Adviseurs
- Hoofdafdeling Specifieke Voorzieningen
 - Afdeling Uitkeringsvoorzieningen voor Werkloze Werknemers
 - Afdeling Voorzieningen voor Niet-Werknemers
 - Afdeling Voorzieningen i.v.m. Ziekte en Arbeidsongeschiktheid
 - Afdeling Bijzondere Arbeidszorg
- Hoofdafdeling Financiering (en beleidsevaluatie)
 - Afdeling Financieel Beleid
 - Afdeling Financieel Beheer
 - Afdeling Beleidsinformatie en -evaluatie

Rijksconsulentschappen voor Complementaire Voorzieningen

Taak: Het geven van voorlichting en het uitoefenen van toezicht inzake de uitvoering der complementaire sociale voorzieningen en daarmee verband houdende activiteiten. Het verrichten van onderzoek naar de doelmatigheid de getroffen voorzieningen, het signaleren van leemten terzake en het adviseren m.b.t. de opheffing dezer leemten. Het deelnemen aan gewestelijke vormen van studie, overleg en samenwerking. Het onderhouden van een regelmatig informatief contact tussen het ministerie enerzijds en de - rechtstreeks of zijdelings - bij de uitvoering der complementaire sociale voorzieningen betrokken publiek- en privaatrechtelijke lichamen anderzijds.

1982-1988

Directoraat-generaal Sociale Zekerheid

- Stafafdeling Beleidsontwikkeling (en -planning)
- Stafafdeling Intern Management ('84-)

Directie Sociale Verzekeringen

Taak: Voorbereiding en uitvoering van wettelijke maatregelen m.b.t. de sociale verzekering, het beleid t.a.v. de verbinding van de sociale zekerheid en de gezondheidszorg, de wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfs-pensioenfonds en de Pensioen- en Spaarfondsenwet.

- Hoofdafdeling Verdragen
- Hoofdafdeling Werknemersverzekeringen
 - Afdeling Arbeidsongeschiktheidsregelingen ('86-)
 - Afdeling Werkloosheidsregelingen ('86-)
- Hoofdafdeling Volksverzekeringen
- Hoofdafdeling Pensioen- en Spaarfondsen

Directie Financieel Economische Vraagstukken

Taak: De gecoördineerde voorbereiding en uitvoering van het financieel en sociaal-economische beleid op het terrein van de sociale zekerheid in samenhang met het totale financieel en sociaal-economisch beleid.

- Hoofdafdeling Financieringsvraagstukken (-'87)
- Hoofdafdeling Budgetteringsvraagstukken (-'87)
- Hoofdafdeling Demografische Regelingen en beleidscoördinatie ('87-)
- Hoofdafdeling Arbeidsongeschiktheidsregelingen ('87-)
- Hoofdafdeling Werkloosheidsregelingen ('87-)
- Hoofdafdeling Beleidscoördinatie en Onderzoek ('87-)

Directie Complementaire Sociale Voorzieningen

Taak: Voorbereiding van complementaire arbeids- en bestaanszekerheidsvoorzieningen voor werknemers en zelfstandigen, waaronder gehandicapten; bevordering van een doelmatig uitvoeringsbeleid en toezicht op de naleving van de bepalingen dezer voorzieningen; behandeling van aangelegenheden betreffende de bijzondere arbeidszorg voor bepaalde groepen werknemers.

- Hoofdafdeling Sociale Werkvoorziening
 - o Afdeling Organisatie Sociale Werkvoorziening
 - o Afdeling Personeelsbeleid Sociale Werkvoorziening
 - o Afdeling Technische en Arbeidskundige aangelegenheden
 - o Afdeling Bedrijfseconomische aangelegenheden
- Hoofdafdeling Specifieke Voorzieningen
 - o Afdeling Voorzieningen i.v.m. Werkloosheid
 - o Afdeling Voorzieningen voor Niet-Werknemers
 - o Afdeling Voorzieningen i.v.m. Ziekte en Arbeidsongeschiktheid
 - o Afdeling Bijzondere Arbeidszorg
- Hoofdafdeling Financiering en Beleidsevaluatie
 - o Afdeling Financieel Beleid
 - o Afdeling Financieel Beheer
 - o Afdeling Beleidsinformatie en -evaluatie

Directie Bijstandszaken

Taak: Voorbereiden en ontwikkelen naar vorm en inhoud van het bijstandsbeleid; overdracht departementaal bijstandsbeleid; toezicht van het ABW-uitkeringsbeleid; evaluatie van het gevoerde bijstandsbeleid.

- Stafafdeling Algemene Juridische Zaken Bijstand
- Stafafdeling Beleidsvoorbereiding Bijstand ('83-'85)
- Hoofdafdeling Financiële Beleidsontwikkeling Bijstand
 - o Afdeling Uitkeringsbeleid Bijstand
 - o Afdeling Financieel-Economische Aangelegenheden Bijstand
 - o Afdeling Bijstandsvergoedingen
- Hoofdafdeling Algemene Beleidsontwikkeling Bijstand
 - o Afdeling Algemeen Bijstandsbeleid
 - o Afdeling Bijstandsbeleid Zelfstandigen
 - o Afdeling Bijstandsbeleid Vreemdelingen en Minderheden
- Hoofdafdeling Uitvoeringsbeleid Bijstand ('82-'85)
 - o Afdeling Coördinatie Uitvoeringsbeleid Bijstand ('82-'85)
 - o Afdeling Beleidsoverdracht Bijstand ('82-'85)
 - o Afdeling Beroepszaken Bijstand ('82-'85)
- Rijksconsulentschappen Bijstandszaken ('82-'84)

Centrale Leiding Buitendienst ('85-)

Taak: Zorgdragen voor toezicht op de juiste uitvoering van een aantal wetten en regelingen op het terrein van de sociale zekerheid; leiding geven aan de Rijksconsulenten Sociale Zekerheid in de provincies; vervullen van vertaal- en schakelfunctie tussen Rijksconsulentschappen en beleidsdirecties.

- Afdeling Signalering en Programmering
- Afdeling Informatieoverdracht
- Rijksconsulentenschappen voor Sociale Voorzieningen (-'84) / Sociale Zekerheid ('84-)

1989-1994

Directoraat-Generaal Sociale Zekerheid (DGSZ)

Hoofddirectie Sociale Verzekeringen

Taak: Voeren van het beleid m.b.t. de inkomensgaranderende functie van de sociale zekerheid voor zover uitgevoerd door of onder verantwoordelijkheid van sociale partners; voeren van het financieel beheer van de rijksmiddelen ten behoeve van het Algemeen Kinderbijslagfonds en het Toeslagenfonds.

- Hoofdafdeling Werknemersverzekeringen (-'91) / Werkloosheidsregelingen
- (Hoofd)afdeling Arbeidsongeschiktheidsregelingen
- Hoofdafdeling Volksverzekeringen en Pensioenen

- Afdeling Ouderenregelingen
- Afdeling Toeslagen en Financiering
- Hoofdafdeling Verdragen

Hoofddirectie Financieel-Economisch Beleid en Onderzoek

Taak: Voorbereiden en vormen van beleid m.b.t. het financieringsinstrumentarium en het financieel en sociaal-economisch beleid op het terrein van de sociale zekerheid in samenhang met het totale financieel en sociaal-economisch beleid; voorbereiden van de begroting van het DGSZ en het rapporteren over de uitvoering daarvan; vergaren en verstrekken van informatie van het sociale zekerheidsbeleid; intern en extern programmeren van beleidsonderbouwend en -evaluerend onderzoek alsmede verlenen van opdracht tot en begeleiden van dergelijk onderzoek; coördineren van de inbreng van het DGSZ in algemene departementale beleidskaders.

- Hoofdafdeling Demografische Regelingen en beleidscoördinatie
- Hoofdafdeling Arbeidsongeschiktheidsregelingen
- Hoofdafdeling Werkloosheidsregelingen
- Hoofdafdeling Beleidscoördinatie en Onderzoek
- Hoofddirectie Bijstand en Voorzieningen

Taak: Voeren van het beleid inzake de inkomensgaranderen functie van sociale zekerheid op minimumniveau voor zover uitgevoerd door de gemeenten; voeren van het sociale zekerheidsbeleid gericht op maatschappelijke ont-plooiing, het voorkomen van uitval uit en bevorderen van (re)ïntegratie in het arbeidsproces; voeren van toezicht, financieel beheer en sturen ten aanzien van de door of onder verantwoordelijkheid van de lagere overheden uitgevoerde sociale zekerheidsregelingen, alsmede het uitvoeringsbeleid ter zake Coördineren binnen DCSZ van het beleid inzake uitkeringen op sociaal minimumniveau; van het beleid m.b.t. de uitvoering de sociale zekerheid; van de samenhang tussen het beleid op het gebied van de studiefinanciering en de sociale zekerheidsregelingen; van het vreemdelingen- en minderhedenbeleid in relatie tot de sociale zekerheid; de voorbereiding en uitvoering van de publieksvoorlichting; van beleidsvraagstukken inzake aangelegenheden van binnenlands bestuur.

- Sector Uitvoeringsbeleid
 - Afdeling Beheersbeleid
 - Afdeling Coördinatie en Planning
- Sector Specifieke Voorzieningen
 - Afdeling Voorzieningen Zieken, Arbeidsongeschikten en Gehandicapten
 - Afdeling Werkloosheid en Bijzondere Arbeidszorg
- Sector Sociale Werkvoorziening
 - Afdeling Bestuurlijke Juridische en Financiële Aangelegenheden
 - Afdeling Personele en Sociale Aangelegenheden
 - Afdeling Bedrijfs en Organisatie Aangelegenheden
- Sector Uitkeringsbeleid
 - Afdeling Algemeen Uitkeringsbeleid
 - Afdeling Minderheidsgroepen, Zelfstandigen en Ministeriële Uitvoeringstaken
 - Afdeling Werkloosheidsregelingen en Bijzondere Vraagstukken
 - Afdeling Informatieoverdracht ('89-'91)

Directie Intern Management

Taak: Ontwikkelen van het intern beleid van DGSZ; uitvoeren van ondersteunende taken, beheerstaken en advisering; verrichten van interne controle alsmede adviseren en toetsen m.b.t. de administratieve organisatie van het DGSZ.

Rijksconsulentenschappen

Taak: Toezicht houden op de uitvoering van sociale zekerheidsregelingen door of onder verantwoordelijkheid van lagere overheden middels beleidsoverdracht en -advisering; uitvoering van de beleidstoetsing en -correctie en interne signalering en externe coördinatie.

1995-2002

Directie Sociale Verzekeringen

Taak: Voeren van het beleid t.a.v. de participatie- en waarborgfunctie, de financiering en de uitvoeringsorganisatie van

de sociale verzekeringen; t.a.v. de aanvullende pensioenen, de reïntegratie van gedeeltelijk arbeidsongeschikten en internationale sociale zekerheidsverdragen.

- Bureau Bedrijfsvoering
- Afdeling Werknemersverzekeringen
- Afdeling Volksverzekeringen en Pensioenen
- Afdeling Uitvoeringsbeleid
- Afdeling Grensoverschrijdende Sociale Verzekeringen
- Afdeling Algemene Vraagstukken en Financiering

Directie Bijstandszaken

Taak: Het ontwikkelen van en zorgdragen voor het bijstandsbeleid en het beleid inzake remigratie; deze taak omvat de zorg voor de minimum-inkomenswaarborg via de ABW/nAbw en andere inkomensvoorzieningen die door de gemeenten worden uitgevoerd; de bevordering van de uitstroom uit en beperking van de instroom in deze voorzieningen; de leefvoorzieningen voor zieken, arbeidsongeschikten en gehandicapten; de maatregelen ter voorkoming en vermindering van sociale achterstand; de invulling van de medebewindrelatie tussen Rijk en gemeenten; de bevordering van een adequate uitvoering door gemeenten en de uitvoering van de subsidieregeling voor het Nederlands Migratie-Instituut.

- Bureau Bedrijfsvoering
- Afdeling Uitkeringen (1995-2000) / Inkomenswaarborg (2001-)
- Afdeling Volume (1995-2000) / Activering (2001-)
- Afdeling Uitvoeringsbeleid (1995-2000) / Beleid en Uitvoering (2001-)
- Afdeling Algemene Vraagstukken (1995-2000) / Algemeen Beleid (2001-)

Directie Toezicht

Taak: Toetsen van het toezichtkader in voorgenomen wet- en regelgeving; uitoefenen van tweedelijns toezicht op de uitvoering van wet- en regelgeving op het gehele beleidsterrein van het ministerie.

- Bureau Bedrijfsvoering
- Afdeling Uitvoering Toezicht Gemeenten
- Afdeling Uitvoering Toezicht Zelfstandig Bestuursorganen
- Afdeling Ontwikkeling Toezichtsbeleid (1995-1997)
- Afdeling Centraal Kantoor Rijksconsulentschappen ('95) / Rijksconsulentschappen ('96-)
- Projectenteam (1998-)

Directie Arbeidsmarkt

Taak: Verantwoordelijk voor de ontwikkeling van arbeidsmarktbeleid en het bevorderen van een arbeidsmarkt, waarop zoveel mogelijk mensen werk kunnen vinden en zo veel mogelijk vacatures vervuld kunnen worden.

- Afdeling Algemeen Arbeidsmarktbeleid
- Afdeling Regelingen Additionele Werkgelegenheid
- Afdeling Categorieel Arbeidsmarktbeleid
- Afdeling Arbeidsvoorziening
- Bureau Kwaliteitszorg Sociale Werkvoorziening (1999-2001)
- Bureau Ruim Baan (2000-2001)
- Projectbureau Europese Subsidie Maatregelen (2002-)

Directie Analyse en Onderzoek

Taak: Verricht kwantitatieve ramingen en analyses op het hele beleidsterrein van het ministerie, voorziet in informatie die nodig is voor het maken van beleidskeuzes en begeleidt extern onderzoek.

- Bureau Bedrijfsvoering
- Afdeling Raming en Analyse I en II
- Afdeling Beleidsinformatie en Statistiek
- Afdeling Onderzoek
- Projectbureau Coördinatie Gegevensverkeer

Bureau Procesmanagement Samenwerking Werk en Inkomen (1998-2000)

Taak: initiëren en coördineren van het samenwerkingsproces SWI dat moet leiden tot één loket voor werk en inkomen.

Veranderorganisatie Structuur Uitvoering Werk en Inkomen (2001-)

Taak: verantwoordelijk voor een samenhangende en gefaseerde invoering van de nieuwe uitvoeringsstructuur werk en inkomen.

2003-heden

Directie Ramingen en Analyse

- Bureau Bedrijfsvoering
- Afdeling Arbo, Integrale Beramingen en Beleidsinformatie
- Afdeling Arbeidsmarkt en Reïntegratie
- Afdeling Arbeidsvoorwaarden en Internationaal
- Afdeling Bijstandszaken en Handhaving
- Afdeling Sociale Verzekeringen en Uitvoeringen

Directoraat-generaal Arbeidsmarkt en Bijstand (DGAMB)

Taak: het algemene, gerichte en aanvullende arbeidsmarktbeleid, de sociale werkvoorziening, het beleid ten aanzien van de algemene en bijzondere bijstand en het beleid gericht op bijzondere groepen

- Stafbureau

Directie Algemeen Arbeidsmarktbeleid

Taak: verantwoordelijk voor de (strategische) ontwikkeling van het algemene arbeidsmarkt- en reïntegratiebeleid. Draagt eveneens zorg voor het sectorale, regionale en internationale arbeidsmarktbeleid met inbegrip van de problematiek rondom arbeidsmigratie en de werking van arbeidsbemiddelings- en reïntegratiemarkt. Verzorgt ook de contacten met de Raad voor Werk en Inkomen.

- Afdeling Algemeen Strategisch Arbeidsmarktbeleid
- Afdeling Bemiddeling en Reïntegratie

Directie Arbeidsmarktbeleid Bijzondere Groepen

Taak: o.a. verantwoordelijk voor de ontwikkeling van arbeidsmarktbeleid voor bijzondere groepen en zorgdragen voor het instrumentarium van gesubsidieerde arbeid en het beleid rond arbeidsaanpassing van arbeidsgehandicapten

- Bureau Bedrijfsvoering
- Afdeling Doelgroepenbeleid
- Afdeling Europese Subsiidiemaatregelen
- Afdeling Gesubsidieerde Arbeid

Directie Bijstand en Gemeentelijke Activeringsbeleid ('03-'04) / Werk en Bijstand ('04)

Taak: verantwoordelijk voor de ontwikkeling van bijstands- en het activeringsbeleid van gemeenten. Draagt meer specifiek zorg voor het bieden van inkomenswaarborg op het bestaansminimum en de instrumentering van gemeenten op het terrein van activerings- en uitstroombesluit. Bevorderen van een adequate uitvoering door gemeenten van dit beleid.

- Bureau Bedrijfsvoering
- Afdeling Algemeen Beleid
- Afdeling Bestuurlijke Relaties en Instrumenten
- Afdeling Gemeentelijk Activeringsbeleid
- Afdeling Inkomenswaarborg

Bureau Interbestuurlijke Verhoudingen en Communicatie

Taak: verantwoordelijk voor een eenduidige regie en aanpak van de relaties tussen het ministerie en de gemeenten.

Agentschap SZW¹⁰⁸

Taak: belast met het uitvoeren van regelingen voor het overheidsbeleid op het terrein werk en inkomen en verzamelt informatie die van belang kan zijn voor de beleidsvorming.

Departementaal Projectbureau Reïntegratiebeleid

Taak: ontwikkelen van een intergraal consistente vernieuwende lijn voor de inzet van arbeidsmarktinstrumenten en het voeren reïntegratiebeleid

Inspectoraat-generaal Inspectie Werk en Inkomen (2003) / Inspecteur-generaal Werk en Inkomen (2004-)

¹⁰⁸ Het OMV Besluit SZW 2004 meldt dat het Agentschap SZW de Secretaris-Generaal valt.

Inspectie Werk en Inkomen

Taak: verantwoordelijk voor het toezicht op het UWV en CWI en de uitvoering van SZW-regelingen op het gebied van werk en inkomen door gemeentelijke sociale diensten.

7. Overzicht van het departement van (Cultuur, Recreatie en) Maatschappelijk Werk, 1952-1982

1952-1954

Afdeling Algemeen Maatschappelijke Zorg

- Onderafdeling Algemene Juridische Zaken
- Onderafdeling Organisatie Hulpverlening
- Bureau Organisatie Hulpverlening Nederlanders in Duitsland (te Arnhem)

Afdeling Bijzondere Maatschappelijke Zorg

- o.a. de bemoeiingen met de maatschappelijke verzorging van gerepatrieerden

Commissariaat van Ambonezenzorg

1954-1963

Hoofdafdeling Maatschappelijke Voorzieningen

- Afdeling Algemene Maatschappelijke zorg

Taak: De voorbereiding van nieuwe wettelijke regelingen op het gebied van de maatschappelijke zorg. De toepassing van de Armenwet, de Geldschieterswet en de Pandhuiswet, w.o. subsidiëring van instellingen; het onderhouden van contact met de Sociale Raden. De toepassing van de subsidieregelingen verband houdende met de bijstand ingevolge de Armenwet. De samenstelling van het verslag bedoeld in artikel 209 der Grondwet. De werkzaamheden betreffende de regelingen van de alimentatie en het verhaal met betrekking tot de kosten van voor Rijksrekening verpleegde geesteszieken. De werkzaamheden met betrekking tot het collectewezen. De toepassing der verdragen inzake internationale hulpverlening; de zorg voor de hulpverlening aan behoeftige Nederlanders in het buitenland en aan uit het buitenland afkomstige hulpbehoevende minderjarige Nederlanders (z.g. staatswezen) en Nederlandse patiënten in België.

- o Onderafdeling Algemene Zaken
- o Onderafdeling Armenwetzaken
- o Onderafdeling Organisatie Hulpverlening
- o Bureau Organisatie Hulpverlening Nederlanders in Duitsland (te Arnhem)
- Afdeling Bijzondere Maatschappelijke Zorg
 - o Onderafdeling Gerepatrieerden (in gemeenten)
 - o Onderafdeling Gerepatrieerde in contractpensions

Afdeling Landelijk Contact

Taak: Het leggen en onderhouden van contact met kerkelijke en particuliere instellingen, werkzaam op het terrein van het maatschappelijk werk, alsmede met provinciale en gemeentelijke overheden werkzaam op dat terrein. Het houden van toezicht op de uitvoering van onder het Departement ressorterende verzorgingsregelingen door andere dan Rijksorganen. Van de Afdeling maken deel uit de in de onderscheidene provincies gevestigde 'Bureaus van het Departement van Maatschappelijk Werk'.

- Centraal Bureau
- Bureaus in de provincies

Commissariaat van Ambonezenzorg

Taak: De huisvesting en de maatschappelijke verzorging van hier te lande in woonoorden en woonwijken verblijvende Ambonezen.

1963-1966

Directie Maatschappelijke Voorzieningen

- Hoofdafdeling Bijstandszaken

Taak: De behandeling van alle zaken, welke de uitvoering en begeleiding van de Algemene Bijstandswet betreffen, alsmede de bevordering van een adequaat bijstandsbeleid binnen het raam van de sociale politiek.

- Afdeling Algemeen Bijstandsbeleid (en Groepsregelingen)
 - Afdeling Bijstand en Geschillen
 - Bureau Financiële en Algemene/Economische Zaken
 - Bureau Medisch Adviseur
 - Hoofdafdeling Bijzondere Voorzieningen
- Taak: Het voorbereiden van bijzondere voorzieningen ten behoeve van groepen van personen, anders dan op basis van de Algemene Bijstandswet; het uitvoeren van terzake getroffen voorzieningen, dan wel het toezicht op de uitvoering daarvan door derden.
- Afdeling Bijzondere Regelingen

Afdeling Landelijk Contact

- Taak: Het leggen en onderhouden van contact met kerkelijke en particuliere instellingen, werkzaam op het terrein van het maatschappelijk werk, alsmede met provinciale en gemeentelijke overheden werkzaam op dat terrein. Het houden van toezicht op de uitvoering van onder het Departement ressorterende verzorgingsregelingen door andere dan Rijksorganen. Van de Afdeling maken deel uit de in de onderscheidene provincies gevestigde 'Bureaus van het Departement van Maatschappelijk Werk'.
- Centraal Bureau
 - Bureaus in de provincies

Commissariaat van Ambonezenzorg

Taak: De huisvesting en de maatschappelijke verzorging van hier te lande in woonoorden en woonwijken verblijvende Ambonezen.

1966-1968

Directie Maatschappelijke Voorzieningen

- Hoofdafdeling Bijstandszaken
 - Stafbureau Onderzoek en Beleidsvoorbereiding (en documentatie)
 - Stafbureau Beroepen, Geschillen en Juridische Zaken
 - Stafbureau Financiële en Economische Zaken
 - Bureau Medisch Adviseur
 - Bureau Administratieve en Algemene Zaken ('67-'68)
 - Afdeling Algemeen Bijstandsbeleid / Coördinatie en Ontwikkeling Bijstandsbeleid ('67-'68)
 - Afdeling Algemene Groepsregelingen / Bijstand Algemene Groepen ('67-'68)
 - Afdeling Bijstand Bijzondere Groepen
 - Afdeling Individuele Bijstand en Bijdrageregelingen

Hoofdbureau Landelijk Contact

Taak: Het leggen en onderhouden van contact met kerkelijke en particuliere instellingen, werkzaam op het terrein van het maatschappelijk werk, alsmede met provinciale en gemeentelijke overheden werkzaam op dat terrein. Het houden van toezicht op de uitvoering van onder het Departement ressorterende verzorgingsregelingen door andere dan Rijksorganen. Van de Afdeling maken deel uit de in de onderscheidene provincies gevestigde 'Bureaus van het Departement van Maatschappelijk Werk'.

- Centraal Bureau
- Bureaus in de provincies

Commissariaat van Ambonezenzorg

Taak: De huisvesting en de maatschappelijke verzorging van hier te lande in woonoorden en woonwijken verblijvende Ambonezen.

1968-1971

Directie Bijstandszaken

- Bureau Medisch Adviseur
- Afdeling Algemene Juridische en Administratieve Zaken

Taak: Het adviseren over de bijzondere juridische aspecten van het bijstandsbeleid; het verrichten van de juridische

werkzaamheden voortvloeiende uit de Rompwet Instellingen van Weldadigheid. Het behandelen van domiciliekwesties en van zaken van algemene en administratieve aard.

- **Hoofdafdeling Algemeen Bijstandsbeleid**

Taak: Het doen verrichten van onderzoek naar de praktijk van de bijstandsverlening; het verzamelen en analyseren van gegevens over het verloop van de bijstandsuitgaven; het onderzoeken van ontwikkelingen in het algemeen sociale- en het welzijnsbeleid in hun betekenis voor de bijstand. Het adviseren omtrent de sociaal-politieke en financieel-economische aspecten van het bijstandsbeleid. Het voorbereiden van wettelijke regelingen alsmede het bevorderen van een gecoördineerd beleid terzake van de verlening van bijstand rechtstreeks op grond van de Algemene Bijstandswet.

- Afdeling Beleidsvoorbereiding
- Afdeling Coördinatie en Ontwikkeling Bijstandsbeleid

- **Hoofdafdeling Groeps-Bijstandsbeleid**

Taak: Het voorbereiden van wettelijke regelingen voor de verlening van bijstand ingevolge rijksgroepsregelingen. Het behandelen van de vraagstukken verband houdende met de uitvoering van de rijksgroepsregelingen, alsmede voor de Bijdrageregelingen voor vreemdelingen, voor teruggekeerde Nederlanders en woonwageneigenaren. Het verlenen van bijstand aan Nederlanders in het buitenland.

- Bureau Financiering
- Afdeling Bijstand Algemene Groepen
- Afdeling Bijstand Bijzondere Groepen

Hoofdbureau Landelijk Contact

Taak: Het hoofdbureau fungeert als buitendienst van de Directie Bijstandszaken (en het Directoraat-generaal voor Maatschappelijke Ontwikkeling). De provinciale bureaus fungeren als intermediair tussen enerzijds de directie en anderzijds provinciale en gemeentelijke overheden en haar organen in het kader van bijstandszaken. Tevens oefent het hoofdbureau toezicht uit op de rechtmatige en doelmatige besteding van de gelden.

- Hoofdbureau
- Provinciale Bureaus

1971-1975

Directie Bijstandszaken

- Bureau Administratieve Zaken
- Bureau Medisch Adviseur
- Stafafdeling Algemene en Juridische Zaken

Taak: Het behandelen van algemene en juridische aangelegenheden verband houdende met de Algemene Bijstandswet; het adviseren over bijzondere juridische aspecten van het bijstandsbeleid; het behandelen van alimentatiezaken, domicilievraagstukken en geschillen.

- **Hoofdafdeling Beleidsvoorbereiding en Financieringsbeleid**

Taak: Het voorbereiden van een beleidsontwikkeling in het bijzonder door evaluerend onderzoek naar de uitgangspunten van het bijstandsbeleid, naar aard en samenstelling van het bijstandsbestand en het verloop van de uitgaven. Behandeling van de financieel -economische vraagstukken, alsmede van begrotingszaken.

- Afdeling Onderzoek en Beleidsplanning
- Afdeling Financieel-economische Zaken en Financiële Programmering

- **Hoofdafdeling Bijstandsbeleid**

Taak: Het vorm en inhoud geven aan het departementaal bijstandsbeleid en het bevorderen van een doelmatige uitvoering van de ABW door de gemeenten, d.w.z. in overeenstemming met de plaats en functie van de bijstand op het terrein van het algemeen sociale- en welzijnsbeleid.

- Afdeling Algemeen Bijstandsbeleid
- Afdeling Bijstand Algemene Groepen
- Afdeling Bijzondere Groepen

- **Hoofdafdeling Coördinatie en Toetsing Bijstandsbeleid**

Taak: Het toetsen van het gemeentelijk uitvoeringsbeleid met het oogmerk een doelmatige uitvoering van de wet, binnen het raam van de wettelijke doelstellingen en het algemeen sociaal- en welzijnsbeleid blijvend te bevorderen. Informatie aan gemeenten en publiek, bevordering deskundigheid van bestuurders, uitvoerders en verwijzers.

- Afdeling Coördinatie en Programmering
- Afdeling Organisatie Bijstandsverlening
- Afdeling Beroepszaken

Hoofdbureau Landelijk Contact

Taak: Het hoofdbureau fungeert als buitendienst van de Directie Bijstandszaken (en het Directoraat-generaal voor Maatschappelijke Ontwikkeling). De provinciale bureaus fungeren als intermediair tussen enerzijds de directie en anderzijds provinciale en gemeentelijke overheden en haar organen in het kader van bijstandszaken. Tevens oefent het hoofdbureau toezicht uit op de rechtmatige en doelmatige besteding van de gelden.

- Hoofdbureau
- Provinciale Bureaus

1976-1982

Directie Bijstandszaken

- Stafbureau Coördinatie en Algemeen Beheer
- Bureau Algemene Administratieve Zaken
- Bureau Medisch Adviseur
- Stafafdeling Algemene en Juridische Zaken

Taak: Het behandelen van algemene en juridische aangelegenheden verband houdende met de Algemene Bijstandswet; het adviseren over bijzondere juridische aspecten van het bijstandsbeleid; het behandelen van alimentatiezaken, domicilievraagstukken en geschillen.

- Hoofdafdeling Beleidsvoorbereiding en Financieringsbeleid

Taak: Het voorbereiden van een beleidsontwikkeling in het bijzonder door evaluerend onderzoek naar de uitgangspunten van het bijstandsbeleid, naar aard en samenstelling van het bijstandsbestand en het verloop van de uitgaven. Behandeling van financieel-economische vraagstukken, alsmede van begrotingszaken.

- Afdeling Onderzoek en Beleidsplanning
- Afdeling Financieel-economische Zaken en Financiële Programmering

- Hoofdafdeling Bijstandsbeleid Welzijnsvoorzieningen

Taak: Het ontwikkelen en het vorm geven aan het bijstandsbeleid in zijn relaties tot het welzijnsbeleid in de ruimste zin.

- Afdeling Harmonisatie Bijstand Dienstverlening
- Afdeling Bijstand Woonwagengewoners

- Hoofdafdeling Bijstandsbeleid Uitkeringsregelingen

Taak: Het ontwikkelen van en het vorm geven aan het bijstandsbeleid in zijn relatie tot het overheidsbeleid betreffende de inkomensvorming in het algemeen en de sociale minima in het bijzonder.

- Afdeling Harmonisatie Uitkeringsbeleid
- Afdeling Bijstand Zelfstandigen

- Hoofdafdeling Coördinatie en Toetsing Bijstandsbeleid

Taak: Het toetsen van het gemeentelijk uitvoeringsbeleid met het oogmerk een doelmatige uitvoering van de wet, binnen het raam van de wettelijke doelstellingen en het algemeen sociaal- en welzijnsbeleid blijvend te bevorderen. Informatie aan gemeenten en publiek, bevordering deskundigheid van bestuurders, uitvoerders en verwijzers. Het behandelen van de bij de Kroon ingediende beroepschriften als bedoeld in art. 43 van de Algemene Bijstandswet.

- afdeling Coördinatie en Programmering
- afdeling Organisatie Bijstandsverlening
- afdeling Beroepszaken

Hoofdbureau Landelijk Contact

Taak: Het hoofdbureau fungeert als buitendienst van de Directie Bijstandszaken (en het Directoraat-Generaal voor Maatschappelijke Ontwikkeling). De provinciale bureaus fungeren als intermediair tussen enerzijds de directie en anderzijds provinciale en gemeentelijke overheden en haar organen in het kader van bijstandszaken. Tevens oefent het hoofdbureau toezicht uit op de rechtmatige en doelmatige besteding van de gelden. Het hoofd van het provinciaal bureau was tevens bijstandsconsulent.

- Provinciale bureaus (ieder onderverdeeld)

- Afdeling Maatschappelijke Ontwikkeling
- Afdeling Bijstandszaken
- Afdeling Financiële en Economische Zaken

8. Wet- en regelgeving

De laatste – in dit RIO meegenomen – wijziging van de wet staat tussen [...]. Bij AMvB's of ministeriële regelingen welke op meer dan één wet gebaseerd zijn, worden bij één van hun grondslagen genoemd.

- Wet
- Besluit (in Staatsblad)
- Besluit of Regeling (in Staatscourant)
- ❖ Beleidsregel

Armenzorg

- Armenwet 1912 (Stb. 1912, 165; gedeeltelijk b.w. Stb. 1963, 284)
- Rompwet Instellingen van Weldadigheid (Stb. 1963, 284; b.w. Stb. 2004, 24)

Bijstand

- Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) [b.w. Stb. 1995, 200]
- Wet, houdende nadere regels van tijdelijke aard ten aanzien van de bijstand in de algemene noodzakelijke kosten van bestaan (Stb. 1971, 310)
- Algemene bijstandswet (Stb. 1995, 199) [b.w. Stb. 2003, 376 m.u.v. artt. 14 t/m 14f, 65, 70, 106 t/m 108a, 113 t/m 115 en 142a]
- Besluit bijstandverlening zelfstandigen (Stb. 1995, 203) [b.w. Stb. 2003, 376]
- Besluit krediethypotheek bijstand (Stb. 1995, 204)
- Besluit ex artikel 144 Algemene bijstandswet 1995 (Stb. 1995, 317) [b.w. Stb. 2003, 376]
- Aanpassingsbesluit nieuwe en gewijzigde arbeidsongeschiktheidsregelingen (Stb. 1997, 796)
- Bijstandsbesluit adreslozen (Stb. 1998, 385)
 - Regeling statistische gegevens a.b.w. (Stcrt. 1995, 121)
 - Regeling overbruggingsuitkering Abw (Stcrt. 1995, 194)
 - Regeling inkoop dienstverlening Arbeidsvoorzieningsorganisatie door gemeenten 1996 (Stcrt. 1995, 240)
 - Uitvoeringsregeling inkoop arbeidsvoorziening door gemeenten (Stcrt. 1997, 29)
 - Regeling vrijstelling verplichtingen Abw (Stcrt. 1998, 53)
 - Regeling gebruikelijke vakantieduur Abw (Stcrt. 1998, 53)
 - Regeling vrijlating immateriële schadevergoeding Algemene bijstandswet (Stcrt. 1999, 243) [b.w. Stb. 2003, 376]
 - Regeling bijstandsverlening aan zelfstandigen in het buitenland (Stcrt. 2000, 188)
 - Bijstandsregeling vakantietoelage 2001 (Stcrt. 2000, 245)
 - Invoeringswet herinrichting Algemene Bijstandswet (Stb. 1995, Stb. 200) [b.w. Stb. 2003, 376]
- Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 375)
- Besluit WWB (Stb. 2003, 387)
 - Invoeringsregeling WWB (Stcrt. 2003, 203)
 - Regeling WWB (Stcrt. 2003, 204)
- Invoeringswet Wet werk en bijstand (Stb. 2003, 376)
- Besluit Bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Stb. 2003, 390)

Werkloosheidsvoorzieningen

- Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) [Stb. 1997, 789]

- Besluit maatstaf aanpassingsmechanismen 1985 (Stb. 1985, 638)
- Besluit ex artikel 9 Algemene Ouderdomswet enz. (Stb. 1989, 606)
- Besluit aanwijzing centrale organisaties van werknemers (Stcrt. 1964, 5)
- Besluit aftrek van inkomsten (Stcrt. 1964, 5)
- Besluit vacatiegeld en reis- en verblijfkosten Commissie Wet Werkloosheidsvoorziening (Stcrt. 1964, 5)
- Uitvoeringsbesluit gedeeltelijke opheffing uitsluitingsgrond ten aanzien van werknemers met meer dan één dienstbetrekking binnen normale arbeidstijd (Stcrt. 1964, 5)
- Uitvoeringsbesluiten Wet Werkloosheidsvoorziening (Stcrt. 1964, 5)
- Uitvoeringsbesluiten Wet Werkloosheidsvoorziening, vrijstelling inschrijving arbeidsbureau (Stcrt. 1964, 5)
- Besluit dagloonregelen wet werkloosheidsvoorziening (Stcrt. 1965, 5)
- Besluit statistische gegevens complementaire sociale voorzieningen (Stcrt. 1969, 33)
- Uitvoering Wet Werkloosheidsvoorziening (gelijkstelling vreemdelingen met Nederlanders) (Stcrt. 1969, 137)
- Besluit recht op uitkering tijdens wachtjaar WAO (Stcrt. 1973, 9)
- Besluit toepassing op werknemers die pro rata W.A.O. uitkering genieten (Stcrt. 1975, 150)
- Wijziging Besluit Rijksvergoeding onderzoekskosten WWV (Stcrt. 1977, 128)
- Besluit nadere regelen ex art. 14 Wet Werkloosheidsvoorziening (Stcrt. 1981, 19)
- Besluit verlaagde dagen-eis Wet Werkloosheidsvoorziening (Stcrt. 1981, 89)
- Besluit gelijkstelling gewerkte dagen (Stcrt. 1981, 146)
- Besluit aftrek inkomsten in verband met niet genoten vakantie en verzilverde vakantiebonnen (Stcrt. 1983, 83)
- Besluit vakantie tijdens W.W.V.-periode (Stcrt. 1983, 83)
- Besluit nadere regelen minimumdagloon W.W./W.W.V. (Stcrt. 1983, 93)
- Besluit statistische gegevens Wet Werkloosheidsvoorziening (Stcrt. 1983, 223)
- Besluit wijziging informatieplicht Gewestelijke Arbeidsbureau's (Stcrt. 1984, 177)
- Besluit hercontrole WWV (Stcrt. 1985, 170)
- Beschikking toerekeningsmethodiek aanpassingsmechanismen (Stcrt. 1986, 638)
- Vaststelling modellen voorlopige en definitieve kostenopgave (Stcrt. 1989, 64)
- Vaststelling model kennisgeving (Stcrt. 1989, 138)
- Vaststelling model definitieve kostenopgave Wet Werkloosheidsvoorziening (Stcrt. 1990, 87)
- Besluit vaststelling model kostenopgave Sociale Zekerheid (Stcrt. 1991, 60)
- Regeling wijziging indiening en verrekening van kostenopgaven rijksvergoeding (Stcrt. 1992, 50)
- Regeling gemiddeld premiepercentage WW voor wachtgeldfonds en Ziektewet (Stcrt. 1992, 251)
- Regeling declaratie uitgave Wet Werkloosheidsvoorziening (Stcrt. 1999, 247)

Inkomensvoorziening werkloze werknemers en gewezen zelfstandigen

- Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) [Stb. 2004, 363]
- Besluit aanpassing inkomensbesluit IOAW overheveling opslagpremies (Stb. 1985, 575)
- Inkomensbesluit IOAW (Stb. 1986, 658)
- Besluit houdende afwijking voor het jaar 1994 van het Besluit vaststelling rekenpremies Ziektewet en wachtgeldfondsen (Stb. 1993, 772)
- Sanctiebesluit Abw, IOAW en IOAZ (Stb. 1995, 462; b.w. Stb. 1996, 360)
- Besluit passende arbeid schoolverlaters en academici (Stb. 1995, 604)

- Besluit afwijking van het Besluit vaststelling rekenpremies Ziektewet en wachtgeldfondsen voor 1996 (Stb. 1995, 697)
- Besluit vaststelling rekenpremie wachtgeldfondsen (Stb. 1996, 142)
- Maatregelenbesluit Abw, Ioaw en Ioaz (Stb. 1996, 360)
- Besluit tarieven administratieve boeten Abw, IOAW en IOAZ (Stb. 1996, 415; b.w. Stb. 2000, 462)
- Besluit weigering rijksvergoeding Abw, Ioaw en Ioaz (Stb. 1996, 519)
- Besluit afwijking voor 1997 van Besluit vaststelling rekenpremie wachtgeldfondsen (Stb. 1996, 691)
- Samenwerkingsbesluit SWI (Stb. 1997, 804; b.w. Stb. 2001, 151)
- Besluit aanwijzing registraties gezamenlijke huishouding 1998 (Stb. 1997, 790)
- Besluit gelijkstelling vreemdelingen Abw, Ioaw, Ioaz, Wvg en WIK (Stb. 1998, 308)
- Besluit extramurale vrijheidsbeneming en sociale zekerheid (Stb. 2000, 53)
- Boetebesluit socialezekerheidswetten (Stb. 2000, 462)
- Tijdelijk besluit samenwerking CWI (Stb. 2001, 151; b.w. Stb. 2001, 682)
- Besluit taakuitoefening Inspectie Werk en Inkomen (Stb. 2001, 683)
- Besluit uitkeringen gemeenten IOAW en IOAZ voor het jaar 2004 (Stb. 2003, 389)
- Besluit voorschriften inrichting administratie en vaststelling onderzoekstermijn (Stcrt. 1987, 122)
- Besluit rekenregels i.o.a.w. en i.o.a.z. overheveling opslagpremies (Stcrt. 1990, 15)
- Besluit vaststelling model kostenopgaven 1990 (Stcrt. 1990, 27)
- Regeling sanctiebepalingen IOAW en IOAZ (Stcrt. 1992, 135)
- Regeling gemiddeld premiepercentage WW voor wachtgeldfonds en Ziektewet (Stcrt. 1992, 251)
- Besluit grondslagen IOAW per 1 januari 1993 (Stcrt. 1992, 252)
- Regeling premiepercentage voor de w.w. dat ten gunste komt van het wachtgeldfonds en voor de Ziektewet per 1 januari 1994 (Stcrt. 1993, 253)
- Regeling statistische gegevens IOAW/IOAZ (Stcrt. 1995, 178; b.w. Stcrt. 2003, 203)
- Regeling frauderegistratie Abw, Ioaw, Ioaz en Wik (Stcrt. 1995, 192; b.w. Stb. 2003, 203)
- Regeling vaststelling grondslagen IOAW (Stcrt. 1995, 248)
- Regeling vaststelling rekenpremies ziektewet en wachtgeldfondsen (Stcrt. 1995, 252)
- Regeling administratieve uitvoeringsvoorschriften Abw, Ioaw en Ioaz 1996 (Stcrt. 1996, 58)
- Regeling vaststelling verplichtingen Ioaw en Ioaz (Stcrt. 1996, 115)
- Uitvoeringsregeling inkoop arbeidsvoorziening door gemeenten (Stcrt. 1997, 29)
- Regeling terugvordering geringe bedragen (Stcrt. 1997, 250)
- Regeling statistiek WWB, IOAW, IOAZ en WIK (Stcrt. 2003, 203)
- Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281) [Stb. 2004, 363]
- Inkomensbesluit (Stb. 1987, 305)
- Besluit aanpassing inkomensbesluit IOAZ overheveling opslagpremies (Stb. 1989, 574)
- Besluit aanwijzing registraties gezamenlijke huishouding (Stb. 1995, 202) [b.w. Stb. 1997, 789]
- Besluit afwijking van het Besluit vaststelling rekenpremies Ziektewet en wachtgeldfondsen voor 1996 (Stb. 1995, 697)
- Wijzigingsbesluit betreffende intrekking Algemene Weduwen- en Wezenwet en inwerkingtreding Algemene Nabestaandenwet (Stb. 1996, 418)
- Besluit inkoop dienstverlening Arbeidsvoorzieningsorganisatie door gemeenten (Stb. 1997, 48) [b.w. Stb. 1999, 532]
- Wijzigingsbesluit Besluit uitvoering en financiering Wet inschakeling werkzoekenden

enz. (Stb. 1999, 532)

- Tijdelijk besluit gewezen zelfstandigen in de veehouderij (Stb. 2002, 245)
- Grondslagen IOAZ (Stcrt. 1987, 122)
- Ontheffing van voorwaarden gericht op arbeidsinschakeling (Stcrt. 1987, 122)
- Voorschriften inrichting administratie en vaststelling onderzoektermijn (Stcrt. 1987, 122)
- Besluit vaststelling model kostenopgaven Sociale Zekerheid (Stcrt. 1991, 60)
- Regeling statistische gegevens IOAW/IOAZ (Stcrt. 1995, 178) [b.w. Stb. 2003, 203]
- Regeling frauderegistratie Abw, Ioaw, Ioaz, en Wik (Stcrt. 1995, 192) [b.w. Stcrt. 2003, 203]
- Regeling vaststelling grondslagen IOAZ (Stcrt. 1995, 248)
- Regeling vrijstelling verplichtingen Ioaw en Ioaz (Stcrt. 1996, 115)
- Regeling vermogenswaardering Ioaz (Stcrt. 2000, 244)

Eenmalige uitkeringen

- Wet van 23 september 1981 (Stb. 1981, 624)
- Wet van 7 oktober 1982 (Stb. 1982, 568)
- Wet van 28 september 1983 (Stb. 1983, 542)
- Wet van 5 oktober 1984 (Stb. 1984, 446)
- Wet van 3 juli 1985 (Stb. 1985, 417)
- Wet van 3 juli 1986 (Stb. 1986, 376)
- Wet van 26 november 1987 (Stb. 1987, 537)
- Wet eenmalige toelage 1990 (Stb. 1990, 652; b.w. Stb. 2001, 625)

Sociale Werkvoorziening

- Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687; b.w. Stb. 1997, 465)
- Wet sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 465) [Stb. 2003, 56]
- Besluit arbeidsinpassing en begeleiding sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 467)
- Besluit financieel verdeelmodel sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 468)
- Besluit indicatie sociale werkvoorziening (Stb. 1997, 469)
- Besluit vaststelling subsidie Wet sociale werkvoorziening (Stb. 2001, 424)
- Besluit statistische gegevens complementaire sociale voorzieningen (Stcrt. 1969, 33)
- Regeling arbeidsinpassing en begeleiding sociale werkvoorziening (Stcrt. 1997, 215)
- Regeling indicatie sociale werkvoorziening (Stcrt. 1997, 215)
- Regeling financiering en verantwoording Wet sociale werkvoorziening (Stcrt. 1997, 247)
- Regeling informatie sociale werkvoorziening 1998 (Stcrt. 1997, 249)
- Regeling informatie sociale werkvoorziening 1999 (Stcrt. 1998, 244)
- Regeling andere subsidie Wet sociale werkvoorziening (Stcrt. 1999, 28)
- Regeling statistiek Wet sociale werkvoorziening (Stcrt. 1999, 122)

Werkgelegenheid voor jeugdige werklozen

- Jeugdwerkgarantiewet (Stb. 1991, 250; b.w. Stb. 1997, 760)

Werkgelegenheid voor langdurig werklozen

- Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 760) [b.w. Stb. 2003, 376]
- Besluit uitvoering en financiering Wet inschakeling werkzoekenden (Stb. 1997, 761) [b.w. Stb. 2003, 376]
- Regeling langdurige werkloze Wet inschakeling werkzoekenden (Stcrt. 1997, 805)
- Regeling informatie Wet inschakeling werkzoekenden (Stcrt. 1998, 48)

Melkertbanen en In- en doorstroombanen

- Besluit in- en doorstroombanen (Stb. 1999, 591) [vervallen per 1 januari 2004]

- Regeling extra werkgelegenheid voor langdurig werklozen 1996, 1997 en 1998 (Stcrt. 1995, 13) [b.w. Stcrt. 1998, 246]
- Subsidieregeling experimenten activering van uitkeringsgelden (Stcrt. 1995, 13) [b.w. Stcrt. 1997, 79]
- Tijdelijk besluit subsidiëring experimenten activering van uitkeringsgelden (Stcrt. 1997, 79) [vervallen per 1 januari 1999]
- Regeling in- en doorstroombanen voor langdurig werklozen (Stcrt. 1998, 246) [b.w. Stb. 1999, 591]
- Regeling compensatie inkomensachteruitgang ex-banenpoolers (Stcrt. 1999, 205) [Stcrt. 2000, 248]
- Regeling uitvoering en financiering Besluit in- en doorstroombanen (Stcrt. 1999, 251) [b.w. Stcrt. 2002, 247]
- Regeling informatie Besluit in- en doorstroombanen (Stcrt. 2000, 249) [b.w. Stcrt. 2002, 247]
- Regeling lagere vaststelling subsidie Besluit in- en doorstroombanen (Stcrt. 2002, 8) [b.w. Stcrt. 2002, 247]
- Uitvoeringsregeling in- en doorstroombanen (Stcrt. 2002, 240) [b.w. Stcrt. 2003, 244]
- Tijdelijke stimuleringsregeling regulier maken 10.000 ID-banen (Stcrt. 2003, 37) [vervalt per 1 juli 2006]
- Tijdelijke aanvullende stimuleringsregeling regulier maken 10.000 ID-banen (Stcrt. 2003, 78) [vervalt per 1 juli 2006]
- ❖ Beleidsregels toepassing detacheringverbod Besluit in- en doorstroombanen (Stcrt. 2000, 251) [b.w. Stcrt. 2002, 247]
- ❖ Beleidsregels vaststelling subsidie Regeling in- en doorstroombanen voor langdurig werklozen voor het jaar 1999 en Besluit in- en doorstroombanen voor de jaren 2000 en 2001 (Stcrt. 2001, 138)

Voorzieningen voor gehandicapten

- Wet voorzieningen gehandicapten (Stb. 1993, 545) [Stb. 2001, 481]
- Besluit rijksvergoeding Wvg-woonvoorzieningen (Stb. 2000, 122)
- Besluit bijdrage AWBZ-gemeenten 2000 (Stb. 2000, 335) [b.w. Stb. 2000, 335]
- Besluit bijdrage AWBZ-gemeenten (Stb. 2001, 627)
- Regeling inzake financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen WVG (Stcrt. 1993, 227)
- Regeling vervoerskostenvergoeding Wvg (Stcrt. 1994, 44)
- Regeling sociaal vervoer AWBZ-instellingen (Stcrt. 1995, 226)
- Tijdelijke bijdrageregeling AWBZ-gemeenten 1999 (Stcrt. 1999, 173)
- Regeling verantwoording kosten Wvg-woonvoorzieningen (Stcrt. 2000, 71)
- Regeling zorganspraken AWBZ (Stcrt. 2003, 60)

Voorzieningen voor kunstenaars

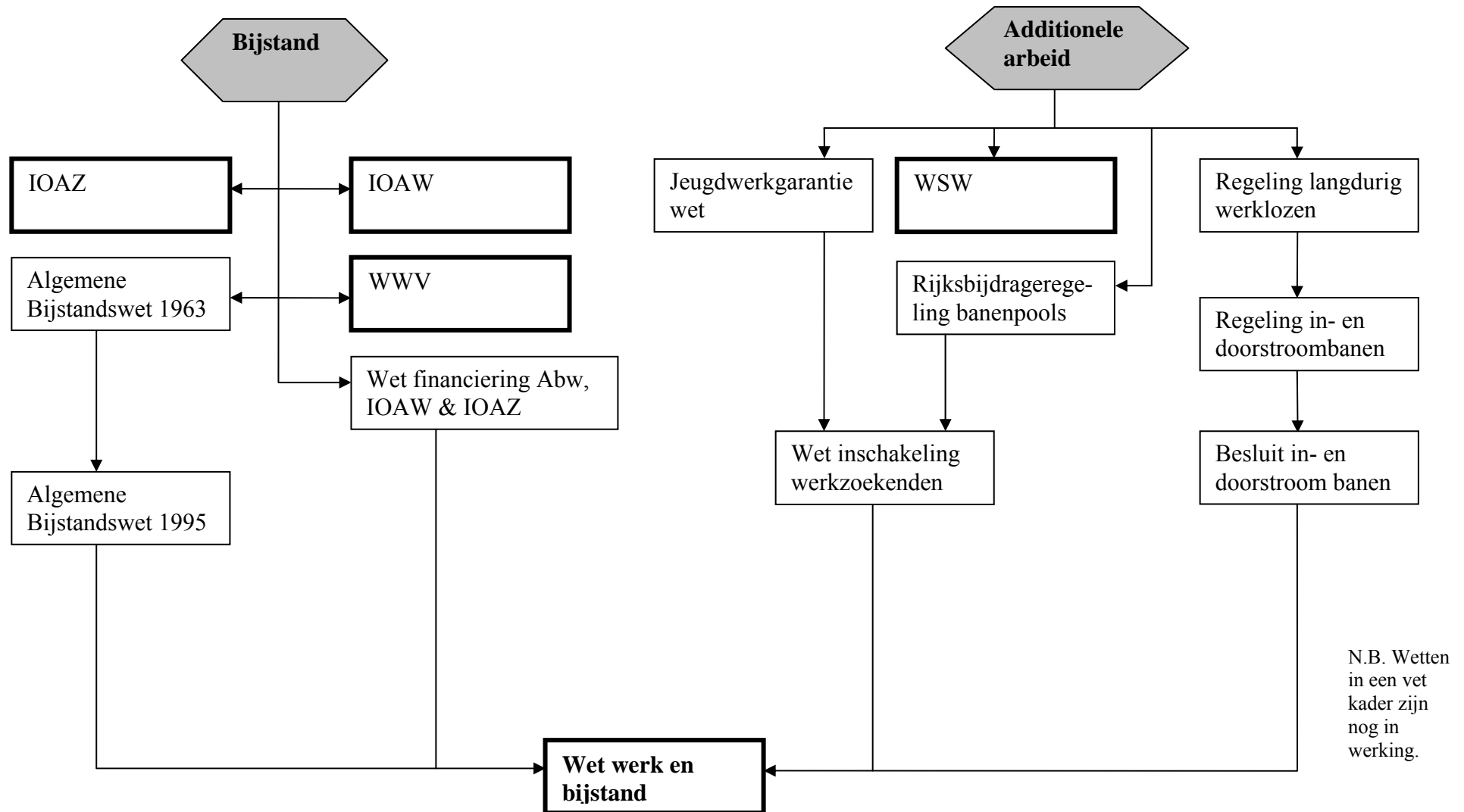
- Wet inkomensvoorziening kunstenaars (Stb. 1998, 59)
- Uitvoeringsbesluit WIK (Stb. 1998, 343)
- Besluit weigering rijksvergoeding WIK (Stb. 2000, 596)
- Regeling administratieve uitvoeringsvoorschriften Wik (Stcrt. 1998, 93)
- Regeling Wet inkomensvoorziening kunstenaars (Stcrt. 1999, 247)

Financiering Abw, IOAW en IOAZ

- Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ (Stb. 2000, 383) [b.w. Stb. 2003, 376]
- Besluit uitkering gemeenten Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ voor het jaar 2001 (Stb. 2000, 557) [vervallen per 1 januari 2002]

- Besluit uitkering gemeenten Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ voor het jaar 2002 (Stb. 2001, 459) [vervallen per 1 januari 2003]
- Besluit uitkering gemeenten Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ voor het jaar 2003 (Stb. 2002, 643) [vervallen per 1 januari 2004]

9. Overzichtsschema Werk en Bijstand

10. Afkortingen

AAW	Algemene Arbeidsongeschiktheidswet
Abw	Algemene Bijstandswet
AMvB	algemene maatregel van bestuur
art.	artikel
AVO	Nederlandse Vereniging Sociale Zorg voor Mindervaliden
AWBZ	Algemene wet bijzondere ziektekosten
BBA	Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen
Bbz	Besluit bijstandverlening zelfstandigen
B&W	Burgemeester en Wethouders
BKR	Beeldende kunstenaarsregeling
B.l.n.	Besluit landelijke normering
BSD	Basiselectiedocument
Bvuu	Besluit verantwoording en vergoeding uitkeringskosten ABW, IOAW en Bz
b.w.	buiten werking
Bz	Bijstandsbesluit zelfstandigen
CAO	Collectieve arbeidsovereenkomst
CBA	Centrale Bestuur voor de Arbeidsvoorziening
CBS	Centraal Bureau voor de Statistiek
CCCA	Centrale Commissie voor Cultureel Werk in Arbeiderskampen
CRM	Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk (minister/ministerie van)
C.S.V.	Complementaire Sociale Voorzieningen (directie)
Divosa	Vereniging van Directeuren van Overheidsorganen van Sociale Arbeid
D.U.W.	Rijksdienst voor de Uitvoering van Werken
EZ	Economische Zaken (minister/ministerie van)
GAB	Gewestelijk Arbeidsbureau
GBA	Gemeentelijke basisadministratie
GSD	Gemeentelijke Sociale Dienst
GSW	Gemeentelijke Sociale Werkvoorzieningsregeling voor handarbeiders
IHS	individuele huursubsidie
i.o.	institutioneel onderzoek
IOAW	Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers
IOAZ	Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen
IPO	Interprovinciaal Overleg
i.w.	in werking
JWG	Jeugdwerkgarantieplan
K.b.	Koninklijk besluit

Afkortingen

LVO	Landelijke Veranderingsorganisatie
MIO	Methode institutioneel onderzoek
nAbw	nieuwe Algemene bijstandswet
NOSW	Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening
OCW	Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (minister/ministerie van)
OKW	Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen (minister/ministerie van)
PCCA	Provinciale Commissie voor Cultureel Werk in Arbeiderskampen
PIVOT	Project Invoering Verkorting Overbrengingstermijn
RAD	Rijksarchiefdienst
Rau	Regeling administratieve uitvoeringsvoorschriften Abw, Ioaw en Ioaz
RBA	Regionaal Bestuur voor de Arbeidsvoorziening
RBB	Rijksbijdrageregeling banenpools
RCCA	Regionale Commissie voor Cultureel Werk in Arbeiderskampen
RIO	Rapport institutioneel onderzoek
R.o.z.	Rijksgroepsregeling oudere zelfstandigen
R.z.	Rijksgroepsregeling zelfstandigen
Rww	Rijksgroepsregeling werkloze werknemers
S.B. (en C.A.)	Sociale Bijstand (en Complementaire arbeidsvoorzieningen) (afdeling)
SCCW	Sociaal-Culturele Commissie voor Werknemerswoonoorden
SCDK	Stichting Coördinatie Dienstverleningscentra Kleinbedrijf
SER	Sociaal-Economische Raad
SOVO	Commissie Sociale Voorzieningen (van de SER)
Stb.	Staatsblad
Stert.	Staatscourant
STULM	Stichting tot Uitvoering van Landbouwmaatregelen
SZN	Stichting Zeemanswelzijn Nederland
SZW	Sociale Zaken en Werkgelegenheid (minister/ministerie van)
TSMD	Tijdelijke Subsidieregeling Maatschappelijke Dienstverlening
TVGWJ	Tijdelijke voorziening gemeentelijke werkgelegenheidsinitiatieven voor jongeren
VNG	Vereniging van Nederlandse Gemeenten
VROM	Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu (minister/ministerie van)
VvK	Stichting Voorzieningsfonds voor Kunstenaars
VWS	Volksgezondheid, Welzijn en Sport (minister/ministerie van)
WAO	Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering
WEU	Wet eenmalige uitkering
WFA	Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ
WGM	Wergroep gemeentelijk minimabeleid
WIK	Wet inkomensvoorziening kunstenaars
WSW	Wet Sociale Werkvoorziening
WVC	Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (minister/ministerie van)

Afkortingen

WVG	Wet voorzieningen gehandicapten
WWB	Wet werk en bijstand
WWIK	Wet werk en inkomen kunstenaars
WWV	Wet werkloosheidsvoorziening

11. Bronnen

Literatuur

- Boersma, C., *De positie van de scheppende kunstenaar in het stelsel van sociale zekerheid*, ('s-Gravenhage 1984)
- Breure, J.A., 'Consequenties intrekken WIW en ID-banen voor gesubsidieerde arbeid', in: *PS Documenta* nr. 17 (2003), p. 1994-2003
- Breure, J.A., *Toepassing gesubsidieerde arbeid. Handleiding voor de praktijk* (Actueel Recht voor P&O) (Alphen aan den Rijn 2003)
- Kooij, M. van der, 'De laatste Melkertbaan', in: *Binnenlands bestuur* nr. 38 (2002). P. 38-39
- Kooij, M. van der, 'In het voetspoort van Melker', in: *Binnenlands bestuur* nr. 49 (2002), p. 42-43
- Leenders, P., 'Het wordt tijd voor loon naar werken', in: *Binnenlands bestuur* nr. 16 (2000), p. 14-15
- Loo, L. Frank van, "*Den arme gegeven...*" *Een beschrijving van armoede, armenzorg en sociale zekerheid in Nederland, 1784-1965* (Amsterdam 1987)
- Noordam, F.M., *Inleiding Sociale-zekerheidsrecht* (Deventer 1994)
- Noordam, F.M., *Sociaal bestuursrecht. Deel 3, Het sociaal voorzieningenrecht* (Alphen aan den Rijn/Brussel 1984)
- Noordam, F.M., *De Werkloosheidswet, de rechten en verplichtingen van de werkloze werknemer* (Sociaal- en Arbeidsrechtelijke reeks 22) (Deventer 1988)
- Noordermeer, A. en Eijk, J. van, *Overzicht arbeidsmaatregelen* (Den Haag 1996)
- Paalman, J.J., "Wet eenmalige uitkeringen": herhaalde onvolkomenheid (Leiden 1988)
- Rigter, D.P. e.a., *Tussen sociale wil en werkelijkheid. Een geschiedenis van het beleid van het ministerie van Sociale Zaken* ('s-Gravenhage 1995)
- P. Schaler en A. Bungener, 'Verandering in de gesubsidieerde arbeid? De Wet inschakeling werkzoekenden', in: *Rechtshulp* nr. 1 (1999), p. 35-41
- Smit, O.G.H.M., *Bijstand is maatwerk*, ('s-Gravenhage 1987)
- Valk, Loes van der, *Van pauperzorg tot bestaanszekerheid: een onderzoek naar de armenzorg in Nederland tegen de achtergrond van de overgang naar de Algemene Bijstandswet 1912-1965* (Amsterdam 1986)
- Veldkamp, G.M.J., *Inleiding tot de sociale zekerheid. Deel 1, Karakter en geschiedenis* (Deventer 1978)
- Vis, J.J. [e.a.], *Regeerakkoord 1986 tekst & uitleg* (Den Haag 1986)
- Vrie, mr. N.J. van de, 'Ontwikkelingen in de gesubsidieerde arbeid', in: *PS Documenta* nr. 4 (2002), p. 319-342
- Vrie, N. van de, 'Ontwikkelingen in de gesubsidieerde arbeid', in: *PS Documenta* nr. 3 (2003), p. 179-189
- Vries, J. de, *De Algemene Bijstandswet*, bewerkt door J. de Vries en M.P.C. van der Krogt (Alphen aan den Rijn/'s-Gravenhage 1987)
- Wetshof, F. en P. Brouwer, 'WIW: effectief activeringsinstrument voor langdurig werklozen?', in: *Sociaal bestek* nr. 1 (2004), p. 25-28
- Wijk, H.D. van, *Hoofdstukken van administratief recht*, vanaf 8e druk bewerkt door Willem Konijnenbelt en Ron M. van Male (Utrecht 1994)

Secundaire literatuur

- Staatscommissie Vervanging Armenwet ('s-Gravenhage 1951)
- StimulanSZ, *De weg naar regulier werk. Eindnota van het stimuleringsproject voor de uitstroom van ex-banenpoolers* (Den Haag 2002)

Regioplan Beleidsonderzoek, *De bijstand beleefd. Onderzoek naar de beleving door (ex-) cliënten van het landelijk beleid Bijstand en Werk tijdens de Abw* (Amsterdam 2004)

Uitgaven Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Sociale Zekerheid in Nederland, Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Deventer 1990)

Ontwikkeling betreffende plaats, functie en inhoud van de Algemene Bijstandswet. Eindnota Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ('s-Gravenhage 1984)

Muskens, G., *Samenvattend eindverslag van het onderzoek naar het functioneren van de BKR*, Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid; IVA, Instituut voor sociaal-wetenschappelijk onderzoek van de katholieke hogeschool Tilburg (1983)

Buul, M.J.M. van en I.M. Redeker, *Evaluatie van de WVG*, Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ('s-Gravenhage 1993)

Een verstrekkende wet: evaluatie van de Wet voorzieningen gehandicapten, eerste meting, IPSO FACTO, SGB0, Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Den Haag 1995)

Stoffels, N., *Van Afdeling Werkverschaffing en Steunverlening tot Directie Complementaire Sociale Voorzieningen. Een chronologisch overzicht met betrekking tot de ontwikkeling van de taak en het organisme in de periode 1933-1973*, Ministerie van Sociale Zaken (interne uitgave) ('s-Gravenhage 1973)

Voogd, J. de e.a., *Guaranteed minimum income arrangements in the Netherlands, Belgium, Denmark, France, Germany and Great Britain*, Ministerie van Sociale Zaken (Den Haag z.j.)

Uitgave Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk

Verwey-Jonker, H. (red.), *Allochtonen in Nederland*, Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk, ('s-Gravenhage 1973)

Uitgaven wet- en regelgeving

Eiselin, W.F.A. [eindred.], *Complementaire sociale voorzieningen: Algemene Bijstandswet en groepsregelingen*, losbladige uitgave, 9 dln, (Lelystad 1961-)

Franken, P.E. [hoofddred.] & H.S. Prins [bew.], *Sociale Voorzieningen*, losbladige uitgave, 13 dln (Deventer 1981-)

- deel 1 Algemene Bijstandswet
- deel 1A Herinrichting Bijstand
- deel 2 ABW/Verhaal
- deel 3 ABW/Relevante regelingen
- deel 4 Rijksgroepsregeling werkloze werknemers
- deel 5 Wet werkloosheidsvoorziening
- deel 6 WWV-voorzieningen
- deel 7 Wet Sociale Werkvoorziening

Guasco, R.A.F. de [e.a.], *Wegwijzer sociale zekerheid. Handleiding voor de praktijk*, zes dln. (Lelystad 1988)

- deel 5 Werkloosheid (WW, WWV, Rww)
- deel 6 Bijzondere Wetten (Toeslagenwet, IOAW, IOAZ, ABW en WSW)

Schuurman & Jordens, *Nederlandse staatswetten*

Advies SER

Advies externe advisering bijstandsbeleid, advies 86/01, Sociaal-Economische Raad (Den Haag 1986)

Vademecum 1994, Sociaal-Economische Raad (Den Haag 1994)

Archiefinventaris

Archief van de Directie Complementaire Sociale Voorzieningen van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en voorgangers, 1933-1989

Archief van de Directie Bijstandszaken van het Ministerie van Cultuur Recreatie en Maatschappelijk Werk en voorgangers, 1952-1982 en van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, 1982-1995

Centrale Archief Selectiedienst, *Inventaris van het archief van de afdeling Armwezen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, (1866) 1918-1947 (1966)* (Winschoten 1985)

Jansen, J.Th., *Inventaris van de archieven van de departementale afdeling Werkverschaffing en Steunverlening en de daaruit voortgekomen afdelingen Werkverruiming (Rijksdienst voor de Werkverruiming), Steunverlening, Culturele zorg en Sociale Jeugdzorg. Alsmede van enkele commissies. 1931-1945*, Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Den Haag 1987)

Veltkamp, E.P., *Archief van de Directie Complementaire Sociale Voorzieningen van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en voorgangers ten aanzien van sociale voorzieningen voor beeldende kunstenaars, 1946-1984*, Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Den Haag 1994)

Veltkamp, E.P., *Archief van de Centrale Commissie Complementaire Arbeidsvoorziening Beeldende Kunstenaars en voorgangers, 1953-1985*, Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Den Haag 1994)

Veltkamp, E.P., *Inventaris van de neerslag van het handelen van de Directie Complementaire Sociale Voorzieningen van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en voorgangers ten aanzien van sociale voorzieningen voor beeldende kunstenaars, 1946-1984 en de Inventaris van de neerslag van de Centrale Commissie Complementaire Arbeidsvoorziening Beeldende Kunstenaars en voorgangers, 1953-1985*, Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Den Haag 1994)

Kamerstukken der Tweede Kamer

TK II 22 802, 1992-1993, *Sociale Nota 1993*

TK II 23 402, 1993-1994, *Sociale Nota 1994*

TK II 23 902, 1994-1995, *Sociale Nota 1995*

TK II 24 402, 1995-1996, *Sociale Nota 1996*

TK II 25 122, 1996-1997, *Wet inschakeling werkzoekenden*

TK II 25 641, 1997-1998, *Veegwet SZW 1997*

TK II 27 555, 2000-2001, *Opsporing en vervolging van fraude*

TK II 28 870, 2002-2003, *Wet werk en bijstand*

TK II 29 574, 2003-2004, *Wet werk en inkomen kunstenaars*

Begroting

Rijksbegrotingen voor het Ministerie van Sociale Zaken, verschillende dienstjaren

Jaarverslagen en staatsalmanak

Centrale Commissie voor Cultureel Werk in Arbeiderskampen, 1948-1973

Websites

Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis (IISG): www.iisg.nl

Sociaal-Economische Raad: www.ser.nl

12. Sleutel tot het vorige RIO/BSD

De sleutel is als volgt opgebouwd:

In de eerste kolom staat het handelingnummer uit het vorige RIO/BSD. In de tweede kolom staat welk handelingnummer de handeling heeft in het nieuwe RIO/BSD of de opmerking 'handeling is afgesloten'. In het laatste geval moet de sectie 'afgesloten handelingen' van het nieuwe BSD geraadpleegd worden. Dat geldt ook voor handelingen die gemarkeerd zijn met een *.

In het vorige BSD werd gebruik gemaakt van de notitie «a», «b» etc. om een andere actor aan te duiden. In dit nieuwe RIO/BSD vervalt deze notitie, bijvoorbeeld: handelingen 8A en 8B worden handeling 8.

handelingnr.	opmerking	handelingnr.	opmerking
1A	Zie handelingnr. 1	15A	Zie handelingnr. 550
1B	Zie handelingnr. 1	15B	Zie handelingnr. 550
1C	Zie handelingnr. 1	15C	Zie handelingnr. 550
2A	Handeling is vervallen	16A	Handeling is afgesloten
2B	Handeling is vervallen	16B	Handeling is afgesloten
3A	Blijft handelingnr. 3	16C	Handeling is afgesloten
3B	Blijft handelingnr. 3	17A	Handeling is afgesloten
4A	Blijft handelingnr. 4	17B	Handeling is afgesloten
4B	Blijft handelingnr. 4	18A	Handeling is afgesloten
5	Handeling is afgesloten	18B	Handeling is afgesloten
6	Handeling is afgesloten	18C	Handeling is afgesloten
7A	Blijft handelingnr. 7	19	Handeling is afgesloten
7B	Blijft handelingnr. 7	20A	Handeling is afgesloten
7C	Blijft handelingnr. 7	20B	Handeling is afgesloten
8A	Blijft handelingnr. 8	21	Handeling is vervallen
8B	Blijft handelingnr. 8	22	Handeling is vervallen
9A	Blijft handelingnr. 9	23A	Zie handelingnr. 550
9B	Blijft handelingnr. 9	23B	Zie handelingnr. 550
10A	Blijft handelingnr. 10	24A	Blijft handelingnr. 24
10B	Blijft handelingnr. 10	24B	Blijft handelingnr. 24
11A	Blijft handelingnr. 11	25A	Blijft handelingnr. 25
11B	Blijft handelingnr. 11	25B	Blijft handelingnr. 25
11	Blijft handelingnr. 11	26A	Zie handelingnr. 557
12A	Blijft handelingnr. 12	26B	Zie handelingnr. 557
12B	Blijft handelingnr. 12	27A	Zie handelingnr. 566
12C	Blijft handelingnr. 12	27B	Zie handelingnr. 566
13A	Blijft handelingnr. 13	28A	Zie handelingnr. 566
13B	Blijft handelingnr. 13	28B	Zie handelingnr. 566
14A	Zie handelingnr. 557	29A	Zie handelingnr. 519
14B	Zie handelingnr. 557	29B	Zie handelingnr. 519
14C	Zie handelingnr. 557	30	Handeling is afgesloten

handelingnr. opmerking

31 Handeling is vervallen
 32 Handeling is vervallen
 33A Handeling is afgesloten
 33B Handeling is afgesloten
 34A* Blijft handelingnr. 34
 34B* Blijft handelingnr. 34
 35A Handeling is afgesloten
 35B Handeling is afgesloten
 36* Blijft handelingnr. 36
 37A* Blijft handelingnr. 37
 37B* Blijft handelingnr. 37
 38* Blijft handelingnr. 38
 39A Zie handelingnr. 564
 39B Zie handelingnr. 564
 39 Zie handelingnr. 564
 40A Blijft handelingnr. 40
 40B Blijft handelingnr. 40
 40C Blijft handelingnr. 40
 41A Blijft handelingnr. 41
 41B Blijft handelingnr. 41
 42A* Blijft handelingnr. 42
 42B* Blijft handelingnr. 42
 43A Handeling is afgesloten
 43B Handeling is afgesloten
 44A Handeling is afgesloten
 44B Handeling is afgesloten
 45A Handeling is afgesloten
 45B Handeling is afgesloten
 46A Handeling is afgesloten
 46B Handeling is afgesloten
 47A Handeling is afgesloten
 47B Handeling is afgesloten
 48A Handeling is afgesloten
 48B Handeling is afgesloten
 49A Handeling is afgesloten
 49B Handeling is afgesloten
 50A Handeling is afgesloten
 50B Handeling is afgesloten
 51A Handeling is afgesloten
 51B Handeling is afgesloten
 52A Handeling is afgesloten
 52B Handeling is afgesloten
 53A Handeling is afgesloten

handelingnr. opmerking

53B Handeling is afgesloten
 54A Handeling is afgesloten
 54B Handeling is afgesloten
 55 Handeling is afgesloten
 56A Handeling is afgesloten
 56B Handeling is afgesloten
 57A Handeling is afgesloten
 57B Handeling is afgesloten
 58A Handeling is afgesloten
 58B Handeling is afgesloten
 59A* Blijft handelingnr. 59
 59B* Handeling is afgesloten
 60A Handeling is afgesloten
 60B Handeling is afgesloten
 61A* Blijft handelingnr. 61
 61B* Handeling is afgesloten
 62* Blijft handelingnr. 62
 63A Handeling is afgesloten
 63B Handeling is afgesloten
 64 Handeling is afgesloten
 65A Handeling is afgesloten
 65B Handeling is afgesloten
 66A Handeling is afgesloten
 66B Handeling is afgesloten
 67A Handeling is afgesloten
 67B Handeling is afgesloten
 68A Handeling is afgesloten
 68B Handeling is afgesloten
 69A Handeling is afgesloten
 69B Handeling is afgesloten
 70A Handeling is afgesloten
 70B Handeling is afgesloten
 71 Handeling is afgesloten
 72A* Blijft handelingnr. 72
 72B* Blijft handelingnr. 72
 73A Handeling is afgesloten
 73B Handeling is afgesloten
 74A Handeling is afgesloten
 74B Handeling is afgesloten
 75A Handeling is afgesloten
 75B Handeling is afgesloten
 76A Handeling is afgesloten
 76B Handeling is afgesloten

handelingnr. opmerking

77A Handeling is afgesloten
 77B Handeling is afgesloten
 78A Handeling is afgesloten
 78B Handeling is afgesloten
 79A Handeling is afgesloten
 79B Handeling is afgesloten
 80* Blijft handelingnr. 80
 81 Zie handelingnr. 519
 82 Zie handelingnr. 519
 83 Zie handelingnr. 520
 84 Zie handelingnr. 519
 85* Blijft handelingnr. 85
 86 Zie handelingnr. 519
 87 Blijft handelingnr. 87
 88 Zie handelingnr. 519
 89 Zie handelingnr. 519
 90 Zie handelingnr. 527
 91A Handeling is afgesloten
 91B Handeling is afgesloten
 92A Handeling is afgesloten
 92B Handeling is afgesloten
 93A* Blijft handelingnr. 93
 93B Blijft handelingnr. 93
 94A Handeling is afgesloten
 94B Handeling is afgesloten
 95A Zie handelingnr. 519
 95B Zie handelingnr. 519
 96A Handeling is afgesloten
 96B Handeling is afgesloten
 97 Handeling is afgesloten
 98* Blijft handelingnr. 98
 99 Handeling is afgesloten
 100 Zie handelingnr. 519
 101* Blijft handelingnr. 101
 102* Blijft handelingnr. 102
 103* Blijft handelingnr. 103
 104* Blijft handelingnr. 104
 105* Blijft handelingnr. 105
 106 Handeling is afgesloten
 107 Handeling is afgesloten
 108 Handeling is afgesloten
 109A Handeling is afgesloten
 109B Handeling is afgesloten

handelingnr. opmerking

110 Handeling is vervallen
 111 Zie handelingnr. 553
 112A Zie handelingnr. 1
 112B Zie handelingnr. 1
 113A Handeling is afgesloten
 113B Handeling is afgesloten
 114A Handeling is afgesloten
 114B Handeling is afgesloten
 115A Handeling is afgesloten
 115B Handeling is afgesloten
 116A Handeling is afgesloten
 116B Handeling is afgesloten
 117 Handeling is afgesloten
 118A Handeling is afgesloten
 118B Handeling is afgesloten
 119A Handeling is afgesloten
 119B Handeling is afgesloten
 120 Handeling is afgesloten
 121 Handeling is afgesloten
 122 Handeling is afgesloten
 123 Handeling is afgesloten
 124 Handeling is afgesloten
 125 Handeling is afgesloten
 126 Handeling is afgesloten
 127 Handeling is afgesloten
 128 Handeling is afgesloten
 129 Handeling is afgesloten
 130 Handeling is afgesloten
 131 Handeling is afgesloten
 132 Handeling is afgesloten
 133* Blijft handelingnr. 133
 134 Handeling is afgesloten
 135A Handeling is afgesloten
 135B Handeling is afgesloten
 136A Handeling is afgesloten
 136B Handeling is afgesloten
 137A Handeling is afgesloten
 137B Handeling is afgesloten
 138A Handeling is afgesloten
 138B Handeling is afgesloten
 139 Handeling is afgesloten
 140A Handeling is afgesloten
 140B Handeling is afgesloten

handelingnr. opmerking

141A Handeling is afgesloten
 141B Handeling is afgesloten
 142A Handeling is afgesloten
 142B Handeling is afgesloten
 143A Handeling is afgesloten
 143B Handeling is afgesloten
 144 Handeling is afgesloten
 145A Handeling is afgesloten
 145B Handeling is afgesloten
 146A Handeling is afgesloten
 146B Handeling is afgesloten
 147A* Blijft handelingnr. 147
 147B Blijft handelingnr. 147
 148 Blijft handelingnr. 148
 149 Handeling is afgesloten
 150 Handeling is afgesloten
 151A Handeling is afgesloten
 151B Handeling is afgesloten
 152 Handeling is afgesloten
 153 Handeling is afgesloten
 154A Handeling is afgesloten
 154B Handeling is afgesloten
 155A Handeling is afgesloten
 155B Handeling is afgesloten
 156A Handeling is afgesloten
 156B Handeling is afgesloten
 157A Handeling is afgesloten
 157B Handeling is afgesloten
 158* Blijft handelingnr. 158
 159A Handeling is afgesloten
 159B Handeling is afgesloten
 160 Handeling is afgesloten
 161 Handeling is afgesloten
 162A* Blijft handelingnr. 162
 162B* Blijft handelingnr. 162
 163A Handeling is afgesloten
 163B Handeling is afgesloten
 164A Handeling is afgesloten
 164B Handeling is afgesloten
 165A Handeling is afgesloten
 165B Handeling is afgesloten
 166A Handeling is afgesloten
 166B Handeling is afgesloten

handelingnr. opmerking

167A Handeling is afgesloten
 167B Handeling is afgesloten
 168 Handeling is afgesloten
 169* Blijft handelingnr. 169
 170 Zie handelingnr. 520
 171A* Blijft handelingnr. 171
 171B Blijft handelingnr. 171
 172A* Blijft handelingnr. 172
 172B* Blijft handelingnr. 172
 173 Handeling is afgesloten
 174 Handeling is afgesloten
 175 Handeling is afgesloten
 176A Handeling is afgesloten
 176B Handeling is afgesloten
 177 Handeling is afgesloten
 178 Handeling is afgesloten
 179 Handeling is afgesloten
 180 Handeling is afgesloten
 181 Handeling is afgesloten
 182A* Blijft handelingnr. 182
 182B* Blijft handelingnr. 182
 183A Handeling is afgesloten
 183B Handeling is afgesloten
 184* Blijft handelingnr. 184
 185A* Blijft handelingnr. 185
 185B* Blijft handelingnr. 185
 186A Handeling is afgesloten
 186B Handeling is afgesloten
 187 Handeling is afgesloten
 188A Zie handelingnr. 519
 188B Zie handelingnr. 519
 189* Blijft handelingnr. 189
 190A* Blijft handelingnr. 190
 190B* Blijft handelingnr. 190
 191 Zie handelingnr. 519
 192 Handeling is afgesloten
 193 Handeling is afgesloten
 194 Zie handelingnr. 550
 195 Blijft handelingnr. 195
 196 Zie handelingnr. 553
 197 Blijft handelingnr. 197
 198 Blijft handelingnr. 198
 199 Zie handelingnr. 519

handelingnr. opmerking

200A Handeling is afgesloten
 200B Handeling is afgesloten
 201 Handeling is afgesloten
 202 Handeling is afgesloten
 203 Handeling is afgesloten
 204A Handeling is afgesloten
 204B Handeling is afgesloten
 205 Handeling is afgesloten
 206A Zie handelingnr. 521
 206B Zie handelingnr. 521
 207 Handeling is afgesloten
 208 Handeling is afgesloten
 209 Zie handelingnr. 519
 210A* Blijft handelingnr. 210
 210B* Blijft handelingnr. 210
 211 Zie handelingnr. 519
 212A* Blijft handelingnr. 212
 212B* Blijft handelingnr. 212
 213* Blijft handelingnr. 213
 214 Handeling is afgesloten
 215 Blijft handelingnr. 215
 216A Zie handelingnr. 572
 216B Zie handelingnr. 572
 217* Blijft handelingnr. 217
 218 Handeling is afgesloten
 219 Handeling is afgesloten
 220A Handeling is afgesloten
 220B Handeling is afgesloten
 221A Handeling is afgesloten
 221B Handeling is afgesloten
 222A Handeling is afgesloten
 222B Handeling is afgesloten
 223A Handeling is afgesloten
 223B Handeling is afgesloten
 224A Handeling is afgesloten
 224B Handeling is afgesloten
 225A Handeling is afgesloten
 225B Handeling is afgesloten
 226A Handeling is afgesloten
 226B Handeling is afgesloten
 227A Handeling is afgesloten
 227B Handeling is afgesloten
 228A Handeling is afgesloten

handelingnr. opmerking

228B Handeling is afgesloten
 229A Handeling is afgesloten
 229B Handeling is afgesloten
 230A Handeling is afgesloten
 230B Handeling is afgesloten
 231A Handeling is afgesloten
 231B Handeling is afgesloten
 232 Handeling is afgesloten
 233A Handeling is afgesloten
 233B Handeling is afgesloten
 234A Handeling is afgesloten
 234B Handeling is afgesloten
 234C Handeling is afgesloten
 235 Handeling is afgesloten
 236 Handeling is afgesloten
 237A Handeling is afgesloten
 237B Handeling is afgesloten
 238 Handeling is afgesloten
 239 Handeling is vervallen
 240A Handeling is afgesloten
 240B Handeling is afgesloten
 241A* Blijft handelingnr. 241
 241B* Blijft handelingnr. 241
 242 Zie handelingnr. 1
 243 Handeling is afgesloten
 244 Handeling is afgesloten
 245 Handeling is afgesloten
 246 Handeling is afgesloten
 247 Handeling is afgesloten
 248 Handeling is afgesloten
 249 Handeling is afgesloten
 250 Handeling is afgesloten
 251 Handeling is vervallen
 252 Handeling is afgesloten
 253 Handeling is afgesloten
 254 Handeling is afgesloten
 255* Blijft handelingnr. 255
 256 Handeling is afgesloten
 257 Handeling is afgesloten
 258 Handeling is afgesloten
 259 Handeling is afgesloten
 260 Handeling is afgesloten
 261 Handeling is afgesloten

handelingnr. opmerking

262 Handeling is afgesloten
 263 Handeling is afgesloten
 264 Handeling is afgesloten
 265 Handeling is afgesloten
 266 Handeling is afgesloten
 267 Handeling is afgesloten
 268 Handeling is vervallen
 269 Handeling is afgesloten
 270 Handeling is afgesloten
 271 Handeling is afgesloten
 272 Handeling is afgesloten
 273 Handeling is afgesloten
 274 Handeling is afgesloten
 275 Handeling is afgesloten
 276 Handeling is afgesloten
 277 Handeling is afgesloten
 278 Handeling is afgesloten
 279 Handeling is afgesloten
 280 Handeling is afgesloten
 281 Handeling is afgesloten
 282 Handeling is afgesloten
 283 Handeling is afgesloten
 284 Zie handelingnr. 1
 285 Zie handelingnr. 519
 286A* Blijft handelingnr. 286
 286B* Blijft handelingnr. 286
 286C* Blijft handelingnr. 286
 286D* Blijft handelingnr. 286
 287 Zie handelingnr. 519
 288 Zie handelingnr. 519
 289 Blijft handelingnr. 289
 290 Zie handelingnr. 520
 291 Zie handelingnr. 520
 292* Blijft handelingnr. 292
 293 Zie handelingnr. 519
 294 Zie handelingnr. 519
 295 Zie handelingnr. 519
 296 Blijft handelingnr. 296
 297 Zie handelingnr. 520
 298 Zie handelingnr. 519
 299 Zie handelingnr. 519
 300 Handeling is afgesloten
 301* Blijft handelingnr. 301

handelingnr. opmerking

302 Zie handelingnr. 519
 303 Zie handelingnr. 519
 304 Zie handelingnr. 519
 305 Zie handelingnr. 520
 306 Zie handelingnr. 520
 307 Zie handelingnr. 519
 308 Handeling is afgesloten
 309 Zie handelingnr. 521
 310* Blijft handelingnr. 310
 311 Zie handelingnr. 519
 312* Blijft handelingnr. 312
 313 Zie handelingnr. 572
 314 Blijft handelingnr. 314
 315 Handeling is afgesloten
 316 Zie handelingnr. 1
 317 Handeling is afgesloten
 318 Handeling is afgesloten
 319 Handeling is afgesloten
 320 Handeling is afgesloten
 321 Handeling is afgesloten
 322 Handeling is afgesloten
 323 Handeling is afgesloten
 324 Handeling is afgesloten
 325* Blijft handelingnr. 325
 326 Handeling is afgesloten
 327* Blijft handelingnr. 327
 328* Blijft handelingnr. 328
 329 Handeling is afgesloten
 330 Handeling is afgesloten
 331* Blijft handelingnr. 331
 332 Handeling is afgesloten
 333 Handeling is afgesloten
 334 Handeling is afgesloten
 335* Blijft handelingnr. 335
 336* Blijft handelingnr. 336
 337* Blijft handelingnr. 337
 338* Blijft handelingnr. 338
 339 Zie handelingnr. 1
 340 Handeling is afgesloten
 341 Handeling is afgesloten
 342 Handeling is vervallen
 343 Handeling is afgesloten
 344 Handeling is afgesloten

handelingnr. opmerking

345 Handeling is afgesloten
 346* Blijft handelingnr. 346
 347 Handeling is afgesloten
 348 Handeling is afgesloten
 349* Blijft handelingnr. 349
 350 Handeling is afgesloten
 351 Handeling is afgesloten
 352 Handeling is afgesloten
 353* Blijft handelingnr. 353
 354 Handeling is afgesloten
 355* Blijft handelingnr. 355
 356* Blijft handelingnr. 356
 357* Blijft handelingnr. 357
 358* Blijft handelingnr. 358
 359 Handeling is afgesloten
 360 Handeling is afgesloten
 361 Handeling is afgesloten
 362 Handeling is afgesloten
 363 Handeling is afgesloten
 364* Blijft handelingnr. 364
 365* Blijft handelingnr. 365
 366* Blijft handelingnr. 366
 367* Blijft handelingnr. 367
 368* Blijft handelingnr. 368
 369* Blijft handelingnr. 369
 370* Blijft handelingnr. 370
 371* Blijft handelingnr. 371
 372 Handeling is afgesloten
 373* Blijft handelingnr. 373
 374* Blijft handelingnr. 374
 375* Blijft handelingnr. 375
 376* Blijft handelingnr. 376
 377* Blijft handelingnr. 377
 378 Handeling is afgesloten
 379 Handeling is afgesloten
 380 Handeling is afgesloten
 381 Handeling is afgesloten
 382 Handeling is afgesloten
 383 Handeling is afgesloten
 384 Handeling is afgesloten
 385 Handeling is afgesloten
 386 Handeling is afgesloten
 387 Handeling is afgesloten

handelingnr. opmerking

388 Handeling is afgesloten
 389 Handeling is afgesloten
 390 Handeling is afgesloten
 391 Handeling is afgesloten
 392* Blijft handelingnr. 392
 393 Handeling is afgesloten
 394 Handeling is vervallen
 395 Zie handelingnr. 564
 396 Handeling is afgesloten
 397 Handeling is afgesloten
 398 Handeling is afgesloten
 399 Handeling is afgesloten
 400 Handeling is afgesloten
 401 Handeling is afgesloten
 402 Handeling is afgesloten
 403* Blijft handelingnr. 403
 404* Blijft handelingnr. 404
 405 Zie handelingnr. 572
 406 Handeling is afgesloten
 407 Handeling is afgesloten
 408* Blijft handelingnr. 408
 409* Blijft handelingnr. 409
 410* Blijft handelingnr. 410
 411* Blijft handelingnr. 411
 412 Handeling is afgesloten
 413 Handeling is afgesloten
 414 Handeling is afgesloten
 415 Handeling is afgesloten
 416 Handeling is afgesloten
 417* Blijft handelingnr. 417
 418* Blijft handelingnr. 418
 419 Handeling is vervallen
 420 Handeling is afgesloten
 421 Handeling is afgesloten
 422A Zie handelingnr. 1
 422B Zie handelingnr. 1
 423A Zie handelingnr. 520
 423B Zie handelingnr. 520
 424 Handeling is afgesloten
 425 Handeling is afgesloten
 426* Blijft handelingnr. 426
 427A* Blijft handelingnr. 427
 427B* Blijft handelingnr. 427

handelingnr. opmerking

428 Handeling is afgesloten
 429 Handeling is afgesloten
 430 Handeling is afgesloten
 431 Handeling is afgesloten
 432 Handeling is afgesloten
 433 Handeling is afgesloten
 434* Blijft handelingnr. 434
 435 Handeling is afgesloten
 436 Handeling is afgesloten
 437 Handeling is afgesloten
 438 Handeling is afgesloten
 439 Handeling is afgesloten
 440 Handeling is afgesloten
 441 Handeling is afgesloten
 442 Handeling is afgesloten
 443 Handeling is afgesloten
 444 Handeling is afgesloten
 445A Handeling is afgesloten
 445B Handeling is afgesloten
 446 Handeling is afgesloten
 447 Handeling is afgesloten
 448 Handeling is afgesloten
 449 Handeling is afgesloten
 450 Handeling is afgesloten
 451 Handeling is afgesloten
 452 Handeling is afgesloten
 453 Zie handelingnr. 1
 454 Zie handelingnr. 519
 455* Blijft handelingnr. 455
 456* Blijft handelingnr. 456
 457* Blijft handelingnr. 457
 458* Blijft handelingnr. 458
 459* Blijft handelingnr. 459
 460* Blijft handelingnr. 460
 * Blijft handelingnr. 461
 462* Blijft handelingnr. 462
 463* Blijft handelingnr. 463
 464 Handeling is vervallen
 465 Handeling is vervallen
 466 Handeling is vervallen
 467 Handeling is vervallen
 468 Handeling is vervallen
 469 Handeling is vervallen

handelingnr. opmerking

470 Handeling is vervallen
 471* Blijft handelingnr. 471
 472A Zie handelingnr. 572
 472B Zie handelingnr. 572
 473* Blijft handelingnr. 473
 474A* Blijft handelingnr. 474
 474B* Blijft handelingnr. 474
 475* Blijft handelingnr. 475
 476* Blijft handelingnr. 476
 477 Zie handelingnr. 564
 478A Handeling is afgesloten
 478B Handeling is afgesloten
 479A Handeling is afgesloten
 479B Handeling is afgesloten
 480 Handeling is afgesloten
 481A Handeling is afgesloten
 481B Handeling is afgesloten
 482A Handeling is afgesloten
 482B Handeling is afgesloten
 483A Handeling is afgesloten
 483B Handeling is afgesloten
 484A Handeling is afgesloten
 484B Handeling is afgesloten
 485A Handeling is afgesloten
 485B Handeling is afgesloten
 486A Handeling is afgesloten
 486B Handeling is afgesloten
 487A Handeling is afgesloten
 487B Handeling is afgesloten
 488A Handeling is afgesloten
 488B Handeling is afgesloten
 489A Handeling is afgesloten
 489B Handeling is afgesloten
 490 Handeling is afgesloten
 491A Handeling is afgesloten
 491B Handeling is afgesloten
 492A Handeling is afgesloten
 492B Handeling is afgesloten
 493A Handeling is afgesloten
 493B Handeling is afgesloten
 494A Handeling is afgesloten
 494B Handeling is afgesloten
 494C Handeling is afgesloten

handelingnr. opmerking

- 494D Handeling is afgesloten
- 494E Handeling is afgesloten
- 495A Handeling is afgesloten
- 495B Handeling is afgesloten
- 496 Handeling is afgesloten
- 497A Handeling is afgesloten
- 497B Handeling is afgesloten
- 498 Handeling is afgesloten
- 499 Handeling is afgesloten
- 500A Zie handelingnr. 1
- 500B Zie handelingnr. 1
- 501A* Blijft handelingnr. 501
- 501B Blijft handelingnr. 501
- 502A Handeling is afgesloten
- 502B Handeling is afgesloten
- 503A Handeling is afgesloten
- 503B Handeling is afgesloten
- 504 Handeling is afgesloten
- 505A* Blijft handelingnr. 505
- 505B Blijft handelingnr. 505
- 506A* Blijft handelingnr. 506
- 506B Blijft handelingnr. 506
- 507 Handeling is afgesloten
- 508A Zie handelingnr. 1
- 508B Zie handelingnr. 1
- 508C Zie handelingnr. 1
- 509A Zie handelingnr. 520
- 509B Zie handelingnr. 520
- 510A Zie handelingnr. 520
- 510B Zie handelingnr. 520
- 511* Blijft handelingnr. 511
- 512A Zie handelingnr. 527
- 512B Zie handelingnr. 527
- 513 Blijft handelingnr. 513
- 514 Handeling is afgesloten
- 515 Handeling is afgesloten
- 516A Handeling is afgesloten
- 516B Handeling is afgesloten
- 517A Handeling is afgesloten
- 517B Handeling is afgesloten
- 518 Handeling is afgesloten